

قَوْاعِدُ فَصْرَبَه

(اصکام شرعیه مجلسنه مدخل او لمق صفتیله)

استاد محترم رضا افندی حضرتاریناڭ
ارشادى، ناظارتى ھم ضمانى تھتنىدە
موسى جار الله بىگىيف
فلېلە تأليف قىلنىشىدە.

مۇعەمەد

طبع حقوق ناشرىنە ھائىدر.

قىزانىه «اورنەك» مطبعىسى.

КАЗАНЬ
Электро-Типография
„УРНЭК“

مؤلفات رجائي:

حقوق اسلاميّه، عصر حاضر ف علمي لسانیل، بيان شرفه سبقت اینتمك شوقی
بر فاج سنه مقدم بنی بعض تشبیله سوق اینتمش ایدی، او شوغل نظر یکیل بن
«آفادات الكرام» اسمی کتاب اشر اینتمیه شروع ایدوب قسم العبادات دن
دورت بیش ملزمہ قدر طبع ایندر عرض ایدم. عاقبت شریعت اسلامیه کی معجزه
بر شریعت نصوص کتابیه هم نبویه ارینی قلبم فناعت ایدر صورتده شرح هم
تفسیر وظیفه لرنده استعداد سازگاری حس ایدوب، «حسی ان یهودینی ربی لا ارب
من هدایت شد آ» امیدیل موقتاً «آفادات الكرام» نشر یعنی ترك اینتمم. صوکره الطاف
الهیه دن او لمق او زره، شو سنه استاذ مختار رضا افندي حضرتیلر یعنی علامی
جلسلیل استفاده اینتمیه موفق اولدم. استاذ حضرتیلر شرع شریفک اتساعه
احکام شرعیه مجل سیدات و رسیما مسلمانلر یچون فوق العاده لز و منه اهمیته دادر
الث مؤثر سوزار یعنی هروقت بکا الفا ایدوب، بیوک بر خدمتی التزام اینتمیه دعوت
ایدر کبی بکا خطاب ایدراو ایدی، استاذ حضرتیلر یعنی ارشادی برکه سیله بن ده رغبت
او یاندی، مجل احکام شرعیه بی برابر یازاجق اولدق. یا نمونه یا مقدمه او لور
امیدیل کلیات شرعیه بی علی حده نشر اینتمگی بن مذاسب کوردمده، استاذ
حضرتیلر یعنی نظاری فتحتنه کلیات شرعیه بی جمع اینتمم. کلیاتی یا ایضاح یا اثبات
بولنده، هن کلیه صوکنده بر قدر سطور یازدم. جمع ایدر ایکن کلیات آراسنده
ترتیبی رعایه اینتمک ممکن دگل ایدی. طبع ایدر ایکن ده ترتیب ممکن
او لمادی. لکن او قصور بکتاب ماده لر یعنی عائده قصور دگل ایدی ده؛
بناءً علیه، ضروری حاجتی تأخیر اینتمه مک ملاحظه سیله، التزام فیلنده.

شو کتابی جمع ایدر ایکن مساهله اینتمه مک عهدیل ایکی وظیفه بی التزام
ایتمم: بری الث معتمد منبعلری تعذری اینتمه مک، دیگری صوک زمانلرده یازلمش
کتابلر لک تحنت تأثیر یعنی قالمامق. بوگا کوره شو کتاب «الث معتمد خالص
حقوق اسلامیه» صفتیل قبول قیلنه بیلور درجه یه کلدی.

بن شو کتابی طبله لره، رسیمه علماسنه شو صفتیل شودفعه عرض قیلوب؛
مطالعه لری صوکنده او ذوات کرام افنديلردن تنبیه لر یعنی رجا ایدرم. زیرا
هنقریب انشاء الله نشر قیلنه چق «احکام شرعیه مجل سی» شو «فواعد فقهیه»
اوزر یعنی تاسیس قیلنه چق.
موسى جار الله بیگیف.

اذا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما اراك الله
ولا تكن للخائفين خصيماً
(النسا — ١٠٥)

(شريعت اسلاميه الفباىى مثابه سنه اعتبار قيلنه بيلور)

وَأَعْدَ فِرَحَة

(أحكام شرعية محل سنه مدخل او لمق صفتيله)

استاذ محترم رضا افندى حضرتلىرىنىڭ ارشادى، نظارتى ھم ضمانى تھتمىدە
موسى جار الله بىگىيف
قىلىل، تأليف قىلانمىشدۇ.

ناشرى:

احمد الاصحاقى.

«اورزىڭ» مطبعىسى قزاندە.

КАЗАНЬ
Электро-Типография
„УРМЭК“

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مقدمة .

علم فقه: هيئت اجتماعیه اعضاً اسلامی صفتیله، انسانی اوز حقوقیینی اوز وظیفه لرینی تامیله بیلمکدر.

كتب فقهیه‌ده، امام ابو حنیفه رضی الله عنہ حضرت‌لرندن نقا، علم فقه « معرفة النفس ما لها وما عليها » افاده جامعه سیله تعریف قیلنه‌شدر. او تعریفه کوره، « علم فقه » لک دائره‌سی غایت واسعدر: اعتقاد، اخلاق، عبادات فسلمری‌ده؛ مناکھات، معاملات، عقوبات فسلمری‌ده علوم فقهیه تحتنه مندرج اولور. سلف اصطلاح‌ئن شویله ایدی. صوڭ کامش اهل تدوین، علوم شرعیه‌یی تصنیف ایدر ایکن، یعنی صنفلره تقسیم ایدر ایکن، علم توحیدی على حد، علم اخلاقی على حد بور علم مستقل اعتبار ایدوب؛ علم فقهي عبادات، مناکھات، معاملات، عقوبات فسلمرینه تخصیص اینمه‌شلر.

تصنیف، تدوین مسئله‌سی بور اصطلاح‌در. اصطلاحی شیلورد، معلومدر، طارلق اولماز. سلف صالح، آیات قرآنیه‌دن سنن نبویه‌دن استنباط قیلنه‌ش همه علم‌لری بور یره طوبلایوب، علم فقه تسمیه اینمه‌شلر. صوڭ کامش اهل علم - اعتقادیاتی اخلاقی افزای ایدوب، علم فقهي عبادات، مناکھات، معاملات، عقوبات فسلمرندن عبارت قیلنه‌شلار. بوراده معنوی بور اختلاف یوقدر.

اهل علماث اعتقدياتی اخلاقی افزار ایندکلری کبی، بزده عباداتی اهمیت مخصوصه سنه کوره افزار ایدر ایسه ک، علم فقه مناکحات معاملات عقوبات قسمملرندن عبارت اولور .

علم فقهی تعریف ده بز شو طریقه‌یی اختیار قیلو ب «علم فقه» هیئت اجتماعیه اعضا سی اولمک صفتیله، انسانث او ز حقوق‌لرینی او ز وظیفه‌لرینی تمامیله بیلمکدر » دیدک .

هیئت اجتماعیه یا عائله، یا مدینه، یا دولتمر .

انسانی او ز باشنه یا شار بر حیوان فرض ایدر ایسه ک، او وقت انسانه هیچ بر حق هیچ بر وظیفه مترتب اولهایور . بو گذا کوره «هیئت اجتماعیه اعضا سی اولمک صفتیله» قیدینی تعریف ده ذکر ایندک .

بزم تعریفمه کوره علم فقه (عصر حاضرک عرفیله علم حقوق) اوچ قسمدن عبارت اولور : ۱) عائله اعضا اولمک صفتیله انسانث حقوق‌لرینه وظیفه‌لرینه متعلق مسئله‌لر - مناکحات قسمی؛ ۲) مدینه‌ده یا دولته اعضا اولمک صفتیله، انسانث حقوق‌لرینه وظیفه‌لرینه عائد مسئله‌لر یا قانونلر - معاملات قسمی؛ ۳) مناکحات همده معاملات قانونلر - عقوبات قسمی اولور .

مناکحات قسمی: نکاح، طلاق، رضاع، نفقه، فرائض کبی؛ معاملات قسمی: بیع، اجاره، کفاله، حواله، امانت، هبه، شرکت کبی متعدد کتابلره، کتابلرده متعدد فصللره علی حسب الاصطلاح تقسیم قیلنور، جزئیاتک احکام خصوصیه‌لری علی التفصیل بیان قیلنور .

کتب فقهیه‌ده اویله علی التفصیل بیان قیلنور مسائل جزئیه‌یه فروع فقهیه دینور .

آینه‌ردن حدیثلردن فروع فقهیه‌یی استنباط ایتمش فقهای کرام، قران کریمه سنه نبویه‌دن - فروع فقهیه‌یه نسبتله اهمیتی دها زیاده اصول کلیه‌یی، قواعد فقهیه‌یی استنباط ایتمشلر .

أصول کلیه

اصل فقهیلرگ عرفنده ایکی معنایه اطلاق قیلنور.

بری: دلیل. هر بر حکمک دلیلی او حکمک اصلی اولور. مثلا: ز کاتک وجوبی بر حکمدر، اصلی «وانفقوا ها رزقنا کم» آیت کریمه سیدر. بیعاث جوازی بر حکمدر، اصلی «فانتشروا فی الارض وابنعوا من فضل الله» آیت کریمه سیدر.

دلیل معناینده اولان اصللر، اهل علمک اصول فقه کتابلر نده بیاننے کوره، ۱) کتاب، ۲) سنت، ۳) اجماع، ۴) فیاس، ۵) مصلحت. حکمک مشر و عیننده انسانلر ایچون خالص بر فائده قطعیه تحقیقی معلوم اولور ایسه، او حکم مصلحت اقتضاسیله ثابت اولور. امور دنیاویه به عائی احکامی اثبات حقنده «مصلحت» الگ بیوک بر دلیلدر. سماوی یاخود مدنی قانونلرگ اهمیتی بالکثر انسانلرگ مصلحتلرینه موافقتلریل در. موافقت نه قدر بیوک ایسه، قانونک حکمک اهمیتی او قدر زیاده اولور. لکن حکمک اثباتننه دلیل قیلنده حق مصلحت ده ایکی شرط وارد: بری قطعیت. اگرده حکم مشر وع قیلنور ایکن مصلحتک حصولی قطعاً معلوم دگل ایسه، اویله مصلحت دلیل او لاماز. دیگری خلوص یا رجحان. مصلحتک خلوصی مفسدہ دن تمامآ خالیلگیدر. مصلحتک رجحانی مفسدہ یه نسبتله بیوکلگیدر. یعنی حکمک مشر و عیننده بر مفسدہ بر مصلحت مترب اولور ده؛ مصلحتک اهمیتی مفسدہ بیی عدم حکمنک قیلور قدر بیوک اولور. ۶) استصحاب. یعنی: اوّل ده حکمک ثبوتیله حال ده ثبوتننه؛ یاخود حال ده ثبوتیله استقبال ده ثابت او لاجفنه استدلال ایتمک. ۷) برائت اصلیه. بر حکمک ثبوتننه دلیل بولنماز ایسه، برائت عقلیه طبیعیه اقتضاسیله او حکمک عدمی ثابت اولور. ثبوتننه دلیل یوق هر بر حکمک عدمنه برائت اصلیه دلیل اولور. ۸) استحسان. بر کلی مقابلنده مصلحت جزئیه بیی اخذ ایتمک.

مثلا: «الده يوق مالي صاتو باطلدر» كليمه سنه مختلف اولارق بيع سلم تجويز قيلنمشدر، فقيه لر لاث حاجتلرينى تسهيل ايتمك مصلحتبل. شو تعرىفه كوره، استحسان مصلحته عائىد اولور. شريعت اسلامىيەد مصلحت مطلقا، يعني مقابلنده بىر دليل كلى اولىسەدە او لماسەدە، معتبردر. بۇڭا كوره امام مالك بن انس حضرتلىرى «استحسان علمائى طوفز عشر يىدر» دىمىش، ٩) سد ذرائع. بىر مفسىك ترتىب ايدەجىكى سېبىيل حكمى منع ايتمك. شريعتك روحى -- هىئەت اجتماعىيەدە انتظامى محافظەدر. بناء عليه انتظامە خلل ويره جك مفسىلار لاث هىرى بىرى البتە چنۈغ اولور. مفسىدە ترتىبى حكمكى چنۈغىتنە هر حالدە دليل قىلنه بىلور. ١٠) عوائىد. شريعت اسلامىيە هىئەت اجتماعىيە انتظامە مختلف دىكل، مفسىدەسى يوق عادتلىرى تقريرايىدر. توارىث طرېقىلە منقول، ياخود حكم طبىعىت دە ضرور يامقىبول عادتلىرى حكمكى ثبوتنە دليل او لا بىلور. بدوييت عالمندە اينىش قران، ظهور اينىش اسلامىيت عربلر لاث امور باطللار يىنى رفع ايتمش ايسەدە، عوائىد حيوىيەلر يىنى تعرىض ايتمەش. بونكىل، نزاعى مفسىدەسى ايچاب ايتمىز عادتلىڭ لاث معتبرلەكىنە ارشاد اينىشدر. عادتلىرى درجه لارى متفاوتىر. حكم طبىعىلە ضرور ياجاحت شىلر، ياخود عمومك قىبولىلە، رسم او لووب كىتدىش اشلر ھەمىسى عوائىد تختىنە مندر جىدر. عادتلىڭ حكمى نەقلەر نافذ ايسە، حكمكى مشروعىتى او قدر شىدید اولور. ١١) استقرا، ١٢) برهان اندراج، ١٣) برهان تلازم، ١٤) برهان تعاند. شو صوك دورت اصل - كتب منطقىيەدە بيان قىلنىش استقرا ھەم قىياڭىش عىنىيىدر. شو اون دورت اصلى فقيهلىرى «اصول فقه» كتابلارنىدە شروطىلە، احکامىلە بيان ايتمىشلر.

فقيه لاث عرفندە استعمال قىلنور «اصل» لاث ايكنچى معناسى: محصور دىگل احکام فقهىيەيى جمع ايىدر كلييمەدر.

كلييات فقهىيە «علم فقه» لاث روحيىدر. كلييات حفظ ايدىوب فهم

ایدن آدم احکام فقهیه بی تمامیل احاطه ایدر، شریعت اسلامیه فلسفه سنه
 کما بینبغی واقف اولور، اصول فقه کتابلرنده شانی او قدر تعظیم
 قیلنمش «اجتہاد» ملکه نورانیه سندن بیوک نصیبی حائز اولور،
 سخمه لرده حکم ایدر ایکن یاخود منبر علمده فتوی ویرور ایکن
 بصیرتی اولور، جزئیات احکامی بری دیگرینه متناقض اولور ایکن
 حیرت ده قالیاز، علم فقهی گوزل صورتده تحصیل ایتمک ایچون همه
 عمر بینی فدا اینمیه مضطرب اولیاز، حکم شریعتی حر ج سز کیلک کوکل
 ایل قبول ایدر، شریعتک حیات انسانیه ده اهمیتی نهدر آشکار.
 بر حرف تعبیر ایدر ایسه ک، انسان درست معنایل «فقیه» اولور.
 قاعده کلیه معناینده اصوله فقیهler احیاناً قیاس اطلاق ایدرلر.
 «خلاف قیاس اولان احکام تعذیبیه قیلنمار» سوزلرنده قیاسدن مراد
 قاعده کلیدر. یعنی بر اصل کلی خلافنه اولارق وارد اویش حکم
 موردینه محصور اولور، دیگر محللره تعذیبیه قیلنمار.

بز شو کتاب ده بیان قیلنجه حق کلیات فقهیه بی «قواعد فقهیه»
 تسمیه ایتدک. اصول فقهیه دیمه دک، ادل فقهیه ایل اشتباه اولماسوں
 ایچون. «قواعد» تعبیرینی «کلیات» تعبیرینه ترجیح ایتدک، احکام
 جزئیه لرک او کلیات اوزرینه ابتنالرینی افاده ایچون. زیرا «کلیات»
 تعبیری احاطه بی افاده ایدر ایسه ده، اساسلگی افاده اینمه بیور.
 بوگا کوره شو کتابمزری «قواعد فقهیه» فامیله تسمیه ایتدک.

مقصد

فَوَاعِدُ فَقْرَبَةِ

(۱) هر اش ده هر سوزده مقصد معتبر در .

يعنى: قصد دن عاري فعللره سوزلره هيچ بر حكم مترب او لماز،
قصد ايله صادر اولور سوزلره فعللره مترب اولاچ حكم فائلث يا
فاعيلث قصدينه کوره اولور . مقصود فاسد اولور ايسه، او سوز او
فعل فاسد اولوب، مقصود فساد دن سالم ايسه، او سوز، او فعل فساد دن
سالم اولور .

شو اصل - ابواب فقهک همه سنه بلا استثناء معتبر، قطعی بر
اصل کلی در . ادلہ سی محصور دگل قدر، متعدد در : «انما الاعمال
بالنيات» يعني: عمللور يالکثر نيتلريله معتبر اولا بيلور . نيم سرز
عمل معتبر او لماز . نيت فاسد ايسه، عمل فاسد اولور . «وان تبدوا
ما في انفسكم او تخفوه يحاسبكم به الله» يعني: مقصود لارکزی اظهار ايدر
ايسه کرده، اخفا ايدر ايسه کرده، الله سزی يالکثر مقصود کرده کوره
محاسبه ايدر . «لا يواخذكم الله باللغوفي ايمانكم . ولكن يواخذكم بما
كسبت فلوبكم». يعني: الله، سزی لمسانکرده جاري اولور سوزلره
دگل، قلبکرده قرار ايدر قصد کرله مواخذه ايدر . «وليس عليكم
جناح فيما اخطأتم به . ولكن ما تعمدت فلوبكم .» يعني: گناه بلا قصد
 الصادر اولور شى ده دگل، بل كه عمداً صادر اولور شى ده اولور .
رفع عن امتى الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه يعني: خطا ،

نسیان کبی قصد یوق ایکن، یاخود اکراه کبی قصد فاسد ایکن
 قادر اولور فعللره سوزلره شرعا اعتبار یوقدر.

هر اش ده هر سوزده قصد معتبر اولدیغنه کوره، شریعت اسلامیه
 ناچملرلک ناسیلرلک سکرانث جاهلک، بیوک شادلک یا بیوک غضب سبیل
 خطایدر آدمولک، مورض تأثیریله لساننه یوقبار سوزلر کاور خسته لولک
 سوزلرینه هیچ بر حکمی ترتیب ایتمه مشدتر. قصدک اعتبارینه کوره
 فران کریم «ازک لرسول الله» سوزنده منافقلری تکذیب ایتمشدر.
 «وبعلهن حق بردهن فی ذلك ان ارادوا اصلاحاً» آیت کریمه‌سی رجعتک
 مشر و عیننده قصد اصلاحی شرط ایتمشدر. «ولا تمکوهن ضراراً
 لتعذوا» آیت کریمه‌سی، ظلم، اعتدا قصدهله رجعتک بطلاننه، معتبر
 دگل‌گنه اشاره ایتمشدر.

قصد - افعالک صحنه بطلاننه مداردر. افعالک حلیتی حرمتی
 فاعالک قصدهنه تابعدر.

قصد تأثیریله - عقدلره ترتیب ایدر حقوق‌لک مرجعی ده مختلف
 اولور: وکیل عقدلری انشا ایدر ایکن موکل نامندن انشایی قصد
 ایدر ایسه، عقدک حقوقی عموماً موکله راجع اولوب، موکلی قصد ایتمز
 ایسه، حقوقی همه‌سی وکیلک اوزینه مقصور اولور.
 عقدلرلک انعقادی ده عاقدک قصدهنه تبعیت ایدر: عقدلری انشا ده
 استعمال قیلنور صیغه‌لردن زمان حاضری اراده ایدر ایسه، عقدلر
 فی الحال منعقد اولوب، استقبالی اراده ایدر ایسه، عقد اولماز یالکن
 وعد اولور.

اسبابک سبیلگی ده - انسانک قصدهنه توقف ایدر: مباحثلک بروینه
 استیلا ایدر ایکن تملک قصد ایدر ایسه، سبیلا - سبب ملك
 اولور؛ تملکی قصد ایتمه مش ایسه، سبب ملك اولماز. یولده
 بولنمش لقطه‌یی تملک قصدهله آلور ایسه، غاصب حکمنده اولوب،
 هلاک اولاچق ایسه ضامن اولور؛ صاحبینه اعاده ایتمک قصدهله آلور
 ایسه، النه امانت اولور، بلا تعدی هلاک اولور ایسه، ضمان

واجب اولماز. — بر صیده قورشون آتوب ده انسانه اصابت ایدر ایسه، فصاصن واجب اولماز؛ آثار ایکن انسانی قصد اینهمش ایسه، فصاصن واجب اولور.

قصد فاعل‌سی شریعت اسلامیه‌ده، استثنایی یوق درجه‌ده کای در. بعض استثنا کبی شیلر وار ایسنه‌ده، فی الحقيقة استثنا دگلدر. کله‌جک‌ده «امور خفیه‌ده ظاهری علامتلری ضرورت حکمیل معتبردر» فاعل‌سنده بز انشاء الله بونی بیان ایدرز.

(۲) هر بر عقده مقصد و معنی معتبر اولوب، تعبیر لک خصوصیتی معتبر دگلدر.

شو فاعده بیع، اجاره کبی معامله‌رده؛ یمین طلاق کبی انشالرده جاریدر. مثلا: «ثمّنی قایتاروب ویردکده مالی فایتاروب آلف شرطیله سکا صاندم» دیسه، شو معامله بیع اولماهیوب، رهن قبیلندن اولور.

مشتری باعده «ثمّنی ویرنجه یه قدر فلان مالی اللکده طوت» دیسه او مال باعث النه رهن اولور، لفظک افاده‌سی کبی و دیعه اولماز.

«بیک درهم مقابلنده شو مالی سکا هبه ایتم» دیسه، شو عقد بیع اولوب، هبه اولماز.

«شو خانه‌می هر آی یوز درهم مقابلنده سکا اعاره ایتم» دیسه عاریت سوزینه اعتبار قیلنماهیوب، قصدک دلالته کوره، عقد اجاره اولور.

مال صاحبی‌همه فائده‌یی مضاربه شرط ایتسه، مال‌مضارب النه قرض اولور؛ بالعكس، همه فائده مال صاحبینه شرط قیلسه، مضارب النه مال‌بضاعه حکمنده قاللور.

قصد معلوم اولور صورتلرده تسمیه مخالفتی معتبر اولماز. درهم دینار کبی مثلیاتی عاریت اسمیله بر آدمه ویرسه، عاریت اولماز، قرض اولور.

شو فاعده یمینی ده شاملدر. یمین ده يالگز لفظ معتبر دگل، بلکه مقصد هم غرض معتبر در. یمین ده عمومی بر لفظی ذکر ایدوب، عمومک يالگز بعض فردانینی اراده ایدر ایسه، اراده‌سی معتبر اولورده، باشقه فردارله حانت اولماز. «شو مالمی اون درهه صاتمام» دیسه‌ده، اون یا اوندن کم بها ایل صاتار ایسه، حانت اولور؛ زیاده ایل صاتار ایسه حانت اولماز. زیرا یمین دن بائعالث غرضی زیاده ایدی. اما مشتری «او مالی اون درهه آلام» دیسه، اون ایل هم اوندن زیاده ایل حانت اولور، اوندن کم ایل حانت اولماز. زیرا مشتری غرضی نقصان ایدی.

«اون درهه صاتمام» عباره‌سیل یمین صورتنده سکز درهه صاتار ایسه، منه‌ب حنفی ده حانت اولماز. زیرا سبب حنث «اون درهه صاتمق» ایمهش. سکز درهه صاتمق صورتنده سبب حنث بولنمایور. بویله توجیه، غالباً بر استباهدر. زیرا «لا ابیعه بعشرة» عباره‌سی زیادده حقیقت در. شو یمینه وفا ایجون زیاده لازم‌در. زیاده ایتمز ایسه، حانت اولور.

(۳) شاک سببیله یقین زائل اولماز.

يعنى: صوك کلمش شاک سببیله، اوّل ده وار یقین‌ث حکمی زائل اولماز.

شو فاعده بر جهتن طبیعی فاعده‌در، زیرا شاک - یقینه نسبتله ضعیفلر؛ ضعیف فوی‌یه غلبه ایده‌مز، طبیعتک ذانونی شودر. بوگا کوره‌ده ضعیفک هجو میله قویناٹ اثری، یعنی شکلک عروضیله یقینک حکمی زائل اولماز.

شو فاعده طبیعی اولدیغی قدر - شریعت اسلامیه‌ده هر باب ده معتبر بیوک بر فاعده‌در. متعدد کلیات، حسابی یوق جزئیات او فاعده‌یه متفرعدر. کلیاتی بوندن صوك ذکر ایدر ز، ایضاخ فصل‌یله بر فاج جزئیاتی ده سرد ایده‌یک:

عیب سبیل هشتری عقدی فسخ این بیلور. لکن عیبک عیلگی محقق دگل ایسه، اویله مشکوک عیب سبیله، انعقادی محقق بیع فسخ قیلنماز.

انسان تعدی قیلوب بر مالی تلف ایدر ایسه، ضامن اولور. لکن تعدی وجودی مشکوک اولور ایسه، اویله مشکوک تعدی قطعاً ثابت برائتک اثرینی ازاله ایده‌مز.

«گمانمه کوره، فلان آدمدن آلاجهم یوق کبیدر» دیدکدن صوک، بینه اقامت قیلوب، آله‌حق بر قدر بور جی اثبات ایدر ایسه مقبول اولور. آراده عارض اولمش شکل اعتباری فالماز. اهل علم شو قاعده‌یی «الیقین لا یزول بالشك» عباره‌سیله تعبیر ایتمشلر، بز شو عباره مأثوره‌یه احتراماً ترجمه‌ده «شک سبیله یقین زائل اولماز» دیدک. یوقسه قاعده‌یی دها عمومی دها موجز عباره ایله افاده مهکندر. او موجز عباره‌یی دورننجی قاعده فیلارق بوراده ذکر اینه‌گی مناسب کوردک.

(۴) شک معتبر دگلدر.

مشکوک شیلرک هر بری الغا قیلنور یقین حاصل اولماینچه حادثک وجودیله حکم قیلنماز: سبیک وجودی مشکوک ایسه، مسبب مترب اولماز، سبب قطعاً معلوم حکمنده قالور. شرطک وجودی مشکوک ایسه، مشروط موجود اولماز؛ مانع وجودنده شک وار ایسه، منع مترب اولماز. مثلاً طلاق‌ده شک ایدر ایسه، عصمت نکاح زائل اولماز. وقتیک دخولنده شک ایدر ایسه، او وقتیک نمازی واجب اولماز. شک هر خصوص‌ده الغا قیلنور.

لکن الغا مسئله‌سنده احیاناً تعارض واقع اولور، ایکی شکل برینی الغا دیگرینک اعتبارینی موجب اولور صورتده. مثلاً نمازک صحنه شرط قیلنمش طهارت‌ده شک واقع اولور ایسه، نمازک صحنه‌ده شک لازم اولوب کلور.. شو ایکی شک‌دن برینی الغا ایدر ایسه‌ک،

دیگرینی قطعاً اعتبار ایتمش اولورز. مشکوک حدثی الغا ایدر ایسه‌ک، صحنه مشکوک نهازی اعتبار ایتمش اولورز. مشکوک نهازی الغا ایدر ایسه‌ک، مشکوک حدثی اعتبار ایتمش اولورز. ایکی شکل هر برینی الغا ممکن دگلدر. «شکی الغا» قاعده‌سی قاعده اجتماعیه ایسه‌ده، تعارض ضرورتیله فقیه‌ر او قاعده‌یه برجهت‌دن مختلفی الزام ایتمشلر. امام شافعی امام ابوحنیفه حضرت‌لری کبی فقیه‌ر حدث ده شکی الغا فیلوب، تجدید طهارت، اعاده صلات واجب دگل دیمشر. امام مالک حضرت‌لری حدث ده شکی اعتبار فیلوب، تجدید طهارت اعاده صلات واجب‌ر دیمشر. شوایکی نظر هر بری - علمی فقهی دقیق نظردر. لکن مقصدی تحقیق اینهمک ایچون حکم و سیله ده شکی اعتبار اینمک دها گوزلدر. زیرا مقصدک تحققی، ذمذک مقصد واجب‌دین برائتی هر جهت‌دن قطعی اولور. اما وسیله‌ده شکی الغا ایدر ایسه‌ک، او وقت مقصد واجب‌دین برائت قطعی اولماز. هر ایکی نظر علمی درست نظردر، لکن سنت فبویه‌ده حدث ده شکی الغا ایتمک ثابت اولمشلر. تیسیر قاعده‌سنه دها موافق شود.

(۵) هر حکملک، خلافنه دلیل بولنماد فجه، علی حاله بقاسی اصلدر.

یعنی: ثبوتی محقق حکم، خلافنه دلیل بولنماد فجه، تغییر قیلنماز. «اولده نصل ایسه، شوکون او حالده ترک قیلنور.» بوکا استصحاب قاعده‌سی دیرلر. «شو ساعت نصل ایسه، اولده‌ده شویله ایدی» دینور. بوکا «تحکیم حال» قاعده‌سی دیرلر. مثلًا: حیات معلوم برآدم غائب اولسنه، موتنه قطعی بر دلیل بولنماد فجه، او آدم حی حساب قیلنور. ماللری وارثلرینه تقسیم قیلنماز، حقوق‌لرینک هیچ بری باطل اولماز. اما مفقودک تفتیش صوکنک موتی ثابت اولور ایسه «حیاتک خلافنه دلیل بولندی» دیمک اولوب، ماللری وارثلرینه تقسیم قیلنور، میته مترتب حکملرک هر بری او وقت مترتب اولور.

مدیون «بور جمی ادا ایتمد» دیو دعوی ایدوب، بورچ صاحبی «یوق، ادا ایتمه دلگ» دیسه، سوزی مقبول اولور. زیرا ثبوتی محقق بور جلگ، اداسنه دلیل بولنمادقجه، بقاسی اصلدر.

شو ساعتده وار بر شیک حدوثنده قدمنده نزاع واقع اولور ایسه، تحکیم حال قاعده سیله قدمی یعنی اوّل ده وارلغی ثابت اولور.

(۶) هر قدیم علی حاله ترک قیلنور.

یعنی: عموماً منفعتلرینه قانونک حکمنه مخالف اولمایوب، قدیم اولوب کلمش شی، خلافنے دلیل بولنمادقجه، تغییر قیلنماز. وجه سر، سبب سر آدلرلگ حقلرینی ابطال ایتمه مک قاعده سیچون.

(۷) ضرر، قدم حکمیله، ترک قیلنماز.

زیرا قدیمه علی حاله ترک ایتمک انسانلرلگ حقلرینی محافظه ایچون گنه مشروع ایدی. انسانلرلگ حقلرینی محافظه قاعده سی حکمیله ضرری علی حاله ترک ایتمه مک واجب اولور. بو شکا کوره شو قاعده هم شرعی هم طبیعی بر قاعده در.

(۸) ذمہ ده برائت اصلدر.

یعنی هیچ بر انسانلگ ذمه سی، دلیل بولنمادقجه، دیگرلرلگ حقیله مشغول اولماز. مشغولیتی دعوی ایدر آدم، بینه افامت ایتمه دلگجه، دعواسی مسموع اولماز.

ذمه برائتی هر بر انسان ده بر حق فطریدر. هر بر انسانه، انسانیت صفتیله، طبیعی اولان حریتات بیوک رکنیدر. دلیل بولنمادقجه انسانلگ ذمه سنه بر حق الزام قیلنمه ماز، جنایت تهمتیله هیچ بر انسان توقيق قیلنمه ماز.

ذمه ده برائت قاعده سی هر خصوص ده اعتبار قیلنور. بر آدم دیگرلگ مالینی تلف ایتدک دن صوک، تلف قیلنمش مالک مقدار نده یا قیمتنده اختلاف واقع اولور ایسه، زیاده بلا بینه ثابت اولماز.

بر آدم دیگر آدمدن فلان قدر فرض دعوی ایدر ایسه، سوزی بلاینه مقبول اولماز، زیرا انسانلش فرضدن برأته اصلدر. اما فرض دعوی ایدوب، بینه ایله اثبات ایدر ایسه، او وقت اشتغال ذمہ ثابت اولور.

هر حال ده اشتغال ذمہ - دلیل سز بینه سز ثابت اولماز.

(۹) اصلی دگل، عارض اولور، شیلرده اصل - عدمدر.

وصفلرگ بغضنفری اصلی اولور، اویله وصفلدده اصل - وجوددر. بغضنفری عارض اولور، اویله وصفلدده اصل - عدمدر.

مثالا: صاتون آلمش بر آتی «عینی وار ایدی» دعواسیله رد ایده جک آدم صاتو ساعتنده عیبک وجودینی بینه ایله اثبات ایده همز ایسه، بیعنی فسخ ایتدره همز. زیرا صحت مرض کبی حاللر اصلی اولمایوب، عارض اولور شیلردر؛ صاتو ساعتنک عدملری اصلدر. او ساعتن وجودلرینی دعوی ایدن آدم بینه ایله اثبات ایتمیه محتاج اولور. مضار بدهد فائنه اولوب اولمادیغنده اختلاف ایدر لر ایسه، اشیای عارضه دن اولمق جهتیله، فائنه ده اصل - عدمدر. مال صاحبی فائنه وجودینی اثبات ایده بیلور ایسه، سوزی مقبول اولور. یوق ایسه، یوق. بر کیمسه دیگر بر آدمه «بن سندن بیک درهم غصب ایدوب، تجارت ایتمد ده بشیوز درهم فائنه ایتم. بیک درهمگی آل. فائنه سی بنمدر» دیدکده او آدم «یوق، بیک درهمی بن سکا تجارت ایچون ویرمش ایدم. فائنه ده بن ده شریکم.» دیسه، سوز - او آدمک سوزی اولور. زیرا قبض قیلنه مش مال ده غصب اینمه مک اصلدر.

(۱۰) بر زماننده ثبوتی محقق شیئک، خلافنه دلیل بولنماد قجه، بقاسیله حکم قیلنور.

شو قاعده استصحاب فاعده سیدر. مثالا: زمانلش بر نده بر مالک بر آدمه مملوکیتی ثابت اولور ایسه،

بیع یا بهبه کبی ملکی ازاله ایدر سبیلر لڭ بىرى بولنمادقجه، او مال
فانون نظرنده همان او آدمڭ ملکى حساب قىلنور.

فقيهler مفقودلڭ مسئىلەلر يىنى دە شو قاعده يە تفریع ايتىملىر:
«مفقود حى در بناء عليه مالى وارڭلار يىنه تقسيم قىلنەز؟ خاتونى
ايىنجى بىر آدمە كىيدە من» دېمىشلىر. يوم ولا تىن اعتباراً طوقسان
يا يوز يكىرىمى سنه مرورى صوڭىنە مفقودلڭ موتىلە حكم فىلنوردە
ترکھسى وارڭلار يىنه تقسيم قىلنوب، خاتون او مدتىن اعتباراً عدت
وفاتى صاقلار؛ يكىرىمى باشىنە غائب او لمىش مفقودلڭ خاتونى لا اقل
يىتمىش سنه محبوس فالوردە صوڭىر اره كىيدە دېمىشلىر. حنفييلر لڭ مذهبى
شودر. لىكن شريعت اسلامىيە حكمتى علوىتى بويىلە قاسى حكملرى
ابا ايدر: خليفة عمر زماننده صحابەلر لڭ سکوتىلە قبول قىلنەش حكم
عادىل دە او يىلە حكملرى ابطال ايدر. خليفة عمر حضرتلىرى مفقودى
تفتىش ايتىدرىش، بولنمادقىن صوڭ خاتونى ايىنجى آدمە ويرمىش.
نكاحدىن صوڭ مفقود قايتىملىش. خليفة حضرتلىرى او آدمى خاتونى
ايلە مهر آراسىندا تخىير ايتىملىش.

صحابەلر لڭ حكمى هر بىر طرفاتى مصلحتلىرىنى تماماً رعايدە اساسنە
مبىنلىر: خاتونى معلقە حكمنىدە ايتىمەمك اىچون، اجل تفتىش انقضاسى
صوڭىنە ناكاھنە حاكم اذن ويرور. مفقودلڭ حقلرىنى ھدر ايتىمەمك
اىچون ظھورى صوڭىنە تخىير قىلنور. استرسە ايىنجى زوجدىن تفرىق
ايتىدرو بىخ خاتونى آلور، استرسە ويرلىمش مهر يىنى استرداد ايدر.

(۱۱) هر حادث، زمن حدوثىڭ تعىينىنە دلالت ايدر قطعى
بىر دليل بولنمادقجه، الڭ قریب زمانلىڭ بىرىنە اضافە قىلنور.

شو قاعده متىقىن ايلە عمل ايتىمك اساسنە مبىنلىر. بىر حادثىڭ
زمن حدوثىندە اختلاف واقع او لور ايسە، مثلاً «ايکى عاقدلە بىرى»
مدت خيار دە عقدى فسخ ايتىم. فسخم درستىر «ايىنجىسى» مدت

مرونندن صوڭ فسخ ايتىڭى. فسخىڭ درست دىگلدر «دىرى ايسە، اىكىنجى سىينىڭ سوزى معتبر اولور. زира عاقدىرىڭ اختلافى زمانىنىڭ قرېب زمان-مدت خيار انقضاسىدىن صوڭ اولان زمانىدر. اما او لىگىسى فسخىڭ مدت خيارىدە وقوعىنى بىرىنە عادىل اقامىت ايدى ايسە، بىنەسى معتبر اولور.

خاتون «زوجم بىنى مرض موتىنە طلاق ايتىدى، بن وارشىم» دىبو دعوى ايتىكىدە، وارثلىر «بوق، حال صحىت دە طلاق ايتىمىش ايدى، سىن وارثلاكىن چىقدىڭ» دىسەلر، سوزخاتونۇڭ سوزى اولور، طلاق ئىچىرىپ زمانلىرىڭ بىرىنە اسناد قىلىنوب، قىبىل موتىنە طلاق ايتىمىش حكىمنىدە قىلىنور. بوڭا كوره خاتون وارت اولور.

صىپى ايلە وصى اختلاف قىلوب، صىپى «وقت بىيىڭىدە بالغ ايدىم. بىيىڭىدە صحيح دىگلدر» وصى-«صغير ايدىڭ، ولا يتم باقى ايدى. بوڭا كوره بىيىم صحيح در» دىسە، بىع افرب اوفاقانە اضافە قىلىنوب، صىپى سوزى معتبر اولور.

(۱۲) كلام دە اصل-حقىقتىدر.

يعنى: كلامڭ حقىقى معناسى ممکن اىكىن مجازى معناسى ارادە قىلىنماز.

بر لفظ حقىقت ايلە مجاز آراسىدە دائىر اولور ايسە، مجاز احتباردىن ساقط اولوب، حقىقت مراد اولور. لىكن حقىقىلاك مجاز يلىك عرفىڭ اختلافىلە مختلف در. بر عرف دە حقىقت اولان معنى اىكىنجى بر عرف دە مجاز اولا بىلور. بناء عليه شو قاعده اعمال قىلىنور اىكىن قاعەلەڭ عرفى هر حال دە معتبر اولور.

«شو مالى مالى اولادمه وقف ايتىدم. فلان مالى فلازىڭ ولدىنىه وصىت ايتىم» دىسە، قاعەلەڭ عرفندە «ولد» كامەسىنىڭ حقىقى معناسى نە اولور ايسە، او معنى مراد اولور.

(۱۳) تصریح مقابله‌نده حالت یا عرفات دلالتند اعتبار یوقدر.

یعنی: تصریح نهی وار ایکن، دلالت حال ایله مأذونیت حکمی ساقط اولور. مثلا: بر انسان مالک کاشت اذنیله خانه‌یه کروب، میدانده طورر قدخل، صو ایچر ایکن، اللدن اوقدح دوشوب فیرلسه، ضمان لازم او لمایز. زیرا صو ایچوده او آدم حالت دلالتیل، مأذوندر. لکن صاحب خانه «زنهر اوقدحه طو و نما» دیو نهی ایتسه، حالت دلالتیل مأذونیت حکمی اعتبار دن ساقط اولور. بوندن صوک آلو بد او قدحی خطأ کسر ایدر ایسه، ضامن اولور.

تعارض صورتنده تصریحی دلالته تقدیم - دلالتی حکمیل عملدن قبیلدر. اما دلالت ایله حکم ثابت اولدقدن صوک تعارض واقع اولور ایسه، تصریح اعتبار قیلنماز. عقدده، ایجادبدن صوک قبولدن مقدم اعراضه دلات ایده‌جک بر سور یا بر اش بولور ایسه، ایجاد باطل اولور، بوندن صوک «قبول ایتمد» سور ینه اعتبار فالماز. اجنی بر آدمک ماللرینی صاتار ایکن مال صاحبی بیلسه، صوکره پاره‌لری طلب ایتسه، شو طلب، حالت دلالتیل بیعی اجازه دیمک او لور. بوندن صوک «او بیعی فسخ ایتمد» دیسه، شو صراحتی معنیر او لمایز.

(۱۴) قانونیت حکمی، شارعیت نصی خلافنده، قضا نافد، اجتهاد صحیح او لمایز.

یعنی: قوه فانونیه طرفیکن وضع قیلمش قانونیت عملی مدتنده، حاکمه ک او فانون خلافنده صادر او لمش قضاسی هیچ بر صورتله نافد او لمایز. کذلک، دلیل اولا بیله‌جک بر نصی شارع طرفیدن ثبوتی فطعا معلوم ایکن، اویل، نصی خلافنه مجتهدک اجتهادی درست او لمایز. لکن نصی ثبوتنده عدمنده سور وار ایسه، یاخود ثابت نصی

مجتهد اجتهادینه مخالفتی تسلیم قیلنهماز ایسه، او وقت مجتهد او زینک حجه سیله اجتهادینی اثبات ایده بیلور.

هر حال ده، شو اون دورتنجی فاعده قانوونک احترامی، شرعاً رأیله منسوخ دگلکی اساسنے مبتنی اولوب، خلافی ممکن دگل بر فاعده اساسیه در.

(۱۵) شرعاً ثبوتی محقق بر اصل کی عوموندن استثنا قیلنهماز کامش بر حکم ایکنجی یرلره تعدیه قیلنهماز.

كتب اصول ده شو فاعده «ما ثبت على خلاق القياس لا يعدى» مفهومنده بر عباره ایله افاده قیلنهشدر. شو عباره ده «قياس» دن مراد ایکی معنی دن بریدر. ۱) بری: تعبدی دگل، بلکه عقل ایله ادراک قیلنه بیلور معنی. ۲) ایکنجی سی: اصل عمومی. «على خلاف القياس» دیمک: یا تعبدی، یا اصل عمومیدن مستثنی دیمکدر.

فقیهه رک او عباره دن مقصد لرینی بیان ایچون، بن تفسیر طریقیل ترجمه قیلوب، «اصل کلیدن استثنا قیلنهماز حکم ایکنجی یرلره تعدیه قیلنهماز» عباره سیله فاعده بی بیان ایتدم.

مثلاً: «رضاسی یوق ایکن هیچ کمک ملکی اللدن آلماز» قاعده شرعیه سندن - صاتلمش بر خانه بی مشتریدن حق شفعه ایله جبرآ آلمق بر مصلحت افتضاسیله استثنا قیلنهشدر. حق شفعه ایله خانه بی آلمق جواز بینه قیاساً - خانه بدنده دیگر بر عوض طاب ایتمک جائز او لماز. زیرا خانه کبی شیلده حق شفعه بر اصل کی عومونه مخالف او لارق کلمه شدر.

(۱۶) اجتهاد - اجتهادی نقض ایتمز.

شو عباره بی، اهل علماث افاده لرینه احتراماً، محافظه ایتدک، یوقسه، عباره ظاهرنجه دگلدر. او عباره دن فقیهه رک مقصد لری: «بر حادثه ده

همه شرط‌لرینی جامع بر اجتهاد موجب‌نچه بر حکم تنفیذ قیلنور ایسه، ایکنجی بر اجتهاد ایله او حکم نقض قیلنماز.»

اسلام فقیه‌لری طرفندن وضع اولنمش شو قاعده عالم مدنیت‌ک قانون‌لرندده قبول قیلنمشدر. اسکی قانون‌لرک بری موجب‌نچه تنفیذ قیلنمش حکم یکی قانون‌لرک هیچ بریله نقض قیلنمایور. شو قاعده حکمه حکملرینک قرار‌ینه ضرر ویرمه‌مک، هم‌ده قانون منسوخ دگل ایکن عملنده خلل کتور‌مه‌مک ملاحظه سیله شریعت اسلامیه طرفندن قبول قیلنمشدر.

شو قدر وارد رکه مصلحت عمومیه افتراضیله اجتهاد نقض قیلنور ایسه، عمومک مصلحتننه منافی حکمی‌ده البته نقض قیلنور. عصر حاضرده حکمه‌لارده قانون مساعد سیله اجرا قیلنور استیناف بزم شو فاعل‌مزه و مخالف دگلدر. زیرا استیناف حکمی تنفیدن قبل‌در.

(۱۷) مشقت تیسیری جلب ایدر.

شو قاعده شرع شریفث الله بیوک محسنان‌لر ندن بری اولوب «ما جعل عليکم في الدين من حرج» آیت جامعه‌سیله، صحیح بخاری‌ده صحابی ابو هریره حضرت‌لری لسان‌نده حدیث مرفوع اولمک صفتیله روایت قیلنمش «ان الدين يسر» سنت قطعیه‌سیله ثابت اولمش، بوزک اوزرینه برکه‌سی محدود دگل، فروعی محصور دگل بر قاعده اساسیه‌در. بر حکم‌ده آغراق ظاهر اولادجق بالولور ایسه، او آغراقی دفع ایتمک ایچون شریعت البته بر چاره تعیین ایدر.

مثلای: «معدومی صائم جائز دگلدر» حکمنک، صائملاجق شیلرک وجود‌لدن قبل پاره‌لری بوق انسان‌لر ایچون بر قدر آغراق وارلنه کوره، اویله انسان‌لرک مصلحت‌لرینی ملاحظه قیلوب، شریعت «بیع سلمی» یعنی نقد پاره ایله مال نسیئه صائم‌غی تجویز ایتمشدر. نکاح رفعی مکن دگل بر عقد مؤبد قیلنسه ایدی، بخت‌لری بوق ایکن زوجیت اوزرنک قالو عائل‌جه حساب‌سز مشقت‌لرک وجود‌لینه

سبب او لا جفنه کوره، شريعت اسلاميه طلاقی البته مشروع ايتند. کتب فقهيه ده بيان قيلنمش احکامك اکثری شو قاعده او زرینه متفرعدر. عقدلرک هر بونده خيارک مشروعتی، خياردن عاری عقدلرک لزومی، حواله، وکاله، وصایا کمی بابارک هر برو شو قاعدهدن تفریع قيلنمشدر.

(۱۸) حکمده برو قدر طارق ظاهر اولور ايسه، يولي وار ایکن، توسعیع قيلنور.

مثال: صبیلرک هر برو اشلریله و صبیلری مسئول او سهلاه ایدی، وصی بیوک ضرر بیوک طارق کوره ایدی. بوکا کورهده صبیلرک اتلافرینه منرتب او لا جق ضمان صبیلرک او ز مالمندن ادا قيلنوب، مالمری يوق ايسه، يسولرینه قدر انتظار قيلنور، ضمان صبیلرک ذمه‌لرینه هیچ برو وقت الزام قيلنماز.

شو قاعده کتب فقهيه ده «الامر اذا ضاق اتسع، واذا اتسع ضاق» عباره سهيله ذكر قيلنمشدر. اختصار قيلنور ايسه «کل ما تجاوز في حده ينقلب الى ضدّه» ديده میکن در. يعني: «حدینی تجاوز ایدن هر برو شی - ضدینه منقلب اولور» برو حکم طارقی ایجاب ایدر ايسه، توسعیع قيلنور. ضرر اولور قدر وسعتی ایجاب ایدر ايسه، ضرری دفع ایدهک قصدیله تحذید قيلنور. هر حال ده، عمومک مصلحتی شريعت اسلاميه قاعده‌لرینه اک معنبر اساسیدر.

(۱۹) ضرر، ابتدا طریقیله ده مقابله طریقیله ده، هیچ برو وقت جائز دگلدر.

شو قاعده «لا ضرر ولا ضرار» سنت قطعیه سنک تفسیر بدر. قرآن کریمه مخصوص دگل آیتلرک دلالتیله ثابتدر. «ولا تمسکوهن ضراراً لتعتذوا» - «ولا تضار وهن لتضيقوا عليهم» - «لا تضار والدة بولدها» - «ولا يضار كاتب ولا شهيد» نصوص لریله - امواله، اعراضه،

نفوسه اعتدادن منع ایدر عموملر ایله - ظلمدن مطالقاً نهی ایدر متعدد آینه‌لرگ قطعی دلالتلریل شریعت اسلامیه ضروری منع ایتمشلر.

کله‌جک‌ده عقوبیت، جزا فاعده‌لرینی بیان ایدر ایکن انشاء‌الله شو حقیقتی بر قدر دها زیاده‌ایضاح ایدر ز. شمدى شو فدر سویله‌مک تکن در که جنایتلره قانونیک حکمیله جزا تعیین ایتمک مسئل‌سی شو فاعده‌مزه مخالف دگلدر. تکن قدر مثلیت رعایه قیلنوب. عدالت دائره‌سنده ایکن حدود، تعزیز بر لرگ فاعده‌یه مخالفتلری یوقدر. جزا بی‌حدودی شو فاعده‌دن استشنا خیال‌نده اولمچ بیهوده بر عبئدر.

ضمانتلرگ اکثری شو فاعنه‌یه متفرعدر. بر انسان اذن یوق ایکن دیگرگ اکثری شو فاعنه‌یه متفرعدر. بر آدم ظلماً دیگرگ مالنه تعدی ایتمش ایسه، «بکتا ظلم ایندی»، بن‌ده اوچمی آلامیم» بهانه‌سیله مظلوم ظالمک مالنه تعدی ایده‌مز. ایدر ایسه، ضامن اولور. زیرا ضرر ایدنه ضرر لر مقابله ایتمک شرعاً جائز دگلدر. بر آدم آلدانوب برندن بوزوق آچه آلسه «بکتا ویردیلر، بن‌ده ویره‌یم» دیمک جائز اولماز. شو فاعده مباح فطللرگ علی الاطلاق جوازینی ده تقیید ایدر. مباح جائزدر، لکن دیگرلره ضرر بولنماق شروطیله. مباح ده ماذونیت سلامت شرطیله مقید در.

(۲۰) ضرر - ازاله قیلنور.

فاعده - واسع بر فاعده‌در. کتب فقهیه‌ده بیان قیلنمش خیار نوع‌لرینگ هر بری، سفیه‌لری مجنبونلری معاملاتدن، جاهل طبیبلری صنعتدن حجر ایتمک، شفعه، تضمینات، هیئت اجتماعیه‌ده فسادی منع ایتمک ملاحظه‌سیله وضع قیلنجه‌جق قانونلر، امور عمومیه اداره‌سیچون نصب قیلنور والیلر حاکملو، همه‌سی شو فاعع اهمیتی اوزرینه بنا قیلنمشلر.

(۲۱) ضرورت ساعتلونده حرمت قالماز.

یعنی بر حرامی ضرورت ایجاب ایدر ایسه، یاخود وجودی

شرعاً مطلوب بر مصلحت دعوت ایدر ایسه. او وقت حرامک حرمتی ممنوعیتی مرفوع اولور. زیرا ضرورتی اقامت شرعاًً معتبردر. مصلحت ضروریه بی تحسیل یولنده بر مفسدہ التزام قیلنور ایسه، او مفسدہ مفسدہ لکدن چیقار.

مثلاً: دیگرلرک ماللرینه ال اوزانه قطعاً حرامدر. لکن ظالمک اکراهیله بر انسان بر مالی اتلاف ایدر ایسه، گناهی اولماز. ماللک ضمانی اتلاف ایدنک ذمه سننه دگل اکراه ایدنک ذمه سننه اولور. بر آدم هجوم ایدر دوهی، او ز جانینی تخلیص ایتمک ضرورتیله قتل ایدر ایسه، جنایت ایتمش حکمنده اولماز. آچلق دن اولمک در جه سنه کلیش بر انسان، ضمانی التزام ایتمک شروطیله، دیگرلرک ماللدن بر قدر شی آلوب اکل ایده بیلور.

شو قاعده عموملدن بر قدر شیلر مستثنی در. مثلاً: اکراه سبیله دیگر انسانی قتل ایتمک، اعضالرندن برینی تلف ایتمک، انسانک حرمی عصمتنه تعدی ایتمک هیچ بر صورتله جائز اولماز. زیرا هیچ بر انسانلک جان اعضا سی عفتی حرمتی - اکراه قیلنمش انسانلک جانلدن دون دگلدر.

(۲۲) ضرورت اقتضاسیله ثابت شیار - يالڭىز ضرورت
قدریله تقدير قیلنور.

مثلاً: آچلق دن اولمک ضرورتیله انسان دیگرلرک ماللدن آلوب بیهچک ایسه، يالڭىز جان صافلار قدر اکل این بیلور. یوقسە، آچلق بیانه سبیله دها زیادەیی اکل ایدەمز.

(۲۳) بر عندر ایچون تجویز قیلنمش شی - او عندرلر
زوالیله باطل اولور.

مثلاً: صبیلک سفیهلك عندریله مالکی او ز مالنک تصرفدن منع ایتمک تجویز قیلنمشدر. عندرلرک زوالیله او منعڭ جوازى باطل اولور.

خانه‌یی تعمیر ایتمک عنریله او زیند حاچنلرینی ادا ایتمک ایچون عمومی طریقث بر طرفینی اشغال ایده بیلور، لکن تعمیر تمام اولور دقیقه‌ده تخلیه ایتمک شروطیله. بر عیب عنریله مستاجر عقد اجاره‌یی فسخ ایده‌جک ایسه جائزدر، لکن موجر فسخدن قبل او عیبی ازاله ایتمیه موفق اولور ایسه، مستاجرک حق فسخی قالماز.

(۲۴) مانع زائل اولدقده منوع عودت ایدر.

مثلاً مشتری الله مبیعده بر عیب حادث اولدقدن صوڭ، مبیعڭ قديم بر عیبی ظاهر اولور ایسه، عیب حادث—مانع رد اولور. لکن مانع اولان شو عیب حادث زائل اولور ایسه، عیب قديم سببیل مشتری او مبیعی رد ایده بیلور.
ملک دعواسنە تناقض مانعدر. لکن خصمك اقراریله، ياخود دعوی‌ده تناقض و قوعنه بر معنتر ظهوریله تناقض زائل اولور ایسه، ملك دعواسى صحى او زرنە قالور.

جرأاً عقد قيلەمش بيع اکراه سببیل نافذ دگل ایسه‌ده، اکراهڭ زوالى صوڭىدە مالك اجزاء ايدرسە نافذ اولور.
عقد فاسدله صاتون آلنەش يرده مشتری بنا انسنا ایدر ایسه، عقدڭ فسادى بھانه‌سیله بائع بیعی فسخ ایندرەمن زیرا بنا هدم قيلەجق ایسه، مال بیهوده ضائع اولەش اولوب، مشتری متضرر اولور. لکن بنا اوز او زینه منهدم اولسە، ياخود مشتری او بنایي هدم اینسە، مانع فسخ زوالنە كورە، بائع عقدی فسخ ایندرە بیلور،

(۲۵) ضرر او ز مثليله ازاله قيلەنماز.

يعنى بر ضررى دفع يا رفع ایتمک قصدیله او ضررڭ مثلنە ارتکاب جائز اولماز. مثلاً دیگرلرڭ تجارتلرینه ضرر ایدر بھانه‌سیله هیچ بر آدم تجارتنى منع قيلەنماز. شرکت سببیلە کاه بیلەجک ضررى

رفع اینمک ایچون - شریکردن بالکز بریندگ دعواسته بناءً ضروری وار تقسیم ارتکاب اولنماز .

(۲۶) عمومی بر ضروری دفع اینمک ایچون خصوصی بو
ضرر التزام قیلنه بیلور .

مثلاً: دولریند ضرر زدن انسانلری صافلامق ایچون، جاھل آدم طبیبلکدن منع فیلنور . حیله سیله انسانلره ضرر ویرمه سون ایچون، حیله کار مفتی - مفتیلکدن هزل اولنور .

مال یا جان تلف او لا بیلمک ضرر زدن انسانلری صافلامق ایچون - عمومی یول او زرنده انهدامی فریب خانه لری دیوار لری جبراً هدم ایندر مک جائز اولور . صاتو چیلم ماللرینک بهالرینی آرتندروب، جماعتنه ضرر ویرمه سونلر ایچون، بازار ماللرینک هر برینه او زینه کوره بیها تعیین اینمک جائز اولور . جماعتنه آچلق بلاسندن خلاص اینمک ایچون، آچلق سنه لرنده آنبار لردہ صاقلانور آشقلاری جماعتنه جبراً صادر مک لازم اولور . جماعتک آشقلره اعتیاجی شدید ایکن، آشقلری باشقه شهرلره چیقار مقدن منع اینمک حقی حاکمک التده او لور . شهر ایچنده یا جوار نده بنا فیلمنش یا فیلنه حق فابر یقه لارک زاوودلارک عموم جماعتنه بر جهت زدن ضرر لری اثبات فیلنور ایسه، او وقت او زاوودلاری او فابر یقه لاری شهر زدن چیقار تمق یا منع ایندر مک حق جماعتک اختیار نده او لور .

(۲۷) ضرر اشد - ضرر اخف ایله ازاله قیلنور .

یعنی: بر ضروری دفع اینمک ایچون، او ضرر زدن بر قدر خفیف ایکنچی بر ضرر التزام فیلنه بیلور .

مثلاً: صاتون آلنمش یورده مشتری بر خانه بنا ایندکدن صوک، شفیع شفعه دعوی ایدر ایسه، بورا ده ایکی ضرر اجتماع ایسه:

خانه‌ی فلخ ایندر مک ضرری، مشتری ایچون بدلي یوق ضرردر . خانه‌ی مدعی به جبراً صائق ضرری. لکن شو ضور شفیع ایچون بدلي وار ضرردر: ویرمش پاره‌سی مقابلنه لا اقل بر خانه‌یه مالک اولور. بدل مقابلنه اولان ضور بلا بدل اولان ضرردن، البتنه، اهوندر. بر خانه‌ده شریکلدن بریناڭ حصه‌سی، تقسیم سورتنده انتفاع ممکن اولماز درجه‌ده آز اولوب‌ده، حصه‌سی زیاده اولان شریک تقسیمه‌ی دھوی ایدر ایسه خانه البتنه تقسیم قیلنور. حصه‌سی آز اولان شریگى دیگرلۇڭ مالیله انتقادىن محروم اینتمك ضرری اعتباره آنماز. انسانى اوز مالکىلە انتقادىن محروم اینتمك ضررینى دفع ایچون او ضرر التزام قیلنور.

بر آدمىڭ اللدن يوز صوملۇق انجوسى يره دوشوب‌ده، دیگر آدەمڭ بىر صوملۇق طلاوغى او انجوپى يوتىسى، انجو صاحبى بىر صوم ويروب او طلاوغى آلا بىلۇر .

(۲۸) ایکى مفسدە تعارض ایدر ایسە، خفیفی اختیار قیلنور.

يعنى: بىرى شدىيى، بىرى خفيف ایکى مفسدە تعارض ایدر ایسە، شدېدىيە ارتکاب اینتمك اصلا جائز اولماز. هر حالدە «ایکى شرائى اهونى آلنور» زىرا شىلرە ارتکاب يالڭىز ضرورت حكمىلە اولوب، زیادە حقىنە ضرورت يوقلىرى .

(۲۹) دفع مفسدە جلب مصلحتى دن مقدەمىر.

يعنى: اوزى قىدر بىر مفسدەيى ایچاب ایدەجاك مصلحتى اشله‌مك جائز اولماز.

مثلا: بىر آدم مال مشترىكىدە اوزىنە فائەتەسى شریكىنە ضرری وار هېچ بىر شى احداث ایدەمنز. مشترىك بر خانه‌یي تعمیر اینتمك ایچون، شریگىڭ اذنى اولما دېجە، هەمم ایدەمنز.

علی‌العموم: هیچ بر انسان او زینه بر مصلحت تحصیل ایتمک ملاحظه‌سیله، بر جهتمن ایکنجه بر آدمه ضرر ویره بیلور شیلدن هیچ برینه ارتکاب ایده‌من. بر انسان او ز ملکنده بر بنا انشا ایدر ایسه، باشقه‌سی «شو بنالثدن بکشا ضرر وار، سن بورا ده بنا اینمه!» دیه‌جک ایسه سوزی مسموع اولماز. زیرا بر آدمک مصلحتی ایچون باشقه‌لرینا ضرر لری هیچ بر وجهن شرعاً تحمل قیلنمه‌ماز.

لکن مصلحت هم منفعت، مقابله‌نده اولان مفسد‌دن بیوک اولور ایسه، او وقت او مصلحتی تحصیل ایتمک داعیه‌سیله مفسدکی ارتکاب جائز، احیاناً واجب اولور.

مثلاً: معصوم بر جانی ظالمک الند صافلامق قصدیله یا ایکی آرایی اصلاح ایتمک امیدیله، یالان سوزارک برینی سویله‌مک فائده ایده بیلور ایسه، او وقت یالان سویله‌مک شرعاً الیته مطلوب اولور. آل عمران سوره‌سنه (۱۲) نجی، الانفال سوره‌سنه (۴۳-۴۴) نجی آیتلرک دلالتلرینه کوره «هیئت اجتماعیه‌جه اهمیتی وار بر مصلحتی تحصیل - بر کذب سویله‌میه توقف ایدر ایسه، تعریض یولنک سوز سویله‌مک هر وقت جائز اولور.»

(۳۰) ضرر، ممکن قدر، دفع اولنور.

تعذر ایله یا بلا تعذر اتلاف قیلنمه‌ش شیلرک ضمای شو قاعده‌دن تفرع ایدر. مثلاً: بر آدم، غصب، و دیعت، عاریت طریقیله الند وار بر مالی، قصدأً یا من غیر قصد اتلاف ایدر ایسه، یاخود یولنک کیدرکن آیاغیله بر آدمک مالنه بر قدر ضرر ویرور ایسه، یا ایسه «شو مال بنمگی در» گمانیله دیگر آدمک مالنه ضرر کتورسه، کذلک بر آدمک ایته‌گی او زرینه او طور و بد صاحبی فالقار ایکن کیومی یوتلسه، بونلک کبی صورتلرک هر بزنه ضماین واجب اولور. بر خانه‌دن دیگر خانه حرمته طوغری فارار بر پنجره

آچدرماق؛ فويو ياخود بىر سو يولىڭ ياقىننده كىنيف براۋاھماق كېنى
مىسىلەلر ئىچىرىنىڭ شوقانوندىن تفرع ايدى.

(۳۱) حاجت، عمومى اولسون خصوصى اولسون، ضرورت
حىكمىتىدەر.

ضرورت حىقىننىڭ ذىكىر اولىنىش حكم حاجت حىقىننىڭ دەجارى اولور.
مئلا: «پارەڭى قايتاروب ويرىر اىكىن، مالىمى قايتاروب آلمق شروطىلە
سەڭى شۇ مالىمى صاتىم» عقدى جائز اولماق لازم كېنى ايسىدە، حاجت
عمومىيە افقىضاسىلە تجویز قىلىنەشىلە.

كىذلەك «شۇ شىلۇردىن يالڭىز بىرىنى آلاجىم؛ تعىين ايتىمك
اختىيارى بىن دە اولور» عقدى مىبىعڭىچى مەھولىتتە كورە جائز اولماق
لازم ايسىدە، انسانلۇڭ صوراشوب بىللىشىمگە احتىياجلىرىنە كورە
تجویز قىلىنەشىلە.

(۳۲) اضطرار، حق غىرىي ابطال ايتىز.

آچ فالدىق دە دىگر ئىكەنگىندىن بىر قىدر يىمەك، آچلىق مجبورىتىلە،
جازىز ايسىدە، شۇ مجبورىت حكىمىلە غىرەڭىچى حقى باطل اولمايمۇر. بلکە
ايکەنگىچى قىيىتى يىمەش آدمىڭ ذەمىسىنە واجب فالور.

۲۱ نجى مادەيە كورە، ضرورت انسانى يالڭىز مواخىددەن خلاص
ايدىر. اما ضماندىن خلاص ايتىز.

بر آدم اوزىزىنە هجوم ايتىش دوهىي، خلاص اولماق اىچۈن،
قتل ايدىرسە، جنایت ايتىش اولماز. لىكن ضمان ذەمىسىنە واجب اولور.
محدود بىر مىلت گۈزىمك اىچۈن بىر قايق اجارەيە آلنисە، گۈزى
ايکىن سو اورتاسىندا مىلت تمام اولىسى، ساحلە كەنجه يە قىدر اجارە
مىلىتى البىتە ضرورت حكىمىلە مەتىن اولور. لىكن بۇنىڭلۇ قايقىچى حقى باطل
اولماز. آرتق كېچمىش مىلت اىچۈن اجر مىلە ويرىمك لازم اولور.

(۳۳) آلماسی ممنوع شیلرگ ویره‌سی ده همنو عذر.

مثلا: رشوت آله‌ق حرام ایسه، رشوت ویرمات ده حرام اوپور.
بناء عليه صبی حقنده اولان بر دعوی ایچون وصی حاکملرگ بینه
رشوت ویرور ایسه ضامن اوپور.

(۳۴) فعلی ممنوع شیلری طلب ده ممنوع عذر.

خیانت، غصب، سرفت ایتمک، يالان بره شهادت ویرمک کبی
ممنوع شیلری طلب ایتمک ده ممنوع عذر.
شو قاعده‌دن يالگز یمین ایتمدراک مسئل‌سی، ضرورت عکمه‌بل،
مسئلتنا اولمشدر. مثلا: يالان بره یمین ایتمک حرام ایسه‌ده، بر حف
دعایی انکار ایدن آدمدن یمین طلب ایتمک ممنوع دگلدر.

(۳۵) عرفلر، عادتلر احکام شرعیه‌یی اثبات ایتمک خصوصنده
دلیل کبی اعتبار قیله بیلور.

یعنی نصوص شرعیه‌یه فقط‌ی صورت‌ده مخالف دگل عرف هم
عادت بر حکمه اثبات خصوصنده دلیل اولا بیلور.

نصوص شرعیه‌ده حکمی کلمه‌مش حادثه‌لرگ حکملرینی تعیین
ایتمک ایچون، هیئت اجتماعیه‌ده معتبر اولان عرفلره عادتلره مراجعت
قیلنوب، عادت نصل ایسه، او حادثه‌لرگ شریعت نظرنده حکمی‌ده
اویله اوپور. بوکا کوره حاکملره هیئت اجتماعیه‌ده معتبر عرفلری
بیلماک لازم اولمشدر. زیرا احکامک کوبی عادتلر اوزرینه بنا قیلنور.

بیع، اجاره کبی عقد‌لرده ویریلچک پاره‌لرگ جنسیلرینی مدلترینی
تعیین ایتمک مسئل‌سی؛ ياللانمش اشچیلر ایچون اش ساعتلرینی
تقدیر ایتمک خصوصی؛ يوک طاشو ایچون بر حیوان اجاره‌یه آلنور
ایکن یوگلگ مقداری ذکر اولنما مش ایسه، مقدارینی تحدید ایده‌ک
مسئل‌سی؛ عاریتلری و دیعتلری فایتلرور ایچون رعایه‌سی معتبر

شیلرگه هر بری؛ مطلق صورتده عقد قیلنمش مضاربهده اوز ماللرینی تو شوب فو شمامق حکملری؛ بونـگ کبی مسئله لرگه هر بری هیئت اجتماعیده معتبر عادتلره عرفلره موافق صورتده حل قیلنور.

(۳۶) استعمال قبولی واجب بر حجه در.

یعنی: نسکاح، هبه، پیغام کبی هقدارده، طلاق شهادت، وصیت کبی اشلرگه هر برنده هر ملناـگ اوز لساننده استعمال قیلنور کلمه لر - آلو، اشـلـتو کبی خصوصیـرده اوز لری آراسـنـدـه معتبر عرفـلـرـ شـرـبـعـتـ نـظـرـنـدـهـ قـبـولـیـ الـبـتـهـ وـاجـبـ بـرـ حـجـهـ کـبـیـ اوـلـورـ.

شریعت اسلامیه انسانلرگه بـرـ آـرـایـهـ طـوـپـلـانـمـشـ فـکـرـلـرـینـهـ عـصـمـتـ رـنـگـیـ وـیـرـوـبـ،ـ اـحـتـرـامـاـ اـجـمـاعـیـ بـرـ حـجـتـ اـیـنـدـیـگـیـ کـبـیـ،ـ اـنـسـانـلـرـگـ سـالـمـ وـچـدـانـلـیـ طـرـفـتـنـ بـلـ اـنـکـارـ قـبـولـ قـیـلـنـمـشـ اـسـتـعـمـالـلـرـینـیـ عـرـذـلـرـینـیـ دـهـ،ـ حـیـاتـلـرـنـدـهـ اـوزـلـرـینـدـ مـصـلـحـتـلـرـینـهـ عـائـدـ اوـلـورـ اـیـسـهـ،ـ بـلـ تـغـیـیرـ بـرـ حـجـهـ کـبـیـ اـفـرـارـ اـیـدـرـ.

(۳۷) عادت ده ممکن دگل شی - حقیقت ده ممکن دگل شی کبیدر.

مثلا: فقیرلگی معلوم بـرـ آـدـمـ «ـبـنـدنـ قـرـضـ آـلـمـشـ يـاـ غـصـبـ اـيـنـهـشـ اـيـدـیـ»ـ کـبـیـ بـرـ سـبـبـ بـیـانـ اـیـدـوـبـ،ـ دـیـگـرـ بـرـ آـدـمـدـنـ بـیـوـكـ مـالـ دـعـوـیـ اـیـدـرـ اـیـسـهـ،ـ دـعـوـاسـیـ مـسـمـوـعـ اوـلـماـزـ.ـ «ـفـلـانـ آـدـمـدـنـ شـوـ قـدـرـ قـرـضـ آـلـدـمـ»ـ دـیـوـ بـرـ قـطـعـهـ سـنـدـ وـیرـدـکـدنـ صـوـکـرـهـ اـفـرـارـنـدـنـ رـجـوعـ اـیـدـرـ اـیـسـهـ،ـ رـجـوعـیـ مـقـبـولـ اوـلـماـیـوـبـ اـفـرـارـیـلـهـ مـواـخـدـهـ قـیـلـنـورـ.ـ زـیـرـاـ بـرـ آـدـمـاـنـ دـیـگـرـاـوـ اـیـچـوـنـ يـالـانـ صـورـتـنـ اـفـرـارـیـ عـادـتـ دـهـ مـمـکـنـ دـگـلـدـرـ.

(۳۸) زمانـ اـخـتـلـافـیـلـهـ حـکـمـلـرـ مـخـتـلـفـ اوـلـاـیـلـورـ.

زمانـ کـنـدـکـجهـ اـنـسـانـلـرـگـ اـحـتـیـاجـلـرـیـ حـالـلـرـیـ عـرـفـلـرـیـ عـادـتـلـرـیـ

البته اختلاف ايده جگنه ڪوره، انسانلرڭ مصلحتلىرى اىچون وضع اولنەجق حكمىلرده بالضروره مختلف اوپلور.

لكن فانڭ مالىڭ عرضىڭ نىسبىڭ عصمتى، خياناتىڭ ئىلمىڭ خمىلە حرمىتى كېيى احکام كىلە، مصلحتلىرى زمانڭ اختلافىل مختلىف اولمادىغىنە ڪوره، هىچ بىر وقت مختلف اوپلمازلار.

انسانلارڭ هيئەت اجتماعىيەدە حىياتلىرىنە عائىد ھەر بىر مسئىلەدە مصلحتى اعتبار اينمك شىرىعت اسلامىيە نظرىن ئاڭ زىادە معتبر بىراصل كلى در. حكمىك دوامى ياتىدىلى يالىڭ مصلحتىڭ او حكمىن حصولىنە عدم حصولىنە وابستە اوپلور.

(٣٩) عادتىڭ دلالتىلە حقيقى معنى تۈرك قىلنور.

بر كامە يا بر تۈركىب حقيقى معنالىرنىدە هىچ بىر وقت استعمال اولنماز ايسە، البته او صورتلىرىدە حقيقى معنابىي ارادە اينمك اصلا جائز اولماز. مثلا بىر آدم خادىمنە «فانارى ياقا» دىسە، خادىم دە حقيقى معناسىلە عمل ايدوب، فانارڭ اوزىنى ياسقىسى، ضمانى واجب اوپلور. كلى عادتىڭ قطعى صورتىدە دلالتىلە بورا دە حقيقى معنى البته تۈرك قىلنەشىدر.

بر كامە يا بر تۈركىب حقيقى معنالىرنىدە استعمال اولنۇب دە، مجازى معنالىرنىدە استعمالى عادتىڭ دلالتىلە زىادەرەك اوپلور ايسە، او صورتلىرىدە حقيقى معنالىرى تۈرك قىلنوب، مجازى معنالىرى ارادە قىلنور.

مثلا: افرارى تعليق باطللىرى. «فلان يە وارر ايسەم، سڭاش شو قدر ويرەجگم واردە.» دىسە، ذەمسەنە بىرىشى دە لازم اولماز. لكن «فلان آيىڭ ابتداسى كلور ايسە، سڭاش فلان قدر ويرەجگم واردە.» دىسە، شو سوز حقيقى معناسىلە افرار اوپلوب باطل اولمق لازم ايسە دە عادتىڭ دلالتىلە شو سوز افرارى تعليق دىگل، بلکە كەلەجاك كونارلارڭ بىرندە ادا قىلنەجق دىنى افراردر.

بر قاچ آدم حضورىنە «وفات ايدرسەم، فلان آدمە فلان قدر بورجم واردە.» دىسە، شو سوز حقيقى معناسىلە افرارى موتىنە تعليق دە

لکن عادتگ دلالتیله شو سوز اقراری تعلیق او لمایوب، بلکه وارثلر دینی انکار ایتمه سونلر ایچون، اشهاددر. کرکه صاغ فالسون کرک وفات ایتسون او مبلغی فلان آدمه ویرمک لازم او لور. «بن وفات ایدر ایسم، ذمه گذه وار آلا جغمدن سن بری سن» دیسه، شو سوز، حقیقی معنا سیله ابرا یی تعلیق او لموب، باطل او لمق لازم کبی ایسمه، عادتگ دلالتیله وصیت معنا سنه حمل قیلنور.

(۴۰) عادت یالشکن یامطرد یا غالب او لدقه معتبر او لور.

یوقاری ده شرعاً معتبر لگی بیان قیلنمش عادت اصلاً تخلف ایتمز با خود اکثر یا تخلف ایتمز عادت او اور ایسمه، معتبر او لا بیلنور. یوقسمه وقوعی قلیل عادت حقیقی معنایی ترک ایتدره من

(۴۱) احکام ده یالشکن امور غالبه اعتبار قیلنور. نادر احتماللر اعتباره آنماز.

مثلاً سن بلوغ، سن اهلیت، مدت حیات کبی شیلدده انسانلر لک هر بری بر درجه ده دگل ایسمه، استقرا ایله ثابت او لمش اغلبیت اعتباره آنلوب، قانونلر عمومی صورتده وضع قیلنور: «فلان قدر یاشه کلک کده صبی بالغ او لور.»—«فلان قدر یاشه یند کده انسان حقوق مدنیه سینه اهل او لور.»—«ولادتندن اعتباراً فلان قدر یاشه ایر شدک ده مفقودک موتیله حکم قیلنور.» کبی کلیه لر لک هر بری استقرا نتیجه سنده ثابت او لمش امور غالبه او زرینه بنا قیلنمش لار در. مفقود مسئل سنده بزم فقهه لک بعضی طوقسان یاشی اعتبار ایدوب، ولادتی کونندن اعتباراً طوقسان یاشی تکمیل ایتمش مفقودک موته ثابت کبی او لورده ترکه سی وارثلرینه تقسیم قیلنور دیمشدر. شو حکم شرعی هم اغلبی دگل ایسمه، تیقن ایچون او ایله دیمشلر.

(۴۲) عرفی ده معروف شی - شرط قیلندمش کبیدر.

مثلا: خانه‌یی صاتار ایکن، او بلده عرفنده خانه متعلقة‌انه نصل
شیلر داخل ایسه، من غیر ذکر عقد تحتنه داخل اولور. خدمت
ایچون عقدده اجر ذکر اولنمامش ایسه، شو قاعده‌یه کوره، اجر مثل
قطعاً لازم اولور. بر آدم ایکنجی بر آدمک مالیل فائئلنسته، اگرده
او مال اجرت بدلنده فائئله‌لشک ایچون تعیین قیلندمش ایسه، اهر
مثل لازم اولور؛ دگل ایسه، اجر لازم اولماز. خدمت ایدر آدمک
نفه‌اسی او بلدک عرفنه کوره، یا کندوسته یاخود مستأجره لازم اولور.
انتفاع ایچون آلمش عاریتله انتفاعاً زمانی، مکانی، مقداری عرفله
تعیین قیلنور. ویوه‌سی‌یه ویرامش پاره‌لرک ادا کونلری تعیین
اولنمامش ایسه، تجارت عالمده معروف اولان مدلل تحديد قیلنور.

(۴۳) تجارت عالمده معروف شی - شرط قیلندمش کبیدر.

معاملده ذکر قیلندمش ایسه‌ده، اویل شیلری ایفا ایتمک البته
واجب اولور.

عقدلرده ویریل جک شیلر لخ مدققری، معاملده جاری پاره‌لرک
جنسلری کبی شیلرده بازارک عادتی معتبر اولور.
وکیل موکاٹ ماللرینی صاتوبده، پاره‌لری بر آدم واسطه‌سیله
کوندورمش ایسه، او آدم قاچوب، پاره‌لر موکله تسليم قیلندمامش صورتده
وکیلک مسیولیتی دکلکی او بلدک عرفیله تعیین قیلنور؛ او زلرینه
اماٹنی معلوم برآدم النده پاره‌لری کوندورمک بازار عالمده معروف
ایسه، وکیل مسئول اولماز؛ دگل ایسه، مسئول اولوب، پاره‌لری
ضامن اولور.

(۴۴) عرف ایله تعیین - نص ایله تعیین کبیدر.

عاریت شیلرله انتفاعاً زمانی، مکانی، مقداری عرفله تعیین
قیلندمش ایسه، مخالفت اینمک جائز اولماز، عقدلرک برینه بر آدم

مطلق صورتىدە توکىل قىلىنور ايسە، ضرورىن خالى صورتىرە مەمول او لور . نەايچۈن او لاجفنه دائىر بىر سوز سوپەمۇب، دكان با خانه اجارەيە آلور ايسە، صحيح او لوب، كىفيت استعمالى عرفلە تعىيىن او لنور . خانه بناسنە ضرور كتوۋە بېلەجاك اشىرە، مالكىڭ رضاسى او لمادقچە، ارنىكاب ايدەمنز .

(٤٥) بىرمانع بىر مقتضى تعارض ايدىلر ايسە مانع تقدىيم قىلىنور

شو قاعدهدىن معاملەدە حسابى يوق مىئەتە متفرع او لور :

ا) بورچ مقابىلندە مجبوس بىر مالى، بورچ اىھەنسىڭ رضاسى او لمادقچە، صاحبى صاتار ايسە، نافذ او لاماز . زىرا بورادە مالكى، صاحبىندە مەملوک لىگى عقدلۇچ جواز يىنى مقتضى او لور ايسە^{٥٥}، بورچ مقابىلندە مجبولىكى عقدلۇچ نفوذىنى مانعدر .

ب) اجارەيە ويرىمىش بىر مالى صلتار ايسە، بىمع نافذ او لور، لىكن مەتكەنلىقاستىدىن قبل، مىستأجىلۇچ اللەن او مالى مشترى آلاماز .

ج) مشترىك مالك بىر حصەسى صاحبى طرفىدىن شرىكلىك بىرىنە اجارەيە ويرىلە بىلور ايسەدە، دىكىر آدمىلە اجارەيە ويرىلەمنز . لىكن مشترىك مالدىن انتفاع نوبتىلە او لور ايسە، اوز نوبتىنە اجارەيە ويرىلە بىلور .

د) بىرى معلوم بىرى تفصىلا معلوم دىكى مالى بىر عقدىدە صاتار ايسە، عقد هېچ بىرندە صحيح او لاماز . زىرا بىرىلۇچ معلو ملەگى عقدلۇچ جواز يىنى مقتضى، دىكىر يىنە مجهوللەگى عقدلۇچ جواز يىنى مانعدر .

هـ) فراشىنە ياتار بىر مريض «شو مال فلان وارئەلە فلانڭىزدر» دىسە، هە بىرى شو افرارى تصدىق دە اينىسىلەر، وارىلەك افرارلۇچ جواز يىنى مانع، اجنبىلەك افرارلۇچ جواز يىنى مقتضى او لىقلارىنە كورە مانعلۇچ حكىمى تقدىيم قىلىنوب، شو افرار هېچ بىرى حقىن صحيح او لاماز .

دـ) حاكم اوز بالاسىلە بىر اجنبى لەنە حكم ايتىسى، حكم باطل او لور .

(٤٦) وجودده تابع - حکمده تابع اولور.

خانهیی صاتوده همه ضرور متعلقاتی، حیوانی صاتوده قارننده وار بالاسی، بر یری صاتوده یورر ایچون لازم اولاجق یول، آلودن مقصده نظرآً مبيع دن انفاکی ممکن دگل شيلر، شو قاعدهه بناه، عقد بیع تحتنه البته داخل اولورلار.

عموماً: عرف بلدهده مبیعث اطلاق تحتنه مندرج شيلر، مبيع دن استفاده ایده بیلهک ایچون لازم اولاجق متعلقات، مبیعث اوزینه طو تاش تابuler عقد بیع تحتنه بلا ذکر داخل اولورلار.

(٤٧) وجودده تابع اولور شيلره - علی حده حکم ویریله هز.

مثلاً: حیواناڭ قارننده وار بالاسی آيروجه صاتلماز. هبه اولنمش حیواناڭ قارنندهگى بالاسی استئننا قىلىسە، استئننا باطل اولور. بش غرامدر ديو بر آلماس طاش بىڭ روبل بىلنىن صاتلوبده بش ياريم غرام چىقسە، زىادەسى مشترينىڭ اولور، باائع بىعى فسخ ايتىرمك حقنە مالك اولماز.

شو قاعدهدن بر قدر استئنالرده وارد: ۱) معقول بر سبب بيان ايدوب، جنین ایچون بر قدر مال اقرار ايدر ايسە درست اولور. ۲) ولادتندن اوّل وفات ايتىمش پدرىينه جنین وارت اولور. ۳) آلاجخى نقود خالصە اولوبده، مغشوش نقدلره راضى او لارق خالصلك حةينى اسقاط ايدر ايسە، درست اولور. خالصلك بورجڭ صفتى تابعى اولقى جهتنە على حده اسقاطاڭ جائىز دگللەگى لازم كېيى ايسەد.

(٤٨) بر مالي ملكلەمش آدم او مالك همه ضرورياتلىرىنى مالك اولور.

مثلاً: خانهیی صاتون آلمش آدم یورو ایچون لازم اولاجق طريقى مالك اولور.

(۴۹) متبوع ساقط اولور ایسه، تابع ساقط اولور.

اصیل بور جدن ابرا قیلنور ایسه، کفیل ده بری اولور. موکاڭ جنونی یا فوتی سبیله و کیل منزعل اولور. زیرا متبوع اولان موکاڭ حق تصرفی قالمادى، بالضرورة و کیلکده حق تصرفی قالماز.

(۵۰) ساقط - عودت ایتمەز.

یعنی: سقوطی ممکن بىر حق اسقاط قیلنور ایسه، تکرار قایتماز. مثلا: آلاجق دن مدیونی ابرا ياخود آلاجقی مدیونه ھېدە ایدر ایسه، دین او ساعت ساقط اولوب، تکرار عودتی ممکن اولماز. بىر دعوی ده صلح ھەمە حقوقی اسقاط طریقىله اولور ایسه، او صلحى فسخ ایتمك اصلا ممکن اولماز. بىر آدم دیگر بىر آدمى حقىندىن ابرا ایدر ایسه، آرتق او حقى ابدأ دعوی ایدەمەز. صاتوچى پارهیي قبض قىلۇدون قبل، مبىيعى مشترى بىه تسليم ایدر ایسه، پاره ایچۈن حبس ایتمك قىدىلە، مبىيعى استىداد ایدەمەز. ثىلث مالدىن زىيادە وصىتىي وارث بىر دفعە اجازت ایدرسە، صوڭرە او كونوب دونھەجك اولور ایسه، اجازت باطل اولماز.

(۵۱) بىر شى باطل اولىقدە ضمننەگى شى ده باطل اولور.

مثلا: بىر آدم بىر مالى صاتوب، پارهیي قبض ایتسە، پاره يە متىلىق دعواڭلۇڭ ھەر بىرندىن بائۇنى مشترى ابرا ایتسە، عاقبىت، دیگر لۇڭ مالى او لامق سبىلە مبىع ضبط قىلىسى، عقد بىع باطل اولوب، ضمننەگى ابرا دەخى باطل اولور.

ايکى آدم دعوی صوڭنە صلح عقد ايدوب، بىری دىگرىنى ابرا ایتسە، ياخود مدعى عليه افرار قىلوب «مال آنڭىر» دىسى، حتى افرارى یا ابرايى تأكيد يولىنده سىند ويرشىسىلر، بوندىن صوڭ

صلحڭ بطلانى سېيلىرىڭ بىر يىل ئاھەر اوئىسى، صلح ضمنىدە كى ابرا باطل او لور. طالبىڭ دعواسىنە خلل كامز، تكرار دعوى ايىرسە حقى وار. بىر آدم «قانمى يوز بىڭ روبل بىلنىڭ سڭا صاتىم» دىسى، مشتىرى بىلى ويروپ او آدمى قتل ايىر ايسى، فصاص لازم او لور. زира قتل ايتىمكە اذن- بىعڭ بطلانى ضمنىدە باطل او لور.

(٥٢) اصلى ايفا ايتىمك ممکن او لماز ايسى، بىلى ايفا قىلنور.

يعنى اڭ اوّل اصلى ايفا ايتىمك لازىدە. اصلى ايفا ممکن اىكىن هېچ بىر وقت بىدل ايفا او لنهماز. لىكن اصلىڭ ايفاسى ممکن او لماسە، انسانلىرىڭ حقلرى يىن ضائع ايتىمك اىچون، ضرورت اقتضاسىلە بىلە بىلى ايفا قىلنور. مثلا:

غصب او لىمەش مال موجود ايسى، او زى؛ دىگل ايسى قىمتى ادا قىلنور. امسانت طرىقىلە ويرامش شى موجود ايسى او زى، تلف قىلمەش ايسى، بىلى تسلىم قىلنور. آىڭ اوّلگى كونىدە بىر آى مىتىلە اجارە عقد قىلسىسە، او آىڭ اقتضاسىلە مىت تمام او لور. ولو آى يىگرمى طوفىزدىن كلسەدە. اما آىڭ بىر قدرى كچىدەن صوڭ اجارە عقد قىلسىسە، بورادە اصلى ايفا ايتىمك ممکن دىگللىكى سېيىلە، آى بىلنىدە تام او توز كون آلنور.

(٥٣) بالذات جائز دىگل شى- بالتابع جائز اولا بىلور.

مثلا: آلنەمش شىلىرى قىض ايتىمك اىچون آلوچى صاتوچى ناڭ او زى يىنى وكىيل ايتىسى، شو تو كىيل جائز او لماز. زира بىر آدم دە ھەم تسلىم ايتىمك ھەم قبول ايتىمك صفتىلىرى مجتمع او لماز. بوكا كورە، اگرده آلنەمش شىلىر بايئۇن النە تلف او لىسى، ضرور مشتىرى حسابىنە دىگل، بايئۇن حسابىنە او لور. لىكن اگرده مشتىرى «آشلىقى حاصلە. شو چواللەرە قوى» دىھەرك چواللەرى صاتوچى الله ويرسى، صاتوچى دە

آشلغى وزن ايدوب، جواللره فويسيه، مشتري طرفينن قبض درست اوپور. شو صورتىده آشلاق هلاك اوپور ايسيه، باعث حسابىدن دگل، مشتري حسابىدن اوپور.

اولگى صورت ده قصدً واقع اوامق جهتله توکيل جائز او لمامش ايسيده، اخيرگى صورت ده «حاضرله، جواللره فوى» امر ينه تبعاً توکيل جائز او لممشد.

صانلمش آشلاق لارى مشتري امر يله باعث طعن ايتنىه، شو صورتىده قبض ثابت اوپور.

شو قاعع دىگر بى تعبير ايلده افاده قىلنە بىپور: «قصدى شىلار ده رعايىسى لازم شرطلىرى ضمنى شىلدە رعايىه ايتىك هر وقت لازم او لماز.»

(٥٤) ابتداده جائز دگل شى- بقاده جائز او لا بىپور.

مثلاً: قبض ممکن او لمامق جهتىلە، بى حصه شائعە يى هبە ايدەك جائز دگلدر. لىكن هبە قىلنەش بى مالىك حصه شائعەسندە بى مستحق چېقوب ده، ضبط ايتنىه، هبە باطل او لماز، بلىكە فالمش حصه موھوب لهڭ اوپور.

يالڭىز بى خانەسى گىدە وار بى مرىپىش او خانە يى اجنبى بى آدمە هبە هىم تسلىيم ايتىدەكىن صوك وفات ايدوب، وار ئىلار هبە يە اجازە وير مزلۇسە، ايکى او لوش ده هبە باطل اوپور ايسىدە، فالمش بى ثلث ده هبە باطل او لماز.

بر مالى صاتو حقىدە توکيل قىلنەش آدم او مالى صاتو ده ايكىنجى بى آدمى او زى و كىل اينىمىز. لىكن بى فضولى او مالى صاتار ايسيه، و كىل اجازە وير سە، اجازەسى درست او لوب، بىع معتبر اوپور.

(٥٥) بقا- ابتدادن اسھالىر.

الدە يوق مالى بىع ايتىك جائز دگلدر. لىكن بى انسان اللە دار حيوانى بىع ايتىدەكىن صوك او حيوان قاچسە، بىع باطل او لماز.

خانه‌ده برو حصه شائعيه‌ي اجاره‌يه ويرمك جائز دگلدر. لکن اجاره صوکنده شيوع طاري اولور ايسه، عقد اجاره باطل او لماز.

(٥٦) تبعع مملوکيتى يالڭىز قبض ايله افاده ايدر.

يعنى: في الحال مجانا ويريلەچك برو مالڭ آلاجق انسانه مملوکيتى ايچون، او انسانڭ قبضى شرطدر. هېبە ايتىمش آدم او انسانڭ قبضىدىن قبل وفات ايتىسه هېبە باطل او لور. هېبە ايتىمش آدم قبضىدىن قبل رجوع ده ايدەبىلور.

(٥٧) ولايت حسبيله تصرف - فائده وجودينه توقى ايسىر.

يعنى: امام، قاضى، ولى، وصى، قيم كېلى ولايتلارڭ - او زىلى يىنچ المرينه شرعاً امانتىيله تسلىيم او لىنمىش حقوق ده تصرفلىرى برو فائەنلىي برو مصلحتى متضمن او لورلار ايسه، جائز او لوب، فائەنلىي مصلحتى يوق، تصرف هيچ برو وقت جائز او لماز.

مثلا: امام، يا قاضى «فلان آدمك يا بيت المالڭ مالينى هلاك ايتنى!» دىسىه، اذنى، امرى قانون نظرىندە معتبر او لماز. هلاك ايدىر لىر ايسه، او زىلى يىنچ ده ضمان واجب او لور. - حاكم يا ولى يتىمىلرڭ ماللىرىندە وفقلار ده فائەنلىي يوق برو اش ده تصرف ايدەچك او لىسەلار جائز او لماز، او تصرفدىن برو ضرور چىقە فالىسى، تصرف ايدىنلەر ضمان واجب او لور. - برو دیوار عامه يولىنە طوغرى منهدم او لا بىلور درجه‌دە مائل او لوب ده، او دیوارلار نقسى ياصلاھى ايچون صاحبىنە ضرورىدىن زىيادە مهلت حاكم طرفىدىن ويرلىسى، مدتىڭ انقضاسىدىن قبل، دیوار منهدم او لوب، برا آدمك ياجانىنە يامالنە برو ضرور كتورسە، دیوارلارنى صاحبى ضامن او لور. حاكم طرفىدىن ويرلىمش مهلت ضمانى رفع ايدەمزر. زيرا لىز و مندىن زىيادە مهلت عمومىڭ فائەن سىنه مخالفىدر. - حاكم يا ولى صغيرلار ماللىدىن برو پاره يىدە هېبە طریقىلە دىگرلەر.

ویرهمنز. بر صبی نک دعواستنده - صبی یه ضرر او لمامق شرطیله - و لیسی
صلح عقد ایده بیلور. لکن صلح عقد ایتمکده صبی ایچون بر ضرر
او لا بیلور ایسه، ولی صلح ایده منز.

علی العموم: بر آدمک ولایت حسبیله دیگر بر آدم حقنده
تصرفی بالکثر بر مصلحت وجودی تقدیرنده گنه جائز اولا بیلور
هیچ بر آدمک فائنده سر تصرفی دیگر آدم حقنده لازم او لماز.

آتالرک بالا لر حقنک تصرفی - شفقت مرحمت اساسلرینه تاسیس
اولنمش ولایت اعتباریله در. آتا، فانون طبیعی حکمیله، البته اوز
بالاسنه شفقتله معامله ایدر. بو کا کورهده، آتا اوز بالاسی حقنک بر
تصرف ده بولنسه، غالباً او تصرف بالا ایچون بر مصلحتی البته
متضمن اولور.

لکن آتا تصرف اوز بالاسنک فائنده سنه مصلحتنکه قطعی صورتله
مخالف ایسه، اویله تصرف آرتق شریعت مقدسه تنفیذ ایتمز. آتازک
تصرفی ده مصلحت حدودیله، یاخود، بالا ریاضایله تحدید قیلنور.

بناءً عليه: ریاضی او لمادقه جبراً بر فزی آناسی تزویج ایدر
ایسه، عقد نافذ او لماز.

(۵۸) خصوصی ولایت - عمومی ولایتن اقوا در.

مثلا: وقف ماللرینه عائد مسئله لردہ متولی ولاینی - وقف مالن
خصوصیتی یوق حاکمک ولایتندن اقوادر. وقفک متولی سی، ناظری
وار ایکن - وقف ماللرنده حاکم تصرف ایده منز.

وقف ماللرینی حاکم بر آدمه، متولی دیگر آدمه اجاره یه ویرسه،
حاکمک اجاره سی معتبر او لماز. - خیانتی ظاهر او لمامش ایکن. وافق
طرفدن نصب اولنمش ناظری حاکم عزل ایده منز.

یتیمک وصی سی وار ایکن، یتیمک ماللرنی حاکم تصرف ایده منز.
لکن وقفک یا یتیمک ماللرن ضرری وار تصرفدن حاکم ناظرلری (۵۵)

ولیلوری ده منع ایده بیلور . خیانتلاری ثابت اولور ایسه، عزل این بیلوب، امین هم مستقیم آدمیری تعیین ایده بیلور .

(۵۹) سوز-صحتی ممکن ایکن-اهمال اولنماز.

یعنی: بر سوزی بر معنایه حمل ایدوب درستله‌مک ممکن اولور ایسه، او سوز اهمال اولنمایوب، معناییله دائمهً عمل قیلنور . مثلا: بو آدم «شو مالمی بالامه وقف ایتم» دیهش ایسه، اگرده صلبی بالاسی وار ایسه، وقف او بالایه مخصوص قالور . اگرده صلبی بالاسی اولماایوبده، بالالو بینک بالالاری وار ایسه، کلامی اهمال ایتمه‌مک ایچون وقف بالالو بینک بالالارینه اولور . زیرا بر مجازی معنایه حمل ایدوب، کلامی درستله‌مک بورا ده ممکندر .

(۶۰) حقیقی معنی متغیر اولور ایسه، کلام - مجازه حمل اولنور .

مثلا: «شو آغاچی بیمهم» دیسنه، بیمه‌شلرینه محمول اولور .

(۶۱) بوسوز-اعمالی ممکن اولمازسه-اهمال اولنور.

یعنی: بر سوزی - حقیقی بسا مجازی معنالرندن برینه حمل ایدوب، درستله‌مک ممکن اولماز ایسه، اویله سوز اهمال قیلنور؛ یو قسه تقدیر یا ادراج طریقلریله درستله‌مک تکلفاری التزان اولنماز . والا دنیاده هیچ بر فاسد تصرف قالماز ایدی . اویله یوللر فتح اولنه‌حق ایسه، انسانلرلک معامله‌رنده امنیت بیله قالماز ایدی .

(۶۲) «متجزی دنگل شیلولوچ جزئی ذکر اولنسه تمامی ذکر اولنمش کبی اولور .»

مثلا: «شو آدمک ثلثنه کفیل اولدم .» دیسنه کفالت صحیح اولوب، «شو آدمه کفیل اولدم» دیهش کبی اولور . - «شو خانه نصفنده شفعه‌یی ترک ایدم» دیسنه، شفعه تمامیله ساقط اولور .

(۶۳) هر مطلق علی اطلاقه جاری اولور. (تفصیل بینه دلالت ایدر بر دلیل بولنمادقجه).

یعنی: قیلسز ذکر اولنهش بر سوز یا بر جمل اوزینگ فولدرندن برینه تخصیص قیلنها بوب، هر بر فردینی احتمال طونار هالنده ترک قیلنور. اما افرادنده برینه تخصیص ایدهچک بر عباره یا بر قرینه بولنور ایسه، او وقت مطلق او بر فردینه تخصیص قیلنور.

مثلا: بر آدم «شو مالی صات!» دیسه، وکیل آز یا چوق بهالرک هر بریله او مالی بیع ایده بیلور. لکن «فلان قدر بها ایله صات!» دیهارک ثمننی تعیین ایدر ایسه، تعیین قیلنمش ثمندن دون بها ایله وکیل او مالی بیع ایده همز.

کذلک بر آدم - وصفلرینی بیان ایتمه بوب مطلق بر عباره ایله «بنم ایچون بر آت صاتون آل» دیسه، بورا ده صاتون آللنه حق آنک قیدلرینه دلالت ایده بیلور بر سوز یوق ایسهده، صاتون آللنه حق آنک جنسی بهاسی موکلک حالنه مقصدینه کوره تعیین قیلنور. وکیل مثلا دورت بش بیلک روبللک آقی صاتون آلامایوب، موکلک حالنه مقصدینه مناسب بر بها ایله گنه اشترا ایده بیلور.

دبکر معامله لوده شو ایسکی مثال کبیدر. مطلق صورتده ذکر اولنهش سوز، حال یا عرف یاخود بر عباره بولنمادقجه، افرادنده برینه هیچ بر وقت تخصیص قیلنماز.

(۶۴) حاضرده وصف لغو اولوب، غائبده معتبر اولور.

یعنی: مجلس عقدده حاضر اولوبده اشاره ایله تعیین قیلنمش شیارده تعریف ایچون ذکر اولنهش وصف اعتباردن ساقط اولوب، عقدده بالکثر اشاره ایله تعیین معتبر اولور. ذکر اولنهش وصفک عدمنی عقدلک صحنه ضرر ویرمز. مثلا: آق دگل بر حیوانه اشاره قیلوب، «شو آق حیوانی فلان قدر درهم مقابلنده سکنا صاتدم» دیسه،

ایجاب درست اولوب، آق تعییری لغو اولور. اما میدان ده حاضر دگل فارا بر حیوان اراده فیلوب «فلان آق حیوانی سکا صاتدم» دیسه، آفلق وصفی معتبر اولوب، عقد بیع لازم اولماز، مشتری حیوانات آق دگل بهانه سیله عقد بیع فسخ ایده بیلور.

هر حالده اشاره ایله تعیین کفایه هم معتبردر. کفایه در: یعنی اشاره ایله تعیین اولنمش ایسه، تعریف و توصیفه حاجت فالماز. معتبردر: یعنی «شو ساعتی سکا صاتدم» دیسه او ساعتی عیناً ویرمک لازم اولور. بدلنده او جنسدن دیگر بر ساعتی ویره منز.

لکن اشاره ایله تسمیه جنسده مختلف اولور ایسه، او وقت اشاره دگل، تسمیه معتبر اولور. مثلا: عادی بر طاشه اشاره ایدوب «شو آلماسی سکا صاتدم» دیسه، مشتری طاشی آلماسدر خیال ایدوب آلسه، بیع باطل اولور. اما طاشک آلماس دگل‌گی معلوم اولاطوروب ده، مشتری بیلرک آلسه، عقدی فسخ ایتدر مک ده مشتریناث اختیاری فالماز.

(۶۵) سؤال جواب ده اعاده قیلنمش کبی اعتبار قیلنور.

یعنی: بر سوز اوز باشینه تمام اولور حالده دگل ایگن، اولگی بر کلامه جواب صورتنده ذکر اولنور ایسه، او جواب ده اولگی کلام اعاده قیلنمش کبی اعتبار قیلنوب، او کلام ده هر نه وار ایسه، همه‌سی جواب ده معتبر اولور.

مثلا: بر آدم «شو خانه می فلان قدر پاره مقابله ده سکا اجاره هه ویردم. اما او خانه می فلان قدر بها بدلنده سکا صاتدم» دیدکده، مخاطب جواب ده «یارار» دیسه هم بیع هم اجاره منعقد اولور. بر آدم فراش ده یاتار بر مریضه «ثلث مالکی وصیت ایدوب، تنفذ بنه بنی وصی ایتدکمی؟» دیدکده، مریض «ایتمد» دیسه شو جوابل ایکی شی - یعنی هم ثلث مالی وصیت، هم وصی تعیین ایتمک ثابت اولور.

جواب او لهق صفتیله سویلنهش سوز اوز باشینه تمام اولور
حالده دگل ایسه، قاعده شودر. اما جواب اولوبده اوز باشینه
تمام او لاپلور بر حالده اولور ایسه، او تقدیرده سؤالده وار
قیدلری جوابده اعتبار اینمک لازم اولماز.

(٦٦) ساكته سوز استناداولنمaz. لكن معرض حاجتده
سکوت بیان حکمنده اولور.

شو قاعدهده ایکی جمله وارد.

بری: «ساكته سوز استناد اولنمaz.» جمله سیدر. یعنی بر
معین حادثهده سوز سویله‌مش انسانی سوز سویله‌مش انسان حکمنک
اعتبار فیلنماز. مثلا: بر آدم بر مالک صاحبته «سنث فلان مالکی فلان
صاحبی» دیدکده او مالک صاحبی سکوت ایدر ایسه، شو سکوتی
اجازه حکمنده اولماز. ~~کذالک~~ بر انسان دیگر بر انسانک
اجاره‌یه ویرلمک ایچون تعیین فیلنماش خانه‌ستنده او طورسه، خانه
صاحبی سکوت ایدر ایسه، او خانه‌یی اجاره‌یه ویرمش حکمنک اولماز.
بناءً علیه او طوران آدمدن کچمش مدت ایچون اجرت طلب اینمز.
حاکم وصی‌سی یوف بر صبی یا مجنوونک بیع و شوالرینی
کوروبده سکوت ایدر ایسه، او حاکمک سکوتی تجارتلرینه اذن
ویرمک حکمنده اولماز.

بر آدم او زینث مرض موتنده بر قدر انسانلری دعوت ایدوب،
«بنم هیچ بر کیمسه‌یه ویره‌جگم یوقدر» سوزینی سویله‌دک دن صوکره
وفات اینسه، او سوز سویلنور ایکن حاضر اولوبده سکوت اینمش
انسانلرک بری «او آدمک بکا شو قدر ویره‌جگی وار ایدی» دیو
دعوی ایدوب، بینه عادله ایله اثبات اینسه، دعواسی مقبول اواور.
اوّلده سکوتی «بنم هیچ بر کیمسه‌یه ویره‌جگم یوقدر» سوزینی
تصدیق حکمنده اولماز.

فاغدده مذکور ایکی جمله دن ایکنجه سی: «لکن معرض حاجت ده سکوت بیان حکمنک اولور» جمله سیلر. شو جمله ساکته سوز اسناد فیلمور بعض مسائل فقهیه بی علی وجه الا جمال احاطه ایدر. مثاللاری:

۱) ثمنی قبضدن قبل، باائع مبیعی حبس ایده بیلور. لکن ثمنی نسلیم ایتمه مشتری مبیعی قبض ایدر ایکن، باائع بیله طور و ب سکوت ایتسه، شو سکوتی «رخصت ایتمد، قبض ایت» سوزی حکمنک اولوب، بوگا کوره حق حبسی اسقاط ایتمش اولور.

۲) بر آدم بر مالی صاتون آلاحق ده دیگر بر آدم «او مالک عیبی وارد» سوزیله مشتری بی تنبیه قیلا طور و ب مشتری سکوت ایدر ایسه، سکوتی «مالک عینه راضی بیم» سوزی حکمنده اولوب، بوندن صوڭ او مالی صاتون آلور ایسه، آرتق خیار عیبی قالماز.

۳) بر آدم خانه ده یا غصب یا عاریت طریقیل او طور مقده ایکن، خانه صاحبی «با فلان قدر بدل مقابله خانه مده او طور، یساخود چیق» دیسه، او آدم سکوت ایدوب خانه ده او طور سه، سکوتی «راضی او لدم» سوزی حکمنک اولور.

۴) بر اجیر «سنگ و یردگلگ یوز درهم اجرته قناعت ایتمزم، بوندن صوڭ ایکی یوز ایت» دیسه، صاحبی سکوت ایدر ایسه، سکوتی «یارار، بوندن صوڭ اجرنگ ایکی یوز درهم اولور» دیمک حکمنده اولور.

۵) راهن رهنی بیع ایدر ایکن، مرتهن کور و بده سکوت ایدر ایسه، مرتهنک سکوتی «راضی بیم، صات» سوزی کبی او لوب رهن باطل اولور. مرتهن رهنی بیع ایدر ایکن، راهنگ سکوتی «یارار، صات ده حقگئی بدلدن استیفا ایت» دیمک کبی او لور.

۶) آلاحق انسان هبھی آلور ایکن ویرمیش انسان سکوت ایدرسه، سکوتی «رخصت ایتمد، آل» دیمک حکمنده اولور.

٧) بورج صاحبى «الاجفونى سڭا هېھ ايتىم» دىدكىدە مەدىيون سكوت ايدر ايسە، سكوتى «رحمت، احسانىڭى قبول ايتىم» سوزى حكمىنده اولىور.

٨) بىر آدم «شو مالمى سىڭ ئالڭىدە امانت ايتىم، صاقلا» دىمەش اىكىن، مخاطب سكوت ايدر ايسە، سكوتى «قبول ايتىم، مالكى بن دە ودىعە اولىور» سوزى كېيى اولىوب، ضائۇم اولىور ايسە ضامن اولىور.

٩) عقلى وار بىر بالايى آليش ويرش ايدر اىكىن، ولىسى كوروب دە منع ايتىمىزىھ، «اذن ويودم، آليش ويرش ايت» دىمەش كېيى اولىور.

١٠) بىعىڭ انعقادىنە وافق اىكىن، شفيعىڭ سكوتى «حەقى اسقاط ايتىم» دىمەك كېيى اولىور.

١١) «فلان اش دە سنى وکىل ايتىم» سوزى سوپىلنور اىكىن مخاطب سكوت ايدر ايسە، سكوتى «وكلتى قبول ايتىم» دىمەك حكمىنده اولىور.

١٢) بىر آدم «شو مال سىڭىدر» ديو افرار ايدر اىكىن مخاطبى سكوتى «بلى بىنملر» معناسىنده اولىور.

١٣) بىر آدم شو عرصە بىنمگى در دىھەرك، صاتىسە، مىشتىرى او عرصەدە خانەلر بىنا ايدوب بىر مىدت تصرف ايتىمش اىكىن، دىگر بىر آدم بۇنى كوروب دە بلا عنىر سكوت ايدر ايسە، سكوتى «او عرصە بىنم مالىم دىگلىر» سوزىنى سوپىلەمك حكمىنده فالوب، بوندىن صوكى او عرصەيى دعوى ايدر ايسە، دعواسى مسموع او لاماز.

لكن بىر مالك صاحبى معلوم اىكىن، بىع ساعتىنده صاحبىڭ سكوتى اذن معناسىنده ياخود حق دعوايى اسقاط حكمىنده او لاماز.

(٦٧) وجودىينه اطلاع عسىر شىلرلە ظاهرى دليللىرى او شىلرلە مقامنە قائم اولىور.

مثلا: هەر بىر عقدىدە وجودى شرط اولان رضا امور قلبىيەدن اولىوب،

وجودینه اطلاع عسیر اولدیغنه کوره، لسان ده جاری اولور ایجاب قبول کبی شیلر رضا مقامنه فائمه اولوب، ایجاب قبول بولندق ده عقد منعقد اولور.

بر آدم عقدده ایجاب ایتدکدن صوکره دیگرینه قبولندن قبل، اعراضه دلالت ایدر بر قول یاخود بر فعل ایقاع ایدر ایسه، ایجاب باطل اولور. او قول یا او فعل اعراضه ظاهری دلیلی اولوب، مقامنه فائم اولور.

مشتری صاتون آنمش حیواننک عینه اطلاع صوکنده تداوی ایتسه، خیاری ساقط اولور. زیرا عینک وجودینه رضاسی امور قلبیه دن اولوب، ظاهری دلیل، اولان تداوی رضا مقامنه قائم فیلنور. بر آدم لقطه بی تملک قصدیله آلور ایسه، غاصب؛ صاحبته ویرمک قصدیله آلور ایسه امین اولور. لکن فاصلک قصدی خفیدر. آلور ایکن اشهاد ایسوب، آلدقدن صوک غلبه لک یرلره اعلان ایتدرر ایسه، لقطه او آدمک النه امانت، یوقسه غصب اولور.

دعوى بابنده بینه لرک اکثرى ده شو قاعده اوزرینه متفرعدر. مثلاً: «فلان مال فلانک ملکیدر» کبی دعوى ده شاهدک شهادت اکثریاً يالشکر «ثبتت يد» کبی ظاهری دلیللره گنه مستند فالور. اگر «ثبتت يد» ايل شهادت جائز اولماسه ايدی، باب شهادت تماماً قاپانور ایدی. زیرا شاهد، بیع و شرا کبی اسباب ملکی معاینه این بیلور ایسده، شاهد فاشنده باعث حق ملکی يالشکر «ثبتت يد» ایله گنه معلوم اولور.

عقوبات بابی ده شو قاعده بیه متفرع اولور.

مثلاً: فصاصک ثبوتی ایچون قاتل ده فصاصک تحقی لازمر. لکن فصد هر حال ده امور باطنه دندر. بوکا کوره اجزای بدی ترقی یاخود روحی ازاله ایده بیله جک شیلره ارتکابی فصد مقامنه قائم اولور.

(٦٨) غائیدن کتاب - حاضردن خطاب کبی در.

يعنى لسان ايله ادا فيلنور معامل لرڭىچى عقدلىك هر برى - يازو ايلده
ادا فيلنە بىلور . لسان ايله عقدى جائز بىمع - يازو ايلدە عقد
فيلنە بىلور .

لكن كتابىڭ معتبرلىكى ايچون مستبيين ھم مرسوم اولمق شرطلىر .
مستبيين: يعنى او قونور حالدە او لمق .

مرسوم: يعنى زمانڭىچى عرفنه عادتىنە موافق طريقە بازىمەش اوافق .
مثلا: زمانڭىچى عرفنه كورە يالڭىز امضا كافى ئىسىه، امىصالنىش او لمق ؛
يالڭىز امضا كافى او لمابىوب مهردە لازم ئىسىه، ھم امىصالنىش ھم
مهرلىنىش او لمق .

مستبيين ھم مرسوم كتاب - حيلەدن تزويدىن ظهارتى معلوم
اولور ئىسىه، فطعى حجهار كېيى معتبر بىر حجه اولور .

(٦٩) تلسزىڭ، مقصودىنى افادە ايدە بىلور قدر، اشارەسى -
لسان ايله بيان كېيدر .

يعنى لسان ايله ادا فيلنە بىلور معامل لرڭىچى هر برى - تلسز
حقىندە اشارەسىلە ادا فيلنە بىلور . تلسزىڭ اشارەسى معامل، خصوصىن
لسان ايله بيان مقامنە قائم اولور .

تلسزىڭ اشارەلىرى طبىعى صورتىڭ اىكى نوع اولور . بىرى انكار يىدە
دلالت ايدر . باشى عرضأ تحرىك ايتىك كېيى . دىكىرى افراز يىدە
قبولنە دلالت ايدر؛ باشى طولا اىكىمك كېيى . بعض اشارەلارى
اصطلاحى اولور، او زى با آشناسى آڭلار . او وقت ترجمانىڭ
عدالتى امانلى شرطلىر .

زمانمىزدە تلسزىره كتابت ھم دە مخصوص بىر لغت تعلمىم اولنور .
تلسزىڭ او كتابلىرى او لغتلىرى البتە هر حكم دە تمامماً لسان كېيدر .

شو قاعده يه کوره اشاره يـالـکـن تلسـزـدن مـقـبـولـدرـ . اـماـ نـاطـقـ
آـدـمـکـ اـشـارـهـسـیـ بـیـانـ حـکـمـنـدـهـ دـگـلـدـرـ . بـنـاءـ عـلـیـهـ «ـفـلـانـثـ سـنـ دـنـ فـلـانـ
قـدـرـ آـلـاجـغـیـ وـارـمـیدـرـ؟ـ» سـوـالـنـهـ جـوـابـ اوـلـارـقـ باـشـیـلـهـ اـشـارـهـ اـیـتـسـهـ
اـفـرـارـ حـکـمـنـدـهـ اوـلـماـزـ .
تلـسـزـلـکـ اـشـارـهـسـیـ مـعـاـمـلـاتـ خـصـوـصـنـدـهـ بـیـانـ حـکـمـنـدـهـدـرـ دـیدـکـ .
اماـ حـدـودـ حـقـنـدـهـ اـشـارـهـسـیـ مـعـتـبـرـ دـگـلـدـرـ .

(٧٠) ترجمانث سوزی هر خصوص ده مقبولدر .

حاـکـمـ مـدـعـیـلـرـلـکـ دـعـوـالـرـیـنـیـ شـاهـدـلـرـلـکـ شـهـادـتـلـرـیـنـیـ بـرـ تـرـ جـمـانـ
وـاسـطـهـسـیـلـ تـرـجـمـهـ اـیـتـرـسـهـ، اوـتـرـجـمـهـ مـدـعـیـلـرـلـکـ شـاهـدـلـرـلـکـ بالـذـاتـ
بـیـانـلـرـیـ کـبـیـ مـقـبـولـ اوـلـورـ . لـکـنـ لـسـانـلـرـیـ مـعـرـفـتـدـهـ تـرـجـمـانـثـ
مـهـارـتـیـ هـمـدـهـ اـمـانـتـ وـعـدـالـتـیـ شـرـطـدـرـ .

(٧١) خطاسی ظاهر او لمش ظنلوه اعتبار یوقاـرـ .

برـ آـدـمـ «ـبـورـجـ وـارـدـرـ» ظـنـیـلـهـ دـیـگـرـ بـرـ آـدـمـهـ بـرـ فـدـرـ پـارـهـ
تـسـلـیـمـ اـیـتـدـکـدـنـ صـوـلـکـ بـورـجـ یـوـقـلـغـیـ ظـاهـرـ اوـلـسـهـ، وـیرـلـمـشـ پـارـهـسـیـ
فـایـتـارـوـبـ آـلـاـ بـیـلـوـرـ .

«ـبـورـجـ ذـمـهـدـهـ بـافـیدـرـ» گـمـانـیـلـ کـفـیـلـ بـورـجـیـ اـداـ اـیـتـدـکـدـنـ صـوـلـکـ
اـصـیـلـکـ اوـلـدـهـ اـیـفـاسـیـ ظـاهـرـ اوـلـسـهـ، وـیرـلـمـشـ پـارـهـیـ کـفـیـلـ اـسـتـرـدـادـ
ایـدـهـ بـیـلـوـرـ .

برـ آـدـمـ بـرـ خـانـهـیـ مـوـقـوـفـدـرـ گـمـانـ اـیـدـوـبـ، نـاظـرـ اوـلـمـقـ صـفـتـیـلـهـ
اوـ خـانـهـیـ اـجـارـهـیـ وـیرـسـهـ، صـوـگـرـهـ اوـ خـانـهـلـکـ اوـ آـدـمـهـ مـیرـاثـلـکـیـ
ظـاهـرـ اوـلـوـبـ وـقـفـثـ بـطـلـانـیـ مـتـبـیـنـ اوـلـسـهـ، اـجـارـهـ فـسـخـ اوـلـنـماـزـ . زـیـراـ
اوـ خـانـهـ اـصـلـدـهـ اوـ آـدـمـکـ مـلـکـیـ اوـلـمـقـلـهـ اـجـارـهـ صـحـیـحـ اوـلـوـبـ «ـمـوـقـوـفـدـرـ»
گـمـانـهـ اـعـتـبـارـ اوـلـماـزـ .

بر آدم دیگر آدمدن بر حق دعوی ایدوب، عاقبت بر فندر مال او زینه صلح ایده رک او مالی آلدقدن صوکره حقش یوقلغی ظاهر اولور ایسه، آنمش مال صاحبته اعاده قیلنور.

بر آدم «شو مال بندر» گمانیله دیگر ایشان بر مالینی ائتلاف ایدر ایسه، ضمانته واجب اولور. اولگی گمانی ضمانته اسقاط ایده مز. دعوی ده استیناف مسئله لری عموماً شو قاعده یه مبنیلر. بر دعوی ده محکمه طرفندن ویرامش حکمک اصول مشروعه یه موافق دگل لگی ظاهر اولور ایسه، دعوی استیناف قیلنور. خطاسی ظاهر حکم افراز قیلنماز.

اون درهم ویره جگی وار آدم «ویره جگم اون ایکی دره مدر» ظنیله بورج صاحبته اون ایکی درهم ویرسه، او ایکی درهم آلمش آدمک النده امانت حکمنده اولور.

(۷۲) سنده مستند احتمال - حجتی ابطال ایدر.

بر آدم مرض موتنه وارتلدن برینه ویره جگی وار لغینی اقرار ایتسه، شو اقرار حجه اولاماز. زیرا دیگر ورثدن مال فاچرمق احتمالی بوراده بر دلیل مستندر.

(۷۳) توهمه اعتبار یوقلسه.

توهم ایله بر حکم شرعی ثابت اولماز، فطعاً ثابت بر شی امر موهم سببیله تأخیر قیلنماز.

افلاس حالنده وفات ایدن آدمک مال لری بیع قیلنوب، حاصل اولمش ثمنلر غریملره تقسیم قیلنور. ایکنچی بر غریمک ظهوری احتمال بهانه سیله تقسیم تأخیر قیلنماز.

بر خانه نک بری غائب بری حاضر ایکی شفیعی بولنوب، حاضر اولان شفیع تمام شفعه یی دعوی هم اثبات ایدر ایسه، شفعه نک

تمامی حاضرگ حقی اولور. غائب اولان شفیع کلورده طلب ایدر
گمانیله حاضرگ حقی تأخیر قیلنماز.

ایکی آراده بر قدر مدت آلیش ویرش جاری اولوب، صوکره
حساب کوردکارنده بری دیگرینه «شو قدر ویره جگم فالدی» سنتینی
ویرسه، سند ویرن آدم «احتمال» حسابه زده غلط واقع اولمشدر؛
تکرار باشدن حساب اینمه دکجه او مبلغی سکا ویره هم» دیه مز.

بورجی یوق بر آدم وصیت ایدر ایسه، «احتمال همه توکه بی
استغراق ایدر قدر دینی بولنور» توهمیله وصیتاڭ تنفیزی تأخیر قیلنماز.
بر آدمڭ قاتللىگى قطعى بر قوینه ایله ثابت اولور ایسه،
«قتيل، احتمال اوزینى اوزى قتل اینمشدر» کبى توھملر ایله قاتلڭ
جنایتى عفو قیلنماز.

(۷۴) برهان - مشاهده کېيىدر.

يعنى محکمه حضورنده برهان ايله ثابت شىلر - مشاهده ايله
ثابت شىلر قدر معتبر اولور. مثلا دعوى ده شهادت عادله ايله ثابت
بورج - افرار ايله ثابت بورج كېيىدر.

(۷۵) بىنه - مدعى وظيفسى اولوب: يەمین - منكر اڭ وظيفه سىيدر.

شو قاعده - سىن بىھقى ده ابن عباس حضرتلىرى واسطه سىل
روایت قیلنماش «البينة على المدعى، واليمين على من انكر» سنت
صحىحة سنت ترجمە سىيدر. يعنى: انسانلارگ فورى دعوا لارى مقبول
او سە ايدى، او وقت مالىرده جانلىرده امان قالماز ايدى. فورى
دعوى هيچ بر وقت مسموع اولماز. دعوى اينجاڭ آدم بىنه اقامىت
ايدر؛ اوز حقوقىدىن مدافعاھ اينچاڭ آدم، لازم اولور ایسه، يەمین ايدر.
شو قاعده يى گوزل صورتىدە آڭلامق اىچون، مدعى كىم؟ منكر
كىم؟ دعوى ده بىنه كىم دن طلب اولنور؛ يەمین كىمە عرض قیلنور؟
بىلەك ضروردر.

مشهور تعریف‌کوره، مدعی: «حضور حاکم‌ده دیگر بر آدمدن بر حق معلومی طلب ایدن» کیمسه‌در.

لکن شو تعریف هر وقت درست اولاً بیلور تعریف دگلدر.
زیرا بر حق معلومی طلب ایدن آدم هر وقت مدعی اویماز، احیاناً مدعی علیه اولور. مثلًا:

۱) بالغ اویمش یتیم—وصی‌سی النه اولان اوزیناڭ مالینى طلب ایدر ایکن، وصی «مالڭى سڭا ویرمش ایدم» دیسە بوراده طلب ایدن یتیم مدعی علیه اولوب، مطلوب ھم منکر اولان وصی—مدعی اولور.

۲) بر مالی امانت صورتیله حفظ ایتمك ایچون شاهدلر حضورنده بر آدمه ویرمش انسان آلمش آدمدن «امانتنمى ایندی بڭا قایتار» دیه دعوی ایدوب، او آدم «امانتڭى سڭا قایتارمش ایدم» دیسە بوراده امانتنى طلب ایدن آدم مدعی علیه، اما انکار ایدن آدم مدعی اولور.

بوناڭ کېيى مثاللر دها واردar. بوڭا کوره «مدعی: بر حق معلومی حاکمک حضورنده طلب ایدن آدمدر» دیمك هر صورتىدە درست اولاًماز.

شو مهم مسئله‌ده محترم فقیهler مز مدعی‌بى تعریف ایچون ایکى غایت گوزل افاده يازمىشلار:

برى:

مدعی—اصلڭ عرفى خلافىنى دعوی ایدن آدم. خلاف ظاهرى دعوی ایتدىگىنه کورەدە، بىنەبى اقامىت ایتمك مدعى وظيفەسى اولور.
مدعى علیه—سوزى اصل عرفه موافق اولان آدمدر. سوزى ظاهر حاله موافق لىگىنه کورەدە، بىنە اقامىت ایتمك مدعى علیه اوزرىنە واجب اویماز. شو تعریفلرە بناً اولىگى مثالىڭى یتیم مدعى علیه اولوب، وصی مدعی اولور.

تعریف ده فقیه‌لردن منقول ایکنچی افاده: «المدعى من اذا سكت نرك وسکونه. والمدعى عليه من لا يخلی اذا سكت.» يعني:

مدعی - دعوایی ترکده اختیاری وار طرف.

مدعی‌علیه - دعوایی ترکده اختیاری یوق طرف.

شو ایکی تعریف‌ک بربیله حضور حاکم‌ده مدعی اولان انسان بر حق معلومی دعوی ایدر ایسه، دعوایی اثبات ایچون بر بینه اقامت ایتمک لازم اولور.

شو کلیه‌دن بر فاج صورت ضرورت حکمیله استثنای قیلنمشدر:

۱) لعان‌ده زوج مدعی ایسه‌ده، بینه لازم دگل؛ بلکه زوچک بینلری کافیدر.

۲) قسامده. - فاتل معلوم دگل ایکن، قتیلک اولیاسی «شو آدمی فلان آدم‌لرک بری قتل ایتمشدر» دیه دعوی ایدر لرسه، ولیله دعوا‌لرینی اثبات ایچون بینه لازم کامه‌یوب، متهم آدم‌لره بینن الزام قیلنور.

۳) امینلک ایله معروف انسانلر امانت طریقیله‌للرینه ویرلمش شیلرک تلف اولدقلارینی دعوی ایدرلر ایسه، دعوا‌لرینه بینه لازم اولماز. امین انسانلر امانتی قبولدن امتناع ایتمه‌سونلر ایچون، شر بعت اسلامیه امین انسانلردن بینه طلب ایتمه‌یور.

۴) شاهدلرک عدالتلرینی مجر و حیتلرینی باخود محکمه اشترینه عائد دیگر شیلری حاکم دعوی ایدر ایسه، دعوا‌سنیه بینه طلب قیلنمایور.

۵) غاصب «غصب قیلنمش مال المده تلف اولدی» دیسه شو دعوا‌سنیه بینه اقامت ایتمک لازم اولماهیوب، غاصبک بیننی کفایه ایدر. مدعی بر حق معلومی بر آدم‌دن طلب ایده‌یوب‌ده، بینه‌دن عاجز ایکن او آدم انسکار ایدر ایسه، قاعده‌هزه کوره انسکار ایدن آدم اوز‌رینه بینن متوجه اولور.

«منکره بینن متوجه اولور» سوزی‌ده کلی دگلدر. بلکه بر فاج مستثنی‌لری وارد ره:

منکره یمینی توجه ایچون دعوی ده صورت صحت، یعنی عرفات
عادنی شهادتیله دعوا نیک امکانی لازمر. مثلا: هیچ بر صورتله آرالرنه
اختلاط یوق بر آدم، ایکنیجی بر آدمدن فلان فدر مالی دعوی ایدر
ایسه، بینه سی وار ایسه، دعوی مسموع اولابیلور. یوق ایسه،
منکره یمین متوجه اولمار. شریف کریم انسانلری اسافل طافه می
راحتسز ایتمه سون ایچون.

کذلک، عداوت اقتضاسیله افامت اولناماش دعوی اولمق
لازمر. بر دعوی ده عداوت شائبه سی وار ایسه، او وقت مدعا دن
بینه عادله طلب قیلنور. افامت ایدر ایسه، گوزل. یوق، افامت
ایده مز ایسه، منکره یمین عرض قیلنماز.

(۷۶) بینه خلاف ظاهري اثبات ایچون؛ یمین ظاهري ابقا ایچوندر.

انسانی سوزی ظاهر حاله موافق اولور ایسه، بینه یه احتیاج
قالماز. اما ظاهر حاله مخالف ایسه، اشته بینه یه احتیاج او وقت اولور.
اصل هم ظاهر اولان شیلر: الده اولازک مملوکیتی، ذمه لار لک
براعتنی، عارض شیلر لک عدمی، هر حادثک لک فریب و فتنه اضافه سی
کبی شیلر.

خلاف اصل: بر آدمک الندھ اولان مالک دیگر بر آدمه
مملوکیتی، ذمه لار لک مشغولیتی، عارض شیلر لک وجودی، حادثک ابعد
ازمانه اضافه سی کبی شیلر.

بر آدم «شو مالمی سکا صبی ایکن صاتدم، ناف د گلدر، فایتار»
دیسه، مخاطب «صاتار ایکن بالغ ایدک، عقد ناف ایدی، فایتاریم»
دیسه، بینه یی مخاطب افامت ایدر. زیرا اصل عدم بلوغدر.

بر آدم «مالمی سکا اکراھل صاتمش ایدم، فایتار» دیه دعوی
ایدر ایکن، مشتری «یوق، اکراھل د گل، اختیار کله ایدی» دیسه،
بینه مشتری یه د گل، باعع اوزرینه لازم اولور. زیرا عقد ایدر

ایکن اصل - اختیاردر، اکراه بعضاً عارض اولور خلاف اصل بر و صفر. غاصب «مال المد تلف اولدی، بدلينی ویرهیم» دیسه، تلف اولمق خلاف اصل اولدیغنه کوره، غاصبک سوزی بلاینه قبول قیلماز. مال صاحبی تلفی انکار ایدرسه، حاکم غاصبی، تلف اولمامش ایسه اهاده ایتدرر قدر مدت حبس یا بر جزا تعیین ایدر. بوندن صوڭ مال ظاهر اولماسه، بدل ایله حکم ایدر.

بر آدم «فلاندن فلان قدر آلاجغم وار» دیسه دعواسى بلاینه قبول قیلماز. زیرا ذمه‌ده مشغولیت خلاف اصلدر. «ویوه‌جگم یوق» دیه انکار ایدر ایسه، سوزینه بینه لازم دگل، یمینی کفایه‌در.

(۷۷) بینه - حجت متعددی؛ اقرار - حجت قاصره‌در.

يعنى اقرار ایله ثابت اولان حکم يالڭىز مقر حقنده معنبر او لوب، دیگرلو حقنده او حکمك اهمیتی اولماز. اما بینه ایله ثابت حکم عموم ناس حقنده معنبر او لوب، بر حکم بینه‌سیله حاکمك حضورنده بر انسان حقنده ثابت او لسه، او حکم دیگر انسانلر حقنده ثابت اولمش اولور.

مثاللار:

بر آدم «میتدىن فلان قدر آلاجغم وار» دیه دعوی ایدوب، بینه ایله اثبات ایدرسه، او دین همه ورثه حقنده ثابت اولور. بینه‌سی بولنمايوب‌ده يالڭىز بعض وار ئىلرڭىز اقرار ایله ثابت اولور ایسه، او وقت او دین دیگر ورثه حقنده ثابت اولا مايوب، يالڭىز اقرار ایدنلرڭىز حقنده مقصور اولور.

مشترىك بر مالى شرىكلرڭىز بىرى دیگر بىناث امر ایله صاتىقدن صوڭ، امر ايدن شرىيك «تمام ثمنى قبض ايتىدك» دیسه، مشترى امر ايدنلرڭىز حصه‌سىندن بىرى اولور، اما بيع ايدنلرڭىز حصه‌سىندن بىرى اولماز. بر كېيىسىه بر شخص‌دن بر بدل مقابلىتىه بر مالى صاتۇن آلدەدن صوڭ، دیگر بر انسان «او مال بنملر» دیه دعوی ایدوب، بینه

ایل اثبات ایکرک، او مالی ضبط اینر ایسنه، مشتوفی ٹمنی باعع دن استرداد ایدر. اما او انسانٹ دھواسی بینه ایله ثابت او لمایوب، یا لکنز مشترینک اقرار یلے ثابت اولور ایسنه، ٹمنی باعع دن استرداد ایک منز. مشتری اللدھ حیوان طوغدر دفن صوٹک، بر آدم «او حیوان بنم ایدی» دیه دعوی ایدوب، بینه ایلہ اثبات ایدر ایسنه، حیوان بالاسیل برابر او آدمک اولور. اما بینه ایله او لمایوب، یا لکنز مشتری اقرار یلے اولور ایسنه، بالاسی حیوانہ تابع او لماز.

خانہ بی اجاره بیه ویرن انسان «خانہ بنم دگل، فلاٹک در» دیسنه، شو اقرار درست اولور ایسندھ، مستأجر حقنک اهمیتی او لمایوب، عقد اجاره فسخ قیلنمش او لماز.

بر آدم «فلاٹ فلاں شخص او زرنده وار بورجنہ کفیلم» دیدکدھ، او بورجات مقداری بینه ایله ثابت اولور ایسنه، مقدار لک تھامنہ کفیل ضامن اولور. اگردد بورجات مقداری بینه ایله ثابت او لمایوب، یا لکنز او شخصک اقرار یلے ثابت اولور ایسنه، زیادہ هیچ بر حال دھ کفیل تجاوز ایتمز.

بر آدم بر عقاری بیع ایتدکلن صوٹک «او عقاری فلاں دن غصب ایتمش ایدم» دیسنه، او فلاں «درست، او عقار بنم ایدی» دیه اقرار ایدر ایسنه، شو اقرار مشتری حقنک حکمسز فالور. راهن «رهن فلاٹ مالیدر» دیسنه، شو اقرار مرتهن حقنک حکمسز فالور.

بر آدم «فلانل بر ابر فلاں قتل ایتمش ایدک» دیسنه، شو اقراری بینه سیل اثبات ایتھہ دکجه فلاٹک قتل دھ شرکتی ثابت او لماز.

(۷۸) انسان او ز اقرار یلہ مو اخذہ قیلنور.

یعنی: بر قرینہ دلالتیلہ تکدیب قیلنما مش اقرار۔ انسانٹ او زی حقنک بینه کبھی معتبر اولور. بوٹا کورہ:

انسان بى دفعه «فلان آدمه فلان قدر ويره جگم وارد» دىمه اقرار ايدر ايسه، «صوکره يوق، خطا ايتهمش، ويره جگم يوقدر» دىمه مز. مشترى «مبیع ده عیب قدیم وار ایدی» دىمه دعوی ايدوب، باعث اقرار ايدر ايسه، شو اقراره بناً مشترى مبیع رد اين بيلور.

(۷۹) «شهادت، تناقض ظهوريله، باطل اولور، لكن حكم نقض قيلنماز.»

تناقض - حاكم حضورنده شاهدلارك رجوعيدر. يعني شاهدلار رجوع ايدر ايسه، شهادت باطل اولور، لكن او شهادته بنا قيلنمش حكم نقض قيلنماز.

شو قاعع سادات حنفييه مخصوص بى قاعدهدر. اما اهل علميڭ اکثرى «بينه باطل اولور ايسه، حكم البته نقض قيلنور» ديمش. حاكمك حكمى - حرامى حلال، حلالى حرام ايده مز. باطل بى بىنه او زيرينه بنا قيلنمش حكم البته باطل اولور. اهل علم شو قاعده بى همه حقوق ده اجرا ايدوب، قضا بالباطل هيچ بى صورته نافذ او لاما ز ديمشلر. اما سادات حنفييه قضا بالباطل اموال ده نافذ او لاماسد، نکاح طلاق كېيى عائله مسئلەرنك نافذ او لور ديمشلر. بوڭا لغان قصدسىلە هم ده خليفه امام على حضرتلىرىنىڭ «شاهدأك زوجاك» سوزىلە استدلال ايتىمىشلر.

شو مسئلە ده، شبهه يوق، صواب اکریت طرفىنده او لوب سادات حنفييه سوزى - نظرى هم عملى جهتلردن - مقبول او لاما ز.

نظرى جهتنىن او لاما ز: زيرا دليللىرىنده شاييان اعتبار بى دليل بولنماز، اما خلافنه، او سوزىك بطلاننده دلالت ايدر متعدد دليللىر وارد. عملى جهتنىن مقبول او لاما ز: زيرا قضا بالباطل عائله مسئلە لرنده نافذ او لاجق او لور ايسه، او وقت هيئت اجتماعيەدە عائلە لرندا ھجوملىرىڭ ھر بى ينه هدف او لا بيلوب، اهل غرض الندە اهل شرفلىڭ حجاب شرفى هنڭ قيلنە بيلور.

(٨٠) اصل ثابت دگل ایکن، احیاناً فرع ثابت اولابیلور.

مثلاً: بر آدم «فلانڭ فلان انسانه شو قدر بورجى وارد، بن كفیلم» دیسە، اصل «بۇم وېرىھىم يوق» دىه انكار ایدر ایسەد، دائىنڭ دعواسى صوڭىن او بورجى ادا ايتىك كفیل او زىرىنه واجب اولور. شو مثال «اۋارا حجت فااصرەدر» فاعل سىنەدە متفر عدر.

كفيلىڭ اۋارى او زى حقىقى نافذ او لوب، اصىل حقىقى معتبر اولماز.

(٨١) شرطڭ ثبوتى ساعتىنده معلق ثابت اولوب، او ساعتىن قبل معدوم اولور.

تعليق: بر حكمى اىكىنجى بر شىئىڭ وجودىنە توقف ايدىر صورتىدە ربط ايتىمكدر. او شى - شرط تسمىيە قىلىنوب، حكم - جزا تسمىيە قىلىنور. شرطڭ في الحال وجودى معلوم ايسە، جزادە في الحال وافع او لوب، تعليق من حيث المعنى تتجيز اولور. شرطڭ في الحال وجودى معلوم دگل ايسە، تعليق شو صورتىدە حقيقى تعليق اولوب، شرط نه وقت ثابت اولاچق ايسە، تعليق قىلىنەش حكم دە او ساعت وافع اولور.

مثلاً:

بر آدم او ز ملکى اولان عقاره اشارە قىلوب «اگر شو عقار بۇم ملکم او لور ايسە، وقف ايتىم» دیسە وقف صحيح اولور.

بر آدم «آلاجىڭى فلان آدم ويرمىزىسى ادا سىنە بن كفیلم» دیسە، ويرمىزىسى نه وقت ثابت او لور ايسە، او ساعت كفيلىڭ ثابت اولور.

لكن او ساعتىن مقدم ثابت اولماز.

بر آدم «اگر فلان كونە قىدر او كيمىسىي سىڭا كتورو ب تسلىم ايلەمز ايسەم نه قىدر بورجى وار ايسەدە ضامنم» دىوبىدە، قىرتى وار اىكن او كيمىسىي او كون تسلىم ايتەمز ايسە ياخود تسلىم دىن قىل او كيمىسى وفات ايتىسە ضامن اولور.

بر آدم «سىڭا آلاجىڭى او كيمىسى آلتى آيه قىدر ويرەمز ايسە،

بن ضامنم» دیسه، شو تعلیق صحیح اولور. او مدت ظرفنده ویرهمنز ایسه ضامن اولور.

شرطله تعلیقی قبول مسئلہ سنہ نسبتله حقائق شرعیه دورت نوع اولور.

(۱) شرطی ده تعلیقی ده قبول ایدر. طلاق، عناق کبی. «سنی آزاد ایتمد، یوز درهم ویرمک شرطیل» دیسده شوگا اتفاق ایدر ار ایسه، بوراده عتق فی الحال واقع اولوب، یوز درهم آزاد فیلنمش آدمک ذمه سنہ لازم اولور. «یوز درهم ویرسک، سنی آزاد ایدرم» دیسه، بوراده عتق معلق اولور، نه وقت یوز درهمی ویرسک، او ساعت آزاد اولور.

(۲) شرطی ده تعلیقی ده قبول ایتمز. اعتقاد، ایمان کبی. «اسلامی قبول ایدرم، خمر ایچمیه مساعده شرطیل» دیسده، کونلر لک برندہ اسلامیتی قبول ایدر ایسده، خمر لک شربنہ شرعا مساعدہ ویرلمز.

«قرانی ترجمه ایدر ار ایسه، بن اسلامیتی قبول ایدرم» دیسده، اهل همتک بری قرانی غایت گوزل صورتندہ ترجمه ایتسه، تعلیق ایدن آدم «ایندی مسلم اولدی!» دینلهمز.

(۳) شرطی قبول ایدر، لکن تعلیقی قبول ایتمز. بیع کبی. «سکا شو مالی صاتدم، رهن ویومک، یا کفیل کوسترومک شرطیل» دیسده، بوراده عقد فی الحال منعقد اولوب، رهن ویرمک یا کفیل کوسترومک مشتری یه واجب اولور.

اما بیع - تعلیقی قابل دگلدر. «فلان اش وجوده کاور ایسه، سکا شو مالی صاتارم» دیسده، شرطک و قوعی تقدیرنکده بیع منعقد اولهماز. زیرا ملکک انتقالی مالکک رضاسنہ توقف ایدر. رضا بالکز جزم ایله اولور. تعلیق صورتندہ جزم بولنماز.

(۴) تعلیقی قبول ایدر، لکن شرطی قبول ایتمز. عبادات کبی. «غائبم قایتار ایسه، بر هفتہ روزه طوتارم» دیسده، شو تعلیق درست

اولوب، غائبیت رجوعی صوکنده بر هفته روزه لازم اولور. «یاریم کون اولمک شرطیل، روزه طوتارم» دیسه، بورا ده شرط باطل اولور، شروع ایدر ایسه بر کون تمام ایدر.

معاملاته عائد انشالرگ قایسیلری تعلیقی قابل، قایسیلری قابل دگل مسئله سنده اهل علم آراسنگ غایت بیوک اختلاف واردر. کتب فقهیه ده تفصیلاتیل، بیان قیلنمشدر. بز اوز فکرمزی کله جک قاعده لرگ برنده بیان ایدرز، انشاء الله.

(۸۲) شرط، ممکن قدر، رعایه قیلنور.

یعنی نظر قانون ده جائز اولوب، بر قدر اهمیتی وار شرط‌لر— ممکن قدر رعایه قیلنور. مثاللر:

۱) ثمنی قبض اینمک شرطیل صاتار ایسه، مبیعی حبس ایک بیلور.
۲) رهن یا کفیل ویرمک شرطیل، صاندق ده، مشتری شرطی وفا اینه ز ایسه، باعث بیعی فسخ ایده بیلور.

۳) مبیعیل بعض فائده‌لریل، فائده‌لنه طوروب، صوکره فاینارمقد شرطیل مشتری صاتون آلسه، شو شرط رعایه قیلنور.

۴) کرک انتفاع کرک عمل اوزرینه اجاره عقد قیلنقد ده، اجرتی تقديم اینمک شرط قیلنور ایسه، مقدمًا ویرمک لازم اولور، علی العموم اجرتی تعجیل تأجیل حقنک عاقدلر هر نه شرط ایدرلر ایسه^{۵۵}، شرط‌لری تمامیل، رعایه اینمک لازم اولور.

۵) امانت برافور ایکن امانتیت صاحبی فائنسی وار، اجراسی ممکن شرط‌لری ذکر ایدر ایسه، او شرط‌لری رعایه اینمک لازم اولور. لکن «یانغین واقع اولور ایسه ده، امانتی بورا دن نقل اینه» کبی فائده‌سی یوق شرط‌لری رعایه لازم اولماز.

۶) مضاربه‌ده مالک صاحبی طرفندن کوسترهش قیدلری شرط‌لری رعایه اینمک البته لازم اولور.

(٧) آلاجق آدم «ویره جگشی معلوم مدتاره تقسیم قیلوب، هر بر حصه‌یی معین ساعتنده و برسن. اگر بر حصه‌یی معین ساعتنده ویره‌منز ایسه‌لث، او ساعت بورچاک همه‌سی حلول ایدر» دیسه، شرطی معتبر اولور. بر حصه‌یی ساعتندی ویره‌منز ایسه، بورج حلول ایتمش اولور.

(٨) واقف فائده‌سی وار، نظر شریعت‌ده جائز نه قدر شیلاری شرط ایدر ایسه‌ده، رعایه اینمک البته لازم اولور.

فاعده‌ده «اهمیتی وار شرطی» دیدك. اگرده شرط‌لرک فائزه‌سی یوق ایسه، اویله شرط‌لر لغو اولور. مثلًا «فلان آدمه صاته‌امق شرطیله» باعث بر مالی صاتار ایسه، عقد درست اولور، لکن شرط لغو اولوب، او شرط‌لر رعایه‌سی مشتری‌یه لازم اولماز.

فاعده‌ده «نظر قانون‌ده جائز» دیدك. اگر نظر قانون‌ده جائز اولماسه یا شرط باطل اولوب، عقد درست فالور، یا عقدک اوزیده باطل اولور.

مثلًا: ضمان اولاما مق شرطیله رهن ایدرسه، رهن جائز اولور، عدم ضمان باطل اولور. اما شریکلرک برینه «مقطوعاً فلان قدر درهم» ویرمک شرطیله شرکت عقد قیلنه‌سه، عقدک اوزی باطل اولور.

(٨٣) وعد، تعلیق لباسیله ظاهر اولور ایسه، لازم اولور.

وعد مطلق دگل مطلق صورتنده ذکر اولنور ایسه، و فاسی انسانیت مرعوت افتراضیله واجب اولور ایسه‌ده «وعدالکریم کدین الغریم» قانون نظرنده واجب اولماز. اما وعد تعلیق صورتنده ذکر اولنور ایسه، شرطک ثبوتی ساعتنده قانون نظرنده واجب اولور. مثلًا «سن شو مالکی فلان آدمه صات. اکر ثمنی ویره‌منز ایسه بن ویرورم» دیسه، مال صاحبی شو سوزه اعتماد ایدوب، صاتند قدن صولٹ مشتری ثمنی ویره‌منزه، وعد ایدن ضامن اولور.

بر آدم «بنم شو قدر ویره‌جگه‌ی سن ادا ایت» دیدک‌ده دیگر

بر آدم «یارار، ویرورم» عباره سیله جواب ویرسه، قانون نظر نده
جبو فیلنماز.

(۸۴) خراج - ضمان مقابله در.

شو قاعده «الخرج بالضمان» سنت چامعه سنث تفسیر بدر.
العباس بن الحسن بن عبید الله العلوی حضرتler گویا شو
سنت چامعه دن اقیاس فیلوب، «من کان کله لک کان کله عليك»
دیمشدر. شو سوز بلاغتی جودتی نه قدر بیولک ایسده، موجزاً گی
عمو میتی سنت نبویه قدر اولاما مشدر. زیرا معنای: «همه فائیل سی
سکا اولان آدمک مؤتی ده سنث او رکه او لور» دیمکدر. شو معنی
سنت نبویه احاطه سنه نسبتله غایت طارد.

خرج = بر شیدن، نصل شی او لور ایسده، چیقار فائیه: حیوانات
سوتی، بالاسی، اجاره سندن آلنور پاره لر؛ خانه دن عقار دن آلنور فائیلر.

عموماً: هر بر مالدن حاصل او لا بیلور منفعتلر خراجدر.

ضمان = بر شی باقی ایکن لازم او لور مصاریفی، تلف او لور
ایکن خساری کیمک حسابنے عائد ایسہ، او شی او آدمک ضماننده او لور.
«شو حیوان فلاٹک ضماننده در» دیمک - حیاتی ایچون لازم
او لور نفقة فلاٹک ذمه سنده او لوب، تلف او لور ایسہ خساری فلاٹک
حسابنے عائد او لور دیمک در.

«شو خانه فلاٹک ضماننده در» سوزینث معنای - شو خانه بی
تحمیر ایچون لازم او لاجق مصاریف، خراب او لور ایسہ کله جاک ضرر
فلاٹک حسابنده او لور دیمکدر.

«بو شی بنم ضمام ده در» دیمک - همه مسئولیتی بکا عائد در،
نفقة سی بنم ذمه ده در، ضرری خساری بنم حساب دن او لور دیمکدر.
- خراجک ضمانث معنالری معلوم او لور ایسہ، «خرج ضمان
مقابله در» قاعده سنث معنای ده معلوم او لور: یعنی بر شیلک نفقة سی
خساری کیمه عائد او لور ایسہ، او شیدن حاصل او لور فائیه اړلک
همه سی او آدمک ملکی او لور.

«الخرج بالضمان» سنت جامعه سیل «الفنم بالغرم» سنت جامعه سیل
بر معنی ده او لوپ، موجز، فرعی غایت چوق، مبارک ایکی قاعده در.
معاملات اکثر نده حکمی جاریدر. مثاللر:

صانعلر لاث بروی، یاننه بر شاگرد آلوپ، اشارینی یاریم اجرتیل
او شاگرد دن کوردرسه جائز اولور. اجرت لاث نصفنه او شاگرد
عملیل، استاد-عملی ضمان و تعهدیل مستحق اولور.

۲) عیننه مطلع او لمایوب، بر حیوانی صاتون آلدق دن صوڭ
بر قدر مدت او حیوانی قوللانوب، عاقبت، عیننه مطاعم او لوپ ایسە،
خیار عیب قاعەن سیل رد ایده بیلور. بر قدر مدت او حیوانی استعمالی
ایچون مشتریدن بائۇ اجرت طلب ایلک مز. زیرا قایتار ودن ایلک
او حیوان تلف او لىسە ایدى، خسارى مشترى حسابىنە او لوپ ایدى.
بوڭا كوره فائەنسى ده مشترى يە او لوپ.

صاتىمەش شى ده عقدن صوڭ قبض دن ایلک وجوده كامش
خرابى هەمسى مشترى ملکى او لوپ. مثلا حیوان بر بالا طوغدرسه،
او بالا مشترى مالى او لوپ. لىكن صاتودن صوڭ آلوپ دن ایلک
او حیوان تلىف او لوپ ایسە، ضررى مشترى حسابىنە او لمایوب،
بائۇ حسابىنە در. شو مسئىلە بزم فائەن مزه مخالف كېيدر. زیرا ضمان
بائۇ ذەمسەنە، اما خراج مشترى كىسەسەنە عائىدر. ضامن او لان آدم
خرابى مالك او لمادى. لىكن بر قدر ملاحظە قىلنور ایسە، مخالفت
يوقلغى ظاهر او لوپ. چونكە ضمان-ملک اثرى او لوپ ایسە خرابى
مملىوكىتى لازم او لوپ. اما ضمان ملک اثرى او لماسە، او وقت
خراب ضمان مقابلنده او لمایوب، ملک مقابلنده او لوپ. مغصوب لاث خرابى
كېي. مثلا حیوان لاث غاصب الندە حاصل او لان سوتى بالاسى، باغچەن لاث
غاصب الندە حاصل او لان میوهسى مالكى ملکى او لوپ، مغصوب
غاصب لاث ضماننده ایسە ده. زیرا او لگى مثالىدە بائۇڭ، شو مثالىدە غاصب لاث
ضمان ملک اثرى دگلدر.

(٨٥) اجرت ايله ضمان مجتمع او لماز.

يعنى بر محل ده بر سبب ايله هم اجرت هم ضمان مجتمع او لماز.
 رکوب ايچون بر حيواني، ياخود كيمك ايچون بر لباسی اجاره يه
 آلسده، تلف ايتسه ضامن او لور. ضمانی ويرديمى، اجرت ساقط او لور.
 بر معلوم محل قدر وارمق ايچون بر حيواني اجاره يه آلور ايسه،
 او محل، واصل او لديمى اجرت لازم او لور. او محل تجاوز ايده من.
 تجاوز ايتدىمى ضامن او لور. حيوان صاغ فالسنه، تجاوز زمانى ايچون
 اجرت آلنور. قالماسه عيوناڭ قىمتى آلنور. لكن تجاوز زمانى
 ايچون آيروجه اجرت ويرمك لازم او لماز. اما تعين فىلئىش محل
 وصول ايچون ويريلجك اجرت ساقط او لماز.

(٨٦) ضرر- منفعت مقابله در. (الغرم بالغنم)

يعنى بر شىئڭ منفعتنە نائىل اولان آدم او شىئڭ ضررى يىنى ٥٥
 تحمل ايدى.

شو قاعده (٨٤) نجى قاعدهنڭ عكسيسىدەر، ضمان- خراج مقابله دىيمىكىدر. فائىدە كيمه او لور ايسه، ضررى او تحمل ايدى.
 عقد بىع سندىيلى تحرير ايتردىڭ اجرتى مشتري يە عائىددر.
 چۈنكە سندىڭ ھەمە منفعتى مشتري يە خصوصى در.

بر ملاك مشترىكى تعمير ايتردىڭ شريكلەر ئىچون او لور
 او لور. زىۋا انتفاع حصەلر يە كورەدر.

تكاليف سلطانية اگر نفوسى مخافظه ايچون او لور ايسه، عدد
 رؤوس اعتباريل تقسيم قىلنوب، خاتونلر صبيلىر توزيع دفتر يىنە
 ادخال قىلئماز؛ اگر املاكى مخافظه ايچون او لور ايسه، مقدار ملاك
 اعتباريل تقسيم قىلنوب، ماڭى وارلاڭى هر بىرى، ار، خاتون صبيلىر
 دفتر توزيعه ادخال قىلنور. منفعت عمومى او لدىغىنه كورە،
 غرامت ده عمومىلىر.

ایکی صغير آرائنده مشترک بر عقار تعمیره محتاج اولور، على
حاله بقاسی ضرر ویره بیلهجک ایکن، و صیلرگه بری تعمیردن امتناع
ایده جک اولور ایسه، جبر قیلنور زیرا تعمیرگه منفعتی ایکی طرفگ
هر برینه عائددر. مضر تی ده هو برینه تحمل قیلنور.

بر وفک حاصلاتی اک ابتدأ عمارته صرف قیلنور. وافق شرط
ایتسه^{۵۵}، ایتمه^{۵۶}. موافق له وفک منفعتنه نائل اولدی. ضررینه ده
محمل اولور.

اولیاسی یوق قتیلک دیتی بیت الماله وضع قیلنور. بیوک یول ده بر
قتیل بولنوب، فانلی معلوم اولماسه، دیتی ورثه سنه بیت المالدن
ویرلور. شو ضرر او لگی منفعت مقابله ده اولور.
عاقله دیتی شو فاعده یه بناً تحمل ایدر.

(۸۷) کلفت نعمته، نعمت کلفته کوره اولور.

لقیطاث نفقه سی تربیه سی بیت المال او زرنده در. وفات ایدر
ایسه، توکه سی ده بیت الماله عائد اولور. بیت المال لقیط طرفندن
ترکه نعمتنه مقابل کلفتلرینی تحمل ایدر.

(۸۸) هو فعلک حکمی فاعلنه اضافه قیلنور. اکراه
ایته دکجه آمرینه اضافه قیلنماز.

«سن فلانک مالینی اتفاف ایت» دیدکده مخاطب اتفاف ایدر
ایسه، ضمان مخاطبک ذمہ سنه واجب اولور؛ آمرک ذمہ سنه دگل.
شو فاعده قرآن کریم ده «ولا تزر وازرة وزر اخری» - «کل
امری باما کسب رهین» - «کل نفس باما کسبت رهینه» کبی متعدد
آیتلرده بیان قیلنوب، حیات انسان ده عقوبات ضمان بابلرنده اساس
اعتبار قیلنمش بر فاعده او لیهدر.

(٨٩) مباشر ایله متسبب مجتمع اولور ایسه، حکم مباشره اضافه قیلنور.

بر فعلاث مباشری اویله آدمدرکه او فعل ایله او آدم آراسنده ایکنجه بروختارک فعلی تخلل ایتمز. مثلا: بر آدم قویی فازر. ایکنجه بری یولدن کیدر ایکن غفلتل او قویی به دوش، تلف اولور. قویی قازمش آدم شو مثالد تلفک مباشری اولدی. اما او قویی به دیگر بری او ز ایله بر حیوانی القا ایدوب، تلف ایدر ایسه، القا ایدن آدم تلفک مباشری اولوب، قویی فازمش آدم تلفک متسببی اولور. شو قاعده‌مزه کوره، تلف اوامش حیوانات ضمای القا ایدن آدم ذمه‌سنه لازم اولور، زیرا تلفک مباشریدر. قویی فازمش آدم ذمه‌سنه دگل، زیرا يالگز متسببیدر. اما فازلمش قویی به حیوان اوزی دوش ایسه، حیوانات ضمای قازمش آدم ذمه‌سنه لازم اولور، زیرا مباشر در.

بر آدم دیگرک مالنه دلالت ایدوب، اوغورلاتسه، ضمان اوغری به لازم اولور، دلالت ایدنه دگل. زیرا اوغری مباشر، دلالت ایدن متسببیدر.

بر آدم آخورک قاپویینی آچسنه ده، دیگر بری او را ده وار آتی اوغورلاتسه، ضمان اوغری به اولور، زیرا مباشر اودر. اما بر آدم قاپویی آچدقدن صوک، حیوان اوزی فاقچسنه، غائب اولسه، ضمان قاپویی آچمش آدمه لازم اولور.

بر آدم النده حفظی واجب امانته دلالت ایدوب، اوغریدن اوغورلاتسه، بورا ده ضمان دلالت ایدنه الزام قیلنور. متسبب اولهق جنایتیله دگل، بلکه امانته و دیعه‌یه قصداً تعدی ایدوب، حفظده قصور کوسنترمک جهتیله.

(٩٠) جواز شرعی ضمانته منافیدر.

یعنی: نظر شریعت ده جائز بر اشدن زیان چیقسه اویله زیانی هیچ بر آدم ضامن اولماز. هر بر انسانه اوز ملکنده قویی قازمق جائز در. قانونه شو مساعده سندن استفاده ایدوب، انسان اوز ملکنده قویی حفر ایند کدن صوک، برینک حیوانی او قویی یه دوشوب، تلف اولور ایسه، قویی قازمش انسان او حیوانی ضامن اولماز.

مستأجرک النه عادتن خارج دگل قدر حرکت یا یوک ایله حیوان تلف اولور ایسه، ضمان لازم اولماز. زیرا معتاد قدر حرکت یا یوک شرعاً جائز در.

بر آدم پاره لرینی امانت صفتیله آشناسنه براقوب غائب اولور ایسه، نفقة سی او آدمک ذمه سنده اولان دیگر بر آدم نفقة خصوصنک حکم حاکمه مراجعت ایدوب، حاکم او پاره لردن نفقة تقدیر ایند کدن صوک، آشناسی امانت پاره لردن نفقة یولنه صرف اینسنه ضمان لازم اولماز.

صفا لامش آدم امینی النه امانتی صاحبته اعاده ایندر ایکن امانت تلف اولیسه، ضمان لازم کلمز. زیرا امینک النه امانت کوندورمک شرعاً جائز در.

آلمس آدم عاریتی دیگرک النه صافلا تمق ایچون امانت این بیلور. امانت دیگرک النه ایکن تلف اولور ایسه، ضمانی واجب اولماز. زیرا عاریتی امانت قیلمق شرعاً جائز در.

بری «شو طعامم دن اختیارک قدر بی» کبی عباره لره طعامی مباح ایدوب، مخاطب او طعامم دن تناول ایدر ایسه، بوندن صوک صاحبی اکل او لنه مش طعام ایچون قیمت طلب ایده همز.

مشترک بر خانه ده شریکارک بری اذنسن افامت ایدوب، قضا خانه یانسه، ضمان لازم اولماز. زیرا مال مشترک دن معتاد کیفیت ده استفاده شرعاً جائز در.

حق مروری وار بر يولده الله فانوس آلوب کیدر ایکن، آتش دیگر برینڭ مىكىنه اصابت ايدەرك او آدمه بر خسارتىپ ایدر ايسه، فانوسى صاحبى ضامن او لماز. زира حق مرورى وار يولدىن كچمك شرعاً جائز در.

شو قاعەن حنفيلىه کوره دىرى. مالكىلىه کوره «مالكىڭ اذنى ضمانى اسقاط ايدر، اما شارعڭ اذنى ضمانى اسقاط ايتىز».

حنفيلىه کوره، شو قاعده يوقارىدە مذكور «اضطرار حق غيري ابطال ايتىز» قاعده سىلە (٣٢) تخصيص اولنور. آچقى دن او لمك در جەسند كامش بىر انسان دىگرڭ طعامىندىن تناول ايدر ايسه، جواز شرعى واردە. لىكن ضمان ساقط دگل، بلکە طعامڭ قىمتى لازم او لور. حنفيلىه کوره شو يىلدەر. اما مالكىلىر مذهبىنە اىكى قول واردە. ۱) طعامڭ قىمتى واجب دگل. زира او لمك در جەسند كامش آدمه طعام ويرمك طعام صاحبىنە فرضىر. فرض اولان اش اىچۈن عوض آلمق جائز دگلدر. ۲) قول مشهور طعامڭ قىمتى واجبىر. زира ضمانى اسقاط ايدن مالكىڭ اذنىيەر. اما شارعڭ اذنى ضمانى دگل يالىڭىز مواخىدەيى اسقاط ايدر.

حنفيلىڭ قولنە موافق شو اىكىنجى قول معصومىت ملک قاعده اصلىيەسندە دها زىادە مناسبىدر. جان صافلامق اىچۈن مالك عصەتى زائىل او لاجق ايسه، او لور. لىكن بو قدر اىلە ضمائىڭ سقوطى لازم دگلدر.

(٩١) مباشر متعمد دگل ايسىدە، ضامن او لور.

بر آدم دىگرڭ بىر مالىنى كىرك قىداً كىرك من غير قصد اتلاف ايدرسە، ضامن او لور.

تىمورچى اوز دكاننى تىمورى دوگر اىكىن بىر كىسىك صاچرايوب، عمومى يولدىن كىدر بر آدمك لېساينى احرراق ايدر ايسه ضامن او لور. بر آدم اوز ملکىنده سلاح آتسىدە بىرینڭ مالنە يا نفسىدە اصابت ايدەرك تلىف ايتىسە ضامن او لور.

(٩٢) متسبب - متعمد هم متعدی اوامادفجه، ضامن اولماز.

متسببک ضماننده ایکی شرط وارد ر. بری تعمد، دیگری متعدی. برینک حیوانی بر آدمدن اور کوبده فاچوب ضائع اولور ایسه، او آدم ضامن اولماز. زیرا اور کونه کده او آدمک قصدی یوق ایدی. اما او آدم او حیوانی فصدأً اور کوتهمش ایسه، هم متعمد هم متعدی اولمه سبیله ضامن اولور.

بر آدم او زیرنه او تلری یاقووبده آتش صاغ وصوله طار الدقدن صوک دیگرک برمایینی یافسه ضمان لازم اولماز. زیرا متعدی دگلدر. اما پل شدتله اسر ایکن یافسه ده دیگرک ملکینی خراب ایتسه، ضامن اولور. زیرو شدتله پل اسر اپکن آتش یافمه تعددیدر. عمومی بولده قویی قازوب، او قویی به بر حیوان دوشهرک نلف اولیسه، ضامن اولور. زیرا عمومی بولده قویی قازمق تعددیدر.

(٩٣) حیواناتک چنایتی هدر در.

هدر: یعنی صاحبته ضمان لازم اولماز.
شو قاعده «العجماء جبار» سنت جامعه سنگ ترجمه سیدر. بر محل ده حیوان با غلامغه هقلری وار ایکی آدم حیوانلرینی با غلادفلار زن حیوانلرک بری دیگرینی تلف ایدر ایسه صاحبته ضمان لازم اولماز. بر حیوان بوشانوب برینک ملکنه کیدوب برر ضرر ایتسه صاحبی ضامن اولماز.

بر آدم بر حیوانی اذنل دیگرک ملکنه ادخال ایتدکدن صوک حیوان برر ضرر ایتسه صاحبی ضامن اولماز، اذنسز ادخال ایتسه ضامن اولور.

بر آدم بر حیوانی طریق عامده به باشی بوش قیلو ب چیقار سه، ضررینی متحمل اولور.

عومومنی يولده حیوان طور در مغه هیچ بر انسانک حقی یوقدر.
طور درور ایسه ضررینی ضامن او لور.
سوزر او گوز، طالار آت کبی ضرر لری متعین حیوانلری طریق
عامه به باشی بوش حال ده چیقار ور ایسه، مطلقاً ضامن او لور.

(٩٤) غیرک ملکنده تصرفه امر ایتمک باطلدر.

امر ایتمک باطلدر: یعنی هیچ بر حکمی یوقدر.
بر آدم «فلانک مالینی آل» دیسه‌ده مخاطب آلسه، امر ایش
وجودی عدم حکمنده او لوب، مخاطب ضامن او لور. زیرا هر
انسانک امری بالکن اوز مالنده جاریدر.
بناً عليه «سن امر ایتدلکده مالمی آلدردلک» دیه مال صاحبی
دعوی ایدر ایسه، دعواسی مسموع او لماز.
اما مأمور «مال آمرک مالیدر» گمان ایدوب، اتلاف ایته
مالک صاحبی آمره رجوع ایدر.

بر آدم «بنم سندن آلاجمی دیگره آت» دیسه‌ده، مخاطب
آنسه بور جدن بری او لماز. زیرا آتلمش پاره لری قبض ایتمه مش
ایکن مالک او لمامش، بوکا کوره ده امری ملکنده مصادف بولنماش
او لهقله امری درست دگلدر.
امرک بطلانی - آمرده ملکلک یا ولایتک یوقلغیله او لور. اگرده
آمرده یا ملك یا ولايت بولنور ایسه، او وقت اویله امرک حکمه
معتبر او لور.

(٩٥) غیرک ملکنده اذن یوق ایکن تصرف جائز دگلدر.

شو قاعده جلیله - شریعتلرک همه سنده مقاصد اصلیه دن قیلنمق
صفتیله معتبر او لوب، هیئت اجتماعیه ده اث بیوک ضروریات دن
حساب قیلنور ارتقا فلک بری او لان معصومیت ملك، حرمت اموال
قاعده اساسیه سندن اقتباس قیلنمش بر قاعده درکه بوکا متفرق او لور

احکام‌ک حسابی یوقدر. رخصت یوق ایکن بر آدمک خانه‌سنہ هجوم ایتمه‌مک کیرمه‌مک، اذنی یوق ایکن مالنه ال او زاتمامق، مساعده‌سی یوق ایکن منافعیله انتفاع ایتمه‌مک، اجازه‌سی یوق ایکن صاتمق اجاره‌یه ویرمک کبی عقدلر له تصرف ایتمه‌مک. بویله مهم احکام کلیه شو قاعده جلیلیه متفرعدر.

قاعده‌ده «اذنی یوق ایکن» دیدک. اما یا صراحتاً یا دلالهً مالکث اذنی وار ایسه، او وقت ماذون آدم اذن ویرن آدمک ملکنده تصرف ایلیلور. صراحتاً اذن ویرسه، وکیل اولور. مالک مصنعتی یولنده سعی ایتمک ایچون دلالهً اولور ایسه، نائب اولور. مثلاً اولوم حالنه کامش خسته دگل بر قویونی میته‌لکدن فورتارمق ایچون ذبح ایتسه ضامن اولماز.

بالا خسته‌لندکده آناسی، آنا خسته‌لندکده بالاسی حاجت اولور طعام دوا کبی شیلری خسته مالندن بلا اذن آلیلور. زیرا خسته‌نڭ احتياجی وار طعام ودوایی آلمق ایچون پاره صرف ایتمیه اذن عادت اعتباریله ثابت اولوب، صریح اذن کبی اولور. شو قاعده ایله (عرفاً تعیین نصاً تعیین کیبلر) قاعده‌سی برى دیگریله تقیید قیلنور.

بر قاچ رفیق برلکده سفر ایدوب، آرالارندن برى وفات اولسە، رفیقلری متوفانڭ یاننده وار شیلری صاتوب، ثمنندن متوفایی دفن ایتدکدن صولڭ، بقیه‌یی ورثه‌لرینه رد ایده بیلورلار. زیرا سفردە رفیق بر عائله اعضالرى کبی معامله ایدرلر.

(۹۶) مشرع بر سبب یوق ایکن، دیگرڭ مالندن بر شى آلمق جائز دگلدر.

اویون طریقیله آلمق شو مسئله‌ده جلیتلل آلمق کیبلر. غصب، سرقت، رشوت طریقیله آلندش ماللر البته صاحبینه اعاده قیلنور.

علی العموم «اداسی واجب دگل بر مالی دیگره دفع ایتسه، هبه
یا صدقه طریقیله اولمامش ایکن، استرداد ایده بیلور.»
قاعده‌ده «مشروع بر سبب یوق ایکن» دیدک. اما بیع، شرا
صدقه، هبه کبی مشروع سببلر بولنور ایسه، او وقت آلمق جائزدر.

(۹۷) ملکت سببلرنده تبدل ذاتنده تبدل کبیر.

مثلاً: بر انسان بر آدمه بر حیوانی هدیه و تسليم ایتدکدن
صوک، او آدم او زینٹ دوستنه او حیوانی هبه ایدوب، صوکه دوستندن
تکرار او حیوانی صاتون آلسه، آرتق او انسان هبه‌سندن رجوع
ایدہ‌مز. زیرا او آدم او حیوانی اولاً هبه، ثانیاً شرا طریقیله مالک
اولوب سبب ملک‌ده اختلاف عیوازک ذاتنده اختلاف کبی اولور.
مال صدقه غنیلره حرامدر. لکن فقیره صدقه قیلنمش مالی
فقیر، دوستی اولان بر غنی‌یه هدیه طریقیله ویر ایسه، غنی او
مالدن انتفاع ایده بیلور. زیرا سبب ملک تبدلی حسبیله، مالک
عینی متبدل اولدی کبی اعتبار قیلنور.

(۹۸) مقصدی وقتندن قبل استعجال ایدن محروم قیلنور.

میراث آلمق ایچون وارث مورثی قتل ایدر ایسه، میراثدن
محروم قیلنور. وصیت‌دن وعد اولنهش حصه‌یی آلمق ایچون، صاحب
مالی وصیت آلاچق آدم قتل ایدر ایسه، وصیت‌دن محروم اولور.
فراش‌ده یانار آدم او زینٹ زوجه‌سینی، میراث آلامسون ایچون طلاق
ایدوب، زوجه عدت‌ده ایکن، او آدم وفات ایتسه، زوجه میراثی آلور.

(۹۹) اوز طرفندن تمام اولان فعلی نقض یولنده سعی مردود اولور.

بر آدم بر مالی بیع ایتدکدن صوک، فسخ ایتدرمک امیدیله
«مال بنم دگل ایدی. بیع بیع فضولیدر» دیه دعوی‌ده بولنور،

مشتری «بوق، سن وکیل ایدکدھ بیع ایندک» دیسہ، سوز عقد کئ
صحبتی دعوی ایدن مشتری بنٹ اولور. زیرا اوڑی طرفندن تمام
اولمش عقدی ابطال یولنڈہ باعث سعیی مردوددر.

بر آدم بر مالی بیع ایندکه مشتری دن آله جق ثمن ایچون
دیگر بر انسان کفیل قیلنمه^{۵۵}، صوکره او کفیل «مبيع بنم مالمدر»
دعوستنده بولنمه دعوی مسموع اولماز. زیرا عقد بیع ده کفالت
شرط قیلنمش ایسه عقدک تمامی کفالتی کفیلک قبولیل اولورده، اوزی
طرفندن تمام اولان عقدی ابطال بولنده کفیل اوزینک دعواسیله سعی
ایتمش اولور.

بر آدم بر مالی و هن ایتدکلن صوڭ «او مال فلانڭىر» دىسى،
شو افراز مرتەن حقىدە تصديق قىلىنماز. بىلەك بورجى ادادن صوڭ
او مالى فلانە تسلیم ايدى.

اون ايکي ياش چاماسنده اوایوب «بالغ اولدم» ديه آئيش ويرش فيلدفن صوك «صاتار ايكن بالغ دگل ايدم» دعواسيل عقدى فسخ ايتدرهمز. زيرا اوزينڭ ئىنچ ئىنچ تمام اولمش عقدى نقض ايتمك اولور.

ابن نجیم حضرتلوی جمع ایتمش، تورکیا هیئت علمیه‌سی طرفندن ترجمه فیلمنش (۹۹) قاعده بر قدر اصلاح صوکنده بوراده تمام او لدی. بوندن صوک سود قیلنه حق فاعده‌لر فقه هم اصول فقه کتابلرندن جمع قیلندی. انتخاب وظیفه‌ستنده وار استنطاعت‌اث تمامی صرف قیلوب، مأخذ خصوصنده الک معتمد کتابلر اختیار فیلنده.

(١٠٠) عله جنس‌هه معتبردر، افراده دگل.

یعنی: بر شرعی حکمی تعلیل ایچون بیان قیلنه بیلور عمل لرک او حکمک هر بر فرد نده تحقیقی لازم دگل، جنس ده اکثر یتله بولنور ایسه کفايه در. مثلا: «ایکی طرفک برینه نفع شوط قیله مش عقد».

نزاعی ایجادینه کوره، فاسددر» دینور ایسه، «نزاعی ایجاد ایتمک» علمسی او عقدک هر بر فردنه وجودی لازم اولمایوب، او عقدک جذسنه اکثرینه بولنور ایسه، کافیدر. بناءً عليه، «فلان صورتند نفع شرط قیلنده، لکن نزاع بولنما دی» دعوا سیله او صورت تجویز قیلنده ماز.

(۱۰۱) تلف اولان شیلوه اجازت لاحق اولماز.

مبيع تلف اولقدن صوٹک مالک صاحبی «بیع فضولی بی اجازت ایتمک» دیسه اجازتی درست اولماز.

بر آدم بر مالی اتلاف ایتدکدن صوٹک مالک صاحبی «راضی بیم حفی اسقاط ایتمک» دیسه ده، تضمین ایتدره بیلور.

النده امانت طریقیله صافلانور پاره لری علی، پاره لرک صاحبندن اذن یوق ایکن، ولی یه بورچ صورتیله ویرسده ولی النک او پاره لر تلف قیلنیسه، پاره صاحبی «بورچ ویرمه سنه اجازت ایتمک» دیمه سیله ضمان ساقط اولمایوب، پاره صاحبی او پاره لری استرسه علیدن تضمین ایتدره بیلور.

(۱۰۲) اجازت سوزدهه اشده لاحق اولور.

مالی غصب ایتدکدن صوٹک صاحبی اجازت ایتسه، غاصب ضمائدن بری اولور.

امانتی ایکنچی آدمه امانت ایتدکدن صوٹک صاحبی اجازت ایتسه، اولگی امین ضمائدن بری اولور.

بر مالی غصب ایدوب، دیگر بر انسانه ویرسده صاحبی اجازت ایتسه، غاصب ضمائدن بری اولور.

(۱۰۳) معاملات ده تمکن قبض کبیدر.

مستأجر انتقادعن متمکن اولور ایسه، اجرت واجب اولور.

مشتری مبيعی قبض ایتمیه متمکن اولور ایسه، قبض ایتمش کبی

اولور. اجاره‌یه آلنمش دکان بازارده طورغونلوق سبیله قاپانسه، اجرتی ویرمکدن مستاجر امتناع ایده‌منز.

(۱۰۴) بور غرض شرعی‌یه بناً تسلیم قیلنمش شی - او غرض باقی اولدقجه استرداد قیلنهماز.

بور جی ادا ایندر میه کفیل اولان آدمه، بور ج صاحبته ویرمک ایچون، بور جلی آدم پاره‌لری ویرسه، آرتق او پاره‌لری کفیلدن استرداد ایده‌منز. زیرا بور جی اوته‌مک قصدیله قبض اولنمش پاره‌لره کفیلک حقی‌ده تعلق ایندی.

(۱۰۵) حجر اولنمش صبی - افعالیله موآخذه قیلنور.

برینک مالینی صبی اتلاف ایدر ایسه، او ز مالنندن ضمان لارم کاور.

(۱۰۶) مقصدی مترب دگل هر تصرف باطلدر.

کتب فقهیه‌ده بطلانی تفضیلاً بیان قیلنمش عقود لرک بطلانی شو قاعده‌یه متفرعدر.

(۱۰۷) عقد معاوضه‌ده هم‌ده نفعی دافعه عائد معامله‌لرده، غرر ضماني ایحاب ایدر.

بر عرصه‌یی صاتون آلوب، او ز رفته بنالر انشا ایندکدن صوک مستحق چیقوب او عرصه‌یی ضبط اینسه، مشتری باعدهن ثمی استرداد ایدر هم‌ده بنالرک تسلیم کوننگی قیمتلرینی تضمین ایندر ور. تگرمنجی‌یه طارتدر ماق ایچون بغدادی کتورمش آدمه «بغدایشکی شو سپته فوی» دیدکدن صوک، صاحبی بغدادی او سپته قویسه‌ده، سپت تیشوک اولق سبیندن بغدادی توگلوب خراب اولسنه، تکرمنجی ضامن اولور.

«شو او غلمه مال صاتڭز، آڭا تجارت اېچون اذن ويرد» دىمەسىلە بازار اھلى او بـالايھ مال صاتسە، عاقبىت اوغلى دگللگى مىدانە چىقسە صاتلەش ماللرڭ ضمانى او آدم ذمەسنسە واجب اولور.

(١٠٨) عقد فاسدە حق غىر تعلق ايدر ايسە لازم اوپوب، فساد مرتفع اولور.

مشترى فسادى وار عقدلە صاتون آلنەش مالى بىع صحىح ايل دىگرە صاتار ايسە، حق فسخ قالماز.

(١٠٩) فساد قوى عقدك بىر قىمندە بولنور ايسە شائىع اولور.

بىر عقدده اىكى نرسە جمع ايدوب، صوڭرە بىرى مال بىرى دگللگى ظاهر اوپور ايسە، عقدك بىر قىمندە فسادى شائع اولور، يعنى دىكىر قىمندە سرایيت ايدوب، تمامًا باطل كېي اوپور. اىكى قىمىڭ هر بىرىنە اصابت ايدىن ثمن معلوم دگل ايسە، جهالت اېچون. معلوم ايسە، دخلى يوق شىدە عقدى قبول ايتىك شرطلغى اېچون.

(١١٠) هر ملت اوز اعتقادىلە معاملە قىلنور.

مثلا: وجوب عدنى اعتقاد ايتىمەين ملئاڭ بىرى عدت زمانىدە تزوج ايدر ايسە، نىكاھ محارمى تجويز ايدر ملئاڭ بىرى محارمدىن بىر يە نىكاھ عقد ايدر ايسە، اىكى طرف راضى اىكىن، شريعت اسلامىيە اوپىلە نىكاھلى افوار ايدر، فسخ ايتىز. او نىكاھلە نەقە، ميراث احسان كېي اەكمامىڭ هر بىرى مترتب اوپور. على العموم عائلە احكامىدە شو «اعتراض عقیدە» قاعىسى اعتبار قىلنور.

(١١١) بىنهسى، درستاڭنە علامتى، وار خبر بلا بىيان قبول قىلنمار.

شو قاعده دعوارلۇڭ هر بىندە بلا تخلف جارىدر. هېچ بىر دعوى

بینه‌یی بیاندن قبل مسموع اولماز. نکاح طلاق کبی عائل مسئله لرنگده معنبردر. مثلا ویلردن بری صغیره‌سی حقنده نکاح سابقی دعوی ایدر ایسه، شو سوزی بینه‌یی بیاندن قبل قبول قیلنماز.

(۱۱۲) اذن مطلق، تهمت یوق ایکن، عرفه تقييد قیلنماز.

مطلق صورته توکیل قیلنمش وکیل، امین ایکن، نه فدر بها ایله صاتار ایسه‌ده جائزدر. عقد نکاحده وکیل مهری زیاده ایدر ایسه، متهم دگل ایکن، کل مهر واجب اولور. یتیه‌ک ماللرینی کم بها ایله صاتوده، یتیم ایچون صاتون آلور ایکن زیاده بها ایله آلوده، تهمت احتمالنه کوره-وصی، آتا، بابا، قاضی طوفندن اویله عقدلر تجویز قیلنماز.

(۱۱۳) شارعه اذن مالکث اذنی کبیدر، سلامت شروطیله (۹۰ نجی ماده‌یه باق).

مالکث اذنی ضمای اسقاط ایدر، شارعه اذنی ده اویله‌در. لکن بزم امام اعظم شو فاعده‌یی سلامت شروطیله تقييد ایدر. شارعه اذنی مالکث اذنی کبیدر سلامت بولنمق شروطیله. انسانیک لیویاتدن منع ایتمیه حقی وارد، لکن «منع این یم» بهانه‌سیله آلت لهوی کسر ایدر ایسه، ضامن اولور. لقطه‌یی صاحبینه ویرمک قصدیله اشهادسر آلوب‌ده، النده او لقطه تلف اولور ایسه، ضامن اولور. زیرا صاحبینه ویرمک قصدیله لقطه‌یی اخذ ایتمیه شارع اذن ویرمشدر، لکن امام اعظمک رأینه کوره سلامتی ده شرط ایتمشدر.

(۱۱۴) تسمیه صحیح اولور ایسه، هقتضاسی معنبر اولماز، دگل ایسه، معنبر اولور.

مثلا: تعیین ایتمه‌یوب، «بر بولک قویون آلورم. هر بری اون درهم مقابلنه اولور» دیسه، فاعده‌مزه کوره شو عقد منعقد

اواماز. زیرا تسمیه صحیح اوامادی ده مقتضاسی اolan جهالت معتبر اولوب عقد فاسد اولدی.

اما حاضر اolan بر بولک قویونلره اشاره ایدب «شو یوز قویونی صاتون آلاجغم. هر بری اون درهمدن اولوب، مجموعی بیٹ درهم اولور» دیسه، قویونلث یوز دگل طوقسان ایکن لگی ظاهر اویسه عقد درست اولور. زیرا تسمیه درست ایدی. بوگا کوره مقتضاسی اolan جهالت معتبر دگلدر.

«فلان آدمه ثلت مالمی، فلاننه نصف مالمی وصیت ایتمد» دیسه ایکیسی ثلثه اشتراک ایدرلر. زیرا نصفی تسمیه صحیح دگل ایدی ده؛ او آدمه وصیت ایدر ایکن گویا هیچ برشی تسمیه ایتمه مش یاخود علی التعیین بیٹ درهم وصیت ایتمهش کبی اعتبار قیلنندی.

(۱۱۵) محاکمه ده تهمت معتبردر.

انسان، کم اولور ایسده ده، بر اشه ارتکاب ایدوب ده، او اش ده تهمت متمکن اولور ایسه، حاکم او اشک فسادیله حکم ایدر. مثلا: صاتوده وکیل صاتبلاجق مالی اوز فریبلرینه صاتار ایسه، بازار بهاسندن کم بها ایله صاتهق تهمتی بوراده متمکن اولدیغنه کوره، حاکم بیعث فسادیله حکم ایده بیلور.

یاتاق ده یاتور خسته اوز بینلخ خاتوننه «بن صاغ ایکن سنی طلاق ایتمهش ایدم. عدتلث ایندی توکنندی» دیسه، خاتوننه شوسوزی تصدیق ایتدکن صولک وصیت ایتسه ده اویسه، خاتونلث حقی میراث ایله وصیت دن قایوسی افل ایسه او اولور. زیرا «میراثدن زیاده بی وصیت ایله ویرماک» تهمتی بوراده متمکندر.

خسته وارثمندن برینه بر مالی ایکی اوچ بهاسیله صاتار ایسده دیگر وارثلر استرلرسه او بیعنی فسخ ایتدره بیلورلر. زیرا ایثار تهمتی بوراده ده وارد.

بر مالی بیع هم تسليم ایدوب، تسمیه اولنمش ثمنی قبض دن قبل باعث آناسی یا بالاسی او مالی او ثمندن کم بها ایله صاتون آلاماز. زیرا بوراده ربا تهمتی ممکندر.

اجنبی ایله وارثلردن برینه بورج افرار ایدوب، اجنبی بورجی تصدیق بالکن شرکتی انکار ایدر ایسده، افرار جائز اولماز. زیرا وارثلردن برینه زیاده ویرمک تهمتی بوراده وارد.

(۱۱۶) هر شیک حقوقی اصلنه تابعدر.

مثلای: ام ولدک عدتنده همشیر سینی نکاحلنه ک جائزدر. زیرا عدت ملکک حقیدر. ملک همشیره ناث نکاحنه مانع دگلدر. ملکک حقوقنند اولان عدت بالطبع مانع اولماز.

(۱۱۷) ذمه‌یه متعلق حقوق ده تقسیم عولی اولوب، عینه متعلق حقوق ده نزاعی اولور.

حقوق بعضًا ذمه‌یه متعلق اولورده دیون نامنده اولور. ویره‌جگی وار انسانک ویره‌جکلری کبی.

بعضًا عینه متعلق اولور: مثلاً بر آدمک النه اولان بر جیوانی بینه افامت ایدوب، ایکی آدم دعوی ایدر ایسه، او ایکی آدمک حقی حیوانک عیننه متعلق اولور. ذو الیدک ذمه‌سنه دگل.

حقوق مجتمع اولوبده، او حقوقی تمامیله ایفا ایده‌بیلور قدر مال الده بولنماز ایسه، فقها «حقوق متضایق اولدی، از دحام ایتدی» تعبیرینی استعمال ایدرلر.

حقوق ده از دحام، تضایق کورنسه، الده وار مال اربابنه تقسیم طریقیله ویلور.

تقسیم ده ایکی اصول وارد: ۱) اصول عولیه ۲) اصول نزاعیه.

اصول عولیه: حقوق خروج مشترکدن آنوب، تقسیم فیلنجه حق مال سهامک جموعنه تقسیم فیلنور. مثلاً: برینک حقی کل، دیگرینک

حقی نصف اولور ایسه، مخرج مشترکدن سهامک مجموعی اوچ اولوب،
الده وار مال اوچه تقسیم قیلنورده، برینه ایکی ثلث، برینه بر
ثلث ویرلور.

اصول نزاعیه: حصه لرده نراعت وجودی اعتبار قیلنوب، نزاع یوق
حصه بلا نزاع تسلیم قیلنور. نزاع وار قدری متدازنلر آراسنده
برابر صورتک تقسیم اولنور. مثلا: بری کل، دیگری نصف دعوی
ایدر ایسه، بر نصف ده نزاع یوق. کل مالی دعوی ایدنه بلا نزاع
تسليیم قیلنجهق. ایکنچی نصف ده نزاع وار، هر بری «او نصف بنم در»
دیر. بوڭا کوره على التساوى تقسیم قیلنورده، برینه دورتند بىر؛
دیگرینه دورتند اوچ اولور.

تقسیم ده نه وقت اصول عولیه، نه وقت اصول نزاعیه معتبر
اولور؟ مسئلہ سنده اختلاف وارد. امام ابوحنیفه حضرتلىرى ذمەد
ثابت حقوق ده اصول عولیه بىي، عین ده لزدحام ایدن حقوق ده اصول
نزاعیه بىي اعتبار ایدر. مثاللر:

ایکی آدم بىنه افامت ایدوب، بری تمام خانه بىي، دیگری
نصف خانه بىي دعوی ایدر ایسه، بوراده حقوق خانه نىڭ عینىنە متعلق
اولدىغىنە كوره، تقسیم نراعی اولور. بر نصف ده نزاع یوق، تمام
خانه بىي دعوی ایدنە تسلیم قیلنور. ایکنچی نصف ده نزاع وار، على
التناصف تقسیم اولنور.

بىر آدمە کل مالی، دیگرینه نصف مالی وصیت ایدوب، ورثە
اجازت ایتسە، بوراده تقسیم عولی اولور. زیرا حقوق بىر مالك
عینىنە دگل، وصیت ایدنڭ ذمەسنە متعلقدر.

(۱۱۸) عقداڭ موجبى رفع قیلنەماز، اما شرطلاڭ موجبى
رفع قیلنە بىلور.

۱) شو ڪیومى بىگون حاضر ایدر ایسەڭ، اش حقى بىز
درهم، ایرتەگە قالور ایسه، يارتى درهم.» دىسىه، اولگى شرط درست

اولور. لکن ایکنچی شرط باطل اولوب، ایرته گه قالور ایسه، اش حقی بارتی درهم اولمايوب، معتماد بها لازم اولور.

۲) «خاتوزک وار ایسه، مهر ایکی بیٹ. یوق ایسه، مهر بر بیٹ اولور» دیسہ، اولگی شرط درست اولور. اما ایکنچی شرط، عقدک موجینی رفع ایندیگنه کوره، درست اولمايوب، خاتونی یوق ایسه، مهر مثل لازم اولور.

«شهرم دن چیقار ور ایسه لک، مهر ایکی یوز، چیقارمز ایسه لک، مهر بر یوز» دیسہ، اولگی شرط جائز اولوب، ایکنچی سی معابر اویماز.

شو فاعده امام ابوحنیفه حضرتلىرىنه کوره در. اما امام ابویوسف امام محمد حضرتلىرىنه کوره، عقدک موجبی شرط لک موجبی کېيدر. هر بىر رفع قىلنه بىلور.

(۱۱۹) بىنە دگل لکن حاكمى حكمى آشا توقف ایدر سو زده عدد شرط دگل، عدالت شرطىدر. (۷۰ نجی ماده يه باق)

قاضى حضورنىڭه حكم شى يعنى بىان ایدر مفتى ده، شاهدلرى تۈزكىدە ایدر مزكى ده، شواذلى ترجمە ایدر ترجمان ده، ولا دىدىن خبر ويرور قابىل ده عدد شرط دگل، عدالت كفايەدر. زىرا او خېرىلەك ھىچ بىر بىنە دگل، بۇڭا کوره عدد شرط دگل. لکن حاكمى حكمى او خېرىلە توقف ایدر، بۇڭا کوره عدالت شرط قىلنىشىدر.

(۱۲۰) صحىح دگل بر فعلڭى ضمنىدە گى شى صحىح او لا يلاور. (۵۱ نجى ماده يه باق.)

مثاللار:

۱) حجر قىلنىش صبى الله بر مالى امانت صفتىلە ويرسى، صبى او مالى هلاك ايتىسى ضامن اویماز. زىرا مالكىڭى صبى يە عقد و دىعە طرىقىلە ويرمىسى صحىح دگل ايسىدە، عقد ضمنىدە گى تسلىپتى صحىح در.

- (۲) حجر اولنمش صبی یه بر مالی صانسه، صبی او مالی هلاک ایتسه، مالک صاحبی تضمین ایندره مز. زیرا عقد بیع صحیح دگل ایسده، او عقد ضمینده تسلیم هم تسلیط معتبردر.
- (۳) حجر فیلنمش انسانه قرض ویرسه، او انسان او فرضی هلاک ایتسه، ضمای لازم کلمز. زیرا قرض معتبر دگل ایسده، تسلیمی معتبردر.
- (۴) بر خاتونی نکاحلنو ب سرده بیٹ درهم، علائیه ده ایکی بیٹ درهم هر تسمیه ایتسه، علائیه تسمیه سی معتبردر. زیرا شو مثال ده عقد سر صحیح اولوب، عقد علائیه صحیح دگل ایسده، او عقد علائیه ضمینده گی تسمیه صحیح اولا بیلور.
- (۵) بر آدمک وفاتندن صوک، دیگر ایکی آدم کلوب «مرحوم بندن بورج آلوب شو مالی بکا رهن اینمش ایدی» دیه دعوی ایدوب، هر بری بینه افامت ایتسه، بینه لری مقبول اولورده، او مال بورجلرینی ادا ایچون صاتلور. زیرا مشاعده رهن صحیح دگل ایسده، رهنک صحنه شو مثال ده تابع اولان بیع فی الدین صحیح اولور.
- (۶) اوزینه بالالغی ممکن دگل عبدینه اشاره ایدوب «شو آدم بنم او غلم در» دیه دعوی ایدر ایسه، عتق ثابت اولور. شو دعوا سیله نسب ثابت اولاماز ایسده، لکن نسبیک ثبوته تابع اولان عتق ثابت اولا بیلور.

(۱۴۱) اوز باشنه حکمی وارشی-تابع اولا بیلور.

ایکی جهتلی جده وارث اولور ایسه، جهتلرک بری دیگرینه تابع اولوب، جده یالکتر بر میراثی آلور.

بر آدم بیٹ درهمی «فائده اور تناق اولور» شرطیله مضاربه به ویوسه عامل تجارتدن بیٹ درهم فائدہ کو استردکدن صوک، صاحب مال «فائده دن بر ثلث سند اولور، نصل استرسه ک اویله حرکت

ایت» دیدرک دها بر بیک ویروبده، عامل شو صوک ویرامش بیکدن بشیوزی اوّلگی بیکه قوشوب، بر قدر فائده صوکنک بر قدر ضرر کورسه، ضرر حاصل اولمش فائدهدن حساب قیلنور. زیرا ایکی عقد بر جنسدن اولوب، ایکی مال بر آدمک اوّلدینه کوره، ایکنچی دفعهده ویرامش بیک اوّلگی بیکه تابع اولورده ضرر فائدهدن حساب قیلنور.

شو مسئله‌ده امام محمدک رأینه کوره، ضرر اوّلگی فائده ایله ایکنچی بیکث رأسندن اولور. زیرا ایکی عقدک هر بری اوز باشنه فائمدر، هر برینک اوز باشنه حکم وارد، بری دیگرینه تابع دگلدر. بناً علیه ایکنچی دفعه تجارتند حاصل اوّلان ضرر اوّلگی مضاربه عقدیله ایکنچی مضاربه عقدینه تقسیم قیلنوب، اوّلگی مضاربه حصه‌سنه ایرشن ضرر فائدهدن، ایکنچی مضاربه حصه‌سنه دوشن ضرر رأس مالدن حساب قیلنور.

ایکی خاتونک سوتی، برندن بر، ایکنچی‌دن طوقز جزء اولمق شرطیله، قوشلوب یاش بالایه ایمزیسه، بر جزء طوقز جزء سوتنه تابع حکمنک فالوب، طوقز جزء صاحبی خاتون آنا اولور. امام محمد رأینه کوره هر بری آنا اولوب، هر بری حرام اولور. زیرا سوتلر اوز باشنه فالسلاهار هر بری حرام ایدر ایدی.

(۱۲۲) عقد موقوفک تمامندن قبل ظهور ایدن عارض - عقد ساعتنده موجود کییدر.

او عارض عقد ساعتنده موجود اوّلدقده نصل حکم ترتیب ایله‌جک اولور ایسه، عقدک تمامندن قبل ظهوریله‌ده او حکم ترتیب ایدر. مثاللر:

۱) بر خاتونی بلا اذن تزوج ایتدکده، عقددن صوک اجازه‌دن قبل، عدت اعتراض ایتسه، عقد یوغالور. خاتونک اجازه‌سی‌ده، ویره‌جک ایسه، عمل‌سز قالور.

(۲) وکیل بر مالی اوز قیمتیل اوچ کون خیار شرط مقاوله سیل صاتسه، صوگره او مال اوزرینه بر قدر مالی دها زیاده ایتسه، شو زیاده عقد ساعتنه موجود کبی اعتبار قیلنوب، وکیلک خیاری باقی اولور .
 (۳) صغیرک بر مالینی اوچ کون خیار ایله صاتسه، اوچ کوننک انقضاسندن قبل، صغیر بالغ اولسه، شو بلوغ عقد ساعتنده موجود کبی اعتبار قیلنوب، اجازه صغیرک الذه اولور .

(۱۲۳) حکم ده انتظار جائزدر .

(۱) تا اید خیار شرطیله صاتسه، عقد توقف ایدوب طورر:
 اگر شرعاً تجویز اولنمش مدت اثناسنده او شرطی اسقاط ایدر ایسه، عقد صحنه منقلب اولور . یوق ایسه، یوق .
 (۲) تکوچی به بر کیوم ویروب، «بوني تورکیا موداسنجه تکسنه ک، اجرتک فلان قدر، عربی فاصونده تکسنه ک، فلان قدر اولور » دیسه، شو عقدک صحنه عملک ظهورینه منتظر قالور .
 (۳) «شو قویونلرک بر ثلثی فلان جهته وصیتدر» دیدکدن صوک ایکی ثلثی هلاک اولسه، فالمش بر ثلثده وصیت تقرر ایدر اولده شیوع صفتیله وافع اولمش وصیتک تعینی منتظر اولوب طوردی.
 (۴) بورجی قبض ایتمیه بر آدمی توکیل ایدوب، «بورجمی اوافقلاپ دگل یکباره آل» دیسه، وکیل ویره جگی وار آدمله مساحه یولنده معامله ایدوب، بورجی اوافقلاپ قبض ایتمیه راضی اولسه، عقد وکالته مخالفت ایتمش اولورمی یوقمه مسئل سنده جواب توقف ایدر: اگر اوافقلاپ آلوب ده جمیع دینی قبض ایده بیلسه، مخالف اولماش اولور . ایده همز ایسه، مخالفت ایتمش اولور .

(۱۲۴) صوک کلمش - اول وار کبی دگلدر .

(۱) بر حیوانی صاتسه، عقدک تمامندن صوک قبض دن ایلک حیوان قاچسه، عقد باطل اولماز

۲) بیع سلم طریقیله صاندمش شی آراده منقطع اولسنه، بیع منقض اولاماز.

۳) اجاره بیه یاخود رهن ویرامش مالده شیوع طاری اولسنه، اجاره هم رهن منقض اولاماز.

(۱۲۵) یر یوزی بر یورتدر.

یعنی معامله‌لرگ هر برنده، اموالاً عصمتی، دمک هرمتی کبی شیلدده، دولت مملکت اغتلارلرینگ تأثیری یوقدر. امواله، معامله احکامنہ عائید خصوص لارده سادات حنفیه دارلری بر قایق قسمه تقسیدم ایتمشلر ایسدده، شریعت اسلامیه نظرنده، اموال، دما، حقوق فی نفسها مقدس اولدیغنه کوره، یر یوزی بر دار بر یورت حکمنده اولعوی البته لازمدر.

انساناًث مالنده قاننده عرضنده عصمت، دار اعتبار یله دگل، فی ذاته در. «شو یرده بر انسانی قتل ایدر ایسه، فصاص واجب، لکن او انسانی فلاں یرده قتل ایدر ایسه، فصاص واجب دگل» تفرقه‌سی شریعت اسلامیه حکمی اولاماز.

بر دولت طرفین وضع قیلنمش قانونلرگ حکمی او دولتگی مملکتی حدودنده محصور قالور. حدود ملکیه‌سندن طیش یرلرده او قانونلرگ حکمی جاری اولاماز. زیرا احرا ایتمک قوه اجرائیه قوه تنفیذیه سلطه‌سیله در، لکن هیچ بر دولتگ اوزینگ حدودنن خارج یوده سلطه‌سی یوقدر.

اما بز، شریعت اسلامیه‌نگ عمومیت‌ه کوره، «یر یوزی بر داردر» دیدگ. شو عمومیت قضا تنفیذ جهتیله دگل، فتوی جهتیله در.

شریعت اسلامیه فتوی جهتیله، عمومیدر، قانونلرگ، علی‌الخصوص قوانین جزائیه‌لرگ مملکت حدودنده از محصاری یا الکثر قضا، هم تنفیذ جهتیله در.

(۱۲۶) عادت ده ممکن دگل طریقه حکم شووعی ثابت او لماز.

مثالله:

یاشلر بنه نسبتل آنالق اوغللوق ممکن دگل ایکن، زید اوغللوفی سبب کوستروب، عمر و ترکه سندن میراث دعوی ایدر ایسه، دعواسی مسموع او لماز.

عادت حکمیله ممکن دگل بر مدت ظرفنده عدتك اتفاقاسینی دعوی ایدوب، بر خاتون تزوج ایتهگی قصد ایدر ایسه، سوزینه اعتبار قیلنماز.

عادت ده ممکن دگل طریقه نسب ثابت او لماز. عقدک انعقادی، فراشک یالکز صحتی نسبک ثبوته کافی دگلدر. بلکه علی العاده اجتهاعک تحقیقی، تلقیحک و قوعنه امکان بولنه بیلور کیفیت ده تقارباک وجودی شرطدر.

یکرمی دن زیاده صحابی روایتیله توادر در جهسنه کامش، نسبک ثبوتنک بر اساس متین او لمق صفتیله همه امت طرفندن قبول قیلنمش «الولد للفراش» سنت قطعیه سی - بر آدمک تحت نکاحنده او لان بر خاتوندن طوفهمش بر بالای «شو بالا - بنم بالامدر» دیه رک فضیحتی خیانتی علناً سویله مک جسارتیله قیلنده بیله جاک دعوا راک یوللرینی با غلامق ایچون، شارع اکبر حضرت لریزک لسان تشریعنده سویلنمشدر. - لکن شو سنت قطعیه ده «یالکز عقدک صحتیله، یاخود زوجک یالکز وصالدن تموکنیله نسب ثابت او لور» معناسنه دلات ایده بیلور بر شی یوقدر. شارع «الولد للنکاح» یاخود «الولد للزوج» دیمه مش، بلکه ایکی زوجک علی العاده وصاللرینه دلات ایدر «الولد للفراش» دیمهش. عادی صورتده اجتماع محقق او لمازسه، او وقت عرف لسان ده خانونه فراش، اطلاق قیلنماز.

(۱۲۷) بر معین جهتنم واجب اش - نصل جهته ادا قیلنور ایسدهد، اوجهتنم حساب قیلنور.

امانتی صاحبته «بونی سکا هبه ایدرم» سوزیله ویرسه، هبه اولمایوب، امانتی صاحبته قایتارمش اولور.

غاصب مخصوصی «بونی سکا هدیه ایدرم» عباره سیله ویرسه، مالی مالکنه قایتارمش اولور. هر ایکی صورتده ضمان واجب اواماز.

مهری قبضدن قبل زوجنه هبه ایتدکدن صولٹ زوج بنادن قبیل زوجه‌ی طلاق ایتسه، نصف مهری زوج زوجه‌دن طلب ایده‌مز.

زیرا هبه طریقیله کل مهری ویرمک ضمننده مهرک نصفی‌ده اعاده قیلنمش ایدی.

ویره‌جگی وار انسان بورج صاحبته، جوته‌ی تعیین ایتمه‌یوب، بر قدر مال ویرسه، ویرلمش قدری بورجدن حساب قیلنور.

(۱۲۸) منفعت هر حکم‌ده عین کبییر.

تقویم‌ده ضمان‌ده تمیلیک‌ده عقدده، منفعت - عین حکمنده‌در.

- ۱) بر داری غصب ایدوب، بر قدر مدت افامت ایدرا ایسه، یاخود اجاره‌یه ویرلمک ایچون حاضرلنمش خانه‌یی غصب ایدوب‌ده، خانه‌نک معطل بقاسنه سبب اولور ایسه، اجرتی ضامن اولور.
- ۲) حصه شائعه‌یی اجاره‌یه ویرمک جائزدر. بیعلث جوازی کبی.

(۱۲۹) حق - رقبه‌ده ثابت اولور ایسه، حادثه سرایت ایدر، دگل ایسه ایتمز.

رهن قیلنمش حیوان‌دن مرتهن‌النده بر بالا حادث اولسنه، بالا رهن اوامق صفتیله مرتهنک‌النده محبوس اولورمی؟ فاعده‌مزه کوره، بالا رهن اولور. چونکه مرتهنک حفی حیوانک رقبه‌سننه متعلق ایدی. بوکا کوره، بالاسنده سرایت ایدر.

غصب اولنهش حیواناڭ غاصبىنىڭ حادىت اولوش بالاسى—اما نېمى؟
غصبى؟ قاعده مزه كورە—بالا، غصب دگل، امانىدىر. هلاك اوپۇر
ايىسە، ضمان واجب اولماز. زىرا حق—حیواناڭ رقىيەسىنە متعلق دگل،
حیواناڭ هلاكى تقدىرىنە حق ضمان—قيمتە متعلقىدە.

(۱۳۰) بىعڭ جوازى ضمانە تابىدر.

يعنى: اتلاف تقدىرىنە مضمون اولاچق شىلىرى بىع جائز در.
يىلىرى اصلاح ايچون، اوچاقلارى ياقۇق ايچون استعمال قىلىنور
سرگىنلىرى، نجاستىلە بويالماش بولاشمىش مايلرى، ايلەنەمەش تىرىلىرى،
ھەمە عاقدلارە كورە قىمتى وار شىلىرى بىع جائز اوپۇر.
«جواز بىع» لىڭ معناسى—جىراً فسخ اولنەماز، آلنەش ثمن
بايىعە حلال ملک اوپۇر دىيمىكىلە.

اما «دفع مفسدە» قاعده سىلە عمل ايدىوب هيئەت خاكمە—ھىئت
اجتماعىيەچە ضررى معلوم شىلىرى منع ايدىر ايىسە، شريعت اسلامىيە
نظرىن البتە مطلوبىدە. مىسکراتى، انسانىڭ بىدنە ضررى وار طعاملىرى،
انسانىڭ عطالتنە بطالتتە سبب اوپۇر شىلىرى، فتنەدە استعمال قىلىنە
بىلۇر آلتىرى منع ايدىرسە، حقى واردە.

(۱۳۱) حكم شريعتە مناقض اولاچق هر بىر اش باطللىرى.

شو قاعده عمومىيە كورە، وظيفەدن قاچىق قىدىلە ارتىكاب
قىلىنەش هر بىر حىل، ناكاح تحليل كېنى حكم شريعتى ابطال قىدىلە
قىلىنەش هر بىر عقد، باطل اوپۇر.

مثلا: زكات دن قاچىق آرزوسىلە حولكڭ تمامنىدىن قبل ھەمە
مالىنى ھېھ ايدىر ايىسە، ھېھسى باطل اوپۇر، زكات ساقط اولماز.

(۱۳۲) بى اش ايکى اصلدىن شبه آلور ايسه، او اشى ايکى جهته تقسيم ممکن ايکن، هر بى شبه معتبر اولور.

زيرا يالڭىز بى شبه معتبر اولور ايسه، او وقت ايکنچى اصلى تماماً اهمال ايتمك لازم اولوب كلور ايدى. مثاللىرى:

- ۱) ثواب شرطىلە يعنى مقابلىنده بىرىشى آلمق شرطىلە ھېبە. شو ھېبە بىر جهتىن ھېبە يە، بىر جهتىن دە بىيغە مشابېتى واردر. ابتدا انتها جهتىلە ايکى يە تقسيمى دە مەمکنلر. بوڭا كورە، هر بى شبه معتبر اولا بىلور.

ابتدادە ھېبە مشابېتى اعتبار قىلىنوب، بلا قبض صحيح اولماق، تسلىمنە اجبار قىلىنماق، شىوع ايلە باطل اولماق كېنى حىكمىلر ترتىب ايدر.

انتهادە بىيغە مشابېتى اعتبار قىلىنوب، حق شفعتە جارى اولماق، عىبى ظاهر اولور ايسه رە قىلىنە بىلەك كېنى حىكمىلر ترتىب ايدر.

- ۲) قبض صوڭىنە افالە. افالەدە هم بىيغە هم فسخ شېھى واردر. شو ايکى شېھى ايکى جهتىن اعتبار ايتمك امكاڭنە كورە، عافدارلار حقىنە فسخ حىكمىنە قىلىنوب، دىگرلار حقىنە بىيغە حىكمىنە قىلىنور. بوڭا كورەدە افالەدە حق شفعتە جارى اولور.

(۱۳۳) ظاهر حال استحقاقى دفع ايدر، اما استحقاقى اثبات دە بىنە اولاماز.

۱) بى آدمىڭىزنى دىگر بى آدم دعوى ايدر ايسه، ظاهر حال يعنى «لو مالىڭ ذوالىد النىد بولنماسى» دعوى ايدىنىڭ استحقاقىنى دفع ايدر. مدعى بىنە افامت ايتمەد كىچە دعوى مسموع اولماز مال ذوالىدڭىز اولور قالۇر.

۲) بى خانە صانلۇر ايکن، جاوارڭىز بىرى شفعتە دعوى ايدر ايسه، النىد اولان عقارلار مەملوکىتىنە بىنە اقامات ايتماد كىچە دعواتىسى

مسنوع اولماز. ظاهر حال یعنی «عقارلۇڭ الده بولىنەق» حالى استحقاقى اثبات ده بىنە اولماز.

(۱۳۴) دعوی ده مقصود معتبردر، ظاهر دگل.

شۇ قاعده، دعوی ده بىنە افامت اىتمك كىمك وظيفەسىدەر؟ سوالنىھ خواب اولور.

امانى وېرىمىش آدم آلمىش آدمە «قايتار امانىمى!» دىدىك ده آلمىش آدم «قايتارمىش ايدم» دىسە، ظاهر حالدە مدعى اولور، لەكن «قايتارمىش ايدم» سوزىنىن مقصودىنە نظرأً مدعى عليه اولور. چۈشكە شۇ سوزىلە ضمانى انكار ايدر.

(۱۳۵) حال، دلالىت ده، قال كېيىدر. (۲۴ نجى مادەيە باق)

يعنى حالڭىڭ اقتضاسىلە معلوم اولان ھەر بىرىشى -لىسان بىيانىلە ئىغىن اولىنىش شى كېيىدر.

(۱۳۶) صوڭ كلمىش اجازە اولدە وار وکالت كېيىدر.

موقف عقدلەرلەك اجازە صوڭىنە نفوذلىرى شۇ قاعده يە مىنى دە.

(۱۳۷) ھەر آدمىڭ كلامى اوز عرفنە محمول اولور.

زىرا ھەنسان اوز مقصىدىنى اوز عرفىلە تعبير ايدىر. ارادە قىيلەنىش مقصىدى منكەمە الزام اىتىمەمك شىيىتىك وظيفەسىدەر. قران كىرىپى، سەنت نبوييەبى تفسىر ايدر اىكىن، عصر رسالىنىن صوڭ مادەت ولىمىش عرفلىرى اعتبارە آلمامق ضرورى دە شۇ قاعده يە متفرعدر.

(۱۳۸) نقل دە يىضا شروط، اسقاط دە شروط دگل.

انسۇن اوز حقوقىنە اوز ملکىنە نصرىف ايدر ايسە، تصرفى يَا نقل ايلە او لور ياخىد اسقاط طرىقىلە اولور.

اگر تصرف نقل طریقیله اولور ایسه، دیگر طرفک رضاسی شوطدر. بیع، اجاره، هبه، صدقه هدیه کبی.

اگر تصرف اسقاط طریقیله اولور ایسه، دیگر طرفک رضاسی شرط اولماز. طلاق، خلع، عفو عن المال، عفو عن القصاص کبی.

شو قاعدهیه بر فاج مسئلیه تفریع ایتمک ممکندر:

۱) بور جدن ابرا مدیونک رضاسنه توقف ایدرمی؟ یوفمی؟

اگر بور جدن ابرایی اسقاط قیلندن ایدر ایسه ک، مدیونک رضاسی شرط دگلدر دیرز. اگرده «ابرا» اسقاط دگل؛ بلکه ذمه سنک اولان بور جی مدیونه تملیکدر» دیر ایسه ک مدیونک رضاسی شرط اولور. ایکنجی نظر - منتی دفع ملاحظه سیله ترجیح قیلنه بیلور.

۲) بور معین آدم نامنه وقف قیلنور ایسه، او آدمک رضاسی شرطمی؟ یوفمی؟

اگر وقف ایتمک اسقاط اولور ایسه، رضاسی شرط دگل. اما وقف موقوفک منفعتارینی تملیک اولور ایسه، رضاسی شرط اولور.

۳) اما بر جهته وقف ایدر ایسه، ياخود بر خانه بی مسجد ایدر ایسه، بویل وقو قطعاً اسقاط حکمنده اولور. یعنی واقف موقوفن اوز حقلرینی اسقاط ایتیش اولورده، وقفک تمامیتی ایچون هیچ کیمک رضاسی شرط اولماز.

(۱۳۹) ضمانک اسبابی دورترد: ۱) التزام، ۲) اعتدا

۳) تسبیب، ۴) مؤتنن دگل یدی وضع ایتمک.

کفالت بابنده ضمان التزام قاعده سنه متفرعدر.

بر حیوانی قتل، بر مالی احراق، بر خانه بی هدم، بر طعامی بیمک کبی خصوصلرده ضمانک وجوبی اعتدا قاعده سنه بنا قیامشددر. ملکی دگل یرده قویی قازوب، بر حیوانک تلفنه سبب اولسنه؛ بر آدمک اندرینه یاقین یرده اوت یاقوب آشلق یانمه سنه سبب اولسنه؛ آیاق طایدرور شیلری عمومی یولله برآفوب، جوان یا

انساناڭ تىلغىنە يول آچىسى؛ يالان سوز ايلە بىر انسانىڭ مالنى بىر ئاتمىلى
اغرا ايتىسى؛ بىر حقىقى وثيقەسىنى سىنىيىنى يىرتوب ياخى بوزوب او حقىقى
ضىياعنە سبب اولسىه؛ صاقلاوى ئىكىن بىر مالى بىلە طوروب صاقلا ماسىدە
او مال عاقىبت تىلف اولسىه، شوپىلە خصوصىلىرىڭ ھەر بىرنىڭ سبب قاوعە سىلە
ضمان واجب اولور.

باياعىڭ اذنيلە مېبىعى قبض ايتىسى، صاتلىمەش مال باياعىڭ ئىندە
قالىسىه، عارىت ياخى رەنن ياخى قرض تىلف اولسىه شوپىلە صورتلىرىڭ ھەر
برىندە ضمان - مۇئىتمەن دېگلى يىدى وضع ايتىمك قاوعە سىلە واجب اولور.
اما ودىيەدە، مضارىبە طرىقىلە ويرلىمەش مالدە، وصىلىر ئەن
تىسلىم قىلىنەش مالدە بىر آفت سماویە ئىلە تىلف واقع اولسىه ضمان
واجب اولماز. زىرا يىد - مۇئىتمەندر.

(۱۴۰) خطاب وضع دە عقل شرط دېگلى، خطاب تكلىف دە شىر طەندر.

شاراعىڭ سوزى شىر طېت سببىت مانعىت ركىنەت كېنى شىلىرى
بىيان يولىندە وارد اولور ايسىه، خطاب وضع اولور. أما انسانلىرە
بىر فعلى اىيچاب ياخى تحرىيم، طلب ياخى منع يولىندە وارد اولور ايسىه،
خطاب تكلىف اولور.

خطاب وضع دە توچىنە اىچون عقل شرط دېگلىدەر. بۇڭا كورە
خطاب وضع دە حكىمىي صىلىرىدە مەجنۇنلەر دە جارى اولور. بىر صىلى يابىر مەجنۇن
بىر آدمىڭ مالىيىنى اتلاف ايدىر ايسىه، ضمان واجب اولور. بىر مەجنۇن
نېقەدىن عاچىر قالور ايسىه، خاتونىڭ طلىپىلە فراق واقع اولور. زىرا
شارع عجزى فرaca سبب ايتىمشىدەر. مەتحقق اولدىيى عاچىزدە عقلىڭ
 وجودىيەن تووفق ايتىز، حكىمىي جارى اولور. أما مەجنۇننىڭ طلاقى واقع
اولماز. زىرا جنۇن قائىم اىكىن قىصدىڭ وجودىيە دلالات ايدىن شى
 يوقىدەر. أما «طلاق ايتىم» سوزى قىصد يوق اىكىن عمل ايدەمنز.
 مەجنۇننىڭ بىعىدە بويىلدەر، يعنى منعقد اولماز. چونكە اىيچاب دە هم

قبولده رضا لازم‌در. رضایه قطعی صورتک دلالت ایدر شی بولنمادهجه عقدک انعقادی متصور دگلدر.

خطاب تکلیفک توجهی ایچون عقلک وجودی ضروردر. بوگا کوره، صبیلهه مجنونلره تکالیف شرعیه لرک هیچ بری متوجه دگلدر. صبیلهه طلاقی واقع دگلدر. شارع - ملکی عصمتی ابطال ایدر اشلرده فصد کاملی رعایه ایدوب، صبیلهه حسپیله فصدنک قصور احتمالی وار اشلری الفا ایتمشدیر. عائل اساسی اولان نکاح حرمتی‌ده، هیئت اجتماعیه مصلحتی‌ده بونی اقتضا ایدر.

(۱۴۱) هر ولایت‌ده اهلیت هم اولویت معتبردر.

ولایت‌ده خصوصی یا عمومی مصلحت معتبر اولدیغنه کوره، هیچ بر ولایته - اهلیتی یوق آدم نصب قیلنماز. هر اش‌ده احسان هم تکمیل شرعاً معتبر لگنه کوره، اهلیتی دها زیاده آدم وار ایکن اهلیتی کم آدم تقدیم قیلنماز.

یتیمهک مالنه برو وصی تعیین قیلننه حق ایسه، امور مالیه‌یی اداره ده اهلیتی وار آدم تعیین قیلنور. ایکی اهل بولنور ایسه، مال یتیم حقنده الک انفعی الک اولاًی تقدیم قیلنور. «ولا تقربوا مال اليتیم الا بالتی هی احسن» آیت کریمه‌ستنک دلالتیله احسن ممکن ایکن، تصرف حسن جائز اولماز.

عمومی ولاینلرک حکمی‌ده شویله‌در. الک اول اهلیت، ایکی اهل بولنور ایکن اولویت معتبردر.

قضاده - دعوی اشلرینه، خصومک سیاستنک انسانلرک احوالنه الک وافق آدم؛ فتوی‌ده - نصوص شرعیه‌یه احکام فقهیه‌یه علم حقوقه الک آشنا آدم؛ امور مالیه‌ده - اقتصاد توفیر تدبیه خصوصلرینه الک ماهر آدم تقدیم قیلنور.

علی‌العوم هر اش‌ده مصلحت، هر مصلحت‌ده اهلیت معتبردر.

(١٤٢) وسیله، حکم ده مقصدہ تابعدر.

حرامک وسیله‌سی ده حرامدر، واجبک وسیله‌سی ده واجبدر. اگر بیوک اشترک وسیله‌سی ده، او اشتره کوره، بیوک اولور. مقصدک قبحنه مناسب صورت ده وسیله‌ده قبیح اولور.

اوز باشنه جائز اولادج اش بر مفسدیه توسل فحصیله ارنکاب قیلنور ایسه، ممنوع اولور. اهمیتی وار مصلحتی تحصیل یولنده بر قدر ضروری وار وسیله‌لرک ضروری التزام قیلنور.

بر اشک مفسدیه تأديه‌سی نه قدر قریب ایسه، او درجه شدنله نهی قیلنور. عامه یولنده قویی فازمق، طعامه آغو صالحق شو قبیلدندر.

توسل قاعده‌سی ابواب فقهک اکثرنده معتبردر: حیله‌لرک بطلان عموماً شو قاعده‌یه تفرع ایدر. بر مالی نسیئه طریقیله اون درهمه صاتوب، ثمنی قبضن قبل بش درهمه آلسه، شو معامله‌یی حرامدر دیز. زیرا «بش مقابلنده اون معامله‌سنه» وسیله‌در. او لگی بیع ایله ایکنچی بیع ظاهرآ درست ایسه‌لرده.

نگوچی ساعنچی کبی اجیلوه ضمان واجب اولورمی؟ اجیر الله ویرله‌ش مال اجیلوک النده امانت در. امانت ده ضمان اولمامق لازم ایدی. لکن خیانت، تعدی یوللرینی باغلامق ایچون نضمین ایتدرمک قانونی شریعت اسلامیه طرفندن قبول قیلنمشدر.

(١٤٣) مقصدینه ایصال ایتمه‌ین وسیله ساقط اولور.

زیرا وسیله‌یی اعتبار بالکثر مقصدینه وصول ایچون ایدی.

(١٤٤) مقصد ساقط اولور ایسه، وسیله ساقط اولور.

(۱۴۵) اقوی غالب اولور.

يعنى اجتماعلری ممکن دگل ایکی شیدن بری دیگری اوزرینه طاری اولسسه، ضعیفی طرح قیلنوب افواسی باقی اولور. ملك نکاح اوزرینه ملك یمین طاری اولدقده، فقها نظرنده نکاھث انساخی شو قاعده یه مبنیدر.

(۱۴۶) حرمتن اباھدیه انتقالدھ شارع احتیاط ایدوب، عکسندھ اکتفا ایدر.

يعنى حرمتن اباھدیه انتقالدھ شارع احتیاط ایچون فوتلى سبیٹ وجودینی اعتبار ایدوب، اباھدن حرمته انتقالدھ سبب یسیر ایله اکتفا ایدر.

اوّلگى صورتنه فوتلى سببی اعتبار ایدوب، ایکنچى صورتنه سبب یسیر ایله شارعڭ اکتفاسى - احتیاط ایچوندر. زира حرمت مفسدەدن ناشیدر. فوتلى سببیله انتفاسى محقق دگل ایکن، ياخود سبب یسیر ایله حرمتك تحققى محتمل ایکن هجوم ایتماك مفسدە یه ارنکاب ده مساهله اولور.

مثاللر:

- (۱) اجنبیه یی نکاح جائزدر مباحدر. پدرڭ عەندى كېي یسیر بى سببىله شو اباھد زائىل اولور.
- (۲) اوج طلاق صوڭىڭ ثابت اولان حرمت - دیگرڭ يالڭىز عقدىلە زائىل اولمايوب، وصال، صوڭره طلاق ھەمدە عدىڭ ازفاضاسىلە گنه او حرمت زائىل اولور. بورادە حرمتك زوالى ایچون آغير شرطلى الزام قیلنەشدەر.
- (۳) نکاھث صحى ایچون شروط تعیین قیلىميش. زира نکاح حرمتن اباھدیه انتقالدر. لىكن طلاقڭ وقوعى ایچون قصد صحیح دن ماعدا هېچ بىرىشى شرط قیلنماش. زира طلاق اباھدن حرمته انتقالدر.

(۱۴۷) تحصیل مصلحه یا دفع مفسدہ جھتیله اهمیتی حائز دگل مقصد نظر شریعت ده معتبر دگلدر.

بوکا کوره تافه شیلری دعوی مسموع اولماز. بر آدم بر یری قاچ سنه لره اجاره بده آلوبده او یرده بیوک بهالی طاش بنالر انشا اینسه، مدت اجاره مروری صوکنده او بنالری قلع ایده چاک اولسه، شریعت طرفندن مساعده ویرلمز. زیرا هدم اینمک ده بر مصلحت یوق، بلکه مالیتی بیوک بنایی بیهوده یره خراب اینمک وار. — بنا علی حال ترک قیلنور. یراک صاحبی فیمتی ویرور ده بنایی مالک اولور.

(۱۴۸) قضا—قانونی تبدیل ایده هنر.

نظر قانون ده جائز دگل شی حاکمک فضاسیله جائز اولماز. نظر شریعت ده حلال اش قاضی فضاسیله حرام اولماز؛ حرام اش هیچ بر صورتله حلال اولماز.

هر حال ده هر اشک حکمی قانونله تعیین قیلنور، قضا ایله دگل.

(۱۴۹) هر انسان اوز مصلحتلرینی اوزی کورر.

یا صبی یا مجنون دگل هر بر انسان اوزینک مصلحتنه عائد خصوصلرده دیگر اک ولايتی نجتنده اولمایوب، اوز اشلرینک ولايتی اوز النده اولور.

شو ولايت حقی هر بر انسانیک طبیعی بر حقیدر. اهلیتک حرینک اک اولگی با صدقیدر.

(۱۵۰) اهلیت: حقوقک لزومنه التزامن، وظیفه لرک تحملنے اداسنے انسانیک صلاحیتی در.

شو معنا ایله اهلیته فقها اصطلاحنده «ذمه» دینور. ذمه لغتد.

عهد محسنه‌در. بعض فقیه‌لرگ فکرینه کوره «ذمه»: الله ایل
بنده آراسنگ انعقادی فرض قیلنمش بر «عهد» در. الاعراف سوره‌سنگ
(۱۷۳) نجی آیت کریمہ‌ده ذکر قیلنمش «اشهاد» - الاحزاب سوره‌سنگ
(۷۲) نجی آیت کریمہ‌ده بیان قیلنمش «عرض امانت» - الاسرا
سوره‌سنگ (۱۳) نجی آیت کریمہ‌ده خطاب قیلنمش «الزام» - شو
اوجدن هر بری او «عهد»‌ی تصویر یولنگ، تذکیر طریقیه کلمشدر.

فقیه‌لرگ اصطلاح‌نده «ذمه» تعییر قیلنور اهلیت - انسانگ عقلی،
قوه ادراکیه‌سی، بنیه‌سی جهتیله، انسان‌ده حاصل اولور بر وصف
معنویدر. انسان او وصفیله واجب‌لرگ و جوبنے، حقوق‌لرینگ استیفاسنه،
وظیفه‌لرگ اداسنے صلاحیت کسب ایدر. او وصف گویا بر فوت
محنویه‌در، که برو وزن الله خلیفه‌سی اولاً بیلمک ایچون، یعنی عالم
طبیعت‌ده تصرف کلی حقنه مالک اوله‌ق ایچون، انسانلره الله طرفندن
تکریماً ویلمشدر. «ولقد کرمنا بني آدم، وحملناهم في البر والبحر».

ورزقناهم من الطيبات، و فضناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلاً
اهلیت انسان‌ده برو فطرت الهیه‌در؛ انگاکی ممتنع برو حق مطلق‌در.
قانون - اهلیتی تحديد ایده‌مز، بلکه انسانگ اهلیتنه مناسب فانون
ترتیب قیلنور. هر حال ده فانون اهلیته تبعیت ایدر، اهلیت فانونه دگل.
هیئت اجتماعیه‌ده هر برو انسانگ عادی معامله‌ارده اهلیتی‌ده شو
اهلیت مطلقه‌دن برو فرعدر. انسان برو شی صانون آلور ایسه،
اهل‌لرگی سبیله مالکیت حقنه نائل اولور. شو اهل‌لرک ایله پاره
ویرمک وظیفه‌سیله مکلف اولور. انسان اهل‌لرگی جهتیله معامله‌لرگ
هر برو نصرف ایدر. آلور، ویر، نصرف‌لرینگ هر برو نافذ اولور.

(۱۵۱) اهلیتگ کمالی - عقلگ، اختیارگ کمالیله اولور.

انسانگ عقلنده کمال، اختیارنده صحت بولنور ایسه، اویل
انسانگ اهلیتی شریعت اسلامیه نظرنده کامل اولور.

فقها عرفنک عقلک کمالی — عادی معامله لرده جاری اولور سوزلری آگلار قدر، ضرری فائدهدن، خیری شردن تمیز ایدر قدر دماغک سلامتگندن عبارتدر. صبی دگل، مجنون دگل، دماغنه طبی خلل یوق انسانلرک هر بزنده شو معنی ایله عقل کاملدر.

انسانلک اختیارنده اراده سنته کمال هم صحبت — قیلنه حق فعلک معلومیتی هم ده مجبوریت یو قلغیله اولور. بر آدم بیله رک براشی قیلنه یا بر سوزی سویلسه، اکراه یا تلقین مجبوریتلری بولنماسه، اشته اویله آدمک اختیاری کامل هم صحیح اولور. اما سوزد یا تلقین یا اکراه، اش ده اکراه بولنور ایسه، او وقت فاعلک اختیاری فاسد اولور.

(۱۵۲) جنین—لهنده اولوب ده ثبوتی ممکن شیلوه اهل اولور.

جنین = آنا قارننده ایکن بالا.
هبه، تبرع طریقیله ویرامش، یاخود وصیت، میراث طریقیله فالمش مالاواری جنین مالک اولور. عقد طریقیله هیچ بر ملکی استیفا ایده مز، زیرا جنینک عقدی ممکن دگلدر. جنین اوزینک علیهنده اولور شیلوک هیچ برینه اهل دگلدر.

(۱۵۳) ولادت صوکنده انسانلک اهلیتی مطلقدر.

بعنی لهنده اولور شیلوی استیفا ایدر، علیهنه اولور شیلوی ده تحمل ایدر. جنینک اهلیتی کبی بالکن فائده اولور شیلوه مخصوص قالماز. شو حکم ده صبی — بالغ کبی در.

(۱۵۴) نیابت طریقیله اداسی ممکن، مقصدری حاصل شیلوه صبی ده اهلدر.

ولادت صوکنک انسانلک اهلیتی مطلقدر دیمش ایدک. بوکا کوره

صیلرگده اهلیتی مطلق اولور. لکن واجب اولادق شیلرگ و جویی مقصدی اعتبار بله در. وجوبندن مقصد حاصل اولور ایسه، شارع او واجبی ایجاب ایدر. مقصد حاصل اولماز ایسه، تکلیف ساقط اولور. عقلی یوق صبیدن عبادت کبی شیلر حکمت افتضاسیله ساقطدر، عقلی وار بالغ دگل صبیدن عبادت کبی شیلر مرحمت افتضاسیله موفوعدر. اما واجبک وجوبندن مقصد حاصل اولور ایسه، اویله شیلر صبیله‌ده واجب اولور. عقد معاوضه ایله آنمش ماللرگ بدالرینی ویرمک، تلف قیلنهش شیلری ضامن اولمک، نفقه‌سی واجب آدمله نفقه ویرمک کبی حقوق مالیه‌لره صبی اهلدر. زیرا اویله حقوقلری نیابت طریقیله ادا ممکندر، اداسیله مقصدده حاصلدر. اما عقوبت، جزا کبی شیلره صبی اهل دگلدر. ایکی جهله: ۱) مردم طریقیله شارع صبی‌دن عقوبتی، جزالری اسقاط ایتمشدیر. ۲) عقوبدن مقصد - انزجاردر. صبی‌ده انزجار بولنماز. مالی جزالر - تقصیر دن مساهله‌دن ناشی اولورلار اما صبی‌ده تقصیرده یوقدر.

(۱۵۵) ضرر محض شیلره صبی اهل دگلدر.

طلاق هبه، وصیت، فرض ویر و کبی ملکی ازاله نوعندن اولان شیلرگ هیچ برینه صبی اهل دگلدر. ضرر محض اولور شیلره نیابت‌ده جائز اولماز. زیرا نیابت - یالکن مصلحت اساسنه مبتنی‌در. اما صبی مالینی حفظ ایندرمک، یاخود توفیر ایندرمک ایچون امین حاکم امامتی محقق برو آدمه صبی مالینی تسليم ایتسه جائز اولور.

(۱۵۶) ضرری نفعی محتمل شیلره ولی رأیله صبی اهل اولوب، رأی ویرمک حسبیله ولی مباشر حکمنده اولور.

بعع، اجاره، شرکت، رهن، شفعه کبی نفعی‌ده ضرری‌ده ممکن شیلر - ولی اذنیله - صبیدن جائز اولور. ولی رأی ویرمک جهتیله مباشر حکمنده اولوب، صبیلرگ عقدی ولیلدن صادر اولمش عقد

کبی اعتبار قیلنور . بوڭا کوره، اگر او عقدلرده ضرر محقق ایسە، ياخود تهمت متمکن ایسە باطل اولور . اما محقق بىر ضرر، ظاهر بىر تهمت کورۇمە يور ایسە، عقد ناۋىن اولور . زىرا صىبى لره اش او گىرتىمك، تجربى كوسترمك، معىشت يوللار يىنه عادىتلەرنە طورمۇق كېنى مصلحتى مشتىملەر .

صىبى نە وقت بالغ اولور ؟

بلغ - صىبىلارڭىز بىنیه لرى بلادلرى اختلافىلە البتە مختلف اولور . هەمە اقلىم شو مىسىلەدە بىر حكمىدە او لماز . هەمە بالالردىه بلوغ حقىندە بىر درجه دە دىكلەر : بىنیه سى وجودى فۇتلى بالالرڭىز بلوغلىرى دە بىر قدر مقدم او لاپىلور . مىسىلە شو يىلدەر . لەن اغلېيتى اعتبار ايدوب، شريعت اسلامىيە، آثار عقل ظھورى جوتىلە بلوغى يىدىن، - اما تىحەمەل جەتىلە بلوغى تقرىباً اون بىشىن حساب ايتىمىشلەر .

ھر حال دە بلوغ شرعى دىگل، بلکە طبىعى بىر مىسىلەدەر . حكمەنە کورۇدە بلوغ ياشى مختلف اولور . آثار عقلييە ظھورى حقىنە بلوغ، حقوق مالىيەدە تصرف حقىنە بلوغ، نىكاھ حقىنە بلوغ، خدمەت عىسکرىيە حقىنە بلوغ زمانلىرى مختلف اولور .

(۱۵۷) مجنونانڭ تصرفلىرى باطللەر . افعالنە عقوبىت ھم جزا متىقىب او لماز . اما ضمان متىقىب اولور .

جنون - قوه عقلييە يى ابطال يا اخلاق ايتدىگىنە کوره انسانانڭ اھلىتنە خلل وىرور . بوڭا کوره نظر شريعت دە مجنونانڭ تصرفلىرىنە اعتبار يوقدر . بىع، هېبى، تبرع، طلاق كېنى تصرفات قولىيەسىنىن ھېچ بىر ناۋىن او لماز . افعالى هىدرىدر، ھېچ بىر يىنە عقوبىت، جزا متىقىب او لماز . مجنونانڭ حالنە مرحمەت طرىيەلە شريعت اسلامىيە قىلمى مجنونىن رفع ايتىمىشلەر . لەن جنابىتىلە بىر مالى تىلف لىدر ايسە، ضمان واجب اولور . حقوق غىرەڭىز نظر شريعت دە عىصىتى بۇنى اقتضا ايدىر .

جنایتندن صوک جنون عارض اوکور ایسه، جزا یا مرتفع اوکور،
یا تأخیر قیلنور. زیرا حمال موجب عبرت او لاجق یرده موجب
مرحتمت اولدی.

(۱۵۸) سفیهک تصرفات قولیه‌سی نافذ دگلدر.

سفیه: آش ویرشده ضرری فائده‌بی بیلمز آدم، یا ایسه شرعاً یا عقاً ممدوح دگل یا طبعاً مطلوب دگل طریقله ایله مال‌لرینی هلاک ایدر آدم؛ یاخود شادلق یا غصب کی احوالک اقتضاسیله عقلنه بر قدر خفیفلک کلور ایکن، خلاف معقول تصرفه مرنکب اوکور آدم. شو اوج نوعک هر بری نظر شریعت‌ده «سفیه» اوکور. سفیهک مال‌لری اللدن آلنور. بونکله، مال‌لرینی بیهوده یره اتلاف ایتمک یولی باغلانه‌مش اوکور.

بیع، اجاره، هبه، افرار کی تصرفات قولیه‌سی نافذ اولماز.
کمال عقل، صحبت اختیار جهتیله سفیهک اهلیتی تمام ایسه‌ده، سفیه‌لری حجر ایتمک اوچ اساس اوزرنده شرعاً جائز اولمشدر:
۱) سیقه‌لری حجر - عقوبت طریقله دگل، بلکه سفیه‌لر هیئت اجتماعیه اعضاستندن اولدفلارینه کوره، شفقت طریقله‌در؛ ۲) انسانک عباره‌سی نافذ ایدی، فائده ملاحظه‌سیل. عباره‌سی اوزینه ضرر ایتمک در جهسنه کلسه حجر ایتمک فائده ایدر، نفوذ دگل؛ ۳) سفیه‌لری حجر ایتمک هیئت اجتماعیه ضرر کورمه‌سون ایچوندر. عمومی ضرری دفع ایتمک ایچون شخصی ضرر التزام قیلنده بیلور.

امام الائمه ابو حنیفه حضرتلری سفیهی حجر ایتمه‌یور. سفیهک تصرفات قولیه‌سی، او بیوک امام نظرنده، نافذدر. زیرا مالی محافظه ایتمک مصلحتیله - انسانک اث بیوک مزیه‌سی اولان اهلیتی حریتی رفع ایتمک اوفاق ضرری دفع ایچون بیوک ضرری التزام بابندن اوکور.

(١٥٩) اکراه بغیر حق اولور ایسه اقوال لغو اولوب،
افعال-حاملنے منسوب اولور.

شو فاعده عدليه «ان الله رفع عن امتى الخطاء والنسيان وما استكرهوا عليه» سنت فطعنه سيله ڦابتدر.

بر آدم، اختياری فاسد اولور درجه ده شدتله، طلاق، نکاح، بيع، اجاره، هبه کبی تصرفات قولیه یه اکراه قيلنور ایسه، او تصرفلر لکه هیچ بری معتبر اولمایوب، همه‌سی هر حال ده لغو اولور.

اما مسئولیتی ضمانی وار فعللر لکه برینه، اختياری فاسد ایدر درجه شدتله، اکراه قيلنور ایسه، مسئولیت، ضمان فاعله دگل، بلکه حامله یعنی اکراه ایدن آدمه مترب اولور. اتفاق قيلنمش مالک ضمانی کبی. ضمان حاملک ذمہ سنه مترب اولور، فاعلک ذمہ سنه دگل، اکراه ده اقوال لغو اولور، زیرا مکره عکمی قصد قيلووب دگل، اذای دفع ایچون تکام ايتمنشدر. فعل ده اویله در، مطلبی تحصیل ایچون دگل، بلکه طلمی دفع ایچون ارتکاب قيلنمشدر. بوکا کوره، مسئولیت فاعله اسناد قيلنہ ماز. لکن حقوق ناسی هدر ایتمه مک فاعده ضرور یه سیل، جنایاتک و قوئنه سبب اولوش حامله ضمان مترب اولور.

فاعله بری ایده بيلور قدر اکراه هر فعل ده شرعاً موجود او لم اماز. مثلاً: زنا قتل حفنده اکراه هیچ بر صورتله عندر صایلماز. بناؤ عليه اکراه قيلنوب، بر آدمی قتل ایدر ایسه، هم فاعله هم حامله وجوب قصاص مترب اولور.

فاعده ده «بغیر حق اولور ایسه» دیدک. اگر ده اکراه حقلی اولور ایسه، او وقت اقوال لغو اولماز، افعال ده حاملنے دگل بلکه فاعلنے اسناد قيلنور. مثلاً: غریملر لکه حقلینی ادا ایتمک ایچون مدیونی، مالرینی بيع ایتمیه اکراه کبی.

سدات حنفیه مذهبینه، اکراه حقلی یا حق سر اولور ایسہ ده، اقوال لغو ایتمه یور. طلاق، اعتاق، نکاح، رجعت، عفو عن القصاص،

یهین، ندر، ظهار، ايلا، فيء-شو اونڭ هر برى اکراه سورىندەدە
صحیح اولور.

شو منهب اکراه مسئل سنده اصول شریعت دن بعید در. زیرا
النحل سوره سنده (۱۰۶) نجی آیت کریمہ دلالتیل اکراه قیلنمش کلامک
لغویتی ثابتدر. «ان الله رفع عن امتنى الخطأ والنسيان وما استكرهوا
عليه» حدیثی ده بوڭا دلالت ایدر. بوزڭ اوزرنىھ اکراه مجبورینیل
سویلنمش سوز يسا قیلنمش اش بىر مقصدى تتحصیل ایچون دگل،
بلکە اذای دفع ایچون ارىنکاب قیلنمش اولور. معنادسى قصد قیلنماش
سوزى ایحباب ایتمەك شریعتىڭ حكمتىھ مناسب دگلدر: اکراه سبېيل
اختیارى كىتمش انسانى تىكلىف ایتمەك، بغير حق ظلم ایدر انسانىه
طرفدارلۇق كۆستۈمك شریعت اسلامىيە علویتىدە موافق دگلدر.

(۱۶۰) محتویه احکام ده عقلی وار صبی کمیلر.

معتوه: عقلنده اختلال وار آدم: سوزی بعضاً مجنونلر سوزینه،
بعضاً عافللر سوزینه او خشار. بولیله آدمک احکامی عقلی وار صبی
احکامی کبیدر.

(۱۶۱) مریضلی همه تصرفاتی جائزدر. لکن موتنه متصل مرض ده تصرفاتی غریب‌لی یا وارثلی حقنه تعذری اولور ایسه، حق غریمی حق وارثی صیانت ایسدر قدر در جهده، تصرفاتی جاری اولماز.

مرض، عقلی اختیاری ابطال ایتمز ایسه، انسانک اهليته منافی دگلدر. بناً عليه مريضك همه تصرفاتي جائز او لور. لكن مريضك تصرفاتي غريمك يا وارثك حقوقنه تجاوز او لور ايسه، حقوق غيرن حمايه اينمك قاعده سيله، مريضك تصرفاتي بر قدر تحليق قيلنور. اول غريمك صونکره وارثلر لکھ قلری توفیه قيلنورده، عاقبت مکن ايسه مريضك تصرفاتي تنفيذ قيلنور. قابل فسخ اولان تصرفاتي في الحال

صحیح اولوب، احتیاج یوز کوسترو ر ایسه، منفسخ اولور. قابل فسخ دگل تصرفاتی «معلق بالموت» حکمنده قالور.

بویله او لمق هر مرض ده دگل، موته متصل اولان مرض در. انسان مریض اولوب، بر قدر زماندن صولٹ یاتاقدن قالقسمه، یاتار ایکن قیلمش تصرفی سلامت آدمک تصرفی کبی اولور.

(۱۶۲) موت-ذمه‌یی باطل ایتمه‌یور.

موت - عجز کلی او لدیغنه کوره، نکلیفانک هر بری بالضروره ساقط اولور، مطالبه‌لرک هیچ بری ممکن قالماز. لکن مینک ذمه‌یی همان صحیح قالور. اوزینک حاجتی ایچون مالکی صرف قیلنور، غیرک حقیله ذمه‌یی مشغول اولور، موتی حسبیله اوزینک حقوقی ده غیرک حقوقی ده باطل او لمماز. حقوق مایه وارثه انتقال طریقیله دگل، بلکه خلافت طریقیله ثابت اولور. شوقدر واردکه خلافتی انسان ابطال این مز، حق خلافت مورث طرفندن ده وارث طرفندن ده ترک قیلنماز. بوکا کوره‌ده، مرض موت ده انسازک تصرفاتی بر قدر تعیید قیلنور. یاوارثک یا غریمک حقنه تهدی این جک ایسه، اویله تصرف تنفیذ قیلنماز.

(۱۶۳) جهل - عندر دگلدر.

وافعک خلافنده اولان هر بر اعتقاد جهله‌ر. بر تعالیم اسلامیه بیقدر اعتقاد ایدر ایسه‌ک، بوکا مخالف اولان هر بر اعتقادی البته جهل دیمه‌ک لازم اولوب کلور. شو بابن اولان جهله‌ک اکثری عندرر. نصرانیت، یهودیت، بوددیت کبی دینلرک اعتقادلری قانونلری، شرع اسلامی طرفندن، تقریر قیلنور: یعنی شریعت اسلامیه او اعتقادلره او قانونلره بناءً اجرا قیلمش حکملره تعرض اینمز، بونک اوزرینه، او قانونلره احتراماً، او حکملری اقرار ایدر.

قاعده مذکور جهله‌ن مرادمن «دلیل قائمی، قانون عاملی - مساهله سببیله بیله‌هه‌ک» دن ناشی جهله‌ر. حاکم دلیل قائمک خلافنده

حکم ایدر ایسه، یاخود مجتهد دلیل قائم خلافنده اجتهاد ایدر ایسه، یاخود بر آدم قانون عامل خلافنده حرکت ایدر ایسه، شو صورتلرده جهل عنز اولماز.

اما بر آدم، الله کرمش زیف نقوی بیلهه یوب، صرف ایدر ایسه، بویله صورتلرده جهل عنز اولوب، «بوزق آچهی نشر ایتمک» جنایتیله او آدم مواخذه قیلنماز.

(۱۶۴) قصد صحیح یوق ایکن صادر اولمش سوزلرگ اشلرگ هر بری هدر در.

خطا، نسیان، نوم، هوشسرلار، سکر، غضب حالر رن انسان دن بر سوز چیقار ایسه، او سوزه هیچ بر حکم ترتیب ایتمز. بیع، هبه، طلاق کبی شیلر معتبر اولماز.

هر سوزده قصد هم عقل معتبردر. سهواً، یاسیق لسانله یاخود عقلک مغلوبیتیله انساندن برسوز صادر اولور ایسه، اویله سوز معتبر اولماز. شرع شریفک حکمی قطعاً شودر.

خطا، نسیان، نوم، هوشسرلار اختلاف بولنیق هکن دگلدر.اما سکر، غضب ده البته درجه‌لر مختلف اولور. انسازک عقلینه قصدینه تاثیر ایدر درجه‌ده سکر یا غضب انسانک سوزلرینی اعتبار دن اسقاط ایدر ایسه‌ده، عقلک عملنه خلل ویرمه‌مش سکر، غضب البته سوزلری اعتبار درجه‌سندن اسقاط ایده‌منز.

(۱۶۵) قصد قیلنماش معنی هیچ بر وقت متکلمه الزام قیلنماز.

بر سوزی قصداً تکلم ایدن آدم او سوزدن بر معنایی اراده ایتمرسه، قصد یوقلغندنی، علم یوقلغندنی، یاخود دیگر بر معنایی اراده ایتدگندنی - او اراده قیلنماش معنایی متکلمه شریعت جبراً الزام ایتمز. مثلاً: طلاق سوزینی تکلم ایدووب، شو سوزدن رفع نکاهی قصد ایتمه‌مش آدم او زرینه طلاق جبراً الزام قیلنماز.

(١٦٦) لفظك عيننه هيچ بور حکم متعلق اولاماز.

زیرا مقصدك حقيقى الفاظ اختلافیله مختلف دگلدر بوڭا كورهده عقدلارڭ هېچ بىرندە لفظك خصوصىتى نظر شىيىتىدە شرط قىلىنماشىدە. لفظ - مقصدى آڭلامق اىچون يالڭىز بىر واسطه دگلىمى؟ بوڭا كورهده مقصدك حقيقى لفظك خصوصىتىنە تابع اولاماز. عقد زوجىتىدە نكاح تزويج كېيى لفظلىرى، شهادتىدە «اشهد» كېيى تعبييرلىرى شرط ايتىك لازم دگل بىر وسیله بىي التزام ايتىك تكلىفىلە حقيقى اهمال ايتىك اوپور.

على العموم: مقصود اولان معنى نصل افاده ايل تعبيير قىلىنور ايسىدە، او معنى ثابت اوپور. تعبييرڭ خصوصىتىنى بىر اهمىت بولۇنماز شويعت اسلامىيە تعبييرڭ خصوصىتىنى او قدر اعتبار اينىمەيوب، بلکە مقصدك حقيقىته اعتبار ايدىر. مقصدى اعتبار ايتىك ايىكى جەنلە اوپور: ۱) لفظك خصوصىتىنە مقصدى تابع اينىمەمكە؛ ۲) قىصد قىلىنماشى معنایي متكلمه الزام اينىمەمكە. شو ايىكى اساس - تصرفات قولىلەرڭ هر بىرينه اساس اوپور درجه دە عمومىدیر.

(١٦٧) قانونڭ عادتك اقتضاسىنە مخالف دگل شرطلىرى هر

عقدده صحيح اوپور.

بلکە لازم اوپور. معامله بابىنده شرط - عبادت بابىنده نىنر كېيىر. شوطسىز اداسى جائىز هر بىشى - اشتراط ايل، لازم اوپور. «المسلمون عند شروطهم الا شرعاً أهل حراماً أو حرم حلالاً» سنت ثابتەسى «كتاب الله الحق، وشرط الله الحق» سنت قطعىيەسىلە برابر شو قاعده يە اصل اوپورلار.

بناً عليه: قانونڭ طلبىنە عادتك اقتضاسىنە مخالف دگل شىلەرى اشتراط سبىيلە هيچ بىر عقد فاسد اولاماز. مثلاً ايىكى طرفڭ رضاىيەلە عقد نكاح دە مطلوب اولان شىلەر اشتراط قىلىنسە، عقد صحيح اوپور، شرط قىلىنەش شىلەرى دە ايفا واجب اوپور.

شو قاعده‌نڭ عكىسى، يعنى «قانونڭ عادتىڭ اقتضاسىنى مخالف شرطلىرى ھېچ بىر صورتىڭ صحىح اولىماز» كىلەسى دە شرعاً هر عقده معتبردۇ.

(۱۶۸) قانونڭ عادتىڭ اقتضاسىنى مخالف هر بىر شرط باطلدر.

بۇڭا كوره، وصىيت دە، وقف دە شرطلىرىڭ نفوذى اىچون عند الله طاعت او لمق، عند الناس مصلحت او لمق شرعاً معتبردۇ. اگر شرط طاعت دىگل، بلکە معصىت او لور ايسە، وافقڭ شرطى معتبر اولىماز. مثلا، بىر خانه وقف ايدوب، او خانىدە طورو اىچون تجردى شرط ايدرسە، وقف صحىح او لور، اما شرط معتبر اولىماز. زيرا شرعا جائز نكاحى منع ايتىمك شرعاً اقتضاسىنى مخالفدۇ. طبىعت مقتضاسى اولان مشروعى منع ايتىمك، دىگر طرفدىن، ممنوعى فتح ايتىمك اولىدىغىنە كوره. او شرط - معصىت او لور. بۇڭا كوره او يە شرطلىرى البتىه باطل او لور.

(۱۶۹) موضوعىنى مخالف هر بىر شى باطلدر.

بىر فعلڭ مىشروعىتى بىر غرض ايله او لور ايسە، او غرضىڭ حصولىنە مخالف، مزايم صورتىدە او فعلى اشىلمىك بالضرورە ممنوع او لور. مثلا: فرض ويرمك - فقيرلەر مخاتىلەر بىر قدر اعانە ايتىمك مصلحتىلىك مشروع اولىمىشىدۇ. قرض - اعانە اىچون موضوعىدۇ. بۇڭا كوره او زينە فائىدە آلمق شرطىلە قرض ويرى باطل او لور، يعنى او شرط معتبر اولىماز. «كل قرض جر نفعاً فهو ربا» سنتى بۇڭا ارشادر. «لاتبطلوا صدقائكم بالمن والاذى» آيت كىلەسى دە شو قاعده‌يە بىر برهان او لا بىلور. اعانە، دفع حاجت اساسلىرىنە وضع او لىمەش صدقە يىسى زكىتى - اذا ابطال ايىر دىمك - موضوعىنى مخالف هر بىر شى باطل او لور دىمكدر.

نکاح تحلیلیک بطلانی، زکاتدن فاچهق خیالیل هبہنگ فائئز سازگی،
فديهده دورگه معنا سازگی، مدت ايلا انقضاسی صوکنده طلاقگه و قویعی
کبی مسئله‌لر شو قاعده‌به متفرعدر.

(۱۷۰) هربوری او ر باشنه جائز عقد لاری جمع ایتمک جائزدر.

هر بری انسانلارگه مصلحتی ایچون مشروع اولان عقدلر جمع
قیلندور ایسه، هیچ بر مفسنیه مفضی دگل لستگنه کوره، اجتماع صورتنداده
او عقدلارگه جوازی ضروریدر. مثلا: بیع ایله اجاره‌ی جمع ایدوب،
یوز درهم مقابلنه بر مالی بیع، برخانه‌ی اجاره‌یه ویرور ایسه، جائزدر.

(۱۷۱) اصل ممکن ایکن بدل معتبر او لماز.

اصللک بدللک طبیعتی بونی افتضا ایدر. زیرا بدللک مشروعیتی
یالگز اصللک امتناعی اعتبار ایله در. عرف ناس‌ده بونی افتضا ایدر.
مثلا: بر حقی اصلیک کندو سندن استیفا ممکن ایکن، کفیلی مواده
ایتمک عادت حکمه کورده جائز دگلدر.

قبلیه توجه ممکن ایکن تحری ایتمه‌مک، صو وار ایکن تیم
قیلمامق، عدت‌ده، حیض وار ایکن، آیلوله عمل ایتمه‌مک، مالک او زینی
اعاده ممکن ایکن قیمت یا مثل معتبر او لمامق، اصلیدن استیفا ممکن
ایکن، کفیلدن مطالبه ایتمه‌مک کبی مسئله‌لر شو قاعده فرعاً تندندر.

(۱۷۲) دفع - رفع دن اولی در.

هیئت اجتماعیه‌ده انتظامی محافظه اینمک ایکی طریقله او لور:

۱) دفع طریقی، ۲) رفع طریقی.

دفع: اختلالک، مفاسدگه یوللرینی قبل الوقوع با غلامله او لور.

رفع: اختلالی، مفاسدی و قوعندن صوک ازاله ایتمکله او لور.

حکمت تشریع نظرنده دفع طریقی رفع طریقندن هر جهله
اولی در. بز اگر هیئت اجتماعیه‌ی بدن انسانه تشبيه ایدر ایسه‌ک،

نظام محافظه‌سی - حفظ صحت کبی اولور. صحت ایکی طریقله حفظ قیلنور دگلمنی؟ ۱) ضرردن مرضدن صاقلانمقد طریقیله؛ ۲) تداوی، یعنی مرضک و قوه‌ی صوکنده ادویه استعمال ایتمک طریقیله. حفظ صحت باینده اولگی طریق - احتما، حمیه طریقی - حکمت نظرنده اکث گوزل اکث معقول طریقدر.

شو قاعده کلیه‌ی رعایه ایدوب، شریعت اسلامیه رفع مفاسدی اکث مهم بر اساس اصلی اعتبار ایتمشدتر؛ بوگا کوره هیئت اجتماعیه‌ده هر بر انسانه دورت شی تکلیف قیلنمشدر.

۱) اوز حقوقلرینی اوز وظیفه‌لرینی بیلور قدر معرفت. فقیه‌لر انساننده بوگا علم حال دیلور. زیرا هیئت اجتماعیه‌ده حقوق‌لرینی وظیفه‌لرینی بیلمه‌ین آدمک حرکتنده اشنده سوزنده خلاف قانون شی هر وقت بولنه بیلور. علم حال تعییر قیلنور معرفت او مفسدک‌لر اکث يوللرینی باغلاز.

۲) حق دگل شیملره هم‌ده دیگر اکث حقوق‌لرینه تعدی قیلماز قدر «شرف» یعنی نفسک پاکلگی، یالسکز عفت، امانت اشاره‌سیله حرکت ایدر اولمقد. فی الحقيقة، انسان‌اک شرفی - مفاسدی دفع ایتمک خصوصنده اکث قوتلی بر سبیدر.

۳) انصاف، عدالت اسلام‌نده اقامات قیلنمش قانونلاری رعایه ایدر قدر طاعت. زیرا هیئت اجتماعیه قانونلارینه اطاعت ایدن آدم مفسدک‌لره مرتکب اولماز. قوانین عدليه‌یه اطاعت سبیله مفسدک يوللاری قطع قیلنمش اولور.

۴) حق دگل شیملره، باطل دعوتنره انقیاد ایتمز قدر عزت. زیرا او قدر عزتی وار آدم اوزی‌ده مفاسده ارتکاب ایتمز، دیگر اکث دعوتنره‌ینده اجابت ایتمز.

شو دورت شی انسان‌ده بولنور ایسه، هیئت اجتماعیه‌ده مفسدک يوللری باغلانمش اولور. لکن او شیملر هر آدم‌ده بولنه‌ماز. انسان جنایتلره مفسدک‌لره مرتکب اولور. اویله انسانلاری مفسد‌هون منع

ایتمک ایچون شریعت اسلامیه جزا هم عقوبته تعیین ایتمشدر. شریعت اسلامیه هیئت اجتماعیه امورینی اداره ده شو قاعده‌یی اساس کبی اعتبار ایتمش. فقها او قاعده‌یی «دفع رفعدن اسهله‌ر» عباره‌سیله کتب فقهیه‌ده بیان، هم‌ده بایتاق فروعات تفریع ایتمشدر. مثلا: حدت نکاحی دفع ایدر؛ اعتداد زماننده نکاح جائز دگلدر. لکن سببیل‌رگ بریله حدت اعتراض ایدر ایسه، ایلک وار نکاح رفع قیلنماز. فساد-عقدک نفوذینی دفع ایدر. لکن بر اثری سببیل رسوخ بولمش عقد، اولگی فساد تأثیریله رفع قیلنماز.

(۱۷۳) هر اصلک اعتباری-هیئت اجتماعیه مصلحت‌رینه موافقتنده در.

شریعت اسلامیه نامندن بیان قیلنجه حق اصل کلی، هم‌ده دولت، مدینه امورلرینی اداره ایچون وضع قیلنجه حق قانون - هیئت اجتماعیه‌ده انسانلرگ علی العاده حیات‌لرینه طارق، هرج ویرمن ایسه، معتبر اولاً بیلور. بوناگ اوزرینه هیئت اجتماعیه مصلحت‌رینه نه قدر زیاده موافقتنی وار ایسه، او اصلک او فانوونک اهمیتی شارع نظرنده او قدر بیوک اولور.

(۱۷۴) شریعتناک هر بر حکمی انسانلرگ مصلحتی ایچوندرا.

احکام شریعتی استقرا ایدن - بونی قبول ایدر. شارعک حکمتی ده بونی اقتضا ایدر. نشريعدن شارعک اوزرینه البته بر فائده یوقدر انسانلرده فائده بولنماسه، اویله شرع، شبهه یوق، عبث اولور. شو قاعده‌یی قطعی بر قاعده‌در دیمک ممکندر یاخود لازم‌در. اویله ایسه‌ده، اهل کلامک اختلافندن بوناگ کبی بر قاعده‌ده نجات بولاما مش.

«الموافقات» لق اولگی ربعتنه (۳) نچی مقدمه‌ده شو قاعده غایت اساسی صورتده بیان قیلنده‌شدر.

تشريع الملاك فعلیدر . «افعال الله عبادک مصالحیله معلل می، د گلمی؟» مسئلہ سندہ اختلاف - «تشريع ده مصلحت معتبرمی، د گلمی،» مسئلہ سندہ اختلاف موجب اولور ایمش . واصل بن عطا اتباعی «تشريع البته مصلحتله معللدر» دیرلر، اما اشعاره «یوق، تشريع هیچ بر شیله معلل د گل» دیرلر . انسان البته هر خصوصیت حدر، لکن حکمته مختلف اولور شیلری شارع حکیمه اسناد اوقدر معقول او لماسه کړک . شارع، اسکار قینه، البته مختار مطلق در، هر شیلن مستغنى در . مختاردر: یعنی خیری مصلحتی اختیار ایدر . مستغنىدر: همه خیراتی همه مصلحتلري انسانلو بذل ایدر، ذره قدر بغل ایتمر .

اسلامیت ایمانی، عقلک حکمی ایله، حال شویله ایسه، تشريع شیئت اجتماعیه مصلحتلري ینه ایتناسی - البته بر قضیه قطعیه کې ثابت اولور .

بناؤ علیه احکام شرعیه ده مصلحتی آرامق، یاخود هیئت اجتماعیه احوالنه نظرآ مصلحتلگی البته معلوم شیلری شریعت اسلامیه یه عموماً موافقدر دیمک ضرور اولور .

(۱۷۵) شرعاً هيئافي - مصلحتدر .

هیئت اجتماعیه احوالنه نظرآ بر مصلحتی وار حکم هر حالده مشروعدر . دولت یا مدینه امور لرینی اداره ده فائده ویرو ر قانونلری نظاملری ترتیب اینمک هر حال ده مطلوبدر .

شریعت اسلامیه - عدل، احسان، اصلاح کې کلیاتی امر ایدر ایکن؛ ظلم، بغي، فحش کې کلیاتی منع ایدر ایکن، هر برینی مطلق صورتده ضابطسز قانون سز ذکر ایتمش . عبادت د گل، امور عادیه دن اولور شیلری عموماً - قانون سز ضابطسز ذکر قيلو ب مصلحتک احوالک اقتضاسنه کوره، قانونلرینی مکلفاً نظر ینه ترك ایتمش .

عبادت د گل شیلدہ شریعت دائماً معنايه التفات ایدر . امور عادیه مشروعیندہ مصلحتک و عودینی شرط ایدوب، مصلحتی یوق ایسه، اویله شیلری منع ایدر .

امام الائمه امام مالک بن انس حضرتلىرى كىنى بىيوك بىر مجتهد مصلحت مرسلى بىيوك بىر دليل كىنى اعتبار قىلوب، «صالح مرسلى» فقهك طوقز عشرىدر» دىمىش.

(۱۷۶) هر عمل مصلحتىلە معتبر اولور.

مصلحت اىچون مشروع عمل - او زينڭ مصلحتىن خالى اولور ايسىه، باطل اولور. زيرا اعمال شرعىيە في نفسها مشروع دىگل بلكە مصلحتىلە مشروعدر. مصلحتىك فوقى - عملى اعتباردن اسقاط ايدر. مثلا: زكات - هيئەت اجتماعيەدە فقيرلەر اعانە مصلحتى اىچون مشروع قىلنىش. شو يەلە ايكن زكانڭ و جوپىندن قاچمۇق قىدىلە ھېبە ايدر ايسىه، شو ھېھ احسان بابىندن او لمایوب، بلكە بىر مصلحت مطلوبەيى ابطال ايتدىكىنە كورە شرعاً معتبر اولماز.

نكاح - ايڭى زوجڭ حيات اجتماعيەدە مصلحتىلەرنى تسهيل ايدر عائلە تششكىل ايتمك، نوع انسانڭ بقاىسە خدمت ايتمك مصلحتى اىچون مشروعدر. شو مصلحتىلەرن خالىلگى قطعاً معلوم نكاح تحليل نظر شريعتىدە بۇڭا كورە باطلدر. او يەل نكاحلەر ارتىكاب ايدىنلەر شارع لعنت او فومىشدر.

(۱۷۷) عقدلىدە، تصرفات مالىيەدە نيابت جائزدر.

اكل، شرب، لباس كىنى امور طبيعىيەدە نيابت الىنه منصور دىگلدر: زيرا بىر آدمىڭ اكلى شربى ايكتىجى بىر آدمىڭ آچلانە عطشىنە شفا ويرمه يور؛ لباسى دىگر بىر آدمى حراوتىن بىر ودىتن صاقلامايور. صلات صوم كىنى عبادتلىدەدە نيابت شرعاً جائز دىگلدر: بىر انسانڭ عملييە دىگلر اكتفا ايدەمن؛ عبادت، فصد ايلە، دىگرلە انتقال ايتمز؛ بىر انسان دىگر بىر زىڭ عبادتلىرىنى تحمل ايدرسە، جائز اولماز. عبادتلىدە نيابت بلكە منصور دىگلدر. زيرا عبادت - روحى، اخلاقى تربىيە اىچون مشروع قىلنوپ، انسانڭ روحانى

غذایی حکمنده اولمشدر. غذای بدفی ده نیابت نصل متصور دگل ایسه، غذای روحانی دده تمامًا اویله در. عبادت ده نیابت یوقلق مسئله‌سی شریعت اسلامیه‌ده قطعاً ثابت بر مسئله‌در. «ولا تزر واررة وزر اخري» — «وان ليس للانسان الا ما سعى» — «ومن ترکي فاما يترك لنفسه» — «لنا اعمالنا ولكم اعمالكم» کبی آیت کریمه‌لره ثابت اولمشدر. شو آیت کریمه‌لو — نیابتی تحملی دعوی ایدن مشرکلری رد مقامنده مکده اینمش — تهییدی جائز دگل عمومات قطعیه‌در.

عقوبت دده نیابت مشروع دگلدر. هیچ بر انسان دیگر لک گناهیله مواخذه قیلنماز. «ولا تزر واررة وزر اخري» — «ما عليك من حسابهم من شی» — «وقال الذين كفروا للذين آمنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحامليمن من خطاياهم من شی. انهم لا كاذبون» — «وان تدع مثقلة الى حملها لا يحمل منه شی ولو كان ذا قربی» کبی آیت کریمه‌لره قطعاً ثابت اولمشدر.

عقوبت ده نیابت متصورده دگلدر. زیرا عقوبت دن مقصد — زجر هم تأدیبدر. گناهden ناما برى آدمی تعذیب ایتمک عدالتیز لک اولمقل، برابر گناه لیلر لک تأدیبی زجری حقنده بر فائده ده ویره میور. عموماً تعییر ایدر ایسه ک، فائٹسی محلنه مقصور هیچ بر اش ده نیابت ممکن دگلدر.

لکن عقدلرده تصرفات مالیه‌ده نیابت جائزدر. زیرا مثلاً عقد بیمعده عاقده خصوصیتی مطلوب دگل، بلکه اصل عقد لک حصولی مطلوبدر. کذاک تصرفات مالیه‌ده فاعلک خصوصیتی دگل، بلکه اصل تصرفاتک تحققی مطلوبدر.

(۱۷۸) جزا — مشروعدر.

یعنی: جنایتک و قووعی صوکنده جنایتلره عقوبت ویرمک شریعت اسلامیه‌ده جائزدر. قران کریم ده «وان عاقبتهم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم

بـه» — «فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم به» — «وجزاء سيئة سيئة مثلها» كـبـى متعدد آيتـلـولـ جـزاـ مـشـرـ وـعـيـتـى ثـابـتـدرـ . جـزاـ وـافـعـ اوـلـمـشـ جـنـايـتـى رـفـعـ اـيـتمـهـ يـورـ اـيـسـهـدـهـ ، اوـلـاـيـلـ جـكـ جـنـايـتـلـرـكـ يـولـلـرـيـنـى سـدـ اـيـدـرـ : «وقاتـلـوـهـ عـتـى لـاـ تـكـونـ فـتـنـهـ» — «ولـكـمـ فيـ القـصـاصـ حـيـاةـ» كـبـى آـيـتـ كـرـيمـهـلـرـ بـوـثـاـ دـلـالـتـ اـيـدـرـ . جـزاـ مـشـرـ وـعـيـتـهـ مـتـرـبـ اوـلـوـرـ فـوـائـدـكـ بـرـىـدـهـ بـوـدـرـ .

هيـئتـ اـجـتـمـاعـيـهـ جـزاـ وـيـرـمـكـ حـقـنـهـ مـالـكـدـرـ . زـيرـاـ اـنـسـانـلـرـ اـبـچـونـ اـجـتـمـاعـ بـرـ حـقـ فـطـرـىـ اوـلـوـبـ ، هيـئتـ اـجـتـمـاعـيـهـيـ مـحـافـظـهـ حـقـنـهـدـهـ اـنـسـانـلـرـ الـبـتـهـ مـالـكـ اوـلـوـلـارـ . هيـئتـ اـجـتـمـاعـيـهـدـهـ اـذـظـامـيـ ، حـقـوقـيـ مـحـافـظـهـ اـبـچـونـ ، هـمـدـهـ دـاخـلـىـ تـعـرـضـلـرـ مـقـابـلـهـ مـدـافـعـهـ اـبـچـونـ جـزاـ وـيـرـمـكـ حـقـنـهـدـهـ هيـئتـ اـجـتـمـاعـيـهـ بـالـطـبـعـ مـالـكـ اوـلـوـرـ .

برـ آـدـمـكـ رـاحـتـنـهـ حـرـمـتـنـهـ بـرـ جـهـتـدـنـ جـنـايـتـ اـيـدـوبـ ظـلـمـ اـيـتمـكـ خـلـافـ عـدـالـتـ اـيـسـهـدـهـ ، ظـالـمـكـ جـنـايـتـنـهـ مـثـلـلـهـ مـقـابـلـهـ اـيـتمـكـ خـلـافـ عـدـالـتـ دـگـلـدـرـ ، بـلـكـهـ عـقـلـاـثـ عـدـالـتـاـثـ اـقـضـاسـهـ تـمـاـمـلـهـ موـافـقـدـرـ؛ زـيرـاـ بـرـ حـقـ مـشـرـوـعـىـ مـحـافـظـهـ اـسـاسـهـ مـبـتـيـنـدـرـ . «ولـكـمـ فيـ القـصـاصـ حـيـاةـ» جـملـهـ الـهـيـسـىـ — جـزاـ مـشـرـ وـعـيـتـهـ ، جـراـدنـ هيـئتـ اـجـتـمـاعـيـهـ اـبـچـونـ حـاـصـلـ اوـلـاجـقـ فـائـدـهـلـرـهـ مـتـفـكـرـ هـرـ بـرـ فـقـيـهـ اوـشـادـ اـيـدـرـ معـجزـ بـرـ جـملـهـ الـهـيـهـدـرـ .

١٧٩) جـزاـ دـهـ — اعتـدـا جـائزـ دـگـلـدـرـ .

يعـنىـ: عـقـوبـتـ جـنـايـتـدـنـ بـيـوـكـ اوـلـماـمـقـ ، بـلـكـهـ ياـ مـثـلـ ياـخـودـ دونـ اوـلـاهـ شـرـطـدـرـ .

قرـانـ كـرـيمـهـ «وقـاتـلـواـ فـيـ سـبـيلـ اللهـ الـذـينـ يـقـاتـلـونـكـمـ وـلـاـ تـعـتـدـواـ» يـعـنىـ: سـرـهـ تـعـدـىـ اـيـدـنـلـرـهـ سـرـدـهـ شـرـيـعـتـ يـولـلـيـلـ مـقـابـلـهـ قـيـلـكـنـزـ؛ لـكـنـ اعتـدـاـ اـيـتمـهـكـنـزـ . «وـاـنـ عـاقـبـتـمـ فـعـاـقـبـواـ بـمـثـلـ ماـ عـقـوبـتـمـ بـهـ» يـعـنىـ: عـقـوبـتـ وـيـرـرـ اـيـسـهـكـنـزـ ، سـرـهـ اـيـرـشـمـشـ جـنـايـتـكـ مـثـلـلـ عـقـوبـتـ وـيـرـكـنـزـ . — «فـهـمـهـ

اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم به» يعني برأدم سزه اعتدا ايدر ايسه، سزده آڭا مثيل اعتدا قيلكز. — «وجراء سيئة — سيئة مثلها» يعني: هر جنایتك جراسى او زينك مثل او لور. — «ولكم في القصاص حياة» آيت جامعهسى ده قاعدة مزه بربهان او لا بيلور. زيرا فصاص مادهسى — مساواتي افاده ايدر.

جزا ده جزالك تتحقق ايچون، جانيلرى زجر ايدر، ديكىرلره عبرت او لا بيلور، فسادك دفعنه ده خدمت ايدر قدر شدت بولنمق لازمدى. شو اوج شرط جزا ده جزالك تتحقق ايچون. — اما عدالته موافقى ايچون، مثليت يعني جنایتدىن زياده عقوبى تعين ايتمه مك شرطدى. جزا — شرى شر ايله دفع اصوله ابتناسته سورو، مشروعيتى يالكىن ضرورت حكمىله ثابت او لمىشى. بوڭا كورىدە اعتدا البتى حرام او لور.

(١٨٠) جزا ده شخصىت شوطىر.

يعنى: عقوبتك يالكىن جانى يه اقتصارى، برى ادملىر تجاوز ايتمه مسى شرطدى.

قران كريمد «ولا تزر وازرة وزر أخرى» يعني: هيچ بىر نفس ديكىرك يوكلىرىنى تحمل ايتمىز. — «ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل». يعني: مقتولك وليلرى حق قصاصى استيفا ايدر ايكن، اسراف ايتمه سون، يعني گناهدىن برى ادملىرى مواخذه ايتمه سون.

لكن شو قدر واردركه جزا ده تماماً شخصىت متصور دىكلرى. زيرا جانى او زيرينه افامت قىلنمش عقوبتك جانى زاكى قريلرىنه، على الخصوص جانى تربىه سندە بولنور مسكيينلرە شىتل تأثير ايدر. جانى حبس، يا نفى، يا قتل قىلنور ايسه، تربىه سندە كون كورر مسكيينلر مربى سز قالورلار؛ احياناً قاتلک عائلسى تماماً غراب او لور. شو حقيقى قران كريمد بىر ايكنى آيت كويىه تأييد ايدر:

«وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تَصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْكُمْ خَاصَّهُ» يعني: اویله
فتنه‌دن صلافانگز، که ضرری بالکن ظلم ایدنلره مقصور اولماز.
ظالم بر انسای قتل ایدر ایسه، هم مقتوله هم مقتولک قریبلرینه
ظلم ایتمش اولور. قانون - عدالت اقتضاسیله ظالمین قصاص استیفا
ایده‌چک ایسه، ظالم اوز جنایتیله مستحق اولمش اولور؛ لکن ظالمک
قریبلری، حیاتنے محتاج انسانلر، گناهلری یوق ایکن، ضرر کورمش
اولورلار. بوراده جزادن حاصل اولور عقوبت ظالمک بالکن اوزینه
مقصور اولمایوب، دیگرلرده تعدی ایتمش اولور.

«وَجْزَاءُ سَيِّئَةٍ – سَيِّئَةٌ مُثْلِهَا» يعني: جزا اوزی‌ده جنایت کبی
بر سیئه‌در، ضرری بالکن جنایت ایدن آدمه دگل، بلکه دیگرلرده
تعدى ایدر.

جزا شری شرله دفع ایتمک اساسنه مبتنی اولوب، بونک اوز رینه
مقصوریتی مکن دگل‌گنه کوره، شریعت اسلامیه حدودی مکن فدر دفع
ایتمگی التزام ایتمشدر. شبھه ایله حدودی دفع ایتمک، قصاصدن
تجاووزه انسانلری دعوت ایتمک، مقتولک قریبلرینه بر قدر اعانه
اولاچق دیتی مشروع ایتمک - بولیه شیلرک هر بری حدودی
تقلیل چاره‌لریدر.

(۱۸۱) حدود - بر مصلحت راجحه ایله، هم‌ده جانیدن بر
بیوک حسنہ صدوری سببیله، عفو قیلنه بیلور.

مصلحت راجحه سببیله، یاخود حدک ایامتنه بیوک بر مفسک مترتب
اولاچغی ملاحظه‌سیله، حدودی عفو ایتمک مسئله‌سی اصحاب کرامک
متعدد حادثه‌لرده اجماع‌لریله ثابت بر مسئله قطعیه‌در.
جانیدن بر بیوک حسنہ صدوری خاطری ایچون حدودی اسقاط
ایتمک مسئله‌سی - قادسیه محارب‌سنده اصحاب کرامک اجماعیله صحابی
ابو محجن رضی الله عنہ حضرتلرندن حدک سقوطیله، بنی جذیمه واقعه‌سنن
خالد بن الولیدی شارع اکبر علیه السلامک عفویله ثابت اولمشدر.

حامل، مرضع، مریض حقنده حدودی تأخیر، یا لکن محدود را که مصلحتی ایچون، جائز اولور ایسه، عمومی بر بیوک مصلحت خاطری ایچون حدودی یا تأخیر یا اسقاط ایتمک البته جائز اولور.

(۱۸۲) قصد ایله‌ده، شروع ایله‌ده انسان مواخذه قیلنماز.

جزا—جنایتک یالکن وقوعه مترتب اولور. بر جنایتی قصدیله، یاخود اسبابنه شروعه هیچ بر انسان مواخذه قیلنماز.

قصد هم شروع نظر شریعت ده حرام ایسه‌ده، ایکی ملاحظه‌یه بناءً، جزا مترتب اولماز. ۱) هیئت اجتماعیه انتظامانه راحتنه خلل ویرور صورتده مفسدہ— یالکن قصد یالکن شروع ایله وجوده کلمه‌یور. جزا مشروعيتی انتظامی محافظه ایچون ایدی. انتظام مختلف دگل ایکن: جزا البته مشروع اولماز. ۲) انسان قصدی هم شروعه مواخذه قیلنجهق ایسه توبه قاپوسی قاپانهق لازم اولوب کلور. یعنی بر جنایتیه مشروع ایتمش آدم ایچون اوز اختیاریله او جنایتی ترک ایده بیمهک طریقی فالاماق لازم اولوب، جنایتلری تقیلیک بر یولی باغلانمش اولور.

(۱۸۳) سببک مشروعیتی—مسببی اعتباریله در.

یعنی: هر سبب—مقصود اولان بر مسببی تحصیل ایچون موضوعدر سببدن قصد قیلنوش مسبب مترتب اولا بیلور ایسه، سبب مشروع اولور. مترتب اولاماز ایسه، او وقت سبب مشروع اولاماپوب، عملسرزلگنه کوره باطل اولور. مثلًا: بیع—تملک هم انتفاع مصلحتی ایچون مشروع ایدی. یا تملک یا انتفاع ممکن دگل ایسه، بیع باطل اولور. بوگنا کوره، انسانی صاتمک باطلدر؛ منفعتی یوق، یا وار ایسه‌ده انتفاعی حرام شیلری ده صاتمک باطلدر. — نکاحث مشروعیتی عائله ده مودت هم حسن عشرت اعتباریله ایدی. بر شریفه بر سفیل آراسنده حسن معاشره احیاناً تعذرینه کوره اویله نکاحی شریعت اسلامیه لازم بتده میشد.

شو قاعده‌مزه کوره، سببی ایقاع ایدن مسببی ایقاع ایتمش کبی اولور. بناً علیه، اسبابه مباشره ایدوبده مسببک عدمنه قصد ایتمک لغودر. هز اث جدیتی بوگا کوره در.

(۱۸۴) مسبب هر خصوص ۵۰ سببینه تابعدر.

سببی تام ایسه، تام اولور؛ ناقص ایسه ناقص اولور. سببده استقامت وار ایسه، مسبب مستقیم اولوب؛ سببده اعوجاج وار ایسه، مسبب مستقیم اولاماز. مسببده بر خلل یوز کوسترسه، خللک منشئی سببیند آرانور.

مسببی هر حالده اسبابک صحنه فسادینه علامت ایتمک مکندر. شو ریعت اسلامیه اسبابی مسببلریله وزن ایدر. بوگا کوره اعمال ظاهره‌یی-- امور باطنیه‌یه دلیل قیلمشدر: ظاهر منخرم اولور ایسه، باطنک انحرامیله حکم ایدر، ظاهر مستقیم ایسه، باطنی‌ده مستقیم حساب ایدر.

اسبابی مسببلریله اعتبار ایدن آدم - اسبابک قانونه موافقتنی، دگلگنی حقنده غایت حساس بر میزانی الله آلمش اولور. احکام عادیه‌ده عموماً، تجربه‌لرده خصوصاً، مسببی اسبابه میزان ایتمک اصلی - اث مهم بر اصلدر. بلکه تشریعک اساسی‌ده شودر: انسانک اث بیوک اعتقادنندن الذاوفاق عملننه قدر هر بر اشی - نظر شریعت‌ده شو اصل اوزرینه بنا قیلنور: مومنک ایمانی، مطیعک طاعنی، عاصیلک عصیانی بونکل اعتبر قیلنور.

مسببده بر خلل واقع اولور ایسه، فقیه‌لر سببی تفتیش ایدرلر دیمش ایدک. مثلا: طبیبک یا صانعک اشنده بر قصور واقع اولور صورتند، اگر طبیب یا صانع تفریط ایتمش‌لر ایسه ضامن اولورلار؛ یوق ایسه، ضمان واجب اولاماز.

مسببیه سببی جهتندن التفات ایتمک - سبب سابق ایله سبب حاضرک حکملونده تعارض واقع اولور صورتند فقیه‌ک نظرندن بیوک

اشکاللری ده دفع ایده بیلور: مثلا: غاصب غصب قیلندеш یولڭ اورتاسىنە وصول صوڭىنە توبه قىلوب، او يىردىن خروج ايدەجىك اولور ايسە، شو خروج - خطاب شارع جەتىلە واجب اولور؛ لىكن حق غىرىي اشغال جەتىلە حرام اولور.

شو اشکالى حل خصوصىنە اهل علم اىكى فرقە اولمىش ۱) بىرى «خروج واجب، حق غىرىي شغل اىتماك فى نفسه حرام ايسەدە، بورادە ضرورت حكمىلە حرمت فالمامشىلر» دىر. ۲) اهل اصولك بىوكارىدىن ابوھاشم كېي آدمىلر «غاصب يىردى نىمايمىلە انفالىنە قدر متىدىلىر، خروج دە، واجب ايسەدە، معصىت اولمۇنى صفتى ھەمان باقىدىر.» دىر. - بىز «خروحى» غصب سابقڭ اثرى اولمۇنى صفتىلە اعتبار ايدىر ايسەك، واجبلىكىلە برابر معصىتلىكىنى قىبول ايدە بىلورز. زيرا سېبىڭ حرمتى اثرىنەدە البتە سرايت ايدىر؛ بىر فعلڭ اوز باشىنە وجوبى - سېبىنەن كامش حرمتىنە منافى اولماز. غزالى استاذى امام عبدالملک بن عبد الله الجوينى حضرتلىرى البرهان اسىلى كتابىنە شو رأىي تصویب ايدىوب، متىدد مسئىللىر لە تنظير اىتمىشىلر. سکرانىڭ طلاقى ده شو قاعده يە متىرع اولا بىلور.

(۱۸۵) رخصت ده اباھە اصلىيە دگل، اضافىيەدر.

رخصت: بىر عندر مناسبىتىلە مباح قىلندەش شى. رخصتىڭ مشروعىتى منتظر بىر مشقتى دفع اىتماك ملاحظەسىلەدر. مشقت ايسە، معلومدر، زمان، مکان، حال، عمل، قوت، ضعف كېي شىلىك اخنالا فيلە مختلف اولور. بىر آدمە نسبىتلە مشقت اولا بىلور شى اىكىنچى بىر آدمە نسبىتلە مشقت اولماسە مەمكىنلىر؛ شو ساعت ده مشقت اولور شى دىگر ساعتىلدە آسان اولسە احتماللىر.

بوڭا ڪورە رخصتىلە عمل ايدەجىك هر بىر آدم اوز نىسىنە استفتا ايدىر. هر آدم اوزى حقىنە اوزى فقيه اولور.

(۱۸۶) ملکت سبیلاری بشدر: ۱) استیلا ۲) استحقاق
۳) ضمان ۴) نقل ۵) خلافت.

حقوق، اقتصاد، عمران کبی علوم اجتماعیه ده اک بیوک اهمیتی
حائز اولمش شو ملک فاعده سینی علمی صورتک تحلیلدن قبل، لغوی
صورتده حل ایتمک لازمدر.

ملک: انسانلرک هر برینه، و حشیلرینه مدنیلرینه، ضروری
بدیهی طرزده معلوم بر حق طبیعی در. «فلان شی بنم ملکمدر»
سوزیناک معناسی هر بر آدمه بلا استثنای معلومدر. دیگر لرک
انتفاعلرینی تصرفلرینی قطع ایدر حیثیت ده بر مالک بر آدمه اختصاصن
عبارتدر. نور، هوا، صو کبی همه انسانلره ضروری صورتده استفاده
انتفاع ایچون الله طرفندن بدل اولنمش شیلرک هیچ بری هیچ بر
آدمه ملک اولاماز. زیرا دیگر لرک انتفاعلرینی تصرفلرینی قطع ایدر
حیثیت ده اختصاص اویله شیلدده ممکن هم جائز دگلدر.

استیلا: هیچ بر آدمک حقیله مشغول دگل مباح شیلرک برینی
الله کچورمکدر. شو معنی ایله استیلا تغلب عباره سیله ده تعییر
قیلنور، فقیهلر بوگا «وضع الید» دیلو. یعنی، اوت، معدن کبی
مباح شیلری انسان اوز حوزه سنه آلور ایسه، او شیلری مالک
اولور. شو صورتلرده ملکت سبی استیلا در؛ کیم ایلک سبقت ایدر
ایسه، او شیلری او آدم مالک اولور.

استحقاق، بر عمل مقابلنده ملکت ثبوتیدر. خدمت مقابلنده
آلله حق شیلره ملکت ثبوتی - استحقاق سبیمه ده. مثلاً حمال بر
قدر اجرت مقابلنده بر یوگی کوتاروب کیدر ایسه، تعیین قیلنمش
اجرتی مالک اولور. عموماً هر بر عامل، التزام قیلنمش عملی ایفا
صوکنده تعیین قیلنمش اجری مالک اولور. بویله صورتلرده ملکت
سبی استحقاقاً ده

ضیمان: اولا بیله جک ضرری، کله بیله جک مسئولیتی تحمل ایتمکدر.
شو معنی ایله ضیمانث ملک حقنده سببیتی «الغنم بالغرم» سنت
صحیحه سیله ثابت اولمشدر. بر اوستا بر اشی التزام ایدوب،
شاگر دندن او اشی کور در سه، اجر تک بر قدرینه شاگرد عملیله،
اوستا ضیمانله مالک اولور.

نقل: ملکث بر آدمدن دیگر بر آدمه انتقالی - شو انتقالک
انواعی وارد: مالکدن مالکه، عین عین مقابلنده اولور ایسه،
بیع اولور. مالکدن مالکه، عین ذمه مقابلنک اولوب ایکی عوض
متمثال اولور ایسه، فرض اولور، مخالف اولور ایسه، سلم اولور.
اگر معاوضه ده عین عین مقابلنده اولمایوب، بلکه ذمه ذمه مقابلنک
اولور ایسه، شو تقدیرده هر ایکی ذمه عاقدارک ذمہسی ایسه،
اویله معاوضه - مقاصه اولور؛ اگر ایکی ذمه دن بری اجنبی بر
ذمه اولور ایسه، اویله معارضه - حواله نامنک اولور. شو بش نوعک
هر بوندۀ انتقال - بدل مقابلنده ایدی. - اگر انتقال بلا بدل اولور
ایسه، صدقه اولور الله رضاسی ایچون ویرلمش صورتک، هدیه اولور
انسان رضاسی خاطری ایچون ویرلمش صورتنه، هبہ هم احسان
اولور کرم طریقیله ویرلور صورتنه.

اگر ایکی طرفک بری منفعت اولور ایسه، منفعتک انتقالی
بلا بدل اولور ایسه، وقف اولور؛ بدل ایله اولوب ده هم بدل هم
منفعت معلوم اولور ایسه، اجاره اولور؛ بدل معلوم لکن منفعت
معلوم دگل ایسه، جعله اولور؛ منفعت معلوم لکن بدل معلوم دگل
ایسه، مضاربه اولور.

خلافت: مالکث موتی صوکنک فالمش ماللره دیگرلرک نیابتلریدر.
اگر مالکث تسمیه سیله اولور ایسه، وصیت اولور؛ قانونک تقدیریل
اولور ایسه، ارث اولور.

بش سببدن اولگی ایکی سی اصل سبب اولوب، صوک اوچی
اسباب فرعیه دن، یعنی ایکی اولگی سببیث بریله ثابت اولمش ملک

اوزرینه مترتب اولور سبیلردندر . زیرا نقل، خلافت، ضمان، بر سبیل ملک ثابت اولمادجه، متصور اولامایور .

اولگی ایکی سبیل، یعنی استیلا ایله استحقاقاًک سبیلک ده اصلیتلر ینه کوره، شوراده بوندن صوڭ سرد قىلنه جق بر قدر تفصیلاتی بز او ایکی یه حصر ایتدک .

(استیلا) انسان طوپراقدن خلق فیلنمش فقیر مطلقدر؛ بقاىی ایچون غذا لباس مسکن کېي شیلره ضرورت حکمیله اڭ شدید صورتده حاجتى وار محتاج مطلقدر؛ ارادەسى حرصى بیوک، نفعى وار شیلرڭ هر برينى طلب ایدر؛ غضبى اباسى ده بیوکدر، ضررى ممکن شیلرڭ هر برينى اوزىندن دفع ایدر؛ هېچ بىر شى ده هېچ بىر حقى يوقىر، اىكن ضرورت قاھرهسى حاجت غالبهسى حکمیله - حاجت او لور شیلردى طلب ایتمىيەدە بىبوردر . نزەدن آلسون؟ صفت مشرۇعە ایله معاوضە ممکن دگلىر: الده ويرىلەجاك بىر بىل يوق، معاوضە ايدە بىلەجاك بىر مالك يوق . عدالت يولىل حركت ایدر ايسە، يىز يوزىنده وار شیلرڭ هېچ برينى تملک ايلمیور، زیرا هر شى انسان کېي بىر موجود مستقلدر، اوزىنڭ حاجتى يولىنده او شیلردى استھلاك ایتمەك عدالت دگلىر .

فقط، انسان عدىلى بى طرفه براقمىش ده، اوزىنی هلاکدىن قورتارمىق ایچون، دىگر موجوداتى - يىر، صو، نبات، حیوان کېي شیلردى استھلاك ایتمىيە مجبور اولمش، یعنى تغلب، قهر طریقىلە يىرى ده يىرده وار شیلردى ده تملک ایتمىش . عاقبىت، انسانڭ عقلى او تغلبى او استیلايە «ایکى ضررلۇڭ اخفيلى عمل ایتمەك» قاعۇن سىنە بناً حقيقتى رىنگى ده ويرەمش . بونكىلە انسانڭ ئىنده حاجتى، وجدانىنده راحتى حاصل اولمش . انسان حیاتىنده اڭ اول شو قاعدة «تغلب» دن استفادە ایتمىش . عصر حاضر علماسىڭ عرفنە تقىلىد ايدوب، بى استیلا مسئىلەسىنده شو تعبيراتى قوللانىق . اگر حقيقىتى قران كرىيماڭ عرفىلە افادە ایدر ايسەك، او وقت حقيقىت دها گۈزل صورتىنە تجلى ایدر :

برى، يرده وار شيلرڭ هر برى اللهڭ ملکىيەر. «لە ما في السماءات وما في الأرض» — الله يرى يرده وار شيلرى ايجاد ايتمش؛ اجل مسماسته قدر ابقا ايدەجاك. الله مالك مطلقدر؛ يرده، يرده وار شيلرده نصل استرسە، او بىلە تصرف ايدىز. الله او زينىڭ عنایت الھىھ سىلە انسانى يرده تصرف عقندە او زينە خليفە ايتمش: «واذ قال ربكم للملائكة انى جاعل فى الأرض خليفە» — الله شو جملە شەسىيەدە وار ھەمە شيلرى نوع انسانە مسخر ايتمش:

«الله الذى خلق السماءات والارض، وانزل من السماء ماء فاخراج به من الثمرات رزقاً لكم. وسخر لكم الفلك لتجرى في البحر بأمره. وسخر لكم الانهار. وسخر لكم الشمس والقمر دائبين، وسخر لكم الليل والنهر. وأتاكم من كل ما سألتمنوه وان تعبدوا نعمة الله لا تحصوها». الله او زينىڭ رحمت الھىھ سىلە شو يرى، يرده وار ھەمە شيلرى نوع انسانە امانت طریقىلە تىلىك ايتمش: «هو الذى خلق لكم ما في الأرض جميعاً» — «وما بكم من نعمة ومن الله».

الله انسانلەر يرى ھەمە «ما فيها» بى تىلىك ايتمش، شو تىلىك شو انتفاع مقابلنە انسانلەر اعمال خىرىيەيى دە شرط ايتمش. شريعت اسلامىيە نظرنەدە انسانلەر يرى ھەمە يرده وار شيلرى تىلىكلىرى، گويا، ايجاب ھم قبول ايلە او لمىشىر. ايجاب: يرى يرده وار شيلرى امانت طریقىلە، عدالت ھم اصلاح شرطلىرى مقابلنە انسانلەر اللهڭ تىلىكىيەر.

قبول: عدالت، اصلاح شرطلىرىنى التزاملى برابر، او زىل زىنە ئىتفاصلەرى اىچون الله طرفىدىن احسان قىلىنەش شيلرى ضرورت حكمىيەل انسانلەر استىفالىيەر. انسان ضرورت حكمىيە بى حاجتى استىفَا ايدىر ايکن، الله طرفىدىن سېقت ايتمش «ايچابى» قبول ايتمش كېيى او لور. شريعت اسلامىيە نظرنەدە «استيلا» — حقى يوق شيلرى انسانڭ تىلىپى دىگل، بلکە مالكى طرفىدىن بىل قىلىنەش مباج شيلرى انسانڭ استىفاسىيەر. ير يوزنەدە وار شيلرڭ هر برى — نوع انسانڭ هر

بر فردینه مباحثه . بناً عليه، استیلا یاللکن «سبقت» دن عبارت فالور . مباح هر بر فردگ استفاده سنه مبذولدر، لکن کیم سبقت ایدر ایسه، او مالک اولور . بر آدم بر دفعه سبقت ایدوب، بر مباحی تملک ایدر ایسه . بوندن صوک دیگر آدم استیلا سیله او مالی تملک ایده مز؛ زیرا غیرگ حقی تعلقیله مباحثک دن چیقدی . — استیلا یاللکن مباح شیلرده، یعنی غیرگ حقیله مشغول دگل شیلرده ملکیتی افاده ایدر . غیرگ حقیله مشغول شیلرها استیلا تملک دگل، بلکه غصب اولور . استیلا قاعده سی هر ایکی تقدیرده — یعنی شریعت اسلامیه تعليماتنه کورده، «علم حقوق» علم انسانی رأینه کورده — نوع انسانیه بقاسنه اگ اول اساس او لمش قاعده در؛ ابتدائی دورده هر بر انسان یاللکن شو قاعده ایله او ز حاجتلر ینی تأمین ایدر او لمشدر . استیلا ایله تملک قاعده سی نوع انسان ایله برابر طوغمشدر . یاللکن نوع انسانی دگل، بلکه نباتک حیوانات حیاتی ده فقط استیلا قاعده سیله تأمین قیلنه کلمشدر .

یوقاری ده بیاندن معلوم اولدی: استیلا یاللکن مباح شیلرده، یعنی غیرگ حقیله مشغول دگل شیلرده جاریدر . غیرگ حقیله مشغول شیلری تملک — یا انتقال یا استحقاق طریقیله اولور . شو مسئله یی بر قدر علمی صورته بیان قصیله، آراده بر قاعده ذکر ایتمگی مناسب کوردک .

(۱۸۷) شرعی سبب یوق ایکن، اختصاص جائز دگلدر .

شیلدن بر ینه — ملک طریقیله یی، دیگر بر طریقله یی — انسانی اختصاصی ایچون شرعی بر سبیک وجودی شرطدر . شرعی سبب بولنمادچه، انسان هیچ بر شی حقنده اختصاص کسیب ایده مز . شو قاعده شرعاً هر خصوص ده معتبردر . هیئت اجتماعیه ده عدالت بونی افتضا ایدر؛ هیئت اجتماعیه انتظامی ده بوکا توقف ایدر، عملک هر برنده، اوفاق او لسنه ده بیوک او لسنه ده اهلیتک معتبر لگی، اهلیت یوق

ایکن بر ولایته تعینئش جائز دگل لکی «بلا سبب اختصاص» لک جائز دگل لکنند ناشیدر.

بر مالک ملکیت طریقیله بر انسانه اختصاصی ایچون ده شرعی بر سبیل و وجودی شرطدر؛ شرعی بر سبب بولنمادقه حق ملک هیچ بر انسان ایچون ثابت او لماز. مباح شیلرده سبب ملک استیلا او لاپلور. اما مباح دگل، یعنی غیرلک حقیله مشغول شیلرده ملک لک سببی یا بدل مقابلنده انتقال، یاخود عمل مقابلنن استحقاق او لور.

«عمل مقابلنده استحقاق» ملک ثبوتی عقدنده لک عادل لک طبیعی لک شرعی بر سببدر. اشیای طبیعیه دن حاجتلرینی انسانلر لک استیفالری خصوصنده لک مهم رکن - عملدر. بر عملک توسطی بولنمادقه انسان هیچ بر شیلن استفاده ایده میور: کومش، کومر، تیمور کبی معادن یو ایچنده مدفون قالدجه انسان ایچون بر فائده ویرمز، بر قیمتی حائز او لماز. یردن فازوب چیقارمك، طوپراق کبی یات شیلردن آرلامق، انسان لک استفاده سنه یارار حاله کتورمک ایچون متعدد عملیات اجرا ایتمک، او عملیاتله حاضرلئمش شیلری بر یردن دیگر یره نقل ایتمک کبی عسابی یوق، عمل لازمدر.

عمل - طبیعی حالتنده فائده سی یوق شیلره فائده ویرور، فائده سی آز شیلر لک فائده لرینی زیاده ایدر، استفاده یه صالح دگل شیلره صلاحیت ویرور.

عمل - انسانلر لک حیاتنده غذا لباس مسکن کبی لک ضرور شیلری وجوده کتورر، یردن چیقارلئش معدنلره اشکال مطلوبه بی ویروب، معدنلری انسان لک استفاده سنه یارار لق ایدر، بر یرده بولنماز مواد لازمه بی دیگر یولاردن او یره ایصال ایدر، شو کون ده حاجتن دن آرتق شیلری کله جک گیونلر ایچون حفظ ایدر، بر حاجت ایچون لازم او لاجه شیلری جمع ایدر. بالجمله، عمل هر حاجتی استیفا ده لک مهم رکندر.

انساناڭ احتىاجى بىر ماده بىر عمله توقۇف ايدىر . سومايمە تعبىير قىلىنور ماده انسان اىچۇن نه قدر لازم ايسە، عملدە او قدر، يَا دها زىادە لازىدە .

بۇڭا كوره عمل مقابىلەنە استحقاق - ئڭ عادل ئڭ طبىعى استحقاق اولور . استىلا - يالىڭىز بىر نوع عمل او لىدىغىنە كوره مباھى ئەملىكىتىنە سبب اولەش دىگلىمىدر؟

شرىعت اسلامىيە اسماپاڭ بىر يە ثابت اولىش ملکى - حق مىشروع هم حق مقدس اعتبار ايدوب، مىشروع سېبىڭ بىر يە ثابت اولىش ملکى ھەر جەتنىن حرىيت اساسىنە بنا آيتىمىشىدر .

نظر شريعت دە ملڪاڭ حرىيتى بىر قاچ جەتنىن اولور : ۱) امان جەتىلە: ھەر بىر انسانڭ ملکى خىدر، ھېچ بىر انسانڭ ملڪىنە ھېچ بىر طرىقلىن طوقىنىق جائز دىگل در . ۲) اكتساب جەتىلە: ھەر بىر انسان مىشروع طرىقلىڭ ھەر بىر يە ماڭ كىسب ايدە بىلولور . وجوه مىشروعەلرڭ ھېچ بىر انسانلارڭ بىرىنە يَا بىر صىنفعەنە ھېچ بىر صورتىلە تخصىص قىلىنماز، ھېچ بىر انسان وجوه مىشروعەلرڭ ھېچ بىر نىن منع قىلىنماز . ۳) تمتۇع، تصرف جەتىلە: انسان اوزىنڭ ملڪىنە وار طېباتىلە نىصل فائىدەلنور ايسە، ايدىر . ملڪىنە نىصل استرسە، او يە تصرف ايدىر . اوز مالىلە تمتۇع دە يەنى انتفاع دە انسان اىچۇن بىر حد تىعىين ايتىمك ممكىن دىگلىرى، انساناڭ اوز مالىندە تصرفى دە محدود دىگلىرى . استرسە، حبس ايدىر ؟ استرسە، صرف ايدىر . ۴) متعلق جەتىلە: يەنى انسان شىلارڭ رقىبەلرىنى دە - منفعتلىرىنى دە، منقولاتى دە منقول دىگل شىلەرى دە مالىك اولا بىلولور . معدن، نبات، حیوانات مەملوکىتى كېلى، يېڭى اوزى دە انساناڭ ملکى اولا بىلولور . ۵) مقدار جەتىلە: شريعت اسلامىيە انساناڭ ملڪىنە ھېچ بىر حدودى تىعىين ايتىمەمىشىر، ھەر بىر انسان اوزىنڭ يَا بختى يَا كىسب واجتهادى مىساعىدەسىلە نهايىتى يوق ماللىرى مالك اولا بىلولور . عموماڭ منفعتى ياخود فقيرلىڭ حاجتى اىچۇن شريعت اسلامىيە انسانلارڭ ملڪىنە خمس، عشر، ربىع عشر كېلى حقوقلىرى

تعیین ایتمش ایسنه‌ده، هیچ بر انسان‌اک ملکنه حد تعیین ایتمه‌مش.
 ملکث شو جهتله‌دن حریته‌نه، فلسفیته، هیچ بر حد ایله محدود دگلگنه
 دلالت ایدر آیت کریمه‌لر قران کریم‌ده محصور دگل قدر متعدددر.
 ملکث قدسیتی حریتی مدنیت عالم‌نده ترقیات‌اک بیوک
 سبیل‌زندن ایدی. دور ابتدائیدن آلوب صولک عصر لره قدر همه
 انسانیت طرفندن حق ملک بر حق مقدس صفتیله قبول قیلنه کامشدتر،
 شرائع سماویه بالاجماع حق ملکی اک محترم حقوق‌لن صایمشدتر.
 زیرا ملک انسان‌اک عملنے اجتهادینه مترتب اولور اک طبیعی بر ثمره‌در.
 انسانی عمله اجتهاده سوق ایدن شی عملنے مترتب اولور ثمره‌لرک
 بالکثر اوزینه اختصاصی در. مترتب اولاچق ثمره‌لر انسان‌اک بالکثر
 اوزینه مختص اولما بایاق ایسه، او وقت هیچ بر انسان نشاطله
 عمل ایتمز، حیات انسانی‌ده عطالت - عمومیت کسب ایدر،
 مقصد عاملک حیات‌دن نصیبی - مسرفک یا تبلک نصیبی کی
 اولوب هیئت اجتماعیه‌ده بیوک عدالت‌لک دوام ایدر. عدالت
 اقتضاسیله سبب مشروع، یعنی عمل، یوق ایکن اختصاص بولنها ماق،
 هم‌ده نتیجه‌سیله عمل مناسب اولمق لازم ایدی. بر انسان‌اک عملی
 نه قدر ایسه، نتیجه‌سی ده او قدر اولمق ضروردر. بر تبلک ایله بر
 محظی حظوظ ملکیه‌ده متساوی ایتمک عدالت دگلدر. انسان‌اک
 جتهادینه، اجتهادک ثمره‌لرینه یعنی ملکث اتساع‌نده حدود تعیین ایتمک
 ایسه، اجتهادک ثمره‌لرینه یعنی ملکث اتساع‌نده حدود تعیین ایتمک
 ممکن اولماز.

جامع بخاری ده ام المؤمنین سیده عائشه حضرتی واسطه‌سیله
 روایت قیلنه‌ش «الاجر على قدر النصب» سنت مرفعه‌سی - هر عاملک
 او ز ثمره‌لریله تناسبینه ارشاد ایدر. «وَاللَّهِ يُرْزِقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ»
 کبی آیت کریمه‌لر - ملکث محدود دگل‌گنه قطعی صورت دلالت ایدر.
 مقداری، متعلقی جهتیله محدود دگل حق ملکث مشروعیتی
 حیات انسانی‌ده اک برنجی مصلحت ضروریه ایسنه‌ده، هیئت اجتماعیه
 اویله ضروری مصلحتی ده عدالت اساسنده اقامت ایده‌مش: ملکث

مشروعيتی عالم انسانیتی غایت فاحش صورتده متفاوت ایکی طبقه به تقسیم اینمشدر - یعنی ثروت عمومیه بی او زلرینک خزینه لرنک حفظ ایدر، طبیات حیات بالکن اوزلرینه حصر ایدر اغنبیا طبقه سیله، همه عمرلرینی حسابی یوق زحمتلر ایچنده صرف ایدر، همه راحتلرینی غنیلراث شهوتلری یولنده قربان ایدر عمله طبقه سنه آیور مشدر . آچق، ضرورت اجباریه عمله طبقه سی - عددی غایت از اغنبیا طبقه سی النده اسیر مطلق اولوب ظالمشدر؛ اموال دنیاویه بی اللرنده احتکار اینمش اقلیت النده انسانلراث اکثریت قسمی مؤبد صورتده جهنم عذایله معذب اولوب، عق ملکاث مشروعیتی انسانلر آراسندن رافتک رحمتک تمامً ارتفاعنه بیوک سبب ظالمشدر؛ مدنیتک احوال حاضرسی الک فاقی کوکللری ده آغلاتور قدر دهشتلى در جهلوه کلمشدر . ملکاث مشروعیتنه متروب اولور او قدر دهشتلى نتیجه لری کورمش اهل افکار، هیئت اجتماعیه ده احوال اجتماعیه بی اصلاح اینمک آرزو سیله، او مفاسدی دفع ایده بیلور چاره لری آرامق یولنک بیوک فکرلرینی اوزون زمانلرده صرف ایتدیلر .

اهل علمک بعضلری، باشقه بر چاره بولا مایوب، مشروعيت ملکی انکار ایدر اولدیلار؛ ملک، او اهل علمک فکرینه کوره، غیر مشروع ار تغلبدر؛ تحملدن حسابدن طیش مفسد لری ضرر لری ایجادنے کوره . الغاسی البته لازم در؛ طبیعتدن انسانلراث استفاده سی بالکن عمله لرک عملیه اولدیغنه کوره، یر معادن کبی اشیای طبیعیه بی عمله النه بجاناً ویرمک ضرور در؛ او شیلوری عددی قلیل اغنبیا النک حبس ایدوب، ثروتک حصولنه سبب اولان عمله بی اسیر مؤبد صورتده هر بر نصیبدن محروم اینمک الک بیوک ظالمدر . - صولٹ عصرلوده هر طرفی استیلا اینمش سیاسی اجتماعی اختلال شو مذهبک تأثیر بیل توره مشدر . پشهه یوق، بالکن عمله مسئله سی دگل، بلکه عموماً فقرا مسئله سی ده هیئت اجتماعیه ده غایت مهم مسئله در . او مسئله لری عدالت اقتضاسنجه، ممکن اولور ایسه، حل اینمک انسانیتک بیوک

بور جیدر. لکن اویله مسئله‌لری حل ایتماک خیالیله ملک کبی اڭ ضرورى بىر حق مشروعى انكار لازم اولماسە كرک. بلکە عمله‌لرڭ حاللىرىنى گوزل صورتىدە اصلاح ايدر «قانون عمل» ترتىب قىلىنوب، عدالت اساسىدە او قانون تمايمىلە اجرا قىلىنور ايسە، البتە، ممكىن او لور قدر اصلاح حاصل اولسە كرک.

همه انسانلرڭ نصىبىلىرىنى بىر درجه‌ده ایتماک - امكان دائئرەسىنده دگلدر. قران كريمىدە بونى تأييد ايدر:

«اهم يقسىمون رحمة ربک. نحن قىسىمنا بىينهم معيشتىم فى الحياة الدنيا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجات ليتختذ بعضهم بعضا سخريا». يعني: عالم طبىعتىدە مساوات مطلقه ممكىن دگلدر، حكمت الهىم اقتصاسىلە انسانلرڭ درجه‌لری متفاوتىر، هيئت اجتماعىيەدە حكمى اڭ نافذ قانون - قانون احتياجىدر. «ليتخت بعضهم بعضا سخريا» جملەسىڭ معناسى شودر.

همه انسانلرڭ دنيادىن نصىبىلىرى بىر درجه‌ده اولسە ايدى هيئت اجتماعىيەدە انتظامىڭ دوامى ممكىن او لمىز ايدى. درجه‌لرڭ تفاوتى هم طبىعى هم ضرورىدیر. دنيادە هر خصوصىدە ايکى متقابل طرف البتە دائمَا بولنەقدىر: عمل خصوصىنە اڭ قۆتلى هم دە اڭ ضعيف طرف؛ سعى خصوصىنە اڭ مجتهد هم دە اڭ تنبيل طرف؛ عقل خصوصىن اڭ كامل هم دە اڭ غېى طرف؛ علم خصوصىنە اڭ عالم هم دە اڭ جاهل طرف بولنەقدىر؛ هر خصوصىدە ايکى متقابل طرفات آرالرى- بىرى بىرينه نسبتىلە متفاوت درجه‌لرلە طولۇ فالاجىدر. درجه‌لری طبىعاً متفاوت انسانلرڭ حظوظ دنيويەدىن نصىبىلىرىنى قانون حكيمىلە متساوى ایتماک - عدالت دگل، بلکە ظلم او لاچىدر.

بۈڭى كورە انسانلرڭ حظوظ دنيويەدە مساوات ھومىيەلرى هم ممكىن. هم مطلوب دگلدر. ممكىن دگلدر، زىرا قانون طبىعتە مخالفىدر، حكم طبىعتىدە مساوات مطلقه ممتنعدر. مطلوب دگلدر، زىرا بىر مجتهدىل بىرنىلى - ياخود بىر حكيمىلە بىر جاهلى حظوظ دنياوىيەدە متساوى ایتماک

خلاف عدالتدر. اویله قیلنه حق ایسه، عالم انسانیت ده انتظام بر ساعت دوام ایده مز.

طبعنگ مساعده سیله ممکن، عدالتلک افتراضیله مطلوب اولان نظام - عاملک نفعه سنه، ضروری حاجتلر ینه کوره اجرتی تقدیر ایتمک؛ ثروتک حصولنک، اشیای طبیعیه دن انسانلرلک استفاده سنه اکه مهم رکن اولان عملک ثروتن پارنه تجاوز تهدی ایتمد هک؛ اشک آغرا لغنه آسانلر ینه کوره اش ساهمتلر ینی تحدید قیلوب، انسانلک وجودینه یا صحنه ضرر و بیلور شیلردن عملی یی حمایه ایدر چاره لری حاضر له هک. شو اوچدن هر بری فانون حکمیل، حکومت قوتیل اجرا قیلنه بیلور شیلردندر.

بونگ اوزر ینه بو قدر امعانه ملاحظه قیلنور ایسه ظاهر اولور: عمللرلک عمللری برکه سیله حاصل اولور ثروت - انسانلرلک ضروریاتنه دگل، بلکه ثروتک اکثری بین صنف انسانلرلک رفاهیته، مصرفلرلک شهونتلر ینه مدنیت چهندن فائمه سی اهمیتی یوق عادتلر یولنه صرف قیلنور. فائمه سی یوق اویله مصارفک کثرتی حسیبل، بلاذرگ معموریتی، علوم و صناعه که انتشاری کبی اکه ضرور مصارف - یا تمامیل اعمال قیلنور، یاخود اویله ضرور مصرفلرلک هر برینه بیوک خلل طاری اویور. شویله حاللرلک تأثیریله هیئت اجتماعیه ده، علی الخصوص اکثریتی تشکیل ایدن آشاغی طبقه ده طارق شدت همان دوام ایدوب، بوگنا تبعاً هر نوع فتنه لر عالمی استیلا ایدر.

هیئت اجتماعیه ده شو چهندن ناشی اولور فتنه لری مفسده لری دفع ایتمک، ممکن اولور ایسه، بالکن ادب چاره لرلک تأثیر یله ممکن اویور: انسانلوده فناعت، شفقت، عدالت، عزت کبی فضائل غالب اولسه ایدی، او تقدیرده هیئت اجتماعیه شو کون ده وار دهشتلى شدتلری کورمز ایدی؛ نعیم دنیا انسانلرلک طبقه عالیه سنه محصور فالوب، دنیا مشقتلری بالکن فترا آرفاسنه یوکنمز ایدی. یر یوزی،

شو عصرلک تعبیری کبی، میدان مبارزه او لمایوب؛ بلکه سلام دائمی،
معاونت عمومیه میدانی اولور ایدی.

بوڭا كوره شرائع سماویه لرلک هر برى انسانلىرى قناعت، شفقت،
عدالت کبى فضائل روچىلە تربىيە ايتمىيەڭ زىادە اهتمام ايتدىلر.
رفاهىتك افراط درجه لرنىن انسانلىرى تنفيير ايدىلار. زيرا انسانلۇڭ
حدوددن طيش رفاهىتى دىگر انسانلۇڭ كوچلرى زھمتلىرى حسابىنە
اولور. شرائع سماویه تعلیماتنە كورە، هيئت اجتماعىيە شفقت ھم
تعاون اساسلىينە بنا قىلىنمىق تېوشىلر. «حيات دە مباڑە اصولى» اول دە
معلوم دگل ایدى. شو كۈنگى مدنىت نظامىلە بىراپتى طوغىدى دە،
انسانلىرى - رفاهىت دە عمر ايدىر اغنىيا طبقەسىلە، راحت يوزى كورمز
عملە طبقەسنه تقسيم ايتدى.

شريعت اسلامىيە ملکكىچە جوھت اخلاقىيەسنه عائىد نقطەدە شرائع
سماویه لرلک هر برىينە موافقىت ايدىب، حق ملکى انسانلۇڭ ترقىياتنە،
اقتصادىينە، تعاونلىينە مناسب اساسلى اوزىزىنە تأسىيس ايتدى:

حق ملکى - حق محترم حق مقدس ايتدى. انسانلۇڭ اوز
مساعىسىلە حاصل اولور ملک يالكىز اوزىزىنە مختص اولور. ملکى
كىسب ايدىر اىكىن، ھەم دە او ملکىنى استفادە ئىدر اىكىن، ھر انسان
امان كولە گەستىدە استراحت ايدىر؛ اغتصاب، يا احتيال يا احتجاج
طريقيلە ملکكىچە زوالىنىن قورقماز.

حق ملکى - حدودلۇڭ هيچ بىريلە تحدىيد قىلمادى. زира ملکكىچە
محدود دگلىڭى هيئت اجتماعىيەدە بر قاچ جەتىن ضروردر. ۱) انسانلۇڭ
اجتىادلىينە میدان براقمق اىچۇن، چۈنكە عملكە ئىمەنلىك بىرەنە
تعىيىن قىلىملىق عملكە اوزىزىنە بىر حد تعىيىن ايتىك كېيىدر. ملکكى
محدودلۇڭى انسانلۇڭ عمل دە نشااطلىينە بىيوك بىر مانع اولور ايدى.
۲) اڭ بىيوك اشلىك اقامىت وانشاسىنە لازم اولاچق بىيوك سرمایه لرى
حاضرلەمەيە امكىن براقيقى اىچۇن، زира بىيوك اشلىك ادارەسىچۇن بىيوك
سرمایه لرلک بىر ال دە وجودى ضروردر.

شرع اسلامی حق ملکی تحدید ایتمه مش ایسنه ۵۵، بیوک خزینه‌لری انسانلرک الله بالکنز امانت او لمق صفتیله تسليم ایتمشدر. فائده‌سی یوق مصرف‌لرده مالی اسراف ایتمه‌مک، مدینه‌ده یا دولت‌ده بر محتاج بولنور ایکن، انسان اوز مال‌لرینی بالکنز اوزیناڭ رفاهیتلرینه حصر ایتمه‌مک — قانون حکمیله انسانلره واجب دگل ایسنه ۵۶، ایمان هم و جدان اقتضاسیله واجبدر. اسراف‌ک هم‌د «کنز» لڭ حرمتی بوڭا كوره‌در ..

شریعت اسلامیه حق ملکی — تعاون اساسنے بنا ایتمشدر. حاجت اصلیه دائمه‌سنہ داخل شیلری انساناث بالکنز اوزینه ترک ایتمش ایسنه ۵۷، حاجت اصلیه‌دن فضله شیلرده هیئت اجتماعیه ایچون‌د بـ حصه تعیین ایتمشدر: يرڭى حاصلاتندن عشر، تجارت حاصلاتندن ربع عشر کبى حصه‌لری عمومی حاجت پوللرینه صرف قىلنىق ایچون افراز ایتمشدر. شرعاً افراز قىلنىش حصه — اگر بتمامها ادا قىلنه جق اولور ایسه، او وقت مجتمع انسانی‌د تسویه قىلنىماش حاجت هېچ فالماز ایدى. يرڭى محصولاتندن يوزده اون، تجارت حاصلاتندن ایکى يوزده بش — هیئت اجتماعیه‌ده هر بر حاجتى تسویه ایده بىلور قدر بیوک بر مبلغدر .

مقصد: هیئت اجتماعیه‌ده فقیرلر لڭ على الخصوص عمله‌لار لڭ حال‌لرینی اصلاح ایچون — طبیعی اولان حق ملکی الغا ایتمک لازم دگل، بلکه حقوق ملکیه‌بى عدالت اساسنده افامت ایتمک كفايهدر .

ملک، يوقارى‌ده يازمش ایدك، دىگرلر لڭ انتفاع‌ده تصرف ۵۸، حقلرینى قطع ایدر هيئیت‌چه بر مالك او انسانه ياخود بر جماعتى اختصاصىدر. شو اختصاص سبیل مالك او مالك رقبه‌سیل منفعتلر بـ انتفاع‌دن، هم‌د رقبه‌سندە منفعتلرنى هر نوع تصرف‌دن ممکن اولور: استرسه او مالی حبس ایدر، استرسه استهلاك ایدر، استرسه دىگرلاره تملىك ایدر .

(۱۸۸) ملک - رقبه‌لوهه منفعتلهه متعلق اولور.

یر، یزیوزن وار معدن نبات حیوان کبی شیلرگه عینتلرینه ده او شیلدن حاصل اولور منفعتلهه ملک متعلق اولور. شرع شرباک قانونی شودر.

فقیهله لرگه بعضی «ملک - رقبه‌له متعلق اولماز. رقاب بالکن بر اللهک ملکیدر.» دیمشلر. انسانلرگه ملکی، شو مذهبه کوره، بالکن منفعتلهه متعلق اولور. زیرا حق ملک انسانلرگه بالکن حاجتلری ایچون مشروع ایدی. انسانلرگه حاجتی شیلرگه منفعتلهه یله استیفا قیلنور، رفابک مملوکیته ضرورت قالماپور.

شبده یوق، عالم وجودده وار شیلرگه هر بری - او فاسخی بیوگی - اللهک ملکیدر. شو مسئله ده او جهندن اختلاف بولنمی ممکن دگلدر. لکن رقاب اشیاده انسان هر نوع تصرف ایده بیلور، یا انلاف ایدر، یاخود ممکن طریقلرگه هر بریله تغییر ایدر: انسان - یهمک ایچون حیوانی ذبح ایده بیلور، حاجت ساعتلرنله طعامی شرابی استهلاک ایده بیلور، فائده سی یوق یاخود ضروری وار شیلری انلاف ایده بیلور. شو تصرفلرگه هر بری شرعاً جائزدر. رقاب اشیاده بویله تصرفلرگه جوازی رقبه‌لرگه مملوکیته بر شاهد قطعیدر. رقبه‌لرگه - خالقنه مملوکیتی بوگا منافی دگلدر. منفعتلهه رقبه‌لرگه کبی بالکن بر اللهک ملکیدر. هر موجودگه حقیقی مالکی الله - یرگه هم ده یوده وار شیلرگه رقبه‌لرینی ده منفعتلهه یعنی ده نوع انسانه تمیلیک ایتمشدیر. بر کبی، استغلال یعنی حاجت اولور شیلری ثروتلری استحصال ایچون خلق قیلنمق شیلر؛ بعض مذهبک رأینه کوره، افرادگه ملکی اولماز. اویله شیلر، او مذهبک رأینه کوره، - ثروتی تحصیل ایچون اوز اجتهادینی صوف ایدر انسانلر الله بلا بدل تسليم قیلنمق لازمدر.

انسان - سکناسی ایچون لازم او لور بولری خانه‌لوری، حاجت‌مند استعمال قیلنور کیوم طعام، لباس، جهاز، آت، آرابا کبی شیلری، عمومی صورت‌ده تعییر ایدر ایسه‌ک، انسانلرگ حاجتی بولنگ استهلاک یا استعمال قیلنور ایچون تحصیل قیلنمش شیلری مالک او لور. لکن انسانلرگ حاجتلرینی استحصل ایچون خلق قیلنمش بیر - هیچ بر انسانه ملک او لماز. بیر - استهلاک ایچون خلق قیلنمش، بلکه نوع انسانگ عمومه لازم او لور شیلری حفظ ایدر بر خزینه عمومیه صفتیله عمومک فائدہ‌سی ایچون خلق قیلنمشدر. بیر - قوه انباتیه سیله عوام انسانلری تریه ایدر، معادنیه انسانلرگ همه حاجتلرینی هم حفظ هم ایصال ایدر : انسانلرگ طعاملری شرابلری لباسلری، بقالریه لازم او لور بوگا باشقة حاجتلری همه‌سی بردن تحصیل قیلنور.

بیر - انسانلرگ هر فردینه ملک او لا بیلور بر مال یا ثروت دگل، بلکه اویل ثروتلرگ منبعیدر، خزینه سیلر. حاجت بولنده استهلاک یا استعمال قیلنور شیلری انسانلرگ هر فردینه تمیلیک جائز ایسه‌ده، او شیلرگ مؤبد خزینه‌سی او لمق صفتیله خلق قیلنمش بیری، بلکه عوماً، استحصل اثروت‌ده واسطه او لور شیلری تمیلیک جائز دگلدر. سیاسی اقتصادی بیوک انقلاباتگ رهبرلری اشتراکیونگ مذهبی شودر. یوقاری‌ده بیان ایتدک : شریعت اسلامیه نظرنده ملک متعلقی جهتیله محدود دگلدر : بیرگ او زی، بردنه وار شیلرگ هر برسی - رقبه‌سی^{۵۵} منفعتلری ده انسانلره ملک او لا بیلور. یو کسی شیلرگ مملوک‌بینه مترتب او لا بیلور مفسدہ‌لاری شریعت اسلامیه، اشتراکیون کبی ملکی ائکار یا ابطال ایتمکله دگل، بلکه باشقة چاره‌لر ایل تدارک ایتمش. زیرا هیئت اجتماعیه‌ده حق ملکگ مصلحتاری، او لا بیلور مفسدہ‌لره نسبتله، دها بیوکدر. قانون ملک - عدالت اساسنده اقامت قیلنور ایسه، مفسدہ بوللری‌ده باغلانمش او لور.

(۱۸۹) بیر - برو ادمک یاخود جماعتگ ملکی او لا بیلور.

بیرگ رقبه‌سنه ملکگ تعلقی مسئله‌سی - قران کریمک متعدد

آيتلريل ثابتدر . بوڭا ڪورهده شو مسئله امت اسلاميه طرفندن بالاجماع قبول قىلىنىشدر .

ير بى آدمك ملكى اولا بىلور . بوڭا دلالت ايدر آيت كريمه لر : «أيود احدهم ان تكون له جنة من نخيل واعناب تجري من تحتها الانهار . له فيها من كل الثمرات .» (البقره - ٢٦٦)

«واضرب لهم مثلاً رجلين، جعلنا لاحدهما جنتين من اعناب وحقننها بنخل وجعلنا بينهما زرعا. كلتا الجنتين آنت اكلها ولم تظلم منه شيئا. وفجرنا خلالهما نهراً. وكان له ثمر فقال لصاحبها وهو يحاوره انا اكثـر منك مالاً.» (الكهف - ٣١)

شو ايکى آيت كريمه مثل طریقنى وارد اولوب، بى قطعه يوڭى
بر آدمه مملوك او لا يليل جىگنه دلالت ايدر . زيرا او لاڭى آيت
كريمه ده، يىمىشلىڭ همه نو علرىنى شامل او لوپ اطرافنده نهر لر
آفار، جىنىڭ مملوكتى ذكر قىلىنىشدر . او يل بى جىنىڭ مملوكتى ،
ير ملوك دگل ايكن، مە肯 دگلدر . بالضروره بى قطعه يرلۇڭ مملوكتى
جواز يىنه شو آيت كريمه دلالت ايدر . ايكنجى آيت كريمه ده . آرالارنىڭ
ايگون يرلارى، آفار صولارى وار، هم ده يىمىشلىڭ همه نو علرىنى
دېرور - ايکى جىنىڭ بى آدمه ملوك او لا يليل جىگى ذكر قىلىنىشدر .
آيت كريمه اخىرنىدە «انا اكثـر منك مالا» جمله سندە «مال» كامەسىل
يرلۇڭ مملوكتى تصرىح ده قىلىنىشدر .

شو معنایى افاده ايدر آيتلر قران كرييم ده محصور دگلدر .
ير - بى جماعتك ملكى ده اولا بىلور . بوڭا دلالت ايدر آيت كريمه لر :
«واعلموا أن ما غنمتم من شيء فان لله خمسة وللنـسـوـلـ ولـنـدـىـ
القـرـبـىـ والـيـتـامـىـ وـالـمـسـاـكـىـنـ وـابـنـ السـبـىـلـ .» (الأنفال - ٤)

ير خمس شو آيت كريمه ده مذكور صنفلىره تعىين قىلىنىش ؟
ضـرـورـتـ بـيـانـ حـكـمـىـلـهـ، دـورـتـ خـمـسـ غـانـمـلـىـڭـ اوـلوـبـ قالـلـورـ . تـقـىـيمـدـنـ
قبلـ يـرـ جـمـاعـتـكـ مـلـكـىـ اوـلوـرـ .

«وَادْكُرُوا أَذْ جَعَلْكُمْ خَلْفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَاكِمْ فِي الْأَرْضِ
تَتَخَذُونَ مِنْ سَهْلِهَا قَصُورًا وَتَنْجُونَ مِنْ الْجَبَالِ بِيُوتِنَا. فَادْكُرُوا أَلَاءَ
اللَّهِ».» (الاعراف - ٧٤)

شو آیت کریمہ، بر قومک انقراضی صوٹنده یرلک دیگر قوملره
ملک اولمچ طریقیله انتقالله دلالت ایدر: عاد قومی صوٹنده ژمود
قومی یردہ کیف مایشا تصرف ایتمش؛ شو تصرف «فَادْكُرُوا أَلَاءَ
اللَّهِ» قرینه سیله ملک طریقیله اولمش. زیرا همه تصرفاتی مباح ایدر
قدر انعام - تمیلیک بولنمادقہ متصور دگلدر ،

«كُمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْوَنٍ. وَزَرَوْعَ وَمَقَامَ كَرِيمٍ. وَنَعْمَةً كَانُوا
فِيهَا فَاكِهِينَ. كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا فَوْمَا آخَرِينَ.» (الدخان - ٢٥)

ترک - شو آیت کریمہ ده انسانلرک اوزلرینه اسناد قیلنمش. بر
قوم حسن اختیارلریله ، یولرینی او یولرده وار صولاری جنتری
ایسکونلری ترك ایتدکن صوٹ، دیگر بر قوم او یولره استیلا ایدر
ایسہ مالک اولور . زیرا عرف قران ده «ایراٹ» تمیلیکدر .

«فَاخْرُ جَنَاهِمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْوَنٍ. وَكَنُوزَ وَمَقَامَ كَرِيمٍ. كَذَلِكَ
وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ.» (الشعراء - ٥٧)

شو آیت کریمہ ده شارع - اخراجی اوزینه اسناد ایتمش. شارع
حکیمک هر بر فعلی، شبھه یوق، حکمت اقتضاسیله، عدالله البته موافق
اولور . بناً علیه، شو آیت کریمہ افاده سنه کوره، بر قوم عدالت
حکمنه موافق صورتکه یوندن اخراج قیلنور ایسہ، استیلا اینجک قوم،
خلف اولمچ صفتیله، او یولری مالک اولور .

«وَالْأَرْضُ وَضْعَهَا لِلَّانَامِ. فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ. وَالْحَبَّ
ذَوَالْوَصْفِ وَالرِّيحَانِ.» (سورة الرّحمن - ١٠)

شو آیت کریمہ یرلک ملوكیتنه دلالت ایدر . زیرا اشیای طبیعیه
لام اختصاص عبار سیله انسانلرہ اضافه قیلنور ایسہ، قران کریمک
عرفنه کوره، ملوكیت مستفاد اولور . بوٹا «اولم یروا انا خلقنا لهم
مما عملت ایدینا انعاماً فهم لها مالکون» آیت گریمه سی شاهد اولاً بیلور:

« خلقنا لهم » جمله الهيـهـستـدن مستـفاد « اختـصاص » اوـزـريـنهـ
« فـيـهمـ لـهـاـ مـالـكـونـ » جـمـلـهـ سـيـلـهـ مـلـكـ تـفـرـيعـ فـيـلـنـهـشـدـرـ .ـ شـوـ آـيـتـ كـرـيمـهـ
دـلـالـتـيلـهـ عـيـوانـاتـ اـنـسـانـلـهـ نـصـلـ مـلـوكـ اـولـورـ اـيـسـهـ ،ـ «ـ وـالـأـرـضـ وـضـعـهـاـ
لـلـازـامـ » آـيـتـ كـرـيمـهـسـىـ دـلـالـتـيلـهـ يـرـدـهـ اوـبـلـهـ مـلـوكـ اـولـورـ .ـ «ـ فـبـاـيـ
آـلـاءـ رـبـكـماـ تـكـذـبـانـ » آـيـتـ كـرـيمـهـسـىـ دـلـالـتـيلـهـ يـوـقـ اـيـكـنـ «ـ اـنـعـامـ » تـعـيـيـرـىـ دـهـ
بـوـنـ تـأـيـيدـ اـيـدـرـ .ـ زـيـرـاـ تـمـلـيـكـ يـوـقـ اـيـكـنـ «ـ اـنـعـامـ » تـمـامـ دـگـلـدـرـ .ـ

هـرـ حـالـ دـهـ يـرـلـثـ رـفـيـهـسـنـهـ مـلـكـاـثـ تـعـلـقـيـ مـسـئـلـهـسـىـ شـرـيـعـتـ اـسـلـامـيـهـ دـهـ
قطـعـيـ ضـرـورـىـ بـرـ مـسـئـلـهـدـرـ .ـ مـحـصـورـ دـگـلـ آـيـاتـ قـرـائـيـهـ دـنـ مـاعـداـ،ـ
سـنـتـ مـتوـاـتـرـهـ اـيـلـهـدـهـ بـلـاـ شـبـهـ ثـابـتـ اوـلـمـشـدـرـ :ـ اـبـتـدـايـ اـسـلـامـيـتـدـنـ شـوـ
كـونـهـ قـلـرـ يـرـ حـقـنـهـ بـيـعـ،ـ اـجـارـهـ،ـ هـبـهـ،ـ وـقـفـ كـبـيـ تـصـرـفـاتـ بـلـاـ خـلـافـ
اجـراـ قـيـلـنـهـ كـامـشـدـرـ .ـ يـرـلـثـ اوـزـيـ مـلـوكـ اوـلـيـاسـهـ اـيـدـىـ،ـ اوـ تـصـرـفـلـثـ
هـيـچـ بـرـيـ جـائـزـ اوـلـامـارـ اـيـدـىـ .ـ سـنـتـ قـطـعـيـهـ اـيـلـهـ جـائـزـ اوـلـاـكـلـمـشـ
تصـرـفـلـرـ يـرـلـثـ مـلـوـكـيـتـهـ تـطـعـيـهـ هـمـ ضـرـورـىـ صـورـتـهـ الـبـتـهـ دـلـالـتـ اـيـدـرـلـرـ .ـ
شـوـ بـيـانـلـهـ قـاعـدـهـمـ اـثـبـاتـ قـيـلـنـهـشـ اوـلـسـهـ كـرـكـ .ـ يـعنـىـ :ـ «ـ يـرـ بـرـ
جمـاعـتـكـ ياـ خـودـ بـرـ آـدـمـكـ مـلـكـيـ اوـلـاـ بـيـلـورـ .ـ » قـاعـدـهـسـىـ شـرـيـعـتـ
اـسـلـامـيـهـ نـظـرـنـهـ ضـرـورـىـ بـرـ مـسـئـلـهـدـرـ .ـ بـنـ شـوـ مـسـئـلـهـيـيـ،ـ جـزـئـيـ مـسـئـلـهـ
اـيـسـهـدـهـ،ـ قـاعـدـهـ تـسـمـيـهـ اـيـتـدـكـ .ـ قـضـيـهـ كـلـيـهـ مـعـنـاسـيـلـهـ دـگـلـ،ـ بـلـكـهـ حـيـاتـ
اـنـسـانـيـهـدـهـ الـثـ مـهـمـ اـسـاسـ اوـلـمـقـ معـنـاسـيـلـهـ .ـ حقـ مـلـكـ قـاعـدـهـدـرـ،ـ يـعنـىـ
هـيـئتـ اـجـتمـاعـيـهـ حقـ مـلـكـ اـسـاسـهـ بـنـاـ قـيـلـنـهـشـدـرـ .ـ قـاعـدـهـ تـعـيـيـرـهـ دـهـ الـثـ
هـمـ رـكـنـ كـاـيـتـ دـگـلـ،ـ بـلـكـهـ اـسـاسـيـتـدـرـ .ـ

ملـكـ اـرـضـلـثـ مـشـرـوعـيـتـيـ اـثـبـاتـ قـيـلـنـهـقـدـنـ صـوـلـكـ «ـ يـرـ نـهـ اـيـلـهـ
مـلـوكـ اوـلـورـ؟ـ » سـوـالـلـهـ جـوـاـ اوـلـاـبـيـلـهـ جـاـكـ قـاعـدـهـيـيـ بـيـانـ منـاسـبـ
اوـلـسـهـ كـرـكـ .ـ

(۱۹۰) يـرـ اـحـيـاـ اـيـلـهـ مـلـوكـ اوـلـورـ .ـ

يـرـلـثـ - اـنـتـقـالـ طـرـيـقـيـلـهـ،ـ يـعنـىـ بـيـعـ،ـ هـبـهـ،ـ ياـ اـرـثـ طـرـيـقـيـلـهـ مـلـوـكـيـتـىـ،ـ
شـرـيـعـتـ اـسـلـامـيـهـ نـظـرـنـهـ،ـ هـرـ بـرـ اـشـقـبـاهـدـنـ عـارـىـ بـرـ حـقـيقـقـدـرـ .ـ وـجـهـ

مشروع ایله بىرى اشترا ايدن بىر آدم يسا بىر جماعت او بىرى
رېقىسىلە البته مالك اولور. لىكن انتقال ھەحالدە اسباب فرعىيەدىندر،
اسباب اصلىيەدن بىرياله ملك ثابت او لمائىنجە انتقال البته مشروع
اولماز. يېڭى مملوکىتى حقىنە سېيلرڭىز مەنھاسى، يوقارى دە تەھىيلاتىلە
بىيان قىلىنىش، استىلاذر. يېڭى بىر قطعەسە «استىلا» لىسان شەريعىت دە
«احيا» تىسمىيە قىلىنور.

احيا: بىرىي مقصود حاجتلەرڭىز بىرينه صالح اولور حالە كتورمىك در.
حاجت ھەم غارض اختلافىلە احيا مختلف اولور. «مثلا: حيوان صافلامق
ايچون بىرى احيا - او يېڭى اطرافىنە بىر احاطە بنا ايتىمكە تمام اولور.
لەن سكىدا ايچون احيا يالڭىز احاطە اىلە تمام اولمايىپ، بلەكە
انسانە مىسکىن او لاپىلەجك بىر بنا اىلە عاصل اولور. زراعەت ايچون
احيا - او بىرى آرولامق، صابان سورىمك، ياساغمور اىلە اش تەمام
اولماز اقليم دە صو حاضرلەمك كېنى شىلىرلە تمام اولور.

بىرى احيا دە انسان طرفىنەن بىر قدر عمل بولۇنق لازىمدر.
اگرودە مطلوب اولان حاجتى استىفا ايتىمك انسانڭى عملنە توقۇف ايتىمىز
ايىسە، او يىردىن او حاجتى استىفا ايتىمك احيا اولماز. مرعالىرە حيوانلارى
او تىلانتىق، نەھىرلەن صو آلمق - استىلا حكمىنەن دىگلەر. زىپرا مرعالىرە
وار نبات، نەھىرلە آفار صو طبىعت طرفىنەن ھەمە انسانلەرڭىز استفادەسەنە
حاضرلەنىشىر. او يەلە شىلىردىن استفادە هېچ بىر انسانڭى هېچ بىر عملنە
توقۇف ايتىمەيور. هېچ بىر عمل سېقت ايتىمەمىش اىتنى او شىلىرە
اختصاصى دۇرى ايتىمك البته عىدالىڭ حكمىنەدە ئىمالىدۇ.

احيا - يالڭىز «ارض موات» دە سېب ملك اولور. موات دىيمك
- بوجە من الوجه حق غير سېقت ايتىمەمىش دىيمىكدر. اگرودە بىر
يىرده ملك مختارم سېقت ايتىش ايىسە، ياخود آثارڭى دلالقىل سېققىنى
محتمل اولور ايىسە، او يەلە يور احيا سېبىلە مملوک اولماز.
احيانىڭ سېبىلگى حقىنە شارع عليه الصلاة والسلام حضرتلىرنەن
احادىث ثابتە روايت قىلىنىشىر:

«عن عروة عن عائشة ان النبي قال: من عمر ارضًا ليس له احد فهو احق بها. قال عروة وقضى به عمر في خلافته». البخاري.
يعنى: بر انسان ، غيرك حقیله مشغول دگل یری تعمیر ایدر ایسه، مالک اولور . خلیفه عمر حضرتلىرى ده شویله حکم ایدر ایدى، صحابه لردن مخالفت ایدن بولنمادى .

«عن سعید بن زید ان النبي قال: من احیا ارضًا میته فھی له . وليس لعرق ظالم حق». احمد، ابو داود، الترمذی، النسائی.
يعنى: مواتی احیا ایدن مالک اولور . احیا صوڭنده دیگر بر آدم او یره هجوم ایدەجك اولور ایسه، غيرك حقنه ظلم ایتمك جوتىلە، منع قىلنور . «وليس لعرق ظالم حق»ڭ معناسى شودر .

«عن سمرة بن جندب وعن جابر بن عبد الله ان النبي قال: من احاط حائطا على ارض فھی له ». ابو داود واحمد.

يعنى: غيرك حقیله مشغول دگل یرده بر آدم احاطه بنا ایدر ایسه، او یری مالک اولور .

شو احاديث ثابتە دلاتنە کورە، احیا سبیلگى ایچون - یرڭ
حق غیرلە مشغول دگللىگى شرطدر . یرڭ - احیا ایدن آدمە موبد
صورتىدە مملوکىتى ثابتدر . «احیا» ھم «میته» تعبيرلارى - احیا ایدن
آدم طرفىن بىر عملڭ سېقت ایدەجگەنە ارشاد در .

احیا سبیلە ملک اولمش یرڭ حریمی ده ملک اولور . حریم :
بردن انتقاماڭ كمالى ایچون لازم اولاجق طرفلار . حریم - حاجت
اقتضاسىلە تقدیر قىلنور . بر آدم ارض موات ده قويى چىقارسە، او
قوبيى دن آسانلقلە استفادە ایچون نه قدر بر لازم اولاجق ایسه، او
قدر بر احیا ایدن آدمڭ ملکى اولور . ارض موات ده خانە بنا
ایدن آدمڭ سکناسى ایچون، عادت ده نه قدر بر لازم اولور ایسه،
او قدر یری مالک اولور . بر قدر جماعت ارض موات ده بر قريي
انشا ايدرلر ایسه، حيوانلارى ایچون لازم اولاجق مرعابى زراعتلرى
ایچون لازم اولور ايگۈنلەك يىرلە، اموات ایچون لازم اولاجق قبرستان

تند هلری بلکه عموماً همه عادی حاجتلری ایچون لازم اولور بولو، قریه بولینه تبعاً او جماعتئ ملکی اولور.

شرع اسلامی نظرنده انسانلرگ یوری تملکلری ابتدای امرده استپلا - احیا اصولیله در. بر مملکتئ یوری او مملکتئ قومنه استپلا - احیا اصولیله ملک حساب قیلنور. بر بورده معیشت ایدر قوم او بولگ مالکی اولور؛ دیگر قوم او بوره هجوم ایده مز.

بر دولت ياخود او دولتئ حکومتی حدودئ منتها سنه قدر مملکتئ همه يزندہ سیاسی هم اداری جهتلرده تصرف ایده بیلور ایسده، بولگ مالیتنه مالک او لمق صفتیله بولگ هیچ بر قطعه سنه تصرف ایده مز. حکومتئ رئیسی امام حضرتلری ده - اوزینه مخصوص قیلمق ایچون هیچ بر بوری افزار اینه مز. لکن عموم دولتئ مصلحتی ملاحظه سیله بر بوری بر مصلحت عمومیه ایچون افزار ایده بیلور احیا ایده جك آدمه یا امام یا حکومت بر بوری تملیک ایده بیلور؛ لکن او تملیک بدلندہ احیا ایده جك آدمدن بر قدر هوض آلمق جائز اولماز. زیرا تعیین قیلنمش بر امامک یا حکومتئ ملکی دگلدر. حکومت - بورده، مالک او لمق صفتیله دگل، بلکه مدیر او لمق صفتیله تصرف ایدر. عمومک مصلحتنے موافق او لمق شرطیله حکومتئ تصرفاتی نافذ اولا بیلور. بوجه من الوجه عموم جماعتنه تضییق او لاجق تصرفات شرعاً نافذ اولماز. بوڭا کوره معادن ظاهروی انسانلرگ بولینه یا بر صنفه تملیک ایده جك ایسه، حکومتئ بولیله تصریف نظر شریعت ده مقبول اولماز.

معدن ظاهروه: بر بوزنده بنفسه بولنور، انسانئ عملنے حتاج او لماز معادن. صو، طاش، طوز، جبس، نطف کبی شیلر. بونلار طبیعت طرفندن انسانئ استفاده سنه مجاناً بدل قیلنمشدر. بولیله شیلر هیچ بر انسان هیچ بر صورتل اختصاص کسب ایده مز: احیا قاعده سیله او شیلر انسانلرگ بولینه مملوک او لماز؛ امام یا حکومت او شیلری اقطاع طریقیله انسانلرگ بولینه تملیک یا تخصیص اینه مز.

همه انسانلر او شيلردن استفاده حقندن بلا تفاوت شريکدر . هر بر انسان او شيلردن بلا بدل استفاده ايدر .

معدن باطنیه: انسانڭ عملنە توقۇف ايىدر معدنلر . تيمور، جىن كومش، آلتۇن كېنى . بو يە شىلەر طبىعىت طرفىدىن مجاناً بىذل قىلىنماشىن، بلکە او شيلردن استفاده اىچون انسان طرفىدىن غايىت بىوک امكىن، صرف قىلىنچ ضروردر . بۇڭا كورە معدن باطنیيىي امام ياخىومت، مصلحت ملاھىط سىل، انسانلرڭ بىرىنە يا بر جماعتىنە اقطاع طرىقىلە وىرە بىلور . لەنن او صورتىدە اقطاع - تىلىك حكىمنىدە او لماز . مصلحتىڭ افتىضاسىنە كورە حكىومت او آدمىن او معدنلىرى استرداد ايدە بىلور .

احيا قاعدهسى، همە حكىمتىڭ يerde تصرىقى - «لا ضرر ولا ضرار» قاعده اصلىيەسىنە موافقىتى ضروردر . عمومىڭ مصلحتىنە ضرر يوق صورتىرده احيا قاعدهسى عمل ايىدر، حكىمتىڭ تصرىقى نافذ او لور . عمومىڭ استفادەسىنە تضييق وىرەجاك او لىديمى، او تقدىرده احيا قاعدهسى عملسىز قالور، حكىمتىڭ تصرىقى دە نفوذسىز او لور .

دواوين سنن دە تفصىلاتىلە بىيان قىلىنىش احکام شوعىيەيى - بز، قاعدهسى اىضاح ايتىك قىسىلە، بورا دە على الاختصار نقل ايتىك . اجمال ايىدر ايسەك، خلاصەسى شوپىلە او لور .

طبىعىت طرفىدىن انسانلرە مجاناً استفاده اىچون بىذل قىلىنىش صو، نبات، معدن كېنى شىلەر انسانلرڭ بىر فردىنە يا بر صىفته هېچ بىر صورتىلە تخصيص قىلىنەماز .

غىرلۇڭ حقىلە مشغول دىگل ير - احيا ايلە ملک او لا بىلور . لەنن بوجە من الوجه غىرلۇڭ حقىلە مشغول او لور ايسە، او يە يerde احيا قاعدهسى عمل ايتىز .

احيا ايلە ملک - ملک مطلق او لور . احيا ايدىن آدم او يرى بىع ايدە بىلور، او يىر - ارىت طرىقىلە وارثىلە انتقال ايىدر .

احیا - حاجت ایله تقدیر فیلنوور: حاجت قدر یز احیا سبیله مملوک اولور؛ اما حاجتنن زیاده یز - احیا قاعده سیله مملوک اولماز. حکومت یا دولت یرلگ مالیته مالک دگلدر. کیم احیا ایتمش ایسه، یز او آدمک یا او قومک ملکی اولور.

یرلگ بر قطعه سنه اور و نلاشوپ معیشت ایدر فوم - شرعاً او یولگ مالکی حساب فیلنوور. او یز - موات دگل، بلکه معمور اعتبار فیلنووب، احیا قاعده سیله او یز دیگر فوم نملک ایده من. بر دولت سیاسی جیتنن بر قومک یزینه استیلا ایدر ایسه، و یز او قومک ملکتندن چیقماز، دولت - دولت اسلامیه اولسده، او بردہ معیشت ایدر فوم - غیر اسلام اولسده. امامک یا حکومتک یرده تصرفاری مصلحت عمومیه حدودن نافذ اولور. عمومک استفاده سنه طارق ویره بیل جاک تصرف، کیم طرفندن اولور ایسده، معتبر اولماز.

(۱۹۱) حقوق محترم هم مقومدر.

بورا ده حقوقن مراد - انسانک اجتهادی هم فوه عقلیه سی و اسطه سیله وجوده کلور ادبیات، کشیفات، اختراعات کبی شیلر لگ صاحبلر ینه اختصاصلر یدر. حق قلم دیمک بر ادبیک فوه فلمیه سیله وجوده کلامش اثرلگ، مالک صاحبینه اختصاصی کبی، او ادبیه اختصاصی در؛ حق اختراع ده شویله در.

حق محترمدر دیمک - دیگر لرلگ او حق اوزر ینه تعدادی ری ممنوع دیمکدر.

مثلا، حق اختراع مقومدر دیمک - هیئت اجتماعیه ده او اختراع دن حاصل اولور فائنه لر مقابلننک محترعلر بر قیمت طلب ایده بیلور لر دیمکدر. حق قلم، حق اكتشاف، حق اختراع کبی حقوقک تقویمی - هم طبیعی هم شرعی بر حقیقتدر. زیرا اعمال عقلیه، عادی عمللر کی بخود ذها زیاده انسانلر لگ احتیاجلر ینه خدمت ایدرلر.

بر ادیب‌لر قوه قلمیه سیله نالیف قیلنمش کتاب، یاخود بر شاعرلر
قوه شعریه سیله خلق قیلنمش اثر، شبهه یوق، انسانلر ایچون آز
یا چوق فائده کتورر. انسان بالکن مادی حیوان دگلدر، بلکه
روحاف بروملکدر. بوڭا کوره ادیب‌لر بیوک شاعرلرل اثرلرندن
فابیلتنه کوره البته استفاده ایدر. عمومک استفاده‌سی مقابلنئ اثرلر
صاحبی بروحق کسب ایتمش او لور.

اختراعاتلر هیئت اجتماعیه‌ده فائده‌لری تحدید ممکن دگل
درجده‌د گوبدر. انسانلرل اڭ اوافق حاجتلرندن آلوب اڭ بیوک
حاجتلرینه قىسرا هر بروشى - مخترع‌لر اختراعلری سایه‌سنده آسانلقل
تحصیل قیلنور. اصول طبع اختراع قیلنوب، انسانیت هم معارف
هالىمه نه قدر فائده‌لر کتوردى! ماکنەلر اختراعى حیات انسانیه‌بى
نه قدر تسهیل ایتدى! الکتریق هم ماغنیت فونلرینى کشف ایدن
انسانلر ھە عالم انسانیت ایچون نه قدر بیوک خدمتلر فائنه‌لر براقدیلار!
اختراعل ا او قدر عمومى ابدى فائده‌لرینه مقابل مخترع‌لر البته
بر حق فازانورلار. اختراع مخترعل ملکى کى حساب قیلنور.

حقوقل، اموال كېيى، تقومنه - حدیث اماملرینىڭ اجتماعیله روایت
قیلنمش «من ترك حقاً او مالاً فهو لورته» سنت ثابت‌سی ده دلالت
ايدر. زيرى حقوق مملوک ھم متقوم اولماسه ايدى، وارثلره انتقالى
ممکن اولىماز ايدى. فقيه‌لر كتب فقهىدە بيانلرینه کوره، حدیث
شريف ده مذکور «حق» اختصاصلرل اوفاقلرینى ده بیوكلرینى ده
شاملدر. حق قىل، حق اختراع كېي بیوک حقوق، بىلا شبهه، نص
حدیث تختنە مندر جىدر.

حقوقل احترامنە کوره، صاحبلىرى انحصر برلتى آلايلورلر.
تقومنه کوره، او ھىلىرى، دىيگر ماللر كېيى، بىدل مقابلنىڭ يا بلا بىدل نقل
اينه بىلورلر.

عموماً هیئت اجتماعیه‌ده برو قدر اهمىتى وار حقوق ھر خصوص ده
مال حكمىتىدەر.

(۱۹۲) شارعث احکام شرعیه‌ده تصرفی اوچ نوعدر: (۱) افتا (۲) قضا (۳) امامت. افتا صورتنده حکم-عمومی اولور. قضا صورتنده حکم-حکمک قضاسنه، امامت صورتنده امامک فرماننده توقف ایدر.

شو قاعده شارعث تصرفاتیله استدلال ایدر فقیهلو ایچون خایت مهم قاعده‌در. زیرا شارعث تصرفاتیله بینی فرق ایدمه‌ین فقیه - سنه نبویه‌دن احکام شرعیه‌ین استنباط ایدر ایکن اصابت ایده‌مز. شارعden فعلک صدوری نصل اولمش معلوم اولمادجه، شارعث او فعلیله استدلال ایتمک دائمآ تمام اولماز.

شارعث احکام شرعیه‌ده تصرفی - حکمی اعلام، تعریف طریقیله اولور ایسه، اویله تصرف «افتا» اولور. احکامی اللهدن بندله‌لرینه تبلیغ ایدر رسول‌ده «افتا» جهتی رسالت جهتی اوlobe، مجتهده مفتی‌لک جهتی اوlobe.

شارعث احکام شرعیه‌ده تصرفی تعریف طریقیله او لمایوب، بلکه تنفیذ طریقیله اوlobe ایسه، اویله تصرف - قضا اوlobe، فصل نزاع ایچون اوlobe ایسه؛ امامت اوlobe، فصل نزاع ایچون دگل ایسه. افتا، تبلیغ جهتیله صادر اولمش حکم انسانلرک هر بری حقنک عمومی اوlobe: طلب اوlobe ایسه، هر بر آدم اقدام ایدر، منع اوlobe ایسه، هر بر آدم اجتناب ایدر، اباحه طریقیله اوlobe ایسه، هر بر آدم او حکم‌دن استفاده ایدر.

شارعden تصرف امامت جهتیله صادر اولمش ایسه، او تصرفله عمل ایتمک امامک اذننده توقف ایدر. امامک اذنی بولنمادجه اوشه اقدام ایتمک جائز اولماز.

شارعث تصرفی قضا جهتیله اولمش ایسه، او تصرفله شو کون عمل ایتمک قاضیلرک بزندن قضا صدورینه توقف ایدر. قضا بولنمادجه اقدام ایتمک جائز اولماز.

شارعك تصرفاتنه تمسك ايدر ايكن شو اوج نوعی فرق ايتمنک ضروردر. تصرفك نوعلى اکثريًّا بلا اشتباه معلوم اولور. مثلاً امور عموميه بي اداره يولنه صادر او لمش تصرف البته امامت جهتيله او لور. دعوي ده نراعي رفع ايدر ايكن شارعك تصرف، بلا شبهه، قضا او اور. احكام تعليم ايدر ايكن، ياخود عبادت بيان ايدر ايكن شارعك تصرف تبليغ هم افتنا جهتيل صادر او لمش حساب قيلنور.

احياناً تصرفك نوعی بر قدر مشتبه او لور، تبليغ طريقيله می او لمش، تنفيذ طريقيله می او لمش فقط معلوم او لاماز. بويله صورتلرده فقيهلك نظرى مختلف او لور. بوشما بو ايكي مثال:

١) «من احيا ارضًا ميتة فهى له».

شو حكم شارعden تبليغ طريقيله می صادر او لمش، تنفيذ طريقيله می صدور ايتمنش؟ هر بری البته محتملدر. امام مالك ايله امام شاهى امام احمد حضراتلری حكم تبليغ طريقيله صادر او لمش ديديلر، زيرا رسولك اکثر حکملری رسالت طريقيله بياندر. مشتبه صورتلری ايسه، اغلب طرفنه الحق ايتمنک اصلدر. شو مذهبك كوره هر بر آدم، امامك اذنى او لىسده او لماسده، غيرك حقيله مشغول دگل يرلری احيا ايده بيلور.

امام ابو حنيفة رضى الله عنه حضراتلری «من احيا ارضًا ميتة فهى له» سوزى شارع اکبردن يالڭز تبليغ طريقيله دگل، بلکه امامت طريقيله صادر او لمشندر ديدى. امامك اذنى يولنه مادفعجه ارض موافق هيچ بر آدم احيا ايده منز. حدیث ده مذكور عموم اشخاص عموم تقديرى لازم ايتمه يور. جماعتك فائده مسى ايچون دولت ده صافلانور يerde هر آدم اور هواسيله تصرف ايدر ايسه، انسانلرلك اکثرينه طارق حاصل او لور. عمومى يرلری عدالت اساسلىك تقسيم ايچون امام عادلڭ اذنى يولنمى لازىدر، يوفسنه هيئت اجتماعىيده نهايتنى يوق نزاع دوام ايدر ديدى. مصلحت ملاحظه سيله «اذن»

ویرمک امام النده ایسه‌ده، احیا قیلنه‌چق قطعه بدلنه امام هیچ بر آدمدن بر پاره عوض آلامایور، زیرا امامک ملکی دگل جماعتک ملکیکنر. امامک اذنی يالڭز عدالتى محافظه ایچونلر.

(۲) ابوسفیانڭ خاتونى هند بنت عتبه حضرت رسولك حضورینه واروب «زوجم زیادەسیلە بخیلدر، بىڭا ھم بالامە کفایه ایدر قدر نفقە ویرمەیور» دىدكىدە شارع اکبىر «خىدىلك ولولىك ماپکفېيك بالمعروف» بیورمۇش.

شو حکم فتوی طریقىلەمى، قضا طریقىلەمى صادر اولمش؟
البته هر بىرى مختملدر.

اگروده فتوی طریقىلە اولمش ایسە، هر بر انسان اوز حقنە ظفر ایدر صورنە او حقى آلا بىلۇر، قضا صدورینه توقف ايتىمەز. امام شافعى حضرتلىرى شو رأىي اختىار ايتىدى. بىڭا كورە، زوج نفقە خصوصىنە سارانلىق قىلسە، خاتون اوزىنە ھم بالالرىنە کفایه قىلۇر قدر نفقەيى زوجنە بىلەرمىزدىن آلا بىلۇر. شو حرکتى قانون نظرنە خيانىت حساب قىلماز.

اگر او حکم قضا طریقىلە صادر اولمش ایسە، انسان غریبىڭ النده اوزىنڭ حقنە ظفر ایدر ایسە‌ده، او حقى بلا قضا آلاماز. غيرىڭ النده محبوس حقوق مالىيەسنسە ظفر ایدر ایسە، مىكەمەيە مراجعت ایدر، حکومت واسطەسیلە او ماللىرى استرداد ایدر. سرقىت يسا خيافت كېنى شىلۈر لە اتهامدىن برايەت ایچون شو رأى ذەها زیادە موافقىدر.

(۳) محابىدە سلب مسئلەسى. اگروده «من قتل قتيللاً فل سلبه» سوزى فتوی طریقىلە صادر اولمش ایسە، سلبە استحقاق امامک اذننە توقف ايتىمەز، بلکە شجاعت اظهار ايدىن هر بى نفر نە قدر دشمنى قتل ایدر ایسە، سلبىرىڭ ھر بىرينىه البته مالك اولۇر. اگروده امامت طریقىلە صادر اولمش ایسە، سلبە استحقاق امامک اذننە توقف ایدر.

محاربه قبیلندۀ هر دفعه‌ده امام یا قائد سلب‌لری تنقیل ایتمز ایسه، هیچ بر نفر سلب‌لرک هیچ برینه خصوصی صورت‌ده مالک اولاماز. امام شافعی ایله امام احمد حضرت‌لری اوّلکی رأی ترجیح ایدوب، هر نفر اوّرینک شجاعت‌لیله آلا بیلمش همه سلب‌لری، امامک اذنی یوق ایسه‌ده بالکن اوزی مالک اوّلور دیم‌شلر.

امام مالک ایله امام ابوحنیفه حضوت‌لری شارع‌دن سلب حدیثی امامت طریقیله صادر اوّلمش؛ سلبه استحقاق امامک اذننه توقف ایدر دیم‌شلر. شو ایکی فواثک هر بری مختملدر، لکن ایکنجه فول بر فاج جهتنم ترجیح قیلنه بیلور: ۱) نفر اره سلب ویرمک وقت رسالت‌ده بالکن بر دفعه‌هه حنین محاربه‌سنده واقع اوّلمش‌ده، صوکره ابوبکر خلافت‌ده ترک قیلندمش. اگرده فتوی طریقیله اوّلیسه ایدی، هیچ بر وقت ترک قیلنم‌از ایدی. ۲) حدیثی فتوایه حمل ایتمک غازی‌لرک نیتلرینی افساد ایدر. او تقدیر‌ده نفر لرک غزال‌ری وطنی دولتی حمایه یولنده خالص اوّلما‌یوب، اوفاق توفه‌ک مالله‌ره نائل اوّلمق حرصی ایله ملوث اوّلمق دنائتی غالب اولا بیلور. نیتک فسادی انهزم‌ک اک بیوک سببیدر.

بویله مثال‌لر سنن نبوی‌ده از دگلدر. طلبه‌لره نمونه کوسترمک ایچون بز بورا ده اوج سنتی نقل ایدوب، امام‌لرک نظر لرینی، او نظر لرک‌ده وجهم‌لرینی بر قدر یازدق. شارعک تصرفات‌لیله، استدلال ایدن فقهه‌لره طلبه‌لره شو قاعده‌یی خاطرده طوتهق لاز مدر.

(۱۹۳) شریعت اسلامیه انسان‌لرک یا ضروری یا حاجی یا تکمیلی مقصدلرینی رعایه اساسنده تأسیس قیلندشدر.

ضروری مقصد: انسان‌لرک هیئت اجتماعیه‌ده علی‌الانتظام حیات‌لری بقالوی ایچون لازم هم لاید اوّلور شیلر. او شیلرک فقدانی تقدیر‌زده هیئت اجتماعیه دوام ایده‌مز، امان منتفی اوّلور، حیات انسانیه

استقاماتدن چیقوب، فتنه فساد دوام ایدر او لور. ضروری مقصدلر: حفظ نفس، حفظ نوع، حفظ مال، حفظ عرض ~~کبی~~ مقصدلاردر. نفسی هم عقلی حفظ ایچون طعام، شراب تناولی؛ لباس، مسکن اتخاذی مشروع او لمشدر. نوعی هم مالی حفظ ایچون مناکجات هم معاملات بابلوری مشروع قیلنهشدر.

حاج مقصد: ضرورت حکمیله دگل بلکه حاجت اقتضاسیله مشروع شیلردر. انسانلردن خرجی طارلغی رفع ایتمک، حیات انسانیه بی توسعه ایتمک قصدیله شارع اویله شیلری مشروع ایدر. او شیلرلک فقدانی هیئت اجتماعیه انقطاعنه سبب او لمایور ایسهده، یا از یا چوق مشقتی ایجاب ایدر او لور. تخفیف قصدیله عبادته مشروع قیلنهش رخصتلر، توسعه قصدیله مباح قیلنهش صید، ملاهي، طیباتل، تمنعلر هو بوری مقاصد حاجیه دندر.

تکهیلی مقصد: انسانڭ ضرورى یا حاجتى ایچون دگل، بلکه هیئت اجتماعیه ده کمالی ایچون مشروع او لمش شیلردر. او شیلرلک فقدانی انسانلر ایچون خرجی طارلغی ایجاب ایتمز، بلکه بر قدر نقصی، قصورى ایجاب ایدر. محاسن عاداتى، مكارم اخلاقى رعايى شو بابىندر؛ عبادات ده، معاملات ده اعتبار قیلئور سنتلر مستحبلىر عموما شو قبىلەندر؛ رکنى شروطى ايله تمام او لمش شیلرده دها قيود زائده بی اعتبار اکثریاً شو جملەندر.

شو قاعده. يعني شريعت اسلامىمەدە اوچ مقصدلک على الاطراد معتبرلگى - قطعنى استقرا ايل، بلا شبهه ثبات بى حقيقى فقهى در. شويىعىتك كليانته جزئيانته على الاجمال يا على التفصيل نظر ايدن انسان شو حقيقى بلا تردد قبول ایدر. وضع شويىعىتك شارعك قصدى - انسانلرلک ضرورتلرى ينى حاجتلرى ينى، كماللرى ينى عائىد شیلری حفظدر آڭلار؛ شريعت انسانلرلک مصلحتلرى ایچون وضع قیلنهشدر بىلور.

اهل کلامک شو مسئله‌ده اختلافی - قاعده‌منزک قطعیتنه ضرور ویرمه‌یور. اهل کلام اختلاف ایتمش ایسمه‌ده، فقهیلر شو حقیقتی بالاجماع قبول ایتمشلر. قبول ایده‌مک ممکن‌ده دگلدر، شرعاً هر بر حکمی، کلیاتی جزئیاتی، انسانلرک یا کلی یا جزئی مصلحتلرینه مبنیدر. «وما أرسلناك الا رحمة للعالمين» آیت کریمه‌سی ده شو حقیقتی بیاندر. زیرا آیت کریمه «ما خلقناك الا» دیمه‌مش، بلکه «ما أرسلناك الا» دیمه‌ش. یعنی «سذک رسالتک عالم انسانیت ایچون بیوک رحمتک» اگر شریعت اسلامیه دنیایه کله‌جک همه انسانلرک همه مصلحتلرینه موافق او لماسه ایدی، او وقت رسالت اسلامیه رحمت عمومیه او لاماز ایدی. «شریعت اسلامیه رحمت عمومیه در» دیمه ک همه انسانلرک همه مصلحتلرینی تمامیله واپی دیمه‌کدر. بویله او لا بیله‌ک اسلامیتک بیوک بو شرفیدر. بویله او لماسه، او وقت اسلامیتک عمومیتی ده ابدیتی ده ممکن دگلدر.

اشکال - اسلامیت مصلحتلاره ابتداسنده دگل، بلکه او ابتدای آڭلامق دهدر. قران عظیم، شارع کریم بیان ده قصور ایتمەمش؛ قصور، وار ایسە، فقهىلرڭ فهمندەدر. شو حقیقتى طلبەلرڭ ذهنلرینە بىر قدر تقریب ایچۈن انسانىڭ احوال طبیعىيەسنسە علی الاجمال نظر این يك. انسان، حیوان اولمق جوھىلە، هوا ايلە تنفس ایتمك، يېمك ایچمك، قوياش حرارتىن كولەگەيدە قاچەق، هوا بىر ودىتنىن كىيۇم ايلە خانە ايلە صافلانىق، اوز جنسىلە اجتماع ایتمك كېنى طبیعى حاجىتلە «الهام الھى» هدايتىلە مەتدى او لمىشىر. حیوانىت جوھىلە حاجات طبیعىيە يە اهتىدا خصوصىنە نوع انسان حیوانلار لە بىر درجه دهدر. هر حیوان اوزىنە ملايم شىلىرى طلب ايدر، طبىعە مخالق ھەر بىر شىىن فرار ايدر. شو حرڪىت يىد قىرتىلە ھەر بىر حیوانە طبیعى فىلئەشىر. لىسان شىيعت بونى «الهام» ھەم دە «ھدايت» عبارەسىلە تعبير ايدر. «سبع اسم رب الاعلى. الذى خلق فرسوى. والذى قدر فهدى.» يعنى: «ياراندى دە تسویە ایتدى، مخلوقڭ كەمالانە لازم ھەم

اعضایی تکمیل ایندی. حاجت او لایلور همه شیلری تقدير هم حاضر ایندی، هر بر مخلوقی او زینث حاجتلرینه هدایت ایندی. سن ایندی اویله بیوک ربك اسمینی تسبیح ایت.»

انسان تنفس ایتمک، بیمهک ایچمک، ضروردن صافلانمک کبی ضرورات طبیعیه هی حیوانلرله بر درجهده اهتداسنه علاوه، انسانیت جهتیله بر فاج خصوص ده حیوانلردن امتیاز کسب ایتمشدیر.

۱) اولاً: انسان رأی کلیدن منبعث اولور.

معلومدر که بهیمه محسوس یا متوجه هر غرضه هر حالده یالگز طبیعتک سوقیله حرکت ایدر: آجیقه آرق آرار، صوسار ایسه، صو آرار... اما انسان یالگز طبیعتک سوقیله دگل، بلکه اکثو یا بر نفع معقول شوقیله حرکت ایدر: هیئت اجتماعیه ده انتظامت وجودیه رغبت ایدر، بدنه اخلاقنده پا کلاک حصولنه محبت ایدر، انسانلر کوزنده معتبرلگی عزتی سور، المدن عنابدن فاچار کبی گوزل دگل اشلوندن فاچار. عقلک افتراضیله شو حال انسان ایچون بر طبیعت اولوب کنمشدیر.

۲) ثانیاً: انسان لطافتی ظرافتی استر.

معلومدر حیوان، اصل حاجتی حاصل اولدیمی، قناعت ایدر: آزدن طویسه، صودن قانسه، بر یرده طنسه، دیگر لذتی دیگر راحتی آرامان. اما انسان ضرورتمن طیش لذتی، علی الدوام راحتی، کوکلنده داعمی شادلگی طلب ایدر: انسان ایچون گوزل خاتون، لذتی طعام، طانلی شراب، گوزل کیوم، بیوک هم کیک مسکن، گلکی خوش ایسلی بستان، صحبت انسیت ایچون هر نوع جمعیت لازمر. بویله شیلر بولنمادقجه انسان قناعت ایتمز. شو شیلرلک هر بری بولنور ایسه ده، همان قناعت ایتمه یوب، دها زیاده بی آرزو ایدر.

۳) ثالثاً: انسان او زینث قوه عقليه سی همده اوزون زمان تجر بهسی اعانه سیله کندو سیچون ارتقاء اختراع ایدر.

معلومدر که حیوان طبیعت طرفندن بدل قیلنهش شیلری نصل بولور ایسه. اویله تناول ایدر: بر حیوانی صید ایدر، اوسمش نباتی بولورده اکل ایدر، یاغمور یا نهر صولرینی کوروده شرب ایدر. آزق یا صو بولاماز ایسه، آچ قالورده صبر ایدر، اوز حیله سیله هیچ بروشی حاضر ایکمز. کله جک کونلر ایچون حاجت اولا بیله جک شیلری غالباً تدارک ایتمز. هر حال ده حیوان طبیعت مسائده سنده دائمی مهماندر. اما انسان طبیعتک بدلیله اکتفا ایتمز هم ایده همز: طعامی ایچون لازم اولا جق آشلغی اوزی حاضر ایدر، اوز اجتهادیله حاضر اوامش محصولاتی علی حالها تناول ایده همز، بلکه حبو باقی طحن ایدر، حاصل اولور اونی صو یا سوت ایل یو غوررده، صوکره طبخ ایدوب، ایسکمک حاضر ایدر، ایسکمکی بالکن اوزینی یاخود بر شیئله بوابر اکل ایدر. چشمہ یا یلغه کبی ظاهری معدنلر بولنمaz ایسه، صو چیقارمه ایچون قویی قارر، صو صافلامق قصدیله حوضلر کوزه لر حاضر ایدر، اوستنه باشنه آیا غنه لازم اولا جق کیوملری حیوانندن نباتدن اوز صناعتلن تدارک ایدر، شو کون حاجتدن آرتق شیلری کله جک کونلر ایچون ادخار ایدر، هوا صو آتش کبی قوه طبیعیه لری اوز حاجتنده استخدام ایدر، طبیعت قوئیله حاضر لنه مش شیلری انسان اوز حیله سیله حاضر ایدر. دیمک اشیای طبیعیه دن استفاده ایچون بری دیگرینه مترتب غایت چوق عمللره محتاج اولور.

اشیای طبیعیه دن انسانلک حالنه کمالنه مناسب صورتیه انسانلک استفاده سیچون واسطه هم وسیله اولور حرث، زرع، سقی، حصاد، طحن، طبخ، نسیج کبی عمللره تدبیرلره بزم فقهای کرام «ارتافق» دیلر. صابان سورمک بر «ارتافق» در. سورولهش یوه اور لف ساچهف ایکنجه «ارتافق» در. ساچلهش یری صوغارمه اوچنجی ارتافقدر. وقتی کاهش ایرشمش آشلغی اور ماق، اور وامش آشلغی صوفمه، حاصل اوامش حبو باقی صافلامق. صافلامش حبو باقی طارته ماق، طارتلهمش اونی یو غور ماق، یو غورلهمش قامری پشورمک شو اشلرلک

هر بور اوتقاقدن . نان عزیزی ییهک شو ارتقاولک هر بور ینه توقف ایدن . انسانی کیوم ، خانه کبی دیگر حاجتلاری ده بری دیگر ینه مترب متعدد ارتقاقدن واسطه سیله حاصل اولور .

انسان شویل ارتقاقدن استنباط ، اختراع جهتیله دیگر حیوانلرک هر بر نوعندن ، قیاس قبول ایتمز درجهده ، تقدم ایتمشدر . لکن عالم انسانیت ده ارتقاقدن هیچ بری دفعه صورتک حاصل اولمایوب ، هر بر ارتقاد عالم انسانیت ایچون غایت بیوک بهایه مال اولمشدر . انسانیت عالم طبیعت ده یوزلر بیکلر چه سنه لر درس آلب ، عاقبت او ارتقاقدن اوگرنمیشدر .

شو کون مدنیتک بیوک در جهشنه بنده انسان نهايتنی یوق از لیت طرفنده ابتدائی حال ده وحشیت عالمنده یاشار ایکن یر یوزنده ، آچیق کوک آستنده گزر ایدی . او وقت ابتدائی انسان بالکن خدایی نابت او تلوی خام میوه لری تناول فیلابیلوب ، تمامآ شو کونگی حیوان کبی معیشت ایدن ایدی . انسان او وقت طبیعتنک خواجه‌سی دگل ، بلکه اسیری ایدی . طبیعت احساننده قصور کوستردیهی او ساعت انسان آچ فالور ایدی . شو کون ده وار زراعت صناعت کبی ارتقاولک هیچ بری او وقت یوق ایدی .

بر الله بیلور ، نه قدر دورلر کچدی ده ، ابتدائی انسان «آدم» لک در جهشنه کاوب «یا آدم اسکن وزوجك الجنة» کبی خطاب الهی بی آشلار مرتبه یه ایرشدی . بونکله برابر عالم انسانیت ده مدنیت دوری باشلانوب ، لک بسیط صورتده ارتقاقدن تدریجا تورمهه باشладی . زمان کند کجه تجر به لر زیاده لشد کجه ارتقاقدن طوپلانوب زیاده لشوب ، گوزل صورنده یاشامق ایچون لازم اولور ارتقاولک هر برینه انسان اوگرندی . انسان بر طرفدن ضروری الهاملرک سو قیله علوم جمع قیلندی . انسان بر طرفدن ضروری الهاملرک سو قیله ایکنچی طرفدن مکننیب ارتقاولک اعانه سیله معیشت ایدن اولدی .

انسانلک توقياتيله برابر ترقی ايتهمش ارتقافلرى بزم فقهای کرام
متفاوت بر فاچ درجه اعتبار ايتهمشلر.

۱) بدويت کبى، اڭ ساده هيئت اجتماعيە تشکلى ايچون لازم
اولور «ارتفاق».

معلومدرکه بىر قدر جماعتىڭ بىر يىره طوپلانوب معىشتىرى اىچون
بىر مسکن حاضرلەمك، آتش سو كبى ضرورى حاجتلرى تدارك
ايتمك، اوز آرا معاملەدە بىر قدر عادىلر اعتبار قىلىنەق، مقصىدى
آڭلاتور لسان لغت بولۇمۇ كېلى تىدىيرلار البته لازمەر . او تىدىيرلر
بولماز ايسىه؛ انسانلرلۇك هيئت اجتماعيە صفتىلىن ياشامقلرى مەمکن
اولمايور، اشته ساده بىر هيئت اجتماعيە تشکلى اىچون ضرور اولور
ابتدائى تىدىيرلرو بزم فقهای کرام «ارتافق اول» نامى ويرەشلر .

۲) بدويتىدىن چىقمىش، كۆزل مدنىيت صاحبى بىر هيئت اجتماعيە
تشکلى اىچون لازم اولور ارتفاق.

معلومدرکه هواسى صاف، ترابى گۈزى ئاقلىملارلۇك قرييەستىك شهرلرن
انسانلرلۇك هيئت اجتماعيەلرى كوبەيوب، حاجتلرلۇك تىكىرىيە نسبىتىلە
تجربەلر زىادەلىشەسى اعانەسىلە او ئاقلىيمىدە يىشىمىش حكىملىر ھەمدە
بىلوك عقل اربابى هر نوع ارتقافلرى اختراع ايدىلر . او ارتقافلرلۇك
بركەسىلە حيات انسانىيە آسانلاشۇر، آسانلىق عمومىت كىسب ايدىر .
او يەل ارتقافلرى بزم فقهای کرام «ارتافق ثانى» عبارەسىلە تعبىير
ايدىلر . ارتافق ثانى، كمالانە اىرىشىدكىدە، ارتافق ثالثى تولىيد ايدىر .
۳) هيئت اجتماعيەدە امور عمومىيەيى ادارە ھەم دە امانى انتظامى
محافظە اىچون لازم اولور ارتافق.

معلومدرکه انسانلرلۇك قوتلىرى طبىعتلىرى عقللىرى بىر درجه دە
اولماز؛ بىر آدم قوى اولور، دىگر بىرى ضعيف فاللور؛ بىر انسانلۇك
اخلاقى مستقىيم اولور، اكتىرىتىڭ اخلاقىندە بىر قدر فساد بولۇر .
دنىادە ھەم انسان عىداللى اولماز، آرادە دىگرلرلۇك جانلىرىنە حقلرىيە
تىدىي ايدىر ظالمىرلە بولۇر . دنىادە ھەم انسان ڪريم اولماز،

آزاده او زلر ینا ش دناعتلری اقتضاسیله دیگرلرک ماللرینه حفلرینه خیانت ایدر لئیملرده واردر . - هیئت اجتماعیه ده منفعتلری عهومی اشلری بر آدم هم ده هر بر آدم اقامت ایده مز . اویله اشلری اقامت یا اهمیته یا جمیعیته توقف ایدر .

اشته هیئت اجتماعیه ده فتنه لری دفع ایسوب انتظامی محافظه ایچون هم ده امور عهومیه بی اداره ایچون لازم اولور تدبیرلره بزم فقهای کرام «ارتفاق ثالث» دیلر .

هیئت اجتماعیه امور لرینه انتظام و برور فانو نلری ترتیب ایتماک، فتنه لری دفع ایدر نزاعلری فصل ایدر محکمه لر انشا ایتمک، امور عهومیه بی اداره ایدر حکومت نصب ایتمک، مصارف عهومیه تسوبیه سیچون مال جمع ایتمک کبئی تدبیرلرک هر بری «ارتفاق ثالث» در . ارتفاق ثالثدن ارتفاق رابع متولد اولور .

۴) داخل ده بیوک فتنه لری خارجدن هجومنه دفع ایچون لازم اولور ارتفاق .

اگر هر بر مدینه او ز حاکمی، طوپلانمش ماللری، هم ^{۵۰} جمع قیلنمش قوه سیله او ز باشنه مستقل قالسیه ایدی، او وقت انسانلرک طبیعته از نهاده مركوز . حب تغلب حب ریاست، نهایتی یوق حرص اقتضاسیله مدینه لر داعما بری دیگریله محاربه ده بولنو ولار، هم ده خارجدن هجوم ایدر متغیبلر الند هر بر مدینه طانلی لقهه اولور، ایدی . او ز آرا او لا بیلور محاربه لرک بوللرینی باغلامق هم ده هجوم ایده بیلور متغیبلردن هر بر مدینه بی صافلامق ایچون دولت تشکیل ایتمک تدبیرلرینی بزم فقهای کرام «ارتفاق رابع» نامیله تسسمیه ایده اولور . دولت بر قاج مدینه لرک اتفاقیله ياخود بر آدمک او مدینه لره نسلطیله منشکل اولور . اڭ بیوک رئیس او لەق صفتیله خاقان، شاه، امپراتور، سلطان نامیله بر آدم دولت ده ریاست ایدر؛ خزینه هم ده عسکر قوتیله دولت اموری اداره قیلنور . داغلى بیوک فتنه اودن خارجی هجوم ملردن مدینه لرک هر بری نجات بواور .

شو دورت نوع ارتقاولوڭ هر بىرى عالم انسانىيەت دە تىرى يېرى
صورىدە، اوزون زمانلۇردا طوپلانمىش تىجرى بەلر اعانالىسىلە تورەمىشلەر.
اللهڭ الطاف الھىيەسىلە انسانىڭ عقلنە روحىنە فيپق قىلىنە كلمىش نبوت ھەم مىھ
نورىلە، زمانى كىلدكىچە، انسان اوز حالىنە موافق ارتقاولرى بىر بىر
اختراع قىلا كەمىشلەر.

قران كريم دە ماڭىلە سورەمىنە (۳۳) نېچى «فبعث الله غراباً يبحث
في الأرض ليربه كيف يوارى سوأة أخيه» آيت كريمەسى افادەسىنە
كۈره ابتدائى انسان دفن كېنىڭ سادە ارتقاولرى دە كوج بلا ايل
اوگۇنەمىشلەر. انسان، شو آيت كريمە افادەسىنە كۈرە، طبيعتىڭ
شاڭىدىرىر. دفن كېنىڭ سادە بىر ارتقاقي فارغەدن اوگۇنەش.
باشقە ظاھر ھم دېقىق شىلىرى طبيعتىدىن اوگۇرنۇر.
انسانىيەت، ضرورى الھاملىرلە كىسبى ارتقاولرى سايىھىمىنە
تاڭىن حىيات ايدىر.

يوقارى دە بيان قىلىنەش ضرورى الھاملىڭ كىسبى ارتقاولرلۇڭ
معنالىرى معلوم اولدى ايسە، «شرىعت اسلامىيە انسانلىڭ مقصىدلەرنى
رعايە اساسنە تأسىس قىلىنەمىشلەر» ئاعادەمىنڭ معناسى معلوم اولور:
شرىعت اسلامىيە ارتقاولرلۇڭ هر بىرىنە انسانلىرى دعوت ايدىر؛
ارتقاولرلۇڭ هر بىرى اىچون - امازىت، عدالت، مصلحت اساسنە بىنا
قىلىنەش قانونلۇرى تعليم ايدىر؛ انسانلىڭ تىجرى بەلرى عقللىرى ارشادىلە
معلوم اولمىش، ياخود ضرورى يوق عادتلىرىلە قىبول قىلىنەش ارتقاولرى
اۋرار ايدىر؛ انسانىڭ يىا طبىعى يىا عقلى حاجىتلەرنىھ وسیلە او لور
ارتقاولرلۇڭ ھېچ بىرىنى منع اىتىز.

انسانلىڭ بىرى بىريلە معاملەلر يىنە عائىد ارتقاولرە شرىعت اسلامىيە
دها زىيادەسىلە اھمىت ويرمىشلەر. شو خصوصى دە متىعىد آينىلر،
لسان شارع دە حسابى يوق حدېشلىر وارد اولدى. معاملە، شرىعت
اسلامىيە تعلىمئە كۈرە، حقوقى رعايە، ضعيفلەرى ھىمايە اصولنە بىنا
قىلىنەق لازىمىر. قران كريم دە، تعاليم نبوىيە دە كۆستەرلەش اصوللار

بتمامها حیات انسانیه ده رعایه قیلسه ایدی، شو یریوزی جنت اولور ایدی
«ولو انهم اقاموا التوراة والانجیل وما انزل اليهم من ربهم لا کاوا
من فوقهم ومن تحت ارجلهم.»

یعنی: انسانلر تعالیم سماویه بی آکلاسفلار، همده تعالیم سماویه ده
وارد مصلحت، عدالت، تساوی، تراحم، تعاون کبی اصول اساسیه بی
حیاتلرندہ رعایه قیلسه لار، سعادتلرینه عائید هر بروشی انسانلرک الذه
بولنور ایدی.

(١٩٤) شریعت اسلامیه ده معتبر ضروری مقصدار: (١)
دین (٢) نفس (٣) عقل (٤) مال (٥) نسل (٦) عرض.

شو آلتی مقصدی محافظه سماوی شریعتلرک هر بروندہ علی
الخصوص شریعت اسلامیه ده، حیات انسانیه یه اساس اولهق صفتیله،
الث مؤكد صورتله معتبردر.

ضروری مقصداری محافظه ایکی جهته اولور: بری او مقصدارک
وکنلرینی اساسلرینی افامت ایتمکله. بوڭا جانب وجوددن محافظه دینور.
دیگری اولا بیله جاڭ اختلالدین حفظ ایتمکله. بوڭا جانب عمدان محافظه دینور.

حفظ دین.

حیات انسانیه ده دین الـ هم برو رکنلر. زیرا انسانلرک
هر برو حرکتی دینلرینه، یعنی قلبلرینک سلامتلگنه تبعیت ایدر.
قلبی پاڭ انسانلک هر برو اشی پاڭ اولور. قلب سلامت اولور
ایسنه، او وقت انسانلک قصدیله وجوده کلور شیلرک هر برو سالم
اولور. انسانلک قلبندہ برو فساد بولنور ایسنه، حرکتی ده او نسبتله
فاسد اولور. انسانلک اعمال ظاهریه سی قلبک توجه سیدر، انسان
هر حال ده اعتقادلک تأثیریله عمل ایدر، برو فعلک قبیح لگنه اعتقاد
با غلامش انسان حسن اختياریله او فعله ارتکاب ایتمز، برو فعلک
خیول لگنه ایمان ایتمش انسان، قدرتی وار ایسنه، العته او فعلی ادا یه

اجتهداد ایدر. اما انتک و خوبنیه ایمان ایدن انسان هیچ بر وقت خیانت ایتمز. انسانلری همده حقوقلرینی قلبآ احترام ایدن انسان هیچ بر وقت هیچ بر انسانه ظلم ایتمز. سوزی اجمال ایدر ایسه که هر بر انسان هر بر اش ده ایماننده کوره حرکت ایدر. حیاتک گوزللگی - قلبک اعتقدادک گوزللگیله اولور.

دینک ایمانک حیات انسانیده شو قدر اهمیتنه کوره سماوی شر یعقلرک هر بری علی المخصوص اسلامیت، انسانک ایماننده دیننه الک زیاده اهمیت ویردیلر.

شر یعمت سماویه انسانلری هر شیدن اول - تو جیله دعوت ایدر. زیوا کلیاتی جزئیاتی علی التفصیل بیلور اللهک بر لگنه ایمان - خیر اشلوه اقدامک، شر وردن اجتنابک الک ابتدائی یاخود الک قوتلی سببیدلر.

انسان طاش، آغاج، حیوان کبی هر بر شیدن عاجز مواد طبیعیه دن برینه، یاخود فوّت ده مثلی نظیری وار بر فاچ معبد فیلممش شیلرک هر برینه عبادت ایدر ایسه، اویله ایمان انسانک قلبنه حاکم اولاماز؛ اویله ایمان انسانی خیر اشلوه سوق ایتمز، شر وردن منع ایتمز. بوکا کوره، حیات انسانیده هیچ بر اهمیتی حائز اولاماز. اما انسان، کلیاتی همه جزئیاتی تفصیلاتیله بیلور، خیر هم شرکه ذره لرینه ده جزا ویرور غالب مطلق الله رب العالمین حضرت برینه ایمان ایدر ایسه، ایمانی ده قطعی ایمان اولور ایسه، اویله انسان فسادک هیچ برینه مرتكب اولاماز، فدرتی وار ایکن خیر اشلوی ده ترک ایتمز. امانتی عدالتی امر ایدر اللهک وجودینه ایمان افتضاسیله، انسان امانت، عدالت یولنده عمر ایدر. روحک بقاسنه اعمالک نتیجه لرینه ایمان ایدن انسان هر حال ده نفسک تکملنه سعی ایدر. رذائلدن اجتناب ایتمیه وار قدر قوتیله البته اجتهداد ایدر.

قدر، یعنی عالم طبیعت ده وجوده کلور شیلرک بر قانون مطرد اوژرینه تعیینه ایمان ایدن انسان شو دنیاده وار مشقتلرک راحتلرک

هر بروینه برو در جهده تحمل ایدر. قدره ایمان ایدن انسان عجز یوزی کورمز، اویله انسانیک قلبینه جبانلک طاری او لماز، بلکه هر حال ده اویله انسان همت هم عزیمت صاحبی اولور، علی الدوام هر اش ده نشاط هم اجتهادله حرکت ایدر.

دین هم ایمان، بالکن لسان ده جاری اولور وسمی کلمه اردن عبارت قالما یوب، بلکه انسانیک قلبینه استیلا ایدر «یقین» دن، انسانی خیرات یولنه سوق ایدوب شر و ردن منع ایدر «وجدان» دن عبارت اولسنه، شو معنی ایله ایمان انسانی، بلا شببه، عدالت، امانت هم احسان یوللوینه هدایت ایدر، خیانت هم ظلم کبی فساددن منع ایدر، انسانی هم حال ده هم سعادت صاحبی ایدر.

«دین» — «ایمان» لک حیات انسانیه ده شو قدر بیوک اهمیتنه کوره، حیات انسانیه بی اصلاح اپچون کلمش سماوی شریعتلر لک هر بری «ایمان» مسئله سننه هر شیدن زیاده اهتمام ایدر ایدیلر. حکمت لک افتضاسی ده شو ایدی. زیرا قلب اصلاح قیلنما مش ایکن حیات اصلاح قیلنمه ماز.

لکن علمای دین لک بغیلر یله «ایمان» لک قدسیتنه اهمیتنه غایت بیوک خلل طاری اولدی. دین ابدی عمومی محاربه میدانی اولدی فالدی. دین-عقل لک دشمنی، حیا لک عدوی، حقائیق لک ضدی، در ویشلک رهبری، عطالت هم جمود لک دوستی، سعادت هم توقیفات یولنده لک فوتی برو عقبه اولور روش ده تلقین هم تلقی قیلنور اولدی. شو حال لک تأثیر یله «حیات انسانیه ایله دیانت سماویه آراسنده ابدی عدالت وارد» خیالی هر بر انسانیک قلبینه رسوخ ایندی. عالم انسانیتی شو بلای مبرم لک استیلا سنن عیب — سماوی شریعتلر ده هم ده او شریعتلر انسانلره تبلیغ ایدن انبیای کرام ده دگلدر، بلکه، فران کریم لک بیاننده کوره، بقی طریقیله اختلاف ایدن اهل علم دهدر. «وما اختلف فيهم الا الذين اوتواه من بعد ما جاءتهم البيانات بعیا بینهم» (سوره البقره — ۲۱۳).

«ان الدين عند الله الاسلام وما اختلف الذين اوتوا الكتاب
الا من بعد ما جاءهم العلم بغياناً بينهم». (آل عمران - ١٨).

هـ مقصدى محافظه ايکي جهتل اولور ديمش ايديك. بري جهت
ايچاييه، ديگري جهت سلبيه در . ديني جهت ايچاييه دن محافظه - حق
عقيله لاري اعتقاد، اصول عبادت اقامته ايتهمكله اولور . اما جهت
سلبيه دن محافظه - باطل هم قبيح شيلردن قلبی تزكيه ايتمك، هم ده
مفاسد هسي ضروري وار اشلدند اجتناب ايتهمكله اولور .

دين، اعتقاد جهتنه عائد اولور ايسه، بالکثر اقناع هم برهان
قوه سيل محافظه قيلنور . انسانلرلک هيچ برينه سيف قوتيله اعتقاد
تكليف قيلنماز .

«لا اکراه في الدين قد تبين الرشد من الغي». (سورة البقرة - ٢٥٦)

«ومن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر». (سورة الكهف - ٢٩)

ـ شو ايکي آيت كريمه، بلکه عموماً شو معنی ده وارد آيت
كريمه لرلک هيچ بري - قتال آيتلر ينڭ هيچ بريله منسوخ دگلدر .
زيرا قتال آيتلری مقاتللر له قتال حقنده وارد او لمش؛ سيف قوتيله
اسلاميي قبول ايتمرك حقنده دگل . ديني كرها الزام حقنده قران
كريم ده برو حرف ده يوقدر .

ـ بلا شبهه معلومدر، سيف قوتيله اکراه طريقال انسانه برو فدر
كلمات ايمانيي سويتمك ممکن ايسمه ده، لكن سيف قوتيله برو
عقيدېي انسانلرلک برينه اعتقاد ايتمرك اصلاً ممکن دگلدر . قلب ده
رسوخ ايتمه مش، ياخود طوها حاصل او لمامش اعتقاد ايسمه شريعت
اسلاميي ده مقبول دگلدر . بوڭا كوره ايمانى الزام ايچون قتال قران
كريم ده اصلاً بولنهماز .

ـ قران كريم ده متعدد سوره لرده وارد او لمش قتال آيتلر ينە نظر
ايلىرى ايسمه ك «شو يعنت اسلاميي ده ايمانى كرها الزام ايچون قتال يوقدر»
مسئلەسى ثابت اولور .

«وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم. ولا تعتدوا. إن الله لا يحب المعتدين. — واقتلوهم حيث ثقفتهم، واخرجوهم من حيث اخرجوكم. وأفتنوا أشد من القتل. ولا تقاتلواهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه. فان قاتلوكم فاقتلوهم. كذلك جرائم الكافرين. — فان انتهوا فان الله غفور رحيم. — واقتلوهم حتى لا تكون فتنه ويكون الدين لله. فان انتهوا فلا عدوان الا على الطالبين». (سورة البقرة - ١٩٣-١٩٠)

«فاما انسلاخ الاشهر الحرم فاقتلو المشركين حيث وجدهم وخذلهم واصصر لهم واقعدوا لهم كل مرصد. فان تابوا واقاموا الصلاة وآتوا الزكاة فخلوا سبيلهم. ان الله غفور رحيم». (سورة براءة - ٥)

شو معنی ده وارد اویمش سیف آیتملرینی فلسفه لریله دگل بلکه بالکثر نظمری جهتیله تدبر ایدر ایسه کده، کیملر ایله، نه ایچون قتال امر قیلنهش معلوم اولور: سیف آیتملرنده امر قیلنهش قتال امت اسلامیه هه هجوم ایدر مقاتللره فتالدر.

بوندن ما عدا، دولت اسلامیه شوکتی محافظه قصدیله حروب سیاسیه شرع اسلامی ده مشروع ایسه ده، انسانلرگ بورینه اکراه طریقیله ایمان تلقین ایتمک اصلاً مشرع دگلدر.

هر حال ده انسانلرگ وجدانی سیف یا اکراه کبی شیلرگ تحت تأثیرنده بولنه ماز. وجدانلر هم ده وجدان افتراضیله عملک حربینی، حق حیات کبی، انسانلر حقوق طبیعیه سندندر. بوگا کوره، دولت اسلامیه حمایه سی دائره سنه داخل هر بر ملتک دین ده، امور دینیه لرینی افامت ایتمک ده، حریتی شریعت اسلامیه فائزیله تأمین هم ده تأکید قیلنهشدر. دولت اسلامیه ده شاعر اسلامیه نضل افامت قیلنور ایسه، هر دینک شاعر دینیه سی ده تمامیله اویله افامت قیلنور. امام یا حاکملرگ بری بر ملتک امن عمومی یا خود ادب عمومی یه مغایر دگل شاعر دینیه لورنن بورینه ده تحديد یا تعطیل فیلاماز. حتی، شریعت اسلامیه بر ملتک بالکثر اوز لورینه عائد نزاعلرده دعوا لو ده

اوزلرینىڭ احکام دینىيەلرىنە موافق طرزىدە فصل دعوى اىتىمەيە مىساعۇن ايدىر . بىر ملت اوزلرینىڭ حسن رضا سىيلە مىكىمە اسلامىيە مرافعەت اىتىمەد كىچە، شىريعت اسلامىيە سلطە قضايىيەبى جىراً تنفيذ ھەم اجرا ايتىمىز . دولت اسلامىيە حمايىيەسى ئىللەن بولۇر بىر ملت اوزلرینىڭ حسن اختىيارىلە مىكىمە اسلامىيە مرافعەت ايدىر ايسە، ياخود تىپەلگى قبول ايدىر اىكىن هەر خصوصىدە شىريعت اسلامىيە حكملىرىنە اطاعت اينچىكى عەد قىلىنىش ايسە، شو تقدىرده مىكىمە اسلامىيە او ملتىڭ دعوا لارىنى شىريعت اسلامىيە حكملىرىنە موافق ظرزىدە فصل ايدى بىلۇر . بوبىل بىلۈك بىر مىساعىدە يالىڭىز شىريعت اسلامىيەدە بولۇر .

اسلامىت دە حزىت دینىيە نە قىدر در كۆستەركى اىچون بورا دە بىر اىكى آيت كىرىمەتلىك اىقىل ايدىرىك :

«سماعون للذنب ا كالون للمسحت . فان جاءوك فاحكم بينهم او اعرض عنهم . وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئاً . وان حكمت فاحكم بينهم بالقسط . ان الله يحب المقصطين .» (سورة المائدة - ٤٤) يىعنى: يالان شىملرى فبۇل ايدىرلار، خيانىت ايدىوب حرام ماللىرى اكل ايدىرلار . (بۇنىڭلە بواپرى شىريعت اسلامىيە مىساحە طرىيەقىلە معاملە ايدىر .) اوز اخچىارلىرىلە سىڭا مرافعە اىتىسىلەر، استرسەلە حکم اىت، استرسەلە حکم اىتىمەبوب اعراض اىت . (احکام اسلامىيە كىرھاً تنفيذ قىلىنما يبور .) اعراض ايدىر ايسەلە، سىڭا ابدأ ضرر كىتۈرەمزلەر . لىكن حکم ايدىر ايسەلە، عدالتە حکم اىت . الله عدالت ايدىنلەر محبىت ايدىر . شو آيت كىرىمە دلالتنە كورە، هەر بىر ملتىڭ اوزلرىيە ئائىد دعوا لارىنى اوزلرینىڭ احکام دینىيەلرىنە موافق طرزىدە فصل اىتىمەيە حکومت اسلامىيە مىساعىدە ايدىر . سلطە قضايىيە اجنبى ملىقىلە حېچ بىر يىنه جىراً تنفيذ قىلىنما . بىر ملت حسن رضا سىيلە مىكىمە اسلامىيە بىر مراجعت ايدىر ايسە مىكىمە اسلامىيە مختىار او لۇر : استرسە شىريعت اسلامىيە موافق صورتە حکم ايدىر، استرسە، حکم اىتىمەبوب، اعراض ايدىر .

شو، حکم ایدوب ایتمه مک ده، تغییر مسئل‌سی - زمان یا مکان اعتبار یله مصلحت اقتضاسنه کوره اولور: مرافقه‌ی قبول قیلوب، حکم ایتمه ک مصلحت اولور ایسه، حکمه اسلامیه حکم ایدر؛ اعراض ایدوب حکم ایتمه مک مصلحت ایسه، حکمه اسلامیه اعراض ایدر. تغییر ک مصلحته تبعیتی قران کریمک ایکنچی برآیت کریمه سیله ثابتدر. «وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقاً لما بين يديه من الكتاب ومهمنا عليه. فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما جاءك من الحق. اسلک جعلنا منکم شرعاً ومنهاجا.» (سورة المائدة - ٥٠) یعنی: قران کریمی سکا ایندر دک کتب سابقه‌ی تصدقی هم حفظ ایچون. الله ایندر مش سماوی شریعته حکم ایت سکا کامش حقیقتی هوالرینه تبعاً ترك ایتمه.

شو آیت کریمده تغییر رفع قیلنمشدر. یعنی اعراض ایتمه بیوب، حکم ایتمه ک مصلحت اقتضاسی اولور ایسه، حکم ایت. لکن حکمه ده هوالرینه تبعیت ایتمه، بلکه ظلمدن غرضدن پاک شریعت سماوی ده ایل، حکم ایت.

بنز «فان جاؤک فاحکم بینهم او اعرض عنهم» آیت کریمه سیل «فاحکم بینهم بما انزل الله» جمله الهیه سندن مستفاد تبعیتی مقایسه ایدر ایسه ک، کوررز: اولگی آیت کریمده دن مفهوم تغییر ایکنچی آیت کریمده دن مفهوم تبعیتله بیان قیلنمشدر. یعنی تغییر ک مصلحته تبعیتی اشاره قیلنمشدر. لکن اولگی آیت کریمده ده وار «فان جاؤک» قیدی علی حاله قالمش. بوکا کوره، «اجنبی ملتلر ک بربینه، حسن احتیار یله جوازه ایتمه دکجه، حکومت اسلامیه سلطه قضائیه‌ی اجرا ایتمز» مسئل‌سی ثابت اولمش اولور.

حکم قیلنده حق ملتله اوزلرینه عادلریل شریعتلر یله حکم ایتمک جوازی - قران کریم ده یوسف سوره سنته (٧٠ - ٧٦) آیت کریمہ لوده بلا اذکار حکایت قیلنمش «یوسف - بنیامین» قصه سیله ده ثابتدر.

یوسف، فارندهش بنيامينى آلوب قالمق ايجون احتيال طريقال، شراب ايجوده حبوب صاتوده استعمال فيلنور بر آياغى بنيامينى يوگندە گيزلتىدە صوڭره اوزىنڭ قارنەدلەر ينى سوقتلە تهمت ايتىدردى. «ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسار قون». گناھدن پاك قارنەدلەر طبىعى انكار ايتىدار: «فالوا تالله لقد علمتم ماجئنا لنفسك فى الأرض وما كنا سارقين». يوسفڭ آدملىرى «عيېڭىز ظاهر اولور ايسه، جزاىسى نه اولور؟» دىدكلەرنىدە، فارنەدلەرى جواب دە «كيمىڭ يوگندە بولنور ايسه، او آدمى آلوب فالورسز!» دىدىلەر زيرا بىنى اسرائىل شرىيغىتىدە سارقڭ جزاىسى برسنه قدر جبس ايدى. اما، اهل تفسيرلۇ روايتىنە كورە، مصرڭ اوکونىڭى قانونىندا سارقڭ جزاىسى - اىكى مثل جزاى نقدى ايدى. سوقتلە تهمت فيلەميش بنيامينى حکومت مصرىيە مصرڭ قانونىلە دگل، بلکە متهمىڭ اوز قانونىلە يعنى كنغانىلەر لە شرىيغىتىلە حکم ايتىدى. قران كريم شو حکمە حکایت قىلوب «كذلك كدنا ليوسف ما كان ليأخذ اخاه فى دين الملك الا ان يشاء الله» جملە الهىھىسىلە حکيم مطلق الله حضرتلىرىنڭ عظمت الهىھىسىنە اسناد اىلەرك او حکمە استحسان ايتىدى. زيرا علمى كلياتى ھم جميع جزئياتى احاطە ايدىن حكيمىڭ ھر بى فعلى عدالت، ھم حکومت اقتضاسنە البتە موافق اولور. قران كريمڭ استحسانى ثابت اولدى ايسه، شوپىلە حکم دولت اسلامىيەدە حکومت اسلامىيە ايجون دە البتە بلاشبۇھە مستحسن اولور.

بر دولتك حمايىسى دائىرسەنە طوبلانمىش ملتلىرىڭ ھر بى ينى - يالڭىز اوزلىرىنە عائىد اشلەر حقىنە مختار بىرلەققى، اوپىلە اشلەر خصوصىندا عادتلىرىنى شرىيغلىرىنى افرار ايتىك، ھر بى ملتى دىننە، ملىتنە، عائىلەسەنە تربىيەسەنە عائىد ھر بى خصوصى دە حر اعتبار ايتىك - امن عمومى عدالت غەرمىدە اساسنە بىنَا فيلەميش سياستلىرىڭ گۈزلىدەر. شريعت اسلامىيە مختص بىۋەك مخاسىنە بىرى دە شو عدالت عمومىدە حر بىت دىنېيدەر.

«لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا» (سورة المائد - ٥٠)
 «قل كل يعمل على شاكلته، فربكم أعلم بمن هو أهلى سبيلًا». (الاسراء - ٨٤)

«لكل أمة جعلنا منسكاً لهم ناسكوه» (سورة الحج - ٨٦)
 شريعت اسلامیه انسانیث قلبأً هم بدنأً ظهارتی معنائندہ اولان
 اسلامیتی ضروری مقصادرلک بری کبی حفظ ایتمگی التزام ایتمش
 ایسمدده، حریت دینیه ی ده، عدالت عمومیه امن عمومی ملاحظه سیله،
 ضروری مقصادر دن حساب ایتمشلر.

اسلامیتی حفظ ایتمک - دیگر دینلره طارق ویرمکله، یاخود
 انسانلری اسلامیته اکراه ایتمکله دکل، بلکه ارکان اسلامیه افامت
 ایتمک همده اسلامیتک محاسنلرینی برهانلرینی عالمه کوسترمکله اولور.
 الله نور السموات والارض. مثل نوره کمشکاه فيها مصباح.»

اللهک نوری، یعنی هدایت الهیه، فارا کلک توں ده یافتنی یانار
 شم کبیدر. کوزلری وار آدماره بلا اشتباه ظاهر اولور. توں فارا کللغیل
 شم نوری بری برینه نصل مزاحمه ایتمه یور ایسه، دیگر دینلرلک
 هیچ برینه اسلامیت نوری ده اویله مزاحمه ایتمه یور.

هر دینک بیوکارینی «لانفرق بین احد من رسوله» عباره جلیل سیله،
 قران کریمک احترامی اسلامیت ده وار حریتک غایت بیوک بر شاهدیدر.
 لا اکراه فی الدین» کبی مثلی دیگر شریعتلرده کامه مش معجز
 قاعده اساسیه - اسلامیت ده وار دینی حریتک مکم برو برهانیدر.

شارع اکبر عليه السلام حضرتلرینک لسان اعجاز لرنن صادر
 او لمش «ويسعى بذمتهم ادناهم» جمله سنک معنالری تمامیله آڭلاشیلور
 ایسه، شریعت اسلامیه ده وار حریتک درجه‌سی، عادی برو آدم طرفندن
 ویرلمش عهدک قانون نظرنده نهقدر محفوظیتی معلوم اولور. دیگر
 ملتلرلک برینه عادی برو مسلم طرفندن ویرلمش تأمین حکومت اسلامیه
 تأمینی کبی معتبر ایسه، اسلامیت ده حریت دینیه نه قدر قوتلی

صورتیه معتبر او لمش اولور . بر عادی مسلمک عهديله تامین قيلنمش آدمک شخصنه ديننه مـالنه تجاوز هيچ بر طریقله جائز اولماز .
بوندن ده بیوک بر حریت دینیه بولنورمی؟

حفظ نفس:

كتب اصول ده فقهای کرامک بیانلرینه کوره، مقاصد ضروریه دن صانالمشن «حفظ نفس» نوع انسانیتی، همده هر بر انسانی حفظ ایتمکدن عبارتدر .

نوع انسانیتی همده انسانی حفظ ایتمک - نوعاً همده هر بر فردک همه حقوقیه حفظ ایتمکدر .

اهل علم، حقوق انسانیه بی ایکی قسمه تقسیم ایتمشلر . بری حقوق ذاتیه . یعنی انسانک صفات ذاتیه سندن متولد، يالکثر انسانیتی جهتیله واجب اولمش حقوق . دیگری انسانک اجتهادیله تحصیل قيلنجه حق مقصداوه متعلق حقوق .

انسانک حقوق ذاتیه سی متعدددر : ۱) حق حیات ۲) حق صحت ۳) حق اعلیت ۴) حق حریت ۵) حق مساوات ۶) حق تحری سعادت کپیلر .

حقوق ذاتیه انسانک حقوق طبیعیه سندندر، یعنی اصل خلقتنده موجود اولوب، پاک عقلک پاک و جداک دلالتیله انسانلر لک هر برینه معلومدر . حقوق طبیعیه انسانلره شارع طرفندن دگل، بلکه خالق طوفندن، وجود لریله برابر، احسان قيلنمشد . انسان ده کسبی دگل صفتلر، کسبی دگل اعضال ر وارد . حقوق طبیعیه ده اویله در : انسانک اراده سیله کسبیله حاصل او لمامش، بلکه حکیم مطلق خالق طرفندن صفات ذاتیه سنه مناسب صورتده احسان قيلنمشد .

حقوق طبیعیه انسانلر لک هر برنده بلا تفاوت وارد : بر انسان دیگر لر لک کوزنده نه قدر دنی رذیل سفیل جاهم اولور ایسه ده حقوق

طبیعیه‌دن محروم او لاماز. انسان‌ک گناهیله، اوافق یا بیونک جنایتیله حقوق طبیعیه انسان‌دن را لیل او لاماز. حقوق طبیعیه انسان‌ک خاصه لازمه‌سیدر؛ انسان او ز اختیاریله‌ده او حقوق‌دن فارغ او لاماز؛ مقاوله یا مقابله طریقیله‌ده او حقوق‌لری ترک ایده‌منز، انسان او حقوق‌لری بر غرض تحصیل یولنده‌ده فدا ایده‌منز. حقوق، طبیعیه‌یی انسان‌ک او زی ده دیگراردہ هیچ بر صورتله اخلاق ایده‌منز.

حق حیات: هر بر انسان، بلا تفاوت، یاشامق حقنه مالکدر.

هر بر انسان‌ک فانی جانی معصومدر. شو حقی انسان او زی ده دیگراردہ ابطال ایده‌منز.

«من اجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل انه من قتل نفساً بغير نفس او فساد في الأرض فكانها قتل الناس جميعاً» (سورة المائدة - ۳۵) حق صحت: اعضالرک همده جسمانی روحانی فوهارک سلامتلگی حقی. انسان‌ک بدنه هم روحی وارد؛ هر برینک سلامتلگی انسان ایچون بر حق ضروریدر. حق صحت، حق حیات کبی، هم حقدره‌که هیچ بر انسان او حقلره تعلی ایده‌منز؛ هم وظیفه‌درکه انسان او زی ده او حقلره‌ینی اخلاق ایده‌منز.

حق حیات ایله حق صحت انسان‌ک حقوق اصلیه‌ستندندر. دیگر حقوق ضروریه‌لرک هر بری انسان‌ک حق حیاتنه متفرع اولور. انسان‌ک حق حیاتنه - یوقاری ده بیان فیلنمش حق ملک متفرع اولور. زیرا ملک مشروع او لامادقه حیاتی تأمین ممکن او لاماز. ییمک ایچمک، لباس کیمک کبی ضرور شیلرکده هر بری حق حیاتک فروعیدر. انسان، حق حیاتک ضرور یاتندن او لمق صفتیله، هیئت اجتماعیه‌ده بر دائره حیات و حرکت طلب ایده بیلور. او دائره حیات هر بر انسان‌ک او زینه مخصوص مسکنیدر. هر بر انسان‌ک مسکنی او زینه مخصوص حرمنی اولوب، غیرک تجاوزنده البته محفوظ فالور.

حق حیات، شو بیان‌که دلالت‌که کوره، حیات‌که دوامن‌که سلام‌ملک‌گنه
محافظه‌سنه متعلق شیلر اک هیئت مجھه و عه‌سندن عبار تدر.

حق حیات‌که مهم رکنی دمک جانک معصومیتی در. شریعت
اسلامیه نظرنده دمک عصمتی یالکثر انسان‌تله‌در، عصمت‌ده اسلامیت
شوط دگلدر. زیرا حقوق طبیعیه‌یه اهلیت انسان‌تیندن زائد شرط‌لر اک
هیچ بریله مشروط او لاماز. هر شیکن هر حقوقن مقصود بالذات
انسان‌در. انسانیتی دیگر شیلر اک بروینه خادم ایتمک معقول دگلدر.
«دمک عصمتی» حقنده هر برو انسان‌که بلا تفاوت برابرگی بوقاری ده

نقل قیلنمش «انه من قتل نفساً بغير نفس او فساد في الأرض فكانها
قتل الناس جميعاً» آیت کریمه‌سیله، هم‌ده مائده سوره‌سنده (۴۸)نجی
«وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس» آیت کریمه‌سیله‌ده ثابت‌در.
حق حیات- انسان‌که اوز اختیار‌لله‌ده زائل او لاماز بر حق
طبیعی در دیدک. شریعت اسلامیه نظرنده بلا شبهه شویله‌در. شو
حقیقتی برو حقیقت قطعیه کبی. قبول فیلدقدن صوک محترم طبله‌لر
تویه سوره‌سنده:

«أَنَّ اللَّهَ أَشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بَأْنَ لَهُمُ الْجَنَّةُ. يَقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًا فِي التُّورَاةِ وَالْأَنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ.
وَمَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِرْ وَإِنَّكُمْ الَّذِي بِإِيمَنِكُمْ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ» آیت کریمه‌سنده ذکر قیلنمش اشتراکی هم بیعی
بر قدر امعانله ملاحظه ایدر ار ایسه، شاید علمی فائئن‌لری برو قدر
استفاده ایدر لر. قران کریم‌ده اختیار قیلنمش کلمات‌که نظمک خصوصیتی
- البتنه بیوک نکته‌دن فائده علمیه‌دن هیچ برو وقت خالی دگلدر.
الله بولنده جنت بدلتنه جانلری ماللری فدا ایتمک - قران کریم‌ده
اشترا هم بیع عباره‌لریه تعییر قیلنمش. شو تعییر اک البتنه برو علمی
نکته‌سی وارد، مسائل ریاضیه‌یی حل ایدر کبی، شو نکته‌یی نشاطلی

رغمتلى طلبىلار حل ايده بيلورلار ايسه، گوزل اولور ايدى. شو مسئله يى استعارەدە وار بلاغت جوئىلە دگل بلکە آيتىڭ حق حيانە تعلقى جەتنىن حل ايتەك مطلوبىر.

حق اهليت: هەم حقوق طبىعىيە يى ۵۰ حقوق مدنىيە يى دە استيقاپا، ھەم دە هەر بىر وظيفە لرىنى ادا، يە انسانىڭ صلاحىتى در. (۱۵۰) نجى مادە دە شو كەتاپك ۹۵ نجى صحىفە سىندە اهلىتى تفصىلاتىلە ياز مش ايدك.

حق حرىت: حقوقلىرىنىڭ هەر بىرنىدە انسانىڭ كېف مايشا تصرفىدر. عقلائىڭ نظرنىدە قىيىح دگل هەر بىر اش دە انسان بلا خوف بلا حرج حرکت ايدر، بىر مسئۇلىت احتمالىنىن قورقماز.

حرىت «حقوق دە كېف مايشا تصرفىر» دىدك. حق دگل شىلدە تصرف حرىت دگلدر. ادب، ياعقىل يامصالحت خلافىنە او لور حرکتلەڭ ھىچ بىرى حرىت دگل، بلکە سفيهلىك اولور.

انسانىڭ حقى: انسانىڭ انسانىتىنە، طبىعتىنە، يوقارى دە بىيان قىلىنەش مقصىلۇرىنىڭ بىر يىنە موافق ھە مناسب شىلدەر. مصالحت ياخىن خلافىنە او لور شىلەرك ھىچ بىرى انسانىڭ حقى او لماز. بناً عليه او يىلە شىلە حرىت دائىرەسەنە داخل او لاما ز.

انسانواره خالق طرفىنىن احسان قىلىنەش حقوق طبىعىيە، ھەم دە شارع طرفىنىن تىلوين قىلىنەش حقوق مشروعە - هەر بىر حق بىر واجب وظيفە مقابىلنە ويولمىشىر: حق حيات دىگىرلىرى قتل ايتەمەمك وظيفەسى مقابىلنە، حق شرف دىگىرلىرى تحقىقىر ايتەمەمك وظيفەسى مقابىلنە، حق استحقاق بىر عمل مقابىلنە. انسان وظيفە سىندە قصور ايدر ايسه، او وظيفە مقابىلنە اعتبار قىلىنور حق زائىل اولور. قتل ايدر ايسه، حق حيات قالماز؛ معطل اولور ايسه، استحقاق كىسب ايدەمن.

«هر حق بىر وظيفە مقابىلنە مشروع اولور» قاعده سە كورە، شريعت اسلامىيە نظرنىدە حرىت «بىر واجب وظيفە مقابىلنە مشروع او لور حقولدە انسانىڭ كېف مايشا تصرفە اقتدارنىن عبارت اولور.

حریت - «غیر لک حقنه تجاوز ایتمه مک» قیدیله مقیددر . لکن شو قید حریتی تحدید دگل بلکه حریتی تحقیقدر . زیرا هیئت اجتماعیه ده حریتی رعایه هر بر انسان اث حقله ینی محافظه ایتمه مصلحتی ایچون ایدی . اگر بنم حریتم دیگر لک حقله ینه تجاوز ایتمه مک قیدیله مقید او لامسه، او وقت دیگر لک حریتلری ده بنم حقله مه تعددی ایتمه مک قیدیله مقید او لاماق لازم او لووب کلور . بویله حریت، حقوق انسانیه بی حفظ ایتمز، بلکه ابطال ایدر .

حریت : انسان اث او زی یا خود هیئت اجتماعیه ایچون نافع او لووب، هیچ بر کیمسه بیه ضروری یوق اشله ده هر بر آدمک بلا مانع، او ز اختیار بیل حرکتی در . حریت - انسان عاملک بر علامت ظاهر سبدر، انسان ده حریت بولنماز سه، انسان بر جماد کبی قالور . حریت انسانیتک ده بر شاهد پدر، حریت بولنماز سه، انسان انسانیت درجه سندن ساقط اولور .

حریت اراده سنده اختیار نسده انسان اث استقلالیدر . اراده سنده اختیار نسده مستقل انسان، قران کریمک دلالته کوره، ملک اولور . امائد سه سوره سنده (۲۲) نجی «واذ قال موسی لقومه يا قوم اذکرو نعمة الله عليكم اذ جعل فيكم انبیاء وجعلهم ملوكا» آیت کریمه سنده بی اسرائیلک هر برینی ملک تسمیه ایتمک - فرعون قهرنده ذلتندن نجاتلری صوکن اراده لرن اختیار لرن ایتمک - فرعون نائل او لمقلرندن کامشدر . صغarden ذلتندن انسان اث نجاتی، اراده سنده اختیار نسده استقلالی انسانلری ملوک ایدر ایسه، حریت انسان ایچون نه قدر بیوک صفت اولور ! حریت انسان اث کامل معنایله انسانیتی ایچون ده، سعادتی ترقیاتی ایچون ده لک لازم او لان بر حق ضروریدر . لکن حریتی ضائع ایتمه مک هم ده سوء استعمال ایتمه مک ایچون - او زینا ث حقوقه ینی وظیفه لر ینی بیلور قدر «علم»؛ حقی دگل شیلره هم ده دیگر لک حقله ینه تعددی قیلمار قدر «شرف»؛ انصاف عدالت اساسله ینه افامت

قیلنهمش قانونلری رعایه ایدر قدر «طاعت»؛ باطل دعوئتلره انقیاد ایتمز قدر «عزت» بولنەق لازمەر. انسانڭ عقلى سالىم اوlobe، شو دورت شى يعنى علم، شرف، طاعت، عزت انسان دە بولنور ايسە، حریت اوبلە انسان اىچۇن سبب سعادت اولور. يوقسە، يعنى او دورت شىدىن بىرى يا هر بىرى بولنماز ايسە، او وقت انسانڭ حریتى اوزىنە ضرور ايدر، ياخود لا اقل ضائع اولور كىدر. صېيارە، بىنۇنلەر، سەفيھلەر، مكارلەر تامامىلە حریت ويرلەمك شو ملاھظەيە يېنىدەر. زира عقلەن قصورىلە يا اخ提ىارڭ فسادىلە رونلارڭ هەرنىن اوزلار يىنە ياخود دىگەرلەر بىلوك يا اوفاق ضرور حاصل اولاپىلار.

حریت تارىخى - : ضرورى حاجتلەرنىن هر بىرىنى يالكىز اوزى مستىفا اىنەمە يوب، دىگەرلەن اعانەلر يىنە محتاج اولەمش انسان، ضرورت حكمىلە، دىگەر انسانلەرلە حىيات دەاشتراكى ايتەمەجىبىر اولەمش. بىرى دىگەر يىنە اعانە قىلىشىمى ضرورتىلە اشتراكىڭ اول خاتون ايلە ار آراسىن وجودە كامش. زира شو اىكى جنسىدىن هر بىنىڭ حاجتى دىگەر يىنە توقف ايدر: خاتونڭ حاجتى ارسز، ارلارڭ حاجتى دە خاتونسىز تەام اولاماز. اىكى جنسىدىن هر بىنىڭ دىگەر يىنە احتىاجى - خالق حكىمەك ئىڭ بىلوك بىر حكىتىلەر كە عالم انسانىت دە مەفتىڭ ئىڭ اولگى اساسى اولان «زوجىت» او احتىاج اوزرى يىنە تأسىيس قىلنهمش.

ھىئت اجتماعىيەدە اجتماعىڭ ئىڭ سادە صورتى اولان زوجىت شو كېفىتلىك وجود بولەمش. لىكن اىكى طرفى هر بىرى هر خصوص دە مساوى اوlobe قالامامش. زира خاتونلارڭ وجودلۇندە جەمالىڭ كەمالى اىچۇن لازىم اوlobe لەپىلەك، ھەمدە انسانىتى حفظ اىچۇن طبىعت طرفىدىن يالكىز خاتونلرە تەممىل قىلنهمش حمل، وضع، رضاع، حضاۋە كېلى ئىڭ موم ئىڭ مشكل وظيفەلری دائىماً ادا ايتەكدىن كامش ضەيپلەك ايلە مشغۇللەك، - شو اوچىڭ يعنى لەپىلەك، ضەيپلەك، مشغۇلىتىڭ مجھۇمىي سە كىسب معاش مسئۇلىتىدە خاتونلارى رجالڭ حمایەسەنە التجا ايتەمەجىبىر ايتەمش. شو مجبورىت حسېيلە رجالڭ خاتونلەر تعلبىلەر ئىتكى تأسىيس قىلنهمش.

هیئت اجتماعیه ده نوعی حفظنه عائد اڭ مهم وظیفه لری یوکله مش خانون - او مهم وظیفه لردن آزاد قیلنه له برابر، عائله ده بىر عضو مساوى ایکنچى درجه وظیفه لردن ایدى عدالت اقتضاسى بىر قدر ایفا قیلنه مش او لور یلنه اولسە ایدى خاتونلارڭ نفقه لرینى التزاملىرى سببىلە يىدى. فقط، او يىلە او لمامش. بلکه خاتونلارڭ نفقه لرینى التزاملىرى سببىلە خاتونلار تغلب ایتمك فکرى ارلرده او يىانمىشدر. بوڭا تبعاً، آنالارڭ بالالرىينه، رئىسلىڭ ده اوز فامiliyاسىنە تغلبى بىر حق طبىعى كېيى اعتبار قیلنه کاوب انسان ده تغلب ملاكىسى رسوخ كسب ایتمش. جماعت بىوكلاشدىكىجە، انسانلار ده تغلب، تسلط فوولرى حرصلرى زىادە لشوب، عاقبىت، هیئت اجتماعیه ده انسانلارڭ همه حقوقلىرى بىر قاچ انسانىڭ شىلتى للرىنى مخصوص قالوب، انسانلارڭ اكثريتى همه حقوق انسانىيەن محروم قىلنه مش. شو محرومىت مروز زمانىه او قدر قوّت كسب ایتمىش كە گويا هیئت اجتماعیه ده ياشار انسانلارڭ همهسى بىر قاچ انسانىڭ هواسىنە شھوتىنە خدمت ایتمك ايچون خلق قىلنه مش اعتقادى انسانلارڭ دماغانلىرىنە قىبلرى يىنە مرکۈز او لمامش.

حسابى يوق عصرلار عالم انسانىت ده شو حال دوام ایتمىش. انسانلارڭ هر بىرى او زىلرىنىڭ او حا للرىينه الفت كسب ایتمىشلر، حقوقىڭ حرپتىڭ تصورى ده انسانىڭ دماغاندىن قىلبىندىن تىمامىلە چىقىمش. شو يىلە بىر طاعت عمىيا مساعدة سىيل عالم انسانىت ده محدود دىگل استبداد كلى الوهيت سورىمش انسانلارڭ جانلىرى ماللىرى همه شىلرى جىابىرە شھوتىنە وقف او لمىش يالڭىز بىر الله بىلۇر، تفصىلاتى تارىخىدە معلوم دىگل نە قدر دەشتلى خاللار انسانلارڭ باشىنە كامشى ده، انسانلار ھمان صىبر ايدە كامىشلر انسانلارڭ عقللىرىنە عموماً استيلا ایتمىش جهل، دين نامىندىن تاقىين قىلنه كىلمىش اعتقاد - استبدادڭ اسارتىڭ اڭ بىيك اڭ قوئىلى سببىلرى اولا كىلمىش.

عالم انسانىت ده محدود دىگل استبداد اىلە همه انسانلارڭ اسارت مطلقەسى - ابتداسى معلوم دىگل زمانلاردىن باشلانوب، اڭ صوك

عصرلره کونلره قدر مختلف صورتلرده دوام ایده کلمشد. انسانلری او مسکنتدن او مظلومیتدن تخلیص ایتمیه هر زمانلک نبیلری حکیملری وار قدر قوئتلریله اجتهاد ایدر اولمشلار ایسه‌ده، عالم انسانیت تمامیله اسارتندن نجات بولاما مش. انسانلری او مدھش ذلتندن تدریجی صورتلک علوم معارف صنائعک انتشاری خلاص ایتمشد. عالم انسانیت ده تدریجی صورتله انتشار هم ترقی ایتمش علوم و معارف - انسانلری او ذلتندن تدریجی صورتله فورتاره کلمش. صوڭ کونلرده عمومیت کسب ایتمش علومڭ معارفالىق قوئى هم نورى اعانەسیل. انسانلۇ مسکنتدن اسارتندن بالكىلە نجات بولاشلار؛ حقوق انسانیه بىي ده حقوق مدنیيە بىي ده آڭلامشلار، دولتلرلۇ قانونلری ده او حقوقلىرى تصدیق هم تدوین ایتمش. هم حکومتىڭ ھم انسانلرلۇ حقوقلىرى وظیفه‌لری تمامیله تعیین قىلنهش. هر كىشك هر ملتىڭ اختيارى اوزى الندە بولنەق وقتى كلمش. ترقیيات يولىدە بلا مەمانىدە حرکت ایتك، سعادت ميدانىدە بلا مضايىقە استراحت ایتمك ساعتى حلول ایتمش. بىر سوزلە تعییر ایدر ایسەك، انسانلرلۇ انسانیتى، هم ده انسانیتىڭ حقوقلىرى علوم و معارف نورىلە انسانلره معلوم اوامش. بىر قاچ بىيڭ عصرلر عالم انسانیتى استىلا ایتمش استباددن اسارتندن انسانلر علوم معارفالىق نورى هم قوتىلە نجات بولدىلار دىدك. اىكن شو سوزى، نجات مسئۇلىسىنده سماوى شريعتلرلۇڭ ئىك بىوك تأثىيرلەينى خدمتلىرىنى انكار يا اهمال طریقىلە سوپەمەدك.

بىزم اعتقادمۇھ كورە سماوى شريعتلرلۇڭ هر بىرى حقوق انسانیه بىي تقرىر، عدالت عمومىيە بىي اقامىت مصلحتىلە كلمش يا ایندەش ايدى. خصوصاً ئىڭ صوڭ كلمش شريعت اسلامىيە حقوق انسانیه بىي احترام، هم ده حیات انسانیه ده اساس اولور قانونلری كلىبات تاسیس ایتمك مسئۇلىسىنده شرائع سابقه لرلۇڭ ھەسندىن زىيادە اعتنا ایتدى. شريعت اسلامىيە انسانلرلۇ يوقارى ده بىيان قىلنهش حقوق ذاتىلەرلەينى اعتراف هم تعلیم قىلوب، مصلحت دائرەسىنده بولنەق، دىگرلرە ضرر ایتمەمك

قیدلریل مقید خربت کامله هم معقوله بی انسانلرگ هر برینه من
عند الله احسان ایدب، هر بر انسانی بلا تفاوت مساوی اعتبار ایدی.
اسلامیت ده معتبر حق مساوات:

هیئت اجتماعیه ده همه انسانلر حقوق ذاتیه، مذکونه هم ده وظیفه لرده
خانون نظرن بلا تفاوت مساوی اعتبار قیلنور. انسانلک ده، خواص
انسانیتی قابللک ده همه انسانلرگ اشتراکی - حقوق ده وظائف ده مساواتلک
اساسی کبی فرض قیلنمشدر. کمالات انسانیه ده تفاوت - حقوق ده تفاوتی
ایجاب ایدر اعتبار قیلنماشدر.

بیاندن مستغنى اولور درجه ده هر بر انسانه معلومدرکه انسانلر
آراسنده بر قاج جهتن غایت فاحش صورته تفاوت وارد: بر
انسانلک اعضالری تام سالم، وجودی قوی اولور؛ دیگر برینک
اعضالری نافض فاسد، وجودی ده غایت ضعیف اولور. بر انسان -
عفیف پاک قلبی اسیر ایدر قدر جمال مفرط صاحبی اولور؛ دیگر
بری یومشاق کوکلری آغلاتور قدر یافیش سز روش سز اولور. بر
انسان - عقللره حیرت ویزور کشیفیاتی کشف ایدر قدر، یاخود امور
دولتی فوق العاده بر مهارت سیاسیه ایله اداره ایدر قدر قوه عقلیه
صاحبی اولور، دیگر بری الک ساده شیلری ده آکلامق دن عاجز
فالور قدر غبی اولور. بر انسان اجتهادیله میاردلری کسب
ایدوب میلونلری صرف ایدر، دیگر بری عمری بوینه بر پساره
نازن طویماز، قبرینه کیدر.

انسانلر آراسنک بویله فاحش تفاوت طبیعی در. عالم انسانیت ده
بیوک بر مصلحتمنی بویله فاحش تفاوتی افتضا ایتمش، یاخود بزم
عقلماز احاطه سندن یوقاری بر «سر الهی» می شو فاحش تفاوتی ایجاب
ایتمش؟ معلوم دگل. لکن هر حال ده قانون قوتیله او تفاوتی رفع
ایتمک ممکن دگلدر.

قانون قوتیله تفاوتی رفع ایتمک ممکن دگلدر دیدک. بالکن
بو قدر دگل، بلکه اویله بر تفاوتی رفع ایتمک، عدالت عمومیه قانوننه
کوره مطلوب ده دگلدر. زیرا اویله بر تفاوت حریتک الک طبیعی

بر نتیجه سیدر: مادام که هر بر انسان‌گذاری حریت مطلقه‌سی اراده کلیه‌سی وارد، انسان نصل استرسه اویله حرکت ایدر. جمله انسان‌لری قانون قوتیله بر طرفه سوق، یاخود «شو حدی»، شو درجه‌یی کچمه» دیمک، حریتی تمایله سلب ایتمک اولور. خلقت انسانیه‌ده استعدادلک درجه‌لری نوع‌لری محصور دگل هم‌ده انحصاری ده همکن دگل قدر متفاوت هم متعدددر. در جدله‌ی نوع‌لری مختلف استعدادلری فانویث حکمیل مساوی اعتبار ایتمک عدالت اولماز ظلم اولور.

طبعیت اقتصادی ناشی، هم‌ده حریت مطلقه‌دن متفرع تفاوت انسان‌لرده وار ایسه، بولنمی‌ده لازم ایسه، «همه انسان‌لر حقوق ده وظیفه‌لرده متساویدر» دیمکدن مقصد نهدر؟

حقیقتی دها گوزل آشلاخ ایچون سوزی بر قدر اوزانه‌ق مناسب اولیه کرک.

الله همه انسان‌لری انسانیت‌ده مساوی خلق ایتمش، هر بری آنادن آنادن حولک مساویلک صفتیله طوغه‌ش. لکن حیات یوللرینه سلوک انسان‌لردن مساویلگی نزع قیلوب، مسلک هم معاش اقتصادیل انسان‌لرده کلی تفاوت حاصل اولمش. عملک اجتهادلک ایجادیله حیات درجه‌لری شرف ده معتبرلکده مختلف اولمش. شو حقیقتی قوان کریم بیان ایته‌شد:

«یا ایها الناس انا خلقنا کم من ذکر وانشی. وجعلنا کم شعوباً وقبائل لتعارفوا. ان اکرمکم عند الله اتقاکم. ان الله عليم خبیر.»

انسان‌گذاری فطرت انسانیه‌ده تساویلری «انا خلقنا کم من ذکر وانشی» سوزیله بیان قیلندمش. فامیلیالره، قبیله‌لوه متنشعب اولوب، هیئت اجتماعیه‌ده یاشار ایکن حقوق ده وظیفه‌لرده برابرلکلری «وجعلنا کم شعوباً وقبائل لتعارفوا» جمله الهیه‌سیله اعلان قیلندمش. یعنی فامیلیالره قبیله‌لوه منقسم اولمی حقوق ده تفاوت ایچون دگل، بلکه یالکثر تعارف ایچوندر. افالیم اختلافیله اجناس‌گ اختلافی، نسبیک اختلافیله فامیلیالره اختلافی حقوق انسانیه‌ده حقوق مدنیه‌ده تفاوتی ایجاب ایتمه‌یور. عمل

واجتهد ثم همی اولارق انسانلرڭ ڪرمىدە اعتباردە شرفىدە بىستە تفاوتلىرى «ان اکرمكم عند الله اتقاكم» جملە جامعەسىلە افادە قىلىنىشىر. انسانلرڭ كرامىتى، يىعنى عند الله و عند القانون اعتبارى، فرآن گرييڭىڭ تعليماتنە كورە، يالىڭىن «تفوى» صفت عالىيەسىلە اولور. «ان اکرمكم عند الله اتقاكم» آيت كرييمىسى بونى بىيان ايدىر. يىعنى الله فاشىندە ئىڭ كرييڭىز ئىڭ مخترىكىز هر اشىندە ئىڭ زىادە متقييڭىزدر. هيئەت اجتماعىيە صلاحىنە ھەممە انسانلرڭ ترقىياتىدە تقدىمنە سبب اولور «اتقا»—«تفوى» نصل شىدر؟ كە ھەر خصوصىدە، انسانىيەت دە، حقوقىدە وظيفەلر دە متساوى انسانلرڭ اعتباردە شرفىدە تفاوتلىرىنە سبب اولا بىلسۇن. واعظلارڭ انسانلرنىدە دور ايدىوب، زاهىد لەك درويشلەك كلامەلر يىنه مرادىف كېنى استعمال قىلىنور «تفوالق» انسانلرڭ هيئەت اجتماعىيە دە ذلتلر يىنه سبب اولماسە، ھىچ بىر وقت هيئەت اجتماعىيە صلاحىنە سعادتىنە سبب اولا ماز. بۇڭا كورە سوز مناسبىتىلە بورادە «عمل دە اتقا» يى بىيان ايتەك فائەت سىز اولماسە كىرك.

بر عملدىن بىر صناعتىن هيئەت اجتماعىيە دە انسانلرڭ كەما يىنلىغى استفادەلر يىچۈن—او عمللى او صناعتى ئىڭ گوزل صورتىدە اتقان ايتىمك، اقتدارى اهلىتى معرفتى كامىل دىگل اىكىن او عمل او صناعتە اقだام ايتىمەمك، او عملك او صناعتىڭ ضررى بولنما يىوب منفعتى عمومى اولماق، انسانلرڭ دە او عمله او صناعتە احتىاجلارى معقول مىشروع بىر احتىاج اولوب هوائى بىر احتىاج اولماق كېنى شرطلەك وجودى لازىمدر.

عمل—مادى اولىسىدە، معنۇى اولىسىدە، اوفاق اولىسىدە بىيوك اولىسىدە؛ صناعت—سادە اولىسىدە دقىق اولىسىدە، عموماً ھەر بىر عمل ھەر بىر صناعت شو قانون اساسى تختىنە داخىلدر. ھەر بىرندە شەمىدى سوپىلنىش شرطلەك تىحقىقى شىرىعت اسلامىيە نظرىنە ضرورىدە.

بىر هيئەت اجتماعىيە دە عمللىرىڭ صناعتلىرى ھەر بىرندە يوقارى دە سوپىلنىش شرطلەك ھەمىسى تىمامىلە رعایە قىلىنور ايسە، يىر يوزىنە دە هيئەت اجتماعىيە دە گوزل دەها سعادتلى بىر هيئەت اجتماعىيە مىتصور

اولورمی؟ البته اولماز. لکن عمللرنده او شرطلری تمامیله رعایه ایدر عامللر نصل بولنور؟ اڭ مهم نقطه شو نقطه در.

بر عامل - هیئت اجتماعیه بی احترام ایدر ایسه، عمللریناڭ ده هیئت اجتماعیه ده اهمیتىنە واقف اولور ایسه، ھر بر عمللک قصورى خیانتى جائز دگل بر امانت اولمقدنه ایمان ایدوب ھر امانىڭ ده رعایه سی وجوبنە كۆڭلیلە اینانور ایسه، امانتى رعایه ایچون ده افتدار اهلیت معرفت يوق ایکن افدام ایتەمەمك ضرورىنە قانع اولور ایسه، عملی اتقانىڭ فائىدەلرینى قصور ياخيانىڭ ضرورىرینى آڭلار ایسه، اشته او وقت عامللک عمللرنىن «تقوی» صفت عالىيەسى بولنەش اولور. اویلە عامل «ان اکرمکم عند الله اتقاکم» تىشرىفىلە كریم ھم شریف اولىش اولور، اویلە عامل عمل ده قصوردىن خیانتىن وار قدر قوتىلە صاقلاقاپوب، عملی اتقان اصلاح وظيفەسىنده كون تون سعى ایدر، عمللک وظيفەلرڭ نتىجەلرینە مترب اولور مسئۇلىتى على الدوام كوز اوئىنە طتونب ھر حال ده امانت حقانىت صداقت يوللرندە حرکت ایدر.

انسازىڭ شرفىنە، شرف درجه لرنىدە تقدمنە سبب اولور «تقوی» - شو معنى ايلە تقوى در. هیئت اجتماعیه اعضالرندە بویلە بر فضیلت بولنور ایسه، شېھە يوق، او جمعىت اڭ سعید بر جمعىت اولور، اویلە جمعىت خيرات ترقیات يېولىندە مسابقه ميدانى اولوب، فساد متبعلرندەن شرور يوللرندەن پاك قاللور. او فضىلتىڭ هیئت اجتماعیه صلاحىت اوقدىر اهمىتىنە كورە، قرآن كریم انسانلىك حقوقنىتساوايلرینى مذاهب حىوييەدە تفاوتلىرىنى بيان ايتىدىكىن صوك، هیئت اجتماعیه ده انسانلىك صلاحىت اساس اولور فاعدە بىي طریقىلە «ان اکرمکم عند الله اتقاکم» دىمەش.

انسائىت ده برابر انسانلىك قوت ضعف عقل كېي انسازىڭ كەنالىنە عائىد خصوصىلر دە تفاوتلىرى، طبىعتىڭ قانونى قرآن كریمڭ بىيانىلە، ضرورى صورتىن ثابت اولدى ایسه، ايندى بوندىن صوك «حق مساواتى» تفسىپر وظيفەسىنە عودت ایدر ز.

همه انسان‌لر حقوق ده وظیفه ارده متساویدر؛ همه انسان‌لر بوقارن ده بیان قیلنمش حقوق ذاتیه لرندن بر درجه استفاده ایدرلر؛ عقلی قوتی شرفی زیاده اولان آدمک حقوقی زیاده اولماز، ضعیفک ضعفی، جاهلهک جویی انسانک حقوق ذاتیه لرینی ناقص قیلماز. انسان‌لر کمالات ذاتیه ده نه قدر فاحش صورتده متفاوت اولابیلسه لرد، دمک عصمتی عرضک حرمته، ذمه لرک اهلیتی سوزلک قوتی کبی هتوق ده بر ذره قدر تفاوت اعتبار قیلنماز. شریعت نامندن وضع قیلنک جق فانونلر، یاخود طرح قیلنک جق تکلیفلر عمومی اولورده شریف شرفیله عاقل بیوک عقیلی او عمومدن مستثنی اولماز.

همه انسان‌لر حقوق ده متساویدر؛ یعنی دولت یا هیئت اجتماعیه امور لرینی اداره هم اصلاح ایچون وضع قیلنور قانونلر انسان‌لر ک هر بری حقنده بر درجه‌ده جاری اولور. ضعیف ضعفیله زیاده‌بی تحمل ایتمز؛ قوى قوتیله، سلطان سلطنه سیله قانونک قوتنه غلبه این‌مز. شرع شریفک سلطنه قضائیه‌سی خلیفه ایله عادی آدم‌لره بلا تفاوت نفوذ ایدر.

شریعت اسلامیه ده حریتک مساواتک درجه‌سنده بر قدر اشاره ایتمک قصدیله بوراده خلیفه ابو بکر الصدیق حضرت‌لرینک خلافت‌هه انتخابی صوکنده سویله‌مش خطبه‌لرینی نقل ایده‌یم:

«ایها الناس: قد ولیت عليکم ولست بخیر کم. فان احسنت فاعینوی. وان اسأت فقوموی. الصدق امانة، والکتب خيانة. والقوى فيکم ضعیف عندي حتى آخذ منه الحق. والضعیف فيکم قوى عندي حتى آخذ له الحق ان شاء الله. اطیعوی ما اطععت الله ورسوله. فادا عصیت الله ورسوله فلا طاعة لى عليکم.»

معناسی «ای جماعت! خلافتے صایلاندم، لکن اک مستحققکز دگن ایدم، اشلمی گوزل اداره ایده بیلور ایسم، بکتا اعانه ایدرسز. خطا ایده‌جک اولور ایسم، ارشاد ایدرسز. اشمی کما ینبغی ادا ایتمک امانتدر. قصور ایتمک خیانتدر. آراکنن: قولیه‌کنز بهم عندمده

ضعیف اولور، ذمتسنده وار حقلری البته آلورم. ضعیف-شکز بنم عندمده قوی اولور، همه حقلرینی ویرورم. قانون داعرمسنده حکمت ایدر ایسه، بکا اطاعت قیلشکز. یوقسنه، یوق.

شو خطبه «اطیعونی ما الطمعت الله ورسوله فان عصیت الله ورسوله فلا طاعة لی علیکم» کبی اڭ جامع سوزیله حکومت اسلامیه حرکتی ایچون بىر خط مستقیم، قراری ایچون ده بىر مۆركز عدالت تعیین قىلىمشىر. وعیه ایچون نه قىلر بیوک بىر حریتىر. «وان اسأت فقومونی!» حکومت اسلامیه خط استقامتىن بىر قىلر مىل ایدر ایسه، وعیه تقویم ایك بىلور. حل، عقد، عزل، نصب تمامىلە رعیه ئىندەدر.

«والقوى فيكم ضعيف عندي، حتى آخذ منه الحق. والضعف فيكم قوي عندي حتى آخذ له الحق» جمله جامعەسى حق مساولىڭ گۈزىل صورتىدە بىيانىر. يعنى قانون فاشىنده قەيلك ضعيفلەك يوقىدر. قوي انسانلارڭ حقلرینە تىدى ايدەمز. ضعیف اوز حقلرینى استىفا دن عاجز اولماز. قانون حضورنىدە خلیفە ايلە عادى آدم ھە جەتىدىن برابىدر. قاضى شريیح خلیفە على حضرتىلەرنى اوز حضورىنە دعوت ايدوب، يهودى فائىدەسىنە حکم ايتىدى. خلیفە عمر خطبەلەرىنىڭ بىندە «ان كان بيمنى وبين من هو منكم شئ من احكامكم ان امشى الى من احبه منكم فينظر فيما بيمنى وبينه» دىلى. يعنى: بىن ده حف-شکز وار ایسه، كىمە استرسەئىز او آدمەڭ حضورىنە حکم ایچون بىنى آلوب كىلە بىاورسۇ.

شریعت اسلامیهدە معتبر مساواتىڭ ایكىنچى بىر نوعى: عمل ده متساوىلرڭ - جزادە مساواتىدلر. اىكى عامل عمل ده برابى اولسىلار، جزالرى شوابىلى البته متساوى اولور. كاملاڭ كماللىلە اجرى زائىد اولماز. ضعیفڭ ضعفیلە اجرىنە نقصان كامز. جزالرڭ اجرلارڭ تفاوتى، عامللارڭ تفاوتىلە دېگل، بلکە عمللرڭ تفاوتىلە اولور.

شو قانون - يعنى عمللرڭ تفاوتىلە جزالرى اجرلارى متفاوت ايتىمك

قانونی - هم طبیعت کوئیه هم شریعت اسلامیه طرفندن قبول قیلنمش
بر مطرد قانوندر . ماهر صانعک گوزل عملیله عادی عاملک عادی
عملی آراسنده اجرده فرق بولنهق لازمر .

عهدهڭ تفاوتيله اجرلارى جزالرى متفساوت ايدىمك - عدالتكى
اقتصاسىدیر، حق مساواتىڭ بىيوك بوركىنيدىر. انسانلىك مصلحتى،
مدنىيەت ترقىيەتى - عمل ايلە جزالرڭ تىساوپىلار يىنه، عملك تفاوتيله
جزالرڭ اجرلارڭ تفاونتە مېنىدۇر. بويىلە اولماز سە حىات انسانىيەدە
سکون مطلق، جمود مزمن دوام ايدى.

«لمثل هذا فليعمل العاملون» - «وفي ذلك فايتنافس المتنافسون» انسانلرڭ حقوق ذاتىلەرىنى، او حقوق ذاتىلەرى مترتب اولور حقوق مدنىلەرىنى بر قدر بىيان ايتدىك . بونڭلە ماقاصل ضرورىيەن حساب قىلىنەش «حفظ نفس»ڭ معناسى معلوم اولىسى . نفسى يعنى انسانى حفظ ايتىك انسانڭ ھمه حقوقلىنى حفظ ايتەكلە اولور دىمەش ايدك .

انسان همه حقوقی مقصود هم غایه‌سیدر : هیئت اجتماعی تشکیل‌نده، دولت تأسیسندن، قانون تدویننده، مکمل‌انشاسندن؛ عسکر تربیه‌سدن مقصود، انسانی هم‌ده انسانیک همه حقوق‌برینی حفظ ایتمکدر. همه تدبیرلرک علت غاییه‌سی نوع انساندر. طبیعت‌ده وار شیلرک کافه‌سی انسانیک منفعتنه ترقیاتنه خدمت ایتمک ایچون الله طرفندن خلق هم وقف قیلنه‌شدر. بوکا کوره، قانونلرک، سیاسی یا مدنی اصلاح‌لرک انسانیک مصلحتلر ینه مقصدلر ینه تمایله موافقتلری ضروردر. شریعت اسلامیه‌ده مقاصد ضروریدن صانالمش «حفظ نفس» لک معناسی شودر. دولت - حقوق انسانیه‌یی تکمیل هم توسعیع ایچون ت-اسیس قیلنو ب؛ حکومت - انسانلرک مصلحتلرنده استخدام قیلنقه ایچون انتخاب هم نصب قیلنو ر.

شو حقیقته اشاره قیلو ب، فیلسوف اسلام ابوالعلاء حضرت‌واری دیمهش:
«مل المقام! فحكم اعشرامة * امرت بغير صلاحها امرأوهَا»

«ظلموا الرعية واستجازوا كيدها * فعدوا مصالحها وهم أجراؤها» يعني: مصلحتلری اداره ايچون ياللانمش اجيملر ايکن، اميرلر امتىڭ مصلحتلرینى ترک ايدوپ، رعييەي ظلم ايتدىلر. ضررلرنىدە حرڪت ايتدىلر.

اميرلرى، حكومتى «مصلحتلرڭ اجيلى» ديمك — «دولتى تأسىيسىن مقصىد — انسان ھم دە انسانڭ مصلحتلرى» ديمىسىر. انسانڭ حقوق ذاتىيەلرینى على الاختصار شرح ايدر ايکن حق حریتى بیان مناسبىتىلە، ھم دە ھر نوع حریتىڭ شریعت اسلامىمەدە وجودىنى دعوی افتراضىلە — بزم كتب فقهىيە⁵⁵، دواوين سنت دە حق حریت خلافىندا كېيى كلهش مسئۇلەلرە عائىد فكرمىزى اعتقادمىزى بورادە سوپەلەمك بىزه بىر واجب وظيفە أولىدى. بۇڭا علاوه او مسئۇلەلر لەڭ علم حقوق نظرىندا فوق العادە اهمىتلرى دە واردە. لىكن بزم بورادە بیانىز فقىهلەرك اهل حدیثىڭ مسلكىلارینە سلوك طریقىلە اولا جقدىر. مسئۇلەر لەڭ بىرى حریت دینىيە يە ظاهرأً مخالف قتل موتىد مسئۇلەسىدىر. دىگرى — حریت شخصىيە تمامًا مخالف رقىت، اسارت مسئۇلەسىدىر. حدیث ھم فقه كتابلىرىنىڭ بیانلارینە كورە، مرتىد ھم مرتىدە قتل قىلنور. رجالدە شو مسئۇل — اجتماعىيەدە؛ خاتونلرددە — جمهورىيەدە. شو مسئۇل دە فقىهلەرك اهل حدیثىڭ دليللەرى:

- ١) عن ابن عباس ان النبي قال «من بدل دينه فاقتلوه». رواه البخارى.
- ٢) وعن معاذ بن جبل في رجل اسلم ثم تهود «لا اجلس، حتى يقتل، قضاء الله ورسوله.» فامر به قتيل. متفق عليه.
- ٣) «ومن يتبع غير الاسلام دينا فلن يقبل منه» اى فلن يقر عليه، بل يستتاب. فان تاب، والا قتل.

فقىهلەر بويىل، دليللەر استناداً، موتىدلرى، اى اولسىدە خاتون او لىسىدە، قتل ايدىلر. دینە ھم دە دینىڭ انتظامىنە حرمتىنە خلل ويرمەمك ملاحظە سىلە ايىش. زىرا مليتى ھەمدە وحدى محافظە، سىاست نظرىندا، دولتى مدنىيەتى محافظە باينىدەڭ گۈزل بىر طریق

ایمش. «قتل الارتداد—عقوبة لهتك حرمة الملة وحدراً عن تفرق الوحيدة. فان حفظ الملة ووحدتها اصل النظام المدن» دیمش فقیهler .

«قتل مرتد» مسئله سنده فقهای اسلامک فکرلری دليللری شودر .

اما بزم خصوصی فکرمزه کوره، قران ~~ک~~ کریم ده مرتدک قتلنده دلالت ایدر آیت یا سوز یوقدر. «فلن یقبل منه» کبی جمله لری دعوایه موافق صورتنه تفسیر سببیله قران کریمک معجز نظم کریمه نک دلیل بولنمق لازم دگلدر. «اسلامیتندن غیری حق اولا بیلور بر دینی آرار ایسده، بولنماز» معناستنده کاهش آیت کریمه بی مرتدک قتلنده حمل ایتمک—نظم کریمک انساعنه مناسب اولور قدر واسع هم مفید تفسیر دگلدر.

قران کریم ده ارتداد مسئله سی بر قاچ دفعه ذکر قیلنوب، جزا سی قتل اولمک هیچ بر دفعه ده ذکر قیلنما مش.

«ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم ان استطاعوا. ومن يرتد منكم عن دينه فيهم وهو كافر فاولئك حبطة اعمالهم في الدنيا والآخرة واولئك اصحاب النار هم فيها خالدون.» (سورة البقره) «يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزه على الكافرين. يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم». (المائدہ—٥٦).

بونک کبی آیتلرده جزایی بیان ایدر ایکن، قتلندين سکوت ایتمک بزم دعوا مزه بر قدر شاهد اولا بیلور.

مرتدی قتل، سنت ده ثابت اولمش ایسه، ایکی وجهه بریله توجیه فیلهق ممکنلر .

۱) عصر اوّلده مرتدلار ارتدادری صوکنده، اسلامیت ضررینه شدتلى صورتنه حرکت ایدوب، اهل اسلام آراسنئ فتنه فسادی نشر یولنده سعی ایدرلر ایدی. اویله مرتدلری قتل ایتمک ارتدادری ایچون دگل، بلکه فساد یوللارینی باخلامق ایچون ایدی. فرض ایده یک، مرتد ارتدادی صوکنده اسلامیت علیهونک فتنه نشر ایتمه مش

اولسنه ايدى، او تقدىرده قتل واقع اولمامش اولور ايدى. مرتدلىرى قتل ارتىدارلىرى اىچون اولمامش، بلکه فتنهلىرىنى قطع اىچون اولماش ايسه، عصر اۆلده مرتدلىرى قتل مسئلهسى حریت دينىيە يە مخالفدر اعتراضى وارد اولمايور.

شو توجىھى «وقالت طائفة من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره لعلمهم يرجعون» آيت كريمهسى غايت ظاهر صورتىه تأييد ايدر: زيرى شو آيدىڭ دلاتنە كوره، اهل كتابك ايمانلىرى، صوڭره ارتىدارلىرى - مؤمنلرلۇڭ قلبلىرىنە فتنە صالحق مكريلە اولور ايمش. شويىلە مكريلۇڭ يوللىرىنى باغلامق اىچون شارع حضرتلىرى «من بدل دينه فاقتلوه» بويورمۇش اولسنه كىرك. بناً عليه شو مسئله، دينى بر مسئله، اولمايوب، بر حالڭ چارهسى اولمۇ اىچون مشروع اولماش سياسى بر مسئله اولور. او يېلە مسئله لار عصر سعادت ده وار ايدى: امام احمد حضرت عائشەدن، امام مسلم خليفە عمر حضرتلىرنىن «آخر ما عهد النبي ان لا يترك بجزيرة العرب دينان» سوزىنى نقل ايتدىيلر. مسلم دگل آدملىرى اجلا مسئلهسى، شبهه يوق، شرعى مسئله دگلدر. بلکه احوالڭ مساعدەسىنە، قوتلۇك وجودىنە توقف ايدر سياسى مسئله در. لاجل ذلك خليفە ابو بكر حضرتلىرى اهل حجازى اجلا ايتىمەمش؛ خليفەلرلۇڭ هېچ بىرى اهل يىمنە طوقنىماش؛ احوالڭ مساعدەسىنە كوره، حضرت عمر يېودىلىرى خېبردن اجلا ايتىمەش. اجلا مسئلهسى شاراعڭ فرمانىلە ثابت بر دينى مسئله اولسە ايدى، خلفايى راشدىن او يېلە بر مسئله ده مساهەل ايتىزلىرى ايدى. بنم فكرمە كوره، قتل مرتىك مسئلهسى ده سېلىڭ وجودىنە تبعىيت ايدر سياسى بر مسئله در. او وفت، قتل ارتىدارلىرىنە عقوبەت طريقيلە اولمامش، بلکه فتنهلىرىنى دفع اىچون اولماش اولسە كىرك. بناً عليه شو مسئله ده حریت دينىيە يە مخالف بر شى يوق دىيەك ممکن اولسە كىرك.

(۲) عصر اوّل ده مرتدی عقوبیت ایکنجه و جهی: نفاق یا خوف طریقیله یاخود بلا ثبت اسلامیتی قبول ایتمکدن دیگر ملتلری زجر ایتمک ایدی. یعنی اسلامیتی قبول ایده‌جک ایسه، حقیتی ایچون قبول ایتسون. بلا بصیره بلا برهان، یالشتر شوکت اسلامیه‌دن خوفاً قبول ایتمک شارع نظرنده معنیز دگلدر. شو وجهه — اسلامیت ده اکراهه‌ث یوقلغینه علی حده بر برهان اولاً بیلور. شریعت-برغرض ایله اسلامیتی قبول ایدنلرک قبوللرینه اعتبار ایتمه‌یور ایسه—سیف قوتیله دعوت ایدر سوزی البته باطل قالور.

عقوبت ارتداد مسئله‌سننه فقهای کرامک اجماعنه مخالفت ایتمیده جرأت ایتك. زیرا فوت سیوف انسان ظاهری شیلره اکراه ایده بیلور ایسه‌ده، انسانک اعتقدادینه و جداننه ذره قدر تأثیرینی اجرا ایده‌هز. انسانک قلبنه نفوذ ایتمه‌ین اعتقداد، ایمان نظر شریعت ده معنبر دگلدر. یالشتر لسان ده جاری اولور ایمانک ده کفرلک ده حکمی یوقدر. مرتدی عقوبیت‌دن مقصد ایمان قلبی ایسه، عقوبته اویله ایمانک حصولی ممکن دگلدر؛ ایمان ظاهری ایسه، اویله ایمان شرعاً معنبر دگلدر. بهر تقدير مرتلری عقوبیت ده بر مقصد محقوقلث وجودی ممکن دگلدر. اما بیوک بر مفسد‌هسی وارد: فلباً اسلامیت‌دن دونهش، یالشتر جبانلگی افتراض‌اسیله سیوف‌دن قورقوب، اسلامیت لباسی بورکنمش دنی حریفلری امت محمدیه اعضا‌سی صنانامق مفسد‌هسی. هیئت ملیه‌ده اویله اعضالری بولندرمک هر جهندن ضررلیدر، اسلامیتک علویتنه ده بر قدر منافیدر. هر ملت ده سیاسی فسادلرک اکڑی اویله فاسد اعضالرک تأثیریله اولاً کامش دگلمی؟ فقهای کرامک اجماعلوینه بزم رأیمنز مخالف ایسه‌ده، قران کریهک متعدد آیتلریله مؤیددر «لا اکراه فی الدین. قد تبین الرشد من الغی». مرتدی عقوبیت قایتارمک قصدیله اولور ایسه، دین ده اکراههک وجودی لازم اولور.

«أفانت تکره الناس حتى يكونوا موهنيون» (يونس-٩٩). شو آیت کریمہ قدرت بشردن اکراہی سلب ایتمش. یعنی «اکراہ ایں بیلے جلک سن دگل، بلکہ اللہ در». بناءً علیہ، مرتدی ارتدادی ایچون قتل ایتمک حکومت اسلامیہ اللہ اولماز.

«واتل عليهم نبأ الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فاتبعه الشيطان. فكان من الغاوين. ولو شئنا لرفعناه بها ولكنه أخلد إلى الأرض واتبع هواه. فمثله كمثل الكلب أن تحمل عليه يلهم أو تتركه يلهم. ذلك مثل القوم الذين كذبوا بآياتنا. فافتخص القصص لعلهم يتفكرون.» شو آیت کریمہ، امیہ بن الصلب حقنده نازل اولمش اولسہدہ دیگر بر عالم حقنده نازل اولسہدہ، حد ارتدادک عدمہ دلالت ایدر. زیرا هدایتک آیات قطعیہسنہ حصول ھم وقوف صوڑنده، او آیات قطعیہدن منسلخ اولوب، هدایتی ترك ایتمک یعنی مرتد اولمک قتلی ایجاد ایتمہمش ایسہ، - قبول ایدر ایکن بلا برهان قبول ایتمش، صوڑہ بر شبھہ تأثیریله مرتد اولمش مسکین بر بی چارہ حقنده قتلاک عدم وجوبی لازم اولور. زیرا بر جنایتک الک بیوک درجہسی حقنده هیچ بر جزا یوق ایکن، او جنایتک اوافق درجہسی حقنده الک بیوک جزا تعیین ایتمک او قدر مناسب اولماز. هدایتک ھمہ آیات قطعیہسنہ وقوف صوڑنہ ارتداد - دلیلدن برهاندن غافل آدمک ارتدادینہ نسبتلہ قیاس قبول ایتمز درجہدہ بیوک جنایتدر. بیوک جنایته قتل جراسی تعیین قیلنما مش ایسہ، اوافق بر جنایته قتل جراسی تعیین قیلنما مش ایسہ، بزم شو بیانیزله «عصر اولدہ مرتداری قتل ایتمک حادثہسی بولنمش ایسہ، ارتداداری ایچون دگل ایدی» دعواسی ثابت اولور. بناءً علیہ او حادثہبی حریت دینیه خلافنہ بر شاہد صفتیله کوسترمک درست اولماز.

شو مسئلہ بزم دعوا امزہ موافق طرزدہ حل قیلنمش ایسہ، «انساناک حریت ذاتیہسنہ قطعاً مخالف اولان رقیقلک بنڈلک سینہسی

اسلامیت ده وارمیدر؟» مسئلہ سی حقنده اوز فکرمزی، کوکلمز اجماع دھشتلنندن بالکلیه آزاد ایکن، دینمن تقليد لوٹنندن تمامیله پاک ایکن، غایت بیوک بر ارتیاحله عرض ایدرز.

شریعت اسلامیه نوری کبی کوزی وار انسانلر لک هر بونینه البتہ ظاهر اولور نور، یعنی قران کریمک نصوص بینه سیله شارع اکبر لک تعالیم بلیغہ سی، میدان ده موبد صورتنه باقی ایکن، او نور عمومیدن اقتباس قیلنمش سوزلری بلا خوف همه عالمه سویله مک حقی البتہ هر انسان ده بولنور. فقهای کرامک قرار لری شریعت اسلامیه بی نسخ ایتمه مش ایسه، شرع شریفک نصوص بینه سنن هر کس البتہ تمسک ایده بیلور. اللهک فضیلله فتح قیلنمش رحمت فاپولوی قاپانما مش ایسه، بن ده دیگرلر کبی امید ایک بیلورم دعوامی اثبات ایدر ایکن، قران کریمک همه آیت کریمه لری کوکلم ده محفوظ کوزم اوکنده حاضر ایسه، شارع اکبر علیه الصلاة والسلام حضرتلر بینک لسان تشریع اعلانندن صادر صحیح سنتلری تمامیله جمع ایتمش مسندلر لک یا اوزلری یا فورستلری بندن غائب دگل ایسه، شریعتک لسان بیانی فقهای کرامک لسان علمیلرندن بیمک دفعه آسان ایسه، شو اوچ شرطدن هر بونینک تحقیقی تقدیرنلا، فقوی مسئله لرده سوز سویله مک دن بنی کیم منع ایده بیلور؟

مطلوبم شرع شریفک اصول قطعیه لرینه مقاصد اصلیه لرینه، هم ده انسانلر لک الله طرفندن ویرلمش حقوق ذاتیه لرینه هر جهندن موافق مناسب اولور ایسه، دعوامک ثبوتی ده شریعت اسلامیه ایچون بر نقص اولما یوب، بلکه بالعکس، اسلامیتک علویتنه ایدیتنه بر شاهد صادق اولا بیلور ایسه، «او سوز سندن قبل سویلنمش!» یاخود «فقیهمر لک همه سی سنک سوز لک خلافنه اجماع ایتمشلر!» کبی تهدیدات - بنی او دعوادن منع ایده مز. بیلورم بر مسئله علمیه ده خالف یا موافق سوز سویله مک فقهای کرامک شائنلرینه حرمتلرینه تعذر اولماز، بلکه او بیوکلره افتدا اولور. بیوکلره افتدا - قوه

فکریه بی محتل برافوب، جمود حالتنه قالمه دگل، — مسائل علمیه ده او بیوکلر کبی حرکت ایدوب، حقیقتی طلب ایتمکدر.

رقیقلک مسئلله سنده شریعت اسلامیه نظرینی بیان ایچون، رفیت ناریخنے عائید معلوماتی تفصیلاتیله حقوق کتابلوندن نقل ایتمک لازم او له اسهه کرک. بالکن شو قدر سویله هک کفایه درکه: اسارت، رفیت، انساٹ طبعنده مرکوز تغلب اسامی او زرینه تأسیس قیلنوب، ناریخ انسانیتک ابتداسدن آلوب، اک صوک کونلره قدر دوام ایده کلمش بر حالدر. بابل، مصر، رومان، یونان کبی شرائی سابقه لر اک هر بزنده، همدہ جاهلیت دورلرنده وحشیت عالمدنه هم ایدر بدی ملنلدده وار ایدی. اسیر ایتمک اصوللری ده ملتلر اک عادتلر اک اختلافیله مختلف اولوب، اسیر لوله رقیقلره معامله طویقلمد مالکلر اک فاسیلکده مرمتسلکده تفاوتلرینه کوره متفاوت اولور ایدی. رقیقلر — انسان دگل، بلکه اراده‌لری اختیارلری انسانیتلری یوق، بالکن لسانلری وار حیوان اولمک صفتیله جانلی مال اعتبار قیلنور ایدی.

رفیت — عالم انسانیت ده سماوی شریعتلر اک حکمیل دگل، بلکه قوتک ایجادیله، حب تغلبک اعانه سیله حاصل او لهش، هاقبت، مدنی ملتلرده قانونلریله، وحشی بدی ملتلرده وحشیتلریله افرار قیلنے کاهش بر سیئه در. اسکی زمانلرده مدنیتلریله شهرت بولمش ملتلر اک شریعتلرنده رقیقلک وار ایدی. ابراهیم شریعنی ده تورات شریعنی رقیقلگی افرار ایتدی. علوم فقهیه ده بر نجیلک ربتسنده چیقمش یهود علمالری رقیقلک مسئلله سنده دها زیاده تقدم ایدوب، رفیتی تشذیبد ایتدیلر.

حاصل کلام: عالم انسانیت ده رفیت قوت تأثیر یه حادث اولی ده قوت هم قانون حمایه سنک اسلامیت ظهورینه قدر همه ملتلار طرفندن مقبول اولوب، دوام ایتدی. رقیقلک سیئه سی همه عالم ده، علی الحصوص مدنیتلن اوزاق، وحشیت ده اک عریق جزیره العرب ده، طامور لاشمش

کوکاشمیش بىر زمان ده شمس اسلامیت افق انسانیت ده طوغىدى.
 انسانلرى طاشلره آغاچلره وىتلرە، اوزلىرى كېنى انسانلاره عبادتىن
 تخلیص ايدىن، عقللىرىنى كاھنلر موبىلر، حىرلر، راهبىلر اللئە اسارتىن
 اطلاق ايدىن، قىبلرىنى اوھام تلقىناتىلە تعليم قىلىنور اعتقادلاردن
 نظير ايدىن اسلامیت - مسىكىن رقيقىلەر اوزلىرى كېنى انسانلار اللئە
 مملوكىتىن مظلومىتىن خلاص ايتىدىمى؟ هەمە عالمالمۇ رحمەت عمومىيە
 اولەق صفتىلەرسال فىلەنىش رسول كرييماڭ رسالتى - اوزلىرى كېنى
 انسانلرڭ اللئە مظلوم مسىكىن رقيقىلەر بىر قدر رحمەت اولا يىلدىمى؟

مەھبىلەرى تىدوين قىلىنەش فقيھلەرڭ اجتىهادلىرىنى قبول ايدىر
 ايسەك، شو اىكى سوپاڭ جوابىنده «يوق!» دىمك لازىمەر. اما فران
 كرييماڭ نصوص مؤبىدەلر يىنى، شارع اكبارڭ سەن مۇيىدەلر يىنى رەپىر
 اتتىخاد ايدىر ايسەك، او وقت «اسلامیت رقتى رفع ايتىش» دىمك
 ممكىن ياخود واجب اولور.

شو دعوامى شريعت اسلامىيە فقيھلەرنە اثبات ايتىمك اىچونڭڭ
 اوّل محل نزاھى تعيين ايدىم:

رقيمت - وحشى انسانلرى آلامق، دشمنلرى اوغورلامق
 طریقىلە حاصل اولاما يىور، شو مسئىلەدە هەمە فقهايى كرام متقدەر.
 رقيمت - فقهايى اسلام نظرىنە يالڭىز، آرا لارنە عصمت يوق اىكى
 ملتىڭ شرعى دىنى محاربەسىنگ اسیر قىلىنەق طریقىلە حاصل اولا بىلور.
 معاهىدە اقتضاسىلە ياخود قانون حكمىلە اىكى ملت آراسىنە عصمت
 وار ايسە، اىكى آرادە واقع اولىش محاربە نتىجهسىنە رقيمت متصور
 دىكىلەر. آرادە عصمت يوق اىكى ملت آراسىنە دىنى شرعى
 محاربەدە رقىنەڭ مشروعىتى، فقهايى كرامڭ توجىھلەرنە كورە، «جان
 بىلەندە جان آلمق» اساسنە مىنى ايمىش. معلومىر كە محاربەدە هەر
 اىكى طرف جان فدا ايدىر. اشتە او فدا قىلىنەش جان بىلەند - اسیرى
 ئەملىك جائۇن او لور ايمىش.

بز شمدى سوزمى «شرعى محاربه اسیر قىلنىش رقبه بى استرقاق جائزىدیر؟» مسئله سنه حصر ايدر، زيرا محل خلاف يالڭىز شو مسئله در. يوقسە، داغستان ايران كېيىم مملكتىرىن اوغورلانىش چىرىكىن، غروزىن، ارمن، يهود قازلرى بالا لارى، ياخود آفرىقىا صحرالرندن آولانىش مىسىكىن وحشىلىرى اسیر اويمى صفتىلە استرقاق اينىك فقهائى كراماث بلا اختلاف اجماعلىرىلە، فطعاً جائز دىگلدر.

فقهائى كراماث نظرنده رېيت يالڭىز شرعى محاربه اسیر قىلنىش رقبه لاره مخصوص ايسە، دىگر صورتىلە رېيت بالاجماع متصور دىگل ايسە، شو مقلعه بى تەمپىد، هەم دھ محل نزاھى تعىين صوڭىنە اينى دعوامى اثبات صدىقىنە شروع ايدرم:

محاربه اسیرلىرىنى استرقاق شريعت اسلامىدە يوقدر. محاربه اسیرلىرىنى دھ استرقاق جائز دىگل ايسە شريعت اسلامىھ نظرنده هېچ بر انسانى استرقاق جائز دىگلدر. بىم دعوام شودر.

دعوامى اثبات اىچون قران كريماً آيت كريمه لارىنى، شارع اكابرڭىز سنن ثابته لارىنى دليل ايدرم.

قران كريماً ابتداسىنلىن اخىرىيە قدر تلاوت ايدەيىك. قتال يا اسر ذكر قىلنىش آيتلىرى، ياخود مسئله مزه بوجه من الوجه تعلقى مەمکن هر بر آيتىڭ بىلۈك براحتنا هم امعانىل تىبر، تىشكىر ايدەيىك. اولا بىلۈر خطالردن صافندق اىچون، قران كريماً عربىتنە عائىن جەقولى خليل، سېبىويە كېيىڭ بىلۈك اماملىرىن، بلاغتنە عائىد خصوصلىرى نىكتەلەرى جاھظ، عبدالقاھر كېيى بلاغت اماملىرىندا اوگرەنوب بىلەيىك. اصول فقه كتابلىرنىدە على التفصيل بىيان قىلنىش اصوللىرى دە تمامىلە رعایە ايدەيىك. اهل علم طرفىندا سوپەلنىش فکرلارى دە اھاطە اىچون، تفسىر كتابلىرىنەدە مراجعت ايدەيىك. ئىشكىل رياضى يا طبىعى يا سىاسى مسئله لارى كشف يولىندا، ياخود ئىشكىل آغر معمالرى الغازى حل يولىندا ضرف قىلنى بىلۈر اجتهادى— لسان عربى مېيىلە سوپەلنىش آيت كريمه لاردىن بىر معنای مطلوبى فهم يولىندا ضرف ايدەيىك. شو

قدر اجتهاد، شو قدر بیوک استعدادله قرآن کریمی مطالعه ایدر ایسه کده، استرقا فاٹ جواز ینه دلالت ایده بیلور بر حرف قرآن کریم آیتلر نده بولنماز.

(۱) انفال سوره سنده «ما کان لنپی ان یکون له اسری حتی یشخن فی الارض» آیت کریمه سنده مراد نه در ملاحظه ایده ریک. آیت کریمه بدل مقابله نه یا بلا بدل اطلاقدن هم ده استرقا فاٹ منع ایتمشدر، زیرا او وقت اهل اسلام ده قوت، شوکت تمام دگل ایدی. دشمنلر که حیات ده بقالری سیاست نقطه سنده او فدر گوزل دگل ایدی. بوگا کوره هم اطلاق هم استرقا منع فیلنی.

بز شیهدی «ان یکون له اسری» سوزینی عربیت جهتبه ملاحظه ایدر ایسه ک، اسیرلری اطلاق احتمالی ده استرقا احتمالی ده «له اسری» افاده سی تحتنه منذر جدر. بوگا کوره هیچ بر نبی هیچ بر انسانی محاربه صوکنده استرقا ایک من سوزی او سوزدن دلالت لغویه طریقیه مستفاد اولور.

(۲) توبه سوره سنده «حتی یعطوا الجزیة عن يد وهم صاغرون» آیت کریمه سی.

بزم فقهای ڪرام «من الذين اوتوا الكتاب» بیانی اقتضا سیله شو آیت کریمه یی اهل کتابه تخصیص ایتمشلر. بویله تخصیص ایت بزه ضرری یوقلر. آیت کریمه مخصوص اولمسده اولماسد، استرقا فاٹ عدمنه دلالت ایدر. زیرا او آیتک دلالته کوره محاربه نتیجه سی استرقا دگل، بلکه جزیه آلمق، تبعه ایتمکدر.

(۳) توبه سوره سنده «فإذا انسلاخ الاشهر العرم» آیت کریمه سی معنا سنده وارد آیتلر.

شو معنی ده وارد اولمش آیت کریمه اری نقض عهد ایدن عربله تخصیص ایدر ایسه کده، یاخود او آیتلری علی عمومها ترک ایدر ایسه کده، او آیتلر که هیچ بری استرقا فاٹ جواز ینه اصلا دلالت ایک من.

زیرا جزاده علی التعیین بر احتمالی ذکر ایتمک اطلاق هم استرقاق کبی احتماللوی البته منع ایدر. قران کریم ده وارد سیف آینلرینک هر برو شویله در.

۴) انفال سوره سنده «یا ایها النبی فل لمن ف ایدیکم من الاسرى ان یعلم الله ف قلوبکم خیراً یؤتیکم خیراً مما اخذ منکم و یغفر لکم، والله غفور رحیم» آیت کریمه‌سی.

شو آیت کریمه‌ده مذکور اسیرلر استوفاق قیلنمش اسیرلر دگل، بلکه «ما اخذ منکم» جمله‌سنث دلالتنه کوره، مال بدلنده فدا قیلنجه‌ق اسیرلودر. «وان یریدوا خیانتک فقد خانوا الله ورسوله فامکن منهم. والله علیم حکیم.» آیت کریمه‌سی ده بونی تأیید ایدر. یعنی نجاتلری صوکنده سکا خیانت قیلاجق‌لار ایسه، الله سنه بنه‌دن او خائنلر او زرینه مسلط ایدر. بدرا غزاستک اسیر او لووب، آزاد قیلنمش ابو غره کبی. احد محاربه‌سنده تکرار اسیر او لووب، خیانتی ایچون قتل قیلنده.

۵) محمد سوره سنده «فسدوا الوثاق». فاما منا بعد، واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها» آیت کریمه‌سی.

شو آیت کریمه، بلا شبهه، انفال سوره سنده بدرا غزا سی هقنده نازل «ما کان لنبی ان یکون له اسری» آیت کریمه‌سنده صوک نازلدر. مدینه‌ده او لکی سنه‌لرده اهل اسلامک عددی قوتی ضعیف ایکن زمان ده، سیاست اقتضاسیله، اسیرلری اطلاق هم استرقاق جائز دگل ایدی. نبوثک صوک سنه‌لرینده اهل اسلامک قوتی ده عددی ده، دشمنلر هکوننده شوکتی ده آرتدی. اسیرلری آزاد ایتمک ده مختمل بر ضرر سیاسی ایندی قال‌مادی. بوکا کوره قران کریم اسیرلری قتل ایتمگی نسخ ایتدی ده، «فاما منا بعد، واما فداء» آیت کریمه‌سیله امت اسلامیه‌یی ایکن طریقدن بریله اسیرلری آزاد ایتمک ده مخیر ایتدی: بدل آلمایوب، امتنان طریقیله آزاد ایتمک؛ یاخود مال یا اسیر مقابلنده فدا طریقیله آزاد ایتمک.

شو آیت کریمده اسیرلری قتل ایتمک احتمالی ده، استرقاقد
ایتمک احتمالی ده ذکر قیلنا ماش. ایکی احتمالاً هر بُری شو آیت
کریمه ایل، نسخ قیلنهش او لسه ده اولماشده، بنم دعوام ثابتدر. یعنی شو
آیت کریمہ استرقاقد جوازینه دلالت ایتمه یور.

فیلهلرک استرقاقد مشروعيته استدلال ایک جکلری آیتلر شو آیتلردر.
﴿۱۳﴾ نسا سوره سند «فَإِنْ لَمْ يَعْتَزْ لَوْكَمْ وَيَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمْ وَيَكْفُوا
أَيْدِيهِمْ فَخُذُوهُمْ» آیت کریمہ سیناث اخیر نده «وَأَوْلَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ
عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مِّنْ بَيْنِ أَنفُسِهِمْ» جمله سند مذکور «سلطانی» ده استرقاقد ایله بیان
ممکن دگلدر. زیرا «فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمْ
فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا» آیت کریمہ سنه مقابله - سلطانی
استرقاقد تفسیردن ابا ایدر.

شو آیتلره یا شو آیتلرک معناسن اولان آیتلره ما عدا - استرقاقد
جوازینه دلالت ایده بیلور آیتلر قران کریمده یوقدر. او آیتلرده
دلالت اثری بولنماز ایسه، «قران کریم استرقاقد مشروعيته دلالت
ایتمه یور.» دعواسی بالضروره ثابت اولاً یقدر.

«قران کریمده استرقاقد جوازینه دلالت ایدر بر حرف یوقدر»
سوزینی بر مقدمه ثابتکه کبی اعتبار ایدوب، «سنت نبویهده استرقاقد
وارمیدر؟!» مسئله سنه انتقال ایده یک.

اوافق هم بیوک کتب احادیثی او زون مدلر علی التوالی
مطالعه لرم اعانه سیله حاصل او لمش خصوصی رایمه کوره، شارع اکبر
علیه الصلاة والسلام حضرتله متعدد غزالرده غلبه ایدوب بر قدر
انسانلری اسیر ایدر او لمش ایسه ده، لکن هیچ بز اسیری
استرقاقد ایتمه مشدر.

خیبرده صفیه بزرگه سیله، بنی المصطفی غزالن جویریه بزرگه سیله
اسیرلری آزاد ایتمک واقعه سی مشهور واقعه در. بذرده فدا مقابلنک،
فتح مکده «اذهبا فانتم الطلقاء» فرمان نبوی سیله آزاد ایتمک
حادثه سی، حدیبیه ده حال غفلت ده هجوم ایتمش یتمش آدمی بلا بدل اطلاق

ایتمهک» فصله‌سی، حنین اسیرلری حقنده بخاری ده عبد‌الله بن عمر حضرت‌لاردن نقل قیلنمش روایت، هوازن هم او طاس اسیرلری حقنک کوستره‌مش معامله—بونلر لک هر بری عصر نبوت ده استرفاق‌لک یو قلغنه دلالت ایدر.

عهد نبوت ده اوافق بیوک غزالرده اسیرلر آلمش ایسه‌د هیچ بری استرفاق قیلنما مش. اهل علمک اکثری شو حقیقتی انکار ایتمه‌یور؛ لکن مذهب‌لرینه توفیق ایچون بعض‌لری توجیه ایدرلر: گویا، اسیرلری استرفاق ایتمه‌مک—عربل‌کدن ناشی ایمش. عهد نبوت ده اسیرلر لک همه‌سی البته عرب ایدی. حجار عرب‌لری ایچون ایکی دن بر: یا اسلام، یا سیف. اسیر—غیر عرب اولسه ایدی، او وقت استرفاق‌لری جائز اولور ایدی ایمش.

اهل علمدن دیگر بر طائمه «والمعرفه ان النبی لسم یسترق احداً» سوزینه قناعت ایدوب، استرفاق جواز‌ینه سنت نبویه‌دن دلیل بولا مادقلرینه کوره، استرفاق جواز‌ینی فیاس فقهیله اثبات ایتمک امیدینه کلوب، «لانه لما جاز الاقرار بالجزية فبالاسترفاق اولی» دیمشلر. بن استرفاق مسئله سنته فقهیله لک غایت فاحش اختلاف‌لرینی کوروب، اهل حدیثک «والمعرفه ان النبی لم یسترق احداً» سوزلرینی اعتباره آلور ایسه‌ک، سنت نبویه‌ده استرفاق ثابت اولما مش دیه بیلورز.

قرآن کریم‌د، سنت نبویه‌ده استرفاق ثابت اولما مش ایسه، شریعت اسلامیه حکمیله یا تأثیریله عالم انسانیت‌ده هیچ بر فرد استرفاق قیلنما دی نتیجه‌سی غایت واضح صورت‌ده تمام صحنه ثابت اولوب، بزم دعوامز لک بیوک رکنی اثبات قیلنمش اولور.

شریعت اسلامیه حکمیله عالم انسانیت‌ده هیچ بر فرد استرفاق قیلنما دی. گوزل. لکن اسلامیت ظهور‌ینه قدر عالم انسانیت‌ده طامور لاشمش رقیتی رفع ایتمک حقنده شریعت اسلامیه بر قدر اهمیتی وار خدمت کوستره بیلدیمی؟

یوز بیکلر چه سندهار امتدادنده عالم انسانیت ده دوام حسبیل
 طامورلاشوب بتهمش بر سینه‌یی، یکباره، دفعهً الغا ایتمک البته یا
 ممکن دگلدر، یاخود ممکن ایسده آسان دگلدر. بوشکا کوره
 شروعت اسلامیه رفیتی قانون قوتیله یکباره رفع ایتمه‌یوب، ایدان
 قوتیله ندریجی صورتده رفع ایتدرمیه قرار ویردی:
 ظهور اسلامیت دن صوک استرفاق ابطال ایدی. محار به اسیراری
 حقنده «فتشدوا الوثاق. فاما منا بعد وأما فداء» کبی هم انسانیت هم
 سیاست مصلحتاریچون اڭ موافق بر قانون عادل وضع ایدی.
 انسانیتڭ اڭ بیوک بر سینه‌یی اولمۇ صفتیله او لەگىلردن قالمش رفیتی
 رفع ایتمک، هم ده او بیوک سینه‌یه قیصه بر مدت ده نهايىت وېرۇپ،
 او مظلوم مسکین انسانلرده حقوق ذاتیه لرینى انسانیتلرینى قایتارماق
 ایچون - «فلا افتحم العقبة. وما ادرك ما العقبة. فك رفقة» کبی قلبلىرى
 وار انسانلرڭ هر بىرینه گۈزىل صورتىڭ تأثير ايدر اڭ بلیغ دعوئىلە
 ھەم انسانلرى - او زلرینىڭ فارندىشلرینى تحریر ایتمک وظیفه‌سەنە
 دعوت ایدی. دولت خزینه‌سەنە طوپلانور مالىردىن رقابى تحریر بىر
 ایچون بر قدر نصیب افزاز ایدی. الله رضا سیچون اعتاق، کتابت،
 تىل بىر، كفاره طریقىلە رقبەلری تحریر ایتمگى ياشوابلى يا واجب بر
 عبادت درجه‌سەنە بندردی.

شروعت اسلامیه بیکىدن استرفاق منع ایتىش ایسە، او لەگىلردن
 قالمش اسکى سینه‌یی ازالە ایچون اڭ معقول طریقلەری کوسترمىش
 ایسە، «اسلامیت انسانینى رقیت سینه‌سەندىن خلاص ایدی»، انسانیت
 یوز بىنی رقیت لوئىدىن پاك ایدی، ئىلماً انسانیتدىن ایندرملش مسکین
 انسانلرى انسانیت پايەسەنە بندردی» دعوا رنده بن انشاء الله البته
 اصابت ایتمش او لورم.

بن او ز دعوامى آڭلاته بىلەش ایسەم، البته بىڭا «ضرب الله
 مثلًا عبدًا مملوكًا لا يقدر على شيء» - «ما ملكت ايمانهم» کبی آيت
 كريمەلرلە اعتراض ایدىنلر بولنماسە كر ك.

بزم شریعت اسلامیه ده عقد نکاح، اجتماع کبی، فقیه‌لرگ عرفیه
تعبیر ایدر ایسه‌لک، ملک یمینه اجتماع مسئله‌سی وارد . «وما ملکت
یمینک مما افأع الله عليك». شو مسئله نکاح ناریخنه، اجتماع احوالله،
اجتماع ده تزاعم مفاسدینه، اختصاص اهیتنه، اختصاص کیفیتنه
متعلقدر . بوگا کوره، او مسئله تفصیلاتنه عائد بیانلری «عائـلـ
احکامی» قسمنه تأخیر ایتمگی مناسب کوردک .

افسانلرگ رقبه‌لرینه ملکات نعلقی معنایله رقیتگ شریعت
اسلامیه حکمیله مشروعیتنه فقهای کرام اجماع ایتمشلر ایسه‌دد، بنـدـ
فقهای کرامی هر کس کبی یاخود هر آدمدن دها زیاده احترام ایدرم
ایسهـددـ، رقیت مسئله‌ستنده یوقاری ده سرد قیلندمش ملاحظه‌لرمی عرض
ایدوب، فقهای کرامک اجماع‌لرینه مخالفت ایتمیه جسارت ایتمد . مقصـدـ
او، فضللری حدود دگل، مجتهـدـلـرـگـ حرمـتـلـرـینـهـ شـانـلـرـینـهـ تـهـورـ طـرـیـقـیـلـهـ تـعـدـیـ
ایتمک دگل؛ بلکه حیات انسانیه ده اثـبـیـوـکـ اهمـیـتـیـ وـارـمـسـئـلـ اـصـلـیـهـ دـفـکـ
ایتمک، همـدـهـ عمـوـمـکـ اـهـنـدـاـسـیـ استـفـادـهـسـیـ اـیـچـونـ وضعـ قـیـلـنـدـمـشـ قـرـانـ
کـرـیـمـ، سـنـتـ نـبـوـیـهـ کـبـیـ مؤـبـدـ دـلـیـلـلـرـدـنـ استـفـادـهـ اـیـتـمـکـدـرـ . اـنـسـانـ
بـصـیرـتـ کـوـزـیـلـهـ قـارـارـ اـیـسـهـ، عـلـمـکـ حـرـمـتـهـ بـرـ حـرـفـنـهـ، وـاقـفـ اـولـورـ اـیـسـهـ،
قرـانـ کـرـیـمـ آـیـتـلـرـیـلـهـ استـفـادـهـمـزـهـ سـنـتـ نـبـوـیـهـ اـیـلـهـ اـهـنـدـامـزـهـ طـعـنـ اـیـتـمـزـ
استـفـاقـ مـسـئـلـهـستـنـدـهـ قـرـانـ کـرـیـمـ بـرـ حـرـفـنـهـ، شـارـعـ اـکـبرـکـ بـرـ حـکـمـهـ
تمـسـکـ قـیـلـوـبـ، بـنـمـ دـعـوـاـمـیـ اـبـطـالـ اـیـدـهـ بـیـلـنـ بـولـنـورـ اـیـسـهـ، دـعـوـاـمـیـ
ترـکـ اـیـدـرـمـ .

«فل فأنوا بكتاب من عند الله هو اهدى منها اتبعه ان ڪـنـتـمـ
صادقـینـ .» (سـوـرـةـ الـقـصـصـ - ٤٩)

یوقاری ده (۱۶۴) صحیفـهـ دـهـ اـنـسـانـکـ حقوقـ ذـاـتـیـهـ لـرـینـیـ صـایـارـ
ایـکـنـ، بـرـیـ «حقـ تـحرـیـ سـعادـتـدـرـ» دـیـمـشـ اـیـدـکـ .

یعنی فائدہ اولور شیلری طلب ده، ضرر اولور شیلری دفع ده هر انسان اوز اختیار بله حرکت ایدر. انساناث حاکمی انساناث اوزیدر. هر انسان اوز حکمی اوز اراده سیله حرکت ایدر. حکم ذاتی هر بر انسان ایچون بر حق فطریدر. هر بر انسان اوزینه عائد امور لرک هر برنده حر مطلق مختار مطلق اولوب، دیگر انساناث حاکمیتی ریاستی اداره سی تحتنده بولنماز.

«وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمَ اذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيمَكُمْ أَنْبِيَاءً وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا» (مائده - ۲۲)

شریعت اسلامیه ده معتبر ضروری مقصد لردن ۳ نجی سی حفظ عقلدر دیمش ایدک. انساناث انسانیتی عقلیل، سعادتی ده عقلک کمالیل در. بوگا کوره، عقلی حفظ ایتمک، عقلک کمالنه سعی ایتمک - شریعت اسلامیه ده معتبر رکنلرک بری قیلنه شدر.

عقلی حفظ ایکی جهله اولور : بری جهت ایجابیه؛ دیگری جهت سلیمه در.

جهت سلیمه دن حفظ ایتمک - انساناث عقلنه ضرر ویره بیلور، باخود ازاله ایده بیلور شیلردن عقلی صافلامقدر. مکیفات، مخدرات، مسکرات کبی شیلرک علی العموم حرمتی شو مقصدہ مبتیندیر.

عقلی، جهت ایجابیه دن، حفظ ایتمک - تعلیم، تربیه، تفکر، اجتهاد ایله اولور. عقلک انساناث رو حنہ نسبتی - حیاتک بدنه نسلیتی کبیلدر. حیاتک بقا سی، بدناش نما سی ایچون تربیه نه قدر ضرور نه قدر لازم ایسه، عقلک بقا سی هم نما سیچون ده تعلیم، تربیه او قدر ضرور هم لازمدر.

قران کریم ده تربیه هم تعلیمک اهمیتنه دلالت ایدر متعدد آیتلر واردر. یالکتر شو قدر دگل، بلکه قران کریمک تمامی - تربیه، تعلیمک، تفکر هم اجتهادک اهمیتنه، ضرور تنه انسانلری ارشادر. الله اول نازل اولمش «اَفْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْاَنْسَانَ مِنْ عَلْقٍ. اَفْرَأَ وَرَبَّكَ الْاَكْرَمَ». الذي علم بالقلم. علم الانسان

مالم يعلم». آيت کریمہ لری - قران کریمک هم ده اسلامیتک قرات، قلم، علوم اساسلرینه تأسیس قیلننه چقلرینی اڭ واضح صورتده بیان ایتەمشلر. اڭ کریم الله طرفندن ویریلەجک احسانلر اڭ بیوکلری او قومق، یازمق، علوم او گونمک او لماسه ایدی، قران کریمک اڭ او لىگى آیتلرندە شو اوچ احسان - یعنی او قومق، یازمق، علوم او گونمک - ذکر قیلنماپ، بلکه دها بیوک احسانلر ذکر قیلنمش او لور ایدی. اسلامیتک او قومق، یازمق، علوم او گونمک دن دها اساسلری بولۇنسىه ایدی، قران کریمک اڭ او لىگى آیتلرندە او اساسلر ذکر قیلنمش او لور ایدی.

نبوتڭ او لىگى سەنسىدە، فاتحە سورە سەنلىن صولڭىزىمەش «نۇن، والقلم وما يسطرون» آيت کریمەسى - اسلامیت نظرىنده قلمك هم ده قلمەل يازلۇر علومك ھەشىدىن زىيادە اھمىتىنە دلالت ايدر بىر بىراھاندر، زىرا اھمىتى قلم ايلە علومك اھمىتلەرنىن زىيادە بىر مقصىڭ وجودى ممکن او لىسە ایدی، الله حضرتلىرى اڭ او لىگى قىسىم ده او مقصىڭ اھمىتى هم عظمتىلە قسم ايدر ایدی.

قران کریمک اڭ او لىگى سورە لرندە قلم ايلە علومك اھمىتى ذکر قیلنمش اىسە، اسلامیتک قلم ايلە علوم اساسلرینه ابتناسى اڭ واضح طرزىدە بیان قیلنمش او لور.

عقلڭىز تربىيەسى ايکى طریقە او لور: بىرى مكتب، مدرسه لە دە معلمەر حكيملىر حضورنە، ياخود آنا آنا النز، يا اىسە هيئەت اجتماعىيەد، انسانلر لە اختلاط ايدر اىكى حاصل او لور. شو تربىيە غېرلۇڭ تأثيرىل حاصل او لور تربىيەدەر. هر بىر انسان اىچۇن، على الخصوص ياشلىرى اىچۇن اڭ مەم تربىيە شو تربىيەدەر. انسانىت جوھرنىدە يىد احسانلە غرس قیلنمش قابليتلىك فسادى دە صحىتى دە شو تربىيە فسادىنە تبعىيت ايدر. شارع اكابر عليه السلامك «كل مولود يولد على الفطرة» سو زى بۇڭا اشارەدر. فيلسوف ابوالعلا شو معنایى بیان يولىنى دىھىش

وينشا ناشیء الفقیان منا على ما كان عوده أبوه
 وما دان الفتى بحجاً. ولكن يعلمه التدین افسر بوه
 و طفل الفارسی له ولادة بفاعل التمجس در بوه
 انسانی استقبال ده سعادتی شفاسی تربیه‌ستنث ثمره‌سی ایسه،
 تربیه اهمینی نه قدر بیوک اولور!
 عقلانی تربیه‌ستنده ایکنجه طریق: تفکر، اجتهاد طریقیدر.
 تعلیم، تربیه برکه‌سیله عقلنه قوت، استعداد، رشد کسب ایتمش
 انسان - تحصیل فیلمنش علومک معلومانیک اعانه‌سیله تفکر هم اجتهاد
 ایدر ایسه، او انسانیک عقلی هم معلوماتی بلا توقف ترقی ایدر. بو
 انسانیک اولگی تربیه‌سی اک بیوک تربیه اولوبده، عقلی اش سز،
 فکری معطل فالور ایسه، او انسانیک عقلی اولگی حاله عودت ایدر.
 ایکی نوع تربیه‌دن هر بری - عقلانی ترفیاتی هم سلامنلگی
 ایچون خایت مهمدر.

انسانیک حیات ده سعادتی، علومک صنائعک او قدر ترفیاتی، اللهو
 خلیفه‌سی اولمق صفتیله بیر یوزنده انسانیک ریاستی، علی العهوم حیات
 انسانیده اهمینی وار شیلرلک هر بری یالکثر تربیه عقلیه برکه‌سیله
 حاصل اولا بیلمشدر.

فیلسوف ابوالعلا حضرتیلری «اللزو میات» ده دیمهش:
 الفكر حبل: متى يمسك على طرف منه ينط بالثريا ذلك الطرف
 والعقل كالبعر: ما غيضت غواربه شيئاً. ومنه بنوالايمام تغترف
 فكر - اک اوزاق اک خفی شیلری کشف ایدر نوردر. عقل -
 بنمز توکنمز، نه قدر آلنور ایسه‌ده اکسیلمه ز بر بعر مخینطرد. عقل -
 همه خبرانیک منبعیدر.

عقل انسانیک او قدر اهمینه کوره، شریعت اسلامیه فران کریمیک
 محدود دگل آیتلریله انسانلری تفکر، تذکر، تعقل، تدبیر، تفقه ایتمیه
 اک حکیمانه اسلوبلرله دائمآ دعوت ایدیور. اک بیوک فرائض دن
 حساب فبلنور روزه فران کریم ده یالکثر بر ایکی دفعه ذکر فیلمنش

لـكـن اعـمـال عـقـلـيـه يـه اـنـسـانـلـرـى دـعـوت فـرـانـ كـرـيـمـ، بـلـ مـيـالـغـهـ، هـرـ بـرـ آـيـت كـرـيـمـهـ سـنـدـهـ وـارـدـهـ.

فرـانـ كـرـيـمـ اـنـسـانـلـرـى عـالـمـ وـجـوـدـاـثـ، يـعـنـى كـوـكـلـرـاـثـ بـرـ لـرـاـثـ عـنـاـصـرـاـثـ مـوـالـيـدـاـثـ، اـسـرـارـ عـجـبـيـهـ لـرـيـنـى آـيـاتـ كـوـنـيـهـ لـرـيـنـى مـطـالـعـهـ اـيـتمـيـهـ بـلـيـغـ اـسـلـوـبـاـرـاـثـ هـرـ بـرـيـلـهـ دـعـوتـ اـيـتمـهـ بـيـورـمـ؟

«وـكـأـيـنـ مـنـ آـيـةـ فـيـ السـمـاـوـاتـ وـالـأـرـضـ يـمـرـونـ عـلـيـهـاـ وـهـمـ عـنـهـاـ مـعـرـضـوـنـ.»

(يوسف - ١٠٥)

«اـنـ فـيـ خـلـقـ السـمـاـوـاتـ وـالـأـرـضـ، وـاـخـتـلـافـ الـلـلـيـلـ وـالـنـهـارـ، وـالـفـلـكـ التـىـ تـجـرـىـ فـيـ الـبـحـرـ بـمـاـ يـنـفـعـ النـاسـ، وـمـاـ اـنـزـلـ اللـهـ مـنـ السـمـاءـ مـنـ مـاـ فـاحـيـاـ بـهـ الـأـرـضـ بـعـدـ مـوـتـهـاـ وـبـثـ فـيـهـاـ مـنـ كـلـ دـاـبـةـ، وـتـصـرـيـفـ الـرـيـاحـ، وـالـسـحـابـ الـمـسـخـرـ بـيـنـ السـمـاءـ وـالـأـرـضـ لـآـيـاتـ لـقـوـمـ يـعـقـلـوـنـ.»

(سورة البقرة - ١٦٤)

«هـوـ الـذـىـ اـنـزـلـ مـنـ السـمـاءـ مـاءـ لـكـمـ مـنـهـ شـوـابـ وـمـنـهـ شـجـرـ فـيـهـ تـسـيـمـوـنـ.ـ يـنـبـتـ لـكـمـ بـهـ الزـرـعـ وـالـزـيـتونـ وـالـنـغـيلـ وـالـاعـنـابـ وـمـنـ كـلـ الثـمـرـاتـ.ـ اـنـ فـيـ ذـلـكـ لـآـيـةـ لـفـوـمـ يـتـشـكـرـوـنـ.ـ وـسـخـرـ لـكـمـ الـلـلـيـلـ وـالـنـهـارـ وـالـشـمـسـ وـالـقـمـرـ.ـ وـالـنـجـومـ مـسـخـرـاتـ بـاـمـرـهـ.ـ اـنـ فـيـ ذـلـكـ لـآـيـاتـ لـقـوـمـ يـعـقـلـوـنـ.ـ وـمـاـ ذـرـاـ لـكـمـ فـيـ الـأـرـضـ مـخـتـلـفـاـ الـوـانـهـ.ـ اـنـ فـيـ ذـلـكـ لـآـيـةـ لـقـوـمـ يـذـكـرـوـنـ.ـ وـهـوـ الـذـىـ سـخـرـ الـبـحـرـ لـتـأـكـلـوـنـ مـنـهـ لـهـمـاـ طـرـيـاـ وـتـسـتـغـرـ جـوـاـ مـنـهـ حـيـةـ تـلـبـسـوـنـهاـ.ـ وـتـرـىـ الـفـلـكـ مـوـاـخـرـ فـيـهـ وـلـتـبـغـوـنـ مـنـ فـضـلـهـ وـلـعـلـكـمـ تـشـكـرـوـنـ.ـ وـالـقـىـ فـيـ الـأـرـضـ رـوـاـسـىـ اـنـ تـمـيـدـ بـكـمـ وـانـهـارـاـ وـسـبـلاـ لـعـلـكـمـ تـهـنـدـوـنـ.ـ وـعـلـامـاتـ وـبـالـنـجـمـ هـمـ يـهـتـدـوـنـ.»

(سورة النحل - ١٦-١١)

«وـمـاـ مـنـ دـاـبـةـ فـيـ الـأـرـضـ وـلـاـ طـائـرـ يـطـيـرـ بـجـنـاحـيـهـ الـأـمـمـ اـمـتـالـكـمـ.ـ مـاـ فـرـطـنـاـ فـيـ الـكـتـابـ مـنـ شـىـءـ.» (سورة الانعام - ٣٨)
آـيـاتـ كـوـنـيـهـ يـهـ اـنـسـانـلـرـى نـظـرـيـنـى صـرـفـ اـيـدـرـ آـيـتـ كـرـيـمـهـلـرـ فـرـانـ كـرـيـمـ هـرـ سـوـرـهـ سـنـدـهـ مـتـعـدـ دـفـعـهـلـرـ ذـكـرـ قـيـلـنـمـشـ، اـكـرـدـهـ آـيـاتـ

کونیه‌دن بحث ایتمک انسان ایچون الک مهم بر وظیفه اولماسه ایدی، هر شیمن زیاده او وظیفه‌یه فران کریم او قدر اعتنا ایتمز ایدی. انسانلری عالم وجودلک کلیانندن جزئیانندن بحث ایتمیه دعوت ایدن فران کریم متعدد سوره‌لرده — او لکی امتلرلک، کچمش عصرلرلک شایان عبرت قصه‌لرینی انسانلرلک نظر اعتبارلرینه عرض ایدوب، تاریخ انسانیتندن حیات اجتماعیه قانونلرینی اصوللرینی استنباط ایتمیه انسانلری دعوت ایندی.

فران کریم ده نقل قیلنمش قصه‌لرلک هر بری — سنت اجتماعیه‌دن نمونه اولمک صفتیله نقل قیلنوب، انسانلری سنن اجتماعیه‌دن بحث ایتمیه تعویک طریقیله نقل قیلنمشدر. فران کریم ده مذکور قصه‌لری دقته مطالعه ایده بیلن انسان — حیات اجتماعیه اصوللرینی یاخود لا افل او اصوللک الفبالرینی او قصه‌لردن البته آلا بیلور.

او لکی امتلرلک احوال اجته‌اعیه‌لرندن بحث ایتمک یوللرینه انسانلری دعوت ایدن فران کریم — عصر حاضرلک احوالندن هم ده معاصر ملتلرلک اصول حیاتلرندن عادتلرندن طریق معامله‌لرندن، فکرلرندن عقیده‌لرندن بحث ایتمک ایچون یر یوزنده سیاحتی اهل اسلامک هر برینه علی التعيین یاخود اهل اسلامک عمومه علی الکفایه فرض ایندی. شوحق ده «فسیر وا فی الارض فانظر وَا» معناسن اون — اون بش قدر آیت کریمه فران کریم ده وار. بر دفعه امرلک ورودی فقیه‌لرلک اصول فقهیه‌لرینه کوره، فرضیتی افاده ایده بیلور ایسمه، سیر وسیاحت حقنده اون — اون بش دفعه وارد اولمش مؤکد امرلر فرضیتی البته بطريق الاولویه افاده ایدلر. بیوک مقصداردن برینه وسیله اولمک صفتیله امر قیلنمش شی — مقصداً اهمیتیله ده مهم اولور. هر حال ده عصر حاضرلک معاصر ملتلرلک حاللرینه وغوف کسب ایتمک قصدیله سیاحت — حج کبی فرضدر. اهل اسلامک هر برینه یاخود اهللرینه.

عالیم وجودک کلیاتنہ جزئیاتنہ عائد علوم ایله باشلری طواہش، او لگی هم ده معاصر ملتارک احوال اجتماعیه لرندن اعتبار کوز بیل بحث ایدوب، حیات اجتماعیه فانونلریلے ادبیلریلے آشنالق کسب ایتمک یوللرینه سلوک ایتمش امت اسلامیه بی فران کریم - ھر زمانک هر حالک اوزینه مناسب؛ عدالت، انصاف، مصلحت اسلاملرینه الک موافق قانونلری آیات قرائیه ایله سنن نبویه دن استنباط ایتمک وظیفہ سنہ دعوت ایتدی.

«كتاب انزلناه اليك مبارك ليديبر وا آياته ولیتذکر او لو الالباب.»

«ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين.»

«وما آتاكم الرسول فخذوه. وما نهاكم عنه فانتهوا.»

علوم عقلیه هم علوم اجتماعیه ایلے استعداد هم کمال کسب ایتمش انسانلرک عقللری - غرض یا هوا کبی میللردن پاک تعالیم سماویه دن علوم شرعیه بی هر زمان استنباط ایده طورسلار ایدی عالم اسلامیت ده شوکونه قدر الک مکمل بر شریعت تدوین قیلنمش اولور ایدی. اهل اسلامک عقلی تعالیم اسلامیه ده فران کریمک دعوته ارشادینه موافق صورتک حرکت ایتمش اولیسه ایدی - شوکون شریعت اسلامیه مدنیت عالمک همه مدنی ملتار طرفندن قبول قیلنمش اولور ایدی. قران کریمک عقل انسان حقنده هر جهتند اعتماسنه اشاره ایتك:

عالیم وجودک کلیاتنہ جزئیاتنہ عائد علوم ایله فران کریمک ارشادینی کوردک؛ او لگی هم حاضرگی انسانلرک احوال اجتماعیه لرندن بحث ایتمک وظیفہ سنہ فران کریم انسانلری دعوت ایتمش بیلک؛ منبع هدایت اولان فران کریمله سنن نبویه نورندن افتباش ایتمک وظیفہ سنہ فران کریم هر بر آدمی بلا استثنای دعوت ایتمش آٹلاندی پعنی فران کریم عقل انسانی مهمل، بر اقامامش؛ انسانک عقلنہ عطالنی ده مؤبد هم مؤکد صورتکه حرام ایتمش، شو حقیقت بزه - علوم متعارفہ دن حساب قیلنور «بینه» کبی معلومدر.

انسانانک عقلی حقنده او قدر اهتما ایدوب، هقل انسانی هر جهندن حرکته فاعلیته دعوت ایدن شریعت اسلامیه البته—انسانانک عقلنده هر جهندن حریت ویرمشدز.

عقلک حریتی شریعت اسلامیه ده معتبر اک مهم رکنلرک بریم. زیرا انسانانک سعادتنه همه توقياتنه منبع بالگر انسانانک عقليم. انسازانک عقلی هم نور هم آب حیاتندر. شمسک نورندن استفاده ایتمیه هر انسانانک نه قدر حقی دارایسه، عقلک نوری ده حریتی ده اویله در، عقلک اثری اولان علوم معارف، صنائع ده نمامیله حر در.

انسانانک عقلی—شرف هم اک بیوک اهمیت جهتیل—حدودلرک بریله تحدید قیلنه دن یوقارید. عقل انسان—حدودینی محبوبیتی طبعاً ابا ایبر. حدود وضع قیلنه حق اولور ایسده ده هیچ بر وقت انسانانک عقلی او حدودلره اطاعت ایتمز. علومک معارفک حریتی ده هیچ بر حدودی تحمل ایتمز.

شریعت اسلامیه نظرنده عقلک حریتی خلاف متصور دگل بر بینه اولمق جهتیل، بزم اک بیوک مجتهد لرمز انساننده «حریت عقلیه» مسئله‌سی او قدر تفصیلاتیله بیان قیلنه ماشدر، زیرا شریعتک اساسنه وضع قیلنه مش بدیهی ابتدائی بر بینه‌یی بیان ایتمک حاجتی او وقت حس قیلنه ایور ایدی. او مسئله ده سکوت ایتمک—اک اک شربک نومک فرضیتی مسئله‌ستنده سکوت ایتمک کبی ایدی. لکن مدنی دولتلرک اداره‌لرندن طامورلاشوب بتمنش مفاسدک اقتضاسیله آوروپاده صوڭ عصرلرده «حریت» لر، علی الخصوص «حریت عقلیه» مسئله‌لری اک مهم مسئله‌لر قطارینه ادخال قیلندی. حقوق کتابلریدنک اک مهم بابلری «حریت» اک مختلف نوعلرینی بیان ایدر بابلردن عبارت اولدی.

شو حالی ڪوروب، بز—اولگی بیوک مجتهد لرک حریتلری بیاندن سکونتلرینه می تعجب ایده‌یک؟ یاخود آوروپا علماسنث او قدر ابتدائی بدیهی شیلری بیانلرینه می استغраб کوزیله نظر ایده‌یک؟

با ایسه آور و پا علماسناث قلمیله تأليف فیلمنش حقوق کتابلریند
اتساعنه احاطه سنه تحسین قیلوب، هولک زمانلرده شریعت اسلامیه
نامندن کتب فقهیه تأليف اینمش مؤلفلرگ قصویرلرینه می تأسف اینیک؟
دولتلر شو دولت، اداره‌لر شو اداره اولماسه ایدی، بن البند
ایکنچی شقی اختیار ایدم. لکن هیئت شوهیئت ایکن، اصول
شو اصول ایکن، بن بالضروره اوچنجی شقی اختیار قیلوب، شریعت
اسلامیه نامندن تأليف فیلمنش کتب فقهیه‌لرگ اسلوب‌لرندن اصول
تأليف‌لرندن راضی دگل‌لگمی عرض ایتمیه مجبورم.

۱۵۵) نجی صحیفه‌ده (۱۹۴) نجی فاعنده «شروعت اسلامیه» مقدمه ضروری مقصد لرگ دو رتبه‌سی حفظ مالبر» دیهش ایدک.
 شو ضروری مقصدی تأکید تأیید ایتمک ایچون شروعت اسلامیه
 حق ملکی انسازگ اک مقدس حقوقلری جمله‌سندن حساب ایندی،
 (۱۱۹) نجی صحیفه‌ده (۱۸۶) نجی فاعنده شرحنده حق ملکی بر قدر تفصیل اینهش ایدک، اوراده بزم بیانمزم کوره حق ملک هم طبیعی هم
 شرعی بر حق ذاتندر.

عالیم حیات ده وار فردرلرک هر بری، یا الهامچی یا خود برایک سوپرلر، او زینک طبیعته موافق مقصدی تحصیل یولنده بلا فصور سعی ایدر. حیاتی، صحنه کمالی توقف ایدر شیلری الله کچورمک خصوصنده بلا فتور اجتهاد ایدر. کرک انسان کرک حیوان، او زینک حالله کوره، وظیفه لرینی ایفا اینمک، مقصلرینی تعیصل ایندک یولنک بر قانون فاهرلرک حکمنه تبعا حرکت ایدر. او قانونک حکمیله ذی حیات اولان مخلوقلرک هر بری - حیاتلری ایچون حاجت او اور شیلری مالک اولور. یعنی «شو-شی یاالگز بنمدر» دیده بیلور. اگرده بویله اولماسه ایدی، ذی حیات مخلوقلرک هیچ بری - او زلرینک وظیفه لرینی ایفا ایده مزار، هم ده خلقتلرندن مقصد فائت اولور ایدی. (۱۲۲) نجی صحیفه ده شو حقیقتی قوان کویک عرفیله بیان قیلووب، شریعت اسلامیه نظرنده حق ملکی کوسترمش ایدک: پر یوزنک وار

شیلرلک همه‌سی هیئت مجمووه‌سی اعتباریله نوع انسان ایچون الله طرفندن نهیلیک فیلمه‌شیر دیمیش ایدک. حق ملک بر حق اعتباری او لمایوب، انسانڭ خلقت اصلیه‌سنه نظراً بىر حق طبیعیدر سویله‌مش ایدک. زیرا الله نوع انسانى خلق ایتمش؛ بىز م عقلمزدن غائب بىر طافم مقاصد الھیھلر افتراضاسیله نوع انسانى يېر يوزنده خلیفه ایتمش؛ انسانى ملک ایتمەیوب، بقاسى ایچون حسابي يوق شیلرە محتاج اولور بىر فقیر ایتمش؛ انسانڭ حاجتلرىنه يارار حسابي يسوق شیلری خزینەلری ربویتى افتراضاسیله يېر يوزنده بىدل ایتمش. — البتە انسانلره احتیاجى وېرمىش كریم مطلق — او احتیاجى دفع ایدەجك شیلری دە وېرور. اسلامیت دە ملک شودر.

خالق طرفندن انسانلره تملیک قىلىنىش شو مشترک ملکىن استفادە طریقلرى (۱۸۶)نجى قاعده شرحنە تفصیلاتىل سېقت ایتدى. ملکىڭ ماھىتى: دیگرلرلۇڭ انتفاعدە تصرف دە حقلرینى قطع ایدر كىفيتچە بىر مالڭ بىر انسانە ياخود بىر جماعتە اختصاصى در. او اختصاص سبیل، مالك او مالك رقیبەسیلەدە منفعتلریلەدە انتفاع ایدر؛ هم رقیبەسندە هم منفعتلرنىدە هر نوع تصرفاتى اجرا ایدر: استرسە او مالى حبس ایدر، استرسە تلف ایدر، استرسە دیگرلرە تملیک ایدر. شو معنی ايله ملک انسانڭ حقوق ذاتىه‌سندىندر انسانڭ هم مادى هم معنوی احتیاجلارینى دفع هم ایفا ایتمك ایچون — بالکىز شارع طرفندن دگل — بلکە كریم مطلق الله حضرتارى طرفندن انسانلره حیاتلریله وجودلاریله برابر احسان فیلمه‌شىلر.

شريعت اسلامىيەدە معتبر ضروري مقصدلرلۇڭ ۋنجىسى حفظ نسللىرى دیمیش ایدك. نسللى حفظ ایتمك — نوع انسانڭ يېر يوزنده خلیفەلەك صفتىلە بقايسىنى تأمین ایتمك دىمەكدر. شريعت اسلامىيە حكملىرىنىڭ اکثرىي شو مهمن مقصدە خدمت ایدر.

نوع انسانیت بقاسی، هم‌ده صلاحی ترقیاتی ایچون **الث موافق**
الث اصلاح نظام – شرائع سماویه انسانیله انسانلره تعلیم فیلنمش، هم‌ده
 شو کون‌ده همه مزه معلوم او‌لوب کنمش «زواج» نظامیدر.
زواج – عائله‌بی، عائله‌لر هیئت اجتماعیه‌بی نشکیل ایدرلر. **بنا**
 علیه، مدنیت جهتیل **الث گوزل** هیئت اجتماعیه زواج اساسی اوزرینه
 مبنییدر. زواج او‌لماسه ایدی، آنالق بالالق فارندشلک کبی فراپنلر
 قالمایوب، **اولاً عائله**، بوڭا تبعاً هیئت اجتماعیه باطل او‌لور ایدی.
 هر بر انسان علی حده نوع انسانیت واحدی او‌لار بیلور ایسده،
 جمعیتیت واحدی او‌لاماز، انسانیت مقاصد نوعیه‌سی نقطه‌ستدن نظر
 ایدر ایسه‌ک، هر بر فرد علی حده ذاتی فالوب، هیئت اجتماعیه‌ده
الث مکمل واحد قیاسی «عائله» او‌لور. **الث ببسیط الث ساده** **عائله** بر
 ارکك ایله بر خاتون‌دن عبارت او‌لوب، شو ایسکى دن هر بری بر
 «بوتون» **لث نصفی** کبی‌در. بر نصفی نقصانی دیگر نصفی کمالیل، تکمیل
 قیلنورده، نوع انسانیت **الث مکمل واحد** شو طریق، حاصل او‌لور.
 رجال ایله خاتون‌لر **لث طبیعی** تمايللری ده – گویا او‌لریندیت نقصانلرینی
 احساس ایدوب، او نقصانلری تکمیل ایتمیه سعی اینتلکشن‌دن هبارتدر.
 زواج – هر بر طرفیت قوه روحیه‌لرینی ده تقویه هم توسعیم ایدر.
 زواج تأثیریله هر بر طرفیت اخلاقیله قوه فکریه‌سی ترقی ایدر.
 خاتون‌لر **لث گوزل** او صاف فلییه‌ستدن رجال، رجالیت قوه **عقلیه‌ستدن**
 خاتون‌لر استفاده ایدرلر.

زواج – نوع انسانیت بقاسنه بلا واسطه سبب او‌لور قوه تکوینیه‌بی وجوده کتورر بر اتحادر. زواج – خاتون ایله ارکك آراسنده حادث او‌لور شخصی بر ارتبااطدر. او شخصی ارتبااطدن هر بر طرف کما ینېغى مذمتع او‌لور. نوع انسانیت بقاسی ده او ارتبااط حسیبل نامین فیلنور.
 زواجدن **الث مهم** مقصود کلی – اویله بر ارتبااطیت حصولیله نوعیت بقاسیدر. دیگر مقصدلریت هر بری شو مقصدلر **فرھەن** پەنر. بر طرفیت

دیگر طرفه اعانه‌سی، جنسی حاجتلرگ عفاف داعر و سنه افتراضی،
هر بر طرفگ فساددن فحشدن خلاصی کبی مقصده رهندسی
مقاصد فرعیه‌دندر.

جمعیت بشریه‌ده زواجه هر شیدن زیاده اهمیتنه کوره سماوی
شریعتلرگ هر بری علی الغوص تورات شریعتله شریعت اسلامیه
انسانلرگ هر برینه زوجی فرض یا امر ایدوب، زواجه دوامنه
خدمت ایدر طریقبری کوسترمیشد، عقد زوجی ابطال ایتمکدن
شدته منع ایتمشلر.

شریعت اسلامیه قران کریم لسانیله رسول کریم لساننک انسانلری
زواجه دعوت ایتمشدر:

«ولقد ارسلنا رسلاً من قبلك وجعلنا لهم ازواجاً وذرية. وما
كان لرسول ان يأتی بآیة الا باذن الله. لکل اجل كتاب. يمهو
الله ما يشاء ويثبت. وعنده ام الكتاب.» (الرعد - ٣٨ - ٣٩)

یعنی: «هیئت اجتماعیه انتظامی ایکی اساس اوزرینه تأسیس
قیلنهشدر: ۱) اجتماع فانو نلرینی تعلم ایدر رسالت اساسیله ۲)
نوع انسانی، جمعیت بشریه‌یی حفظ ایدر زواج اساسی اوزرینه.
الله اذن بولنمادقجه هیچ بر رسول آیت اجتماعیه‌یی بیان ایده‌من،
هر زمانگ اوزرینه موافق حکمی وارد. الله مشیئت الهیه‌سیله برینه
محو ایدوب، دیگرینی اثبات ایدر. زمانگ اختلافیل احکامگ اختلافی
الله حکمت الهیه‌سیله اداره قیلنور. احکامگ اصلی الله عنده‌ندر.
«ومن آیاته ان خلق لكم من انفسکم ازواجاً لتسکنوا اليها
وجعل بينکم مودة ورحمة. ان في ذلك لا يات لقوم يتفکرون.»
(الروم - ٢٠)

یعنی: «انسانلر حفظ الله عنایت الهیه‌سنه دلالت ایدر آینلردن
بری: سره اوز جنسگزدن ازواجاً خلق ایدوب، آراکنزو محبت هم
رحمتی دوام ایندرمک خصوصیلر. نوع انسانلرگ باشنه کامش اصول

اجتماعیه دن بحث ایدر فوم ایچون شو خصوص ده غایت بیوک آیتلر وارد». «

بلغت اقتصادیل الله بیوک نعمتلری صایق مناسب امتنان مخلنده الله حضرتلری نعمت زواجه صایمیش ایسه، شریعت اسلامیه نظرنده زواج - اجتماعی مصلحتلرگه البته الله بیوکی اولور. زیرا اهمیتی زواجه اهمیتندن زیاده بر مصلحت اجتماعیه بولنه بیلسه ایدی، امتنان طریقیله عنایت الیه بیان مقامنده قران کریم او مصلحتی ذکر ایدر ایدی. حکمتک، همد بلافت ده اعجازک اقتصادی شودر.

امام بخاری، امام مسلم همده دیگر ائمه حدیث انس بن مالک حضرتلرندن روایت ایدرلر: «ان النبی حمد الله واثنی علیه وقال اما والله انی لا خشاکم لله واتفاقكم له لکنی انا اصلی وانام واصوم وافطر وانزوج النساء. فمن رفب عن سنتی فليس منی.»

روزه فماز کبی عبادتلره انقطاع ایچون، استراحتی، طیباتله نمتعی، همده زواجه ترک ایده جاک اولمش بر بولک اصحاب کرام حقنده شارع اکبر علیه السلام حضرتلری بر کون خطبه سنده شو سوزلری سویله مش. عبادتلره تفرغ فصدیله زواجه ترک اینمک - اسلامیت سنته مخالفدر دیمش. «زواج - اسلامیتک سنتی در؛ او سنتندن اعراض ایدن - اسلامیت دن خار جدر» کبی الله شدید بر لسانله تجردن منع ایدمش.

امام احمد، امام ابو داود، امام فسائی، امام ابن جبان حضرتلری صحابی انس بن مالک حضرتلرندن روایت اینمشلر: «كان النبي يأمر بالباعة وينهى عن التبنة، نهيا شديداً. ويقول تزوجوا الودود الولد.»

يعنى: شارع علیه السلام حضرتلری زواجله امر ایدر، همده تجردن شدتله نهی ایدر ایدی. «عائله صلاحی ایچون ودودی، ملت اسلامیه مصلحتی ایچون ولو دی تزوج فیلکن» دیر ایدی.

حالق حکیمک اراده از لیه سی نوع انسانلک بقاسنه تعلق اینمش بو شما کوره انسانلر لک هر برینه شهوت طعام کبی فاهر هم غالب شهوت جنسیه بین ده ویروب، حکمت الهیه افتراضیل شو شهوت فاهرمی نو علیه شو بیوک حکمتک قلببرینه مخالف هر بیو حرکتدن شارع علیه السلام امت اسلامیه بی منع ایدوب، نجودی، اختصاری، طبیعی دگل طریقله استمناعی، شهوت جنسیه فهوندن نجات بولمق قصدیله استعمال ادویه بی قطعاً تحریم اینمش. هم ده «نزوجوا الودود الولود» کبی اک جامع بر سوزله زواجک مصلحت کلیه لر بینی بیان اینمش. زیرا عائله مصلحتلری خانونلک و دودلگیله، جمعیت بشویه مصلحتلری خاتونلک ولودلگیله بولنور. زواجک همه مصلحتلر بینی «ودود - ولود» کلمه لری جمع ایدر. اهل حدیث بالاتفاق ابو هریره حضرتلرندن روایت اینمشلر: «عن ابی هریرة ان النبی قال: تنکح المرأة لمالها، وحسبها، وجمالها، ولدینها. فاظفر بذات الدين تربت يداك.»

شارع اکبر علیه السلام حضرتلر لری هیئت اجتماعیه ده زواجی توفیر ایندرمک ملاحظه سیله، متعدد مقصدار ایله زواجی مشروع اینمشلر: ۱) خاتونلر لک مالیله فائده لئنک، غناسیل، مستغنى او لمق قصدیل ده، - ۲) خاتونلک شرفنه کمالنه رغبت سائقه سیل ده، - ۳) خاتونلک جمالنه مفتونیت داعیه سیل ده، - ۴) دینی یعنی اخلاقی لسانی گوزل پاک خاتون یاردیلے عائله بی گوزل اداره اینمک آرزوسیل ده زواجی شریعت اسلامیه مشروع ایدوب، شو دورت مقصدک اک مناسبنه ارشاد اینمک ایچون «فاظفر بذات الدين تربت يداك» دیمش. شو سوزله زواجدن اک اصل مقصدی بیان اینمش.

بر انسان لوزی یا بالاسی ایچون خاتون انتخاب ایدر ایکن غالباً شو دورت مقصدن برینی تعقیب ایدر. یا مال یا اشتهر یا رسوم عاشقی - خاتونلک مالنه کوز طونار، یاخود نسبته اعتبار ایدر. بدنه جمال مسئل سی ایسه، طبیعی البته هر انسان، مزاجی

سالم ایکن، جماله میل ایدر. لکن زواجك الـ مهم مقصدیله واقف اهل عقل - معنوی جمالی هر شیدن زیاده اعتبار ایدرار. یعنی خاتونک عقلنه، پا کلگنه، گوزل اخلاقنه، خانه تدبیری حفظ اقتدار ینه دها زیاده اهمیت ویرورلر. زیرا عائله مصلحتی خاتونک مالیل جمالیله دگل، عقیلیل، اخلاقیله عفتیله اولور. خاتونک عقلی بونون، اخلاقی گوزل اولور ایسه، اویله خاتون برکه سیله هم عائله هم جمیعت بشریه استفاده ایدر. خاتونک برکه سی ایکی شی ده ظاهر اولور: بری بالا تربیه سنده، دیگری خانه اداره سنده. شارع علیه السلام حضرتlerی «خیر نساء رکبن الإبل نساء قريش: احنا على ولد في صغره، وارعا على زوج في ذات يده» دیمیش. تدبیر منزل ده اقتصاد برکه سیله عائله مستفید اولور؛ بالالری گوزل تربیه ایتمک خصوصیله جمیعت بشریه استفاده ایدر.

زواجك جمیعت بشریه ده الـ بیوک اهمیتنه کوره، شریعت اسلامیه انسانلارک هر برینی زواجه دعوت ایندی؛ زواجك انعقادی صوکنده دوامنده دها زیاده اعتنا قیلوب، ایکی طرفدن هر برینه «معاشر بالمعروف» اساسنے مبتنی حقوق لری وظیفه لری بیان ایندی.
 «وعاشر وهن بالمعروف. فان كرهنوهن فعسى ان تكرهوا شيئاً ويجعل الله فيه خيراً كثيراً.» (النساء - ١٨)

زوجان آراسنده گوزل ارتباطک دوامی - حسن الفت، گوزل معامله بولنمادقجه ممکن دگلدر معامله گوزل لرگی ایچون وظیفه لرده قصور ایتمه مک، رفیقک حقوقنے تعدی ایتمه مک لازمر.

بوکا کوره قران کریم «وعاشر وهن بالمعروف» یعنی خاتونلر گزله معقول هم مشروع طریقه معامله فیلکن. احیاناً طبعکنده مختلف شیلری بولنور ایسه ده، صبر قیلکش زده، خاتونلر گزی آیور ما گز. اولاً بیلور که سر لک کوز گز ده مکروه کورنور شیلر خیر کثیری متضمن اولور. انعقادی صوکنده زواجك دوامینی تأکید ایچون بلا سبب بلا ضرورت طلاقی منع ایدوب، ضرورت یوق ایکن ایقاع قیلنور

طلاق الغا ایتمشدر . «فان اطعنکم فلا تبغوا عليهم سبیلاً». يعني سوھ اطاعت ایدرلر ایسه، آنلارڭ ضرربىھ حركت ایتمگى خاطرئۈدە كتورمهڭز . شو آيت كرييھ دلالتنە كوره، ضرورت يوق ایكىن طلاق -- لغودر . زيرا شارغىڭ نېھىي فەلڭ بطلانىنى ايجاب ايدر . افعال شرعىيەدە وارد نېھىڭ افادەسىندە خلاف وار ايسىيەدە، ظلم كېي افعال غير شرعىيەدە نېھى بالاتفاق نېھى معناستىدەدر .

جمعىت بشرىيەدە اھمييى بىوک زواجى تسهيل ایتمك ايجون، شريعىت اسلامىيە مەركى قلت ھم كثرت طرفلىرىنى تحدىد ایتمەيوب، نفقة جهتنىدە يالڭىز كفايەبى رعايە ایتمش .

«على الموسوع قدره، وعلى المقتضى قدره.»

بر خاتونڭ رزق كفايەسىندىن بىلە عاجز انسانلىرى اختىا، استعمال ادویە كېي شنبىع حركتىلدن منع ايدوب «وليس تتحقق فى الدين لا يجدون نكاحا حتى يغنىهم الله من فضله» يعني نكاح نفقەسىندىن عاجز انسانلار - عفيفا كلرىنى صافلاسو نلار؛ شهوت جنسىيەبى ابطال ایتمك جنابتنە افدام ایتمەسونلار؛ صبر ايدوب، سلامت قالانلىرى الله خنى ايدر؛ يا للرينه مال كلور، ياخود عفيفلەك سلامتك برکەسى فوهسىلە بهيمىت فەرنىدىن نجات بولولارده حاجت جنسىيەدىن مستغنى اولورلار . بىانزىدىن شرع شريفىڭ زواج حقىدە غايىت بىوک اعتناسى بر قدر آڭلاشىلدى . شارع حكيمىڭ اعتناسىنە سبب دە، اکثر فقيهلەرڭ گمانلىرى كېي، يالڭىز شهوت جنسىيەبى اشباع ايندرىمك جەتى او لمایوب، بلکەڭ مەم اجتماعى مصلحتىلىرى افامت ايندرىمك جەتىدیر . شوقىمىتلى نكتەدە بزم بىانزىدىن بر قدر معلوم او لىدى . زواجهنڭ مەم مقصد، اکثر فقيهلەرڭ تعبيرى كېي، «استمتاع بالبعض» او لمایوب، بلکە حيات دە ارتقاق، عائلە مصلحتىلىرى ادارە، جمعىت بشرىيەبى گوزل صورت دە ادامە كېي شريعىت اسلامىيە علوېتنە مناسب عالى مقصىدلەردر .

عالیم مدنیت ده مقبول شو کون ده همه مزه هده اصولیله معلوم زواج - اسکی دور لرده ابتدائی انسانلرده بولناماش؛ بلکه تعلیم سماویه برکه سیله صوڭچ دور لرده حادث اولوب، تدریجی صورت ده یر يوز زن ھومیت کسب ایده کلەشدەر.

اھل بحث علمی تفتيشلرینه گوره، اولگى دور لرده ابتدائی انسان تمام حیوان كىنى كون كور اولماش. او دور لرده شو کون بىزه طبیعت اولوب كىتش حيادن، بىزه معلوم نىكاخدن بىر اثر يوق اېش. رجال ايله نسا نزهه طوفرى كلسەدە. كيم ايل، اولسىدە على صورتىن شهوت جنسىيە بى قضا ايدىلار اېمەش. تعلیمی غایت آغىر صورتىن قبول ايدىل انسان - بايتاق بىكىلر جه سنه لر مكتب طبیعت ده دوام ايدوب، فارغە كېيى قوشلاردىن حيابى او گۈرنەمشىدە، شهوت جنسىيە بى مستور يرلرده قضا ايتىمە باشلاماش. بوندىن صوڭچ حسابى معلوم دىگل بىكىلر جه سنه لر وعشىت مكتىبلە قاللوب، طبیعت تربىيە سیله انسان ده غيرت جىھىسى حاصل اولماشىدە، خاتۇنلرلۇڭ بورىنه اختصاص فضىلىنى انسانلرە معلوم اولماش. طبیعت ايله انسانلۇڭ قلبىندە غرس قىلنىدەش غيرت دانەسى كىتكەچە بىو مشى ؟ طبیعت تربىيە سیله انسانلۇڭ بىلەن گۆزللەشى كەلەمش، عقلى ده مرور زمانلە ترقى ايدىل اولماش. انسان - بىلەن ھم عقلى جەتىلە - توقىيات ده دوام ايدوب، بىر الله بىلۇر، نە قدر دور لر صوڭىنىڭ انسان آدمىت كمالانە ايرىشمىشىدە، اللەڭ ڪرمىلە ير يوز زن ده خلافت منصبىنە تعىين قىلىنىش، او دقىقە دن اعتباراً عالم انسانىت ده «زواج» حادثەسى ده باشلاڭماش. آدمىت دورىلە عالم انسانىت ده نبوت رسالت دورى ده ابتدا قىلۇنوب، انسانلرە اجتماع قانۇنلىرى تدریجی صورت ده تعلم قىلىنەمە باشلاڭماش.

اھل تحقىيقە ئىلەمی تخمىنلىرى تقرىيىأ شودر . قران كرييڭ نظم معجزى ده شو تىخەينى، بىنم خصوصى رأيە كوره تأييد ايدىل.

«يا ايها الناس انقوا ربكم الذى خلقكم من نفس واحدة. وخلق منها زوجها. وبث منها رجالاً كثيراً ونساء» (نساء - ١).

شو آيت کريمه دلالته کوره، الله حضرتلىرى اڭ اوڭ نوچ انسانىڭ فردارىنى يير بوزىنده نشر ايتمىش. صوڭىھە عالم انسانىت دە زواجي خلق ايتمىش دە؛ فراش شىوع دە دگل، بلکە فراش زوجيت دە طوغەمش رجايى نسايى بىت ايتمىش.

شو آيت کريمه دە «خلقكم من نفس واحدة» جملسىلە «وخلق منها زوجها» جملەسى آراسىنده وار ترتىبى مەھەمەك ضرورى اىچون - هم دە «خلقكم من نفس واحدة» جملسىلە «وبث منها رجالا ونساء» جملەرنىن بىرىنى لغۇ اىتەمەملىڭ ضرورى اىچون، آيت کريمه بىز نفسىپەزە موافق صورتىدە تفسىر ايتمىك لازىم در. «هو الذى خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها ليسكن إليها» (الاعراف - ١٩٠).

شو آيت کريمه دە «وجعل منها زوجها» جملەسى «خلقكم من نفس واحدة» جملەرنىن صوڭ ذكر قىلىنىش. قران کرييمەك نظم مەحجزىنه خلل و يۈرمەمەك اىچون «زوجيتك حدوثى انسانلارڭ يير يورنىڭ انتشارنىن صوڭ اولمىش» دىمەك ضروردر. شو ترتىب مسئۇلىسى، يعنى زوجيتك افراد انسانىيە انتشارنىن صوڭ حدوثى مسئۇلىسى قران کرييم دە زمر سورەسەنڭ ٦نجى آيت کريمه سىنە تصریح قىلىنىشىدۇر:

«خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها»
يعنى يير بوزىنده انسانلارى نشر ايتدى دە؛ بىوك فاصلە، مىرورى صوڭىدە عالم انسانىت دە زواج حادىھەسى خلق قىلىندى.
«خلقكم» دلالتىل، هم دە «فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ الْفَ سَنَةً»
كىيى زمانى تقدىر خصوصىنده قران کرييمەك عرفنە دلالت ايدىر آيتلارڭ ارشادىلە ملاحظە ايدىر ايسەك، «ثم جعل منها زوجها» جملەسەنڭ «ثم»
نە قىسى فاصلە مىرورىنە دلالت ايدىه بىلۇر، احتمال آڭلارز!

زواجه، یز یوزنده افتخار انسانیت‌دن صوک خدوانه «ثم» ایله استدلال‌مزه یونس سوره‌ستنده «واما فرینک بعض الذی نعدهم او نتو فینک فالینا مر جعهم. ثم الله شهید علی ما یفعلنون» آیت کریمه‌سیل اعتراض وارد اولماسه کرک. زیرا للهک قیامت‌ده شهادتی مراد ایسه، اعتراضی عدم ورودی ظاهردر. دنیاده شهادتی مراد ایسه «فالینا مر جعهم ثم الله یخاسیوم اذکان شهیداً علی ما یفعلنون» معناستنده اولمی ضرور اولورده اعتراض وارد اولماز.

«خلقکم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها» آیت کریمه‌سیل استدلال ایدر ایکن قران کریمک نظم معجزینه ال او زانماق ادب بزم طرف‌ده اولور ایسه، صاحب کشاف کبی اهل تفسیرک تأویللرینی قبول ایتمه‌مک وظیفه‌سی بزه البته واجب اولور. قران کریمک نظم معجزینی اشدن چیقار ور تأویللری قبول ایتمز ایسه‌ک بز انشاء الله هر حال‌ده اصابت ایتمش اولور ز.

۱۹ نجی فاعده (۱۵۵) نجی صحیفه‌ده «شریعت اسلامیه‌ده معتبر

ضروری مقصدا لرک بروی حفظ عرضدر» دیمهش ایدک.

عرض - انسانک، انسانیت هم عقل جهتیله حاصل اولور، کرامت‌نه قیمت ادیمه‌سنده ناموسنده، هم‌ده اوز همتیله کسب قیلنمش اعتبارینه اطلاق قیلنور. یعنی عرضک ایکن نوعی واردر. بروی بزم عرفه‌زده ناموس تعییر قیلنور کرامت انسانیه؛ دیگری بزم عرفه‌زده اعتبار تعییر قیلنور کرامت کسبیه. ناموس - انسانک نوعه، هر ببر فردینه، وجودیله حیاتیله برابر خالق طرفندن احسان قیلنمش برو حق ذاتیدر. انسان‌دن هیچ برو وقت منفاک اولماز. انسان نه قدر سفیل نه قدر رذیل اولسده ناموسی همان واردر. بناءً علیه انسانک کرامت طبیعیه‌سنده مخالف حرکت‌ده بولنمق انسانک اوزی طرفندن‌ده دیگرلر طرفندن‌ده اصلاً جائز دگلدر. اعتبار ایسه، انسانک اوز همتیله حاصل اولور برو شرف کسبی در. بوئا کوره متفاوت اولور. «آن اکرمکم عند الله اتقاکم». اعتبار بـناموس کسبی در، که انسانک اعمال‌تین

همتندن متولد اوپور. انسانیک مدت حیاتنده احوالک اختلافیله
بنلف اوپور. بعضاً زیاده لشور، بعضاً تناقص ایدر.

عرض - هر ایکی نوعیله شریعت اسلامیه ده معتبردر.

«ولقد کرمنا بني آدم. «يعنى انسانی کرامت اصلیه سیل ده کرامت
کسبیه سیل ده تکریم ایتدک. انسانیک کرامتنه موافق دگل حرکت،
کیم طرفندن اوپسده، ممنوعدر.

«ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین». موافق دگل حرکتی، دیگر لر
طرفندن حقارتی منع ایدر قدر عزت هر بر مومن ده واردر.

«ولکل در جات مما عملوا» - «ان اکرمکم عند الله اتفاكم». شو
ایکی آیت کریمه انسانیک کرامت کسبیه سنه عائدر. یعنی انسانیک
عند الله و عند الناس اعتباری عملیله اوپور، عملک تفاوتیله اعتبار
متفاوت اوپور. لکن بر قدر اعتباردن محروم هیچ بر انسان
بولنمایز. عملیله هر بر انسانیک بر قدر اعتباری بولنور.

شریعت اسلامیه ده اغتیابیک عرمتی - عرض انسانیک احترامه
مبیندر. «ایحباب احدهم ان يأكل لحم أخيه ميتا فـکـرـهـتـهـوـهـ» آیت
کریمه سذج دلالته کوره، انسانیک عرضی دمی کبیدر. انسانیک دمی
نه قدر محترم ایسه، عرضی ده او قدر یا دها زیاده محترمدر.

بر قدر عقلی وار انسان - البته عرضک محترملگنه طبعاً رغبت
ایدر. شو رغبت انسانلرده همنک مرؤتك تفاوتیله متفاوت اوپور.
افسان شو رغبةک افتضاسیله عرضک سلامتلکی بولنده مالمرینی فدا
ایدر. احیاناً شو رغبت داعیه سی او قدر قوتی اوپور، که انسان
عرضی هم کرامتی بولنده بالکثر مالمرینی دگل باکه جانلرینی ده
فدا ایدر.

انسانیک شرفی علو همتی - شو رغبت داعیه سیله متناسب اوپور.
عرضک احترامه رغبت داعیه سی بیوک اوپور ایسه، او انسان مظاهر
انسانیت ده لک گوزل صورتله منجلی اوپور، فضائلک هر بریله
متنصف اوپور، یاخود لا افل، فضائلک هر برینه سعی ایدر. اگر

او رغبت داعیه‌سی ضعیف اولور ایسه، انسان انسانیت در جهستاندن حیو انبیت در که سنه نزول ایدوب، فضائله میلی رذائیلدن اجتنابی ضعیف اولور. اگرده، مبادله، انسانیک قلبینا عرضک محترملگه رغبت داعیه‌ستن بیش از فالماسه، اویله انسان فحشلرک رذائیک هر برینه علناً ارتکاب ایتمک یاخود فحشلرله افتخار ایتمک درجه منه کله بیلور. اویله انسان قانون ناموس‌دن استثنای قیلمش اث شریر، با اث آیانچ برو مخلوق اولور.

انسانیک طبعنده مرکوز «حسن احترام» حیات انسانیه‌ده اث بیوک اهمیتی حائز غایت شریف بر حسدر. فضائله میلک رذائیلدن اجتنابیک اث درست میزانیدر، شو حسک هیئت اجتماعیه افرادنده انتشارینه رسوخنده متناسب صورتده - اجتماعی مصلحتلر فائم اولور. هیئت اجتماعیه‌ده انسانلرک خیانتدن اجتنابلری، امانت انصاف کبی فضیلتلرله انصافلری - ناموس‌لریله فلبلونده رسوخ بولمش حس احترام‌لریله متناسب اولور.

حیات انسانیه‌ده عرضک او قدر بیوک اهه‌ینه کوره، شریعت اسلامیه انسانلرک عرضلرینی احترام حقنده اصلاً مساهله ایتمه‌مش. اوزلرینا عرضلرینی تکریم ایدن انسانلرک عرضلرینی تکریم احترام قیلوب، انسانلرک عرضنه شرفنه ناموسنے موافق دگل حرکتدن سوزدن هم غائب هم حاضر ایکن هر بر انسانی شدته نهی اینمشدر. بر انسان او زیذک عرضنه ناموسنے احترام ایدوب، خلاف ادب شیلره انسانلرک کوزنده ارتکابدن صاقبور ایسه، یعنی خلاف ادب شیلره علنى صورتده ارتکاب ایتمز قدر حیاسی وار ایسه، اویله انسانی تعریض یا تصریح طریقیله تحقیر ایتمک مطلقاً منوعدر. غائب ایکن اغتیاب طریقیله‌ده، حاضر ایکن شتم طریقیله‌ده.

انسانیک عرضنه تعدی جنایتی مضبوط دگل بلکه اعوالي اخلاقیله مختلفدر. جنایتک تاثیری‌ده هر بر انسان‌ده بسر درجه‌ده دگلدر.

بوڭا كوره شريعت اسلامىيە عرضلرە تىدى جىنaiتى مىقىدە محدود بىر جزا تعىين ايتىمەش.

انسانىڭ ناموسىنى يعنى كرامات اصلىيەسىنە مترتب اوپور حق -
حق سلىبىدر، دفع ايدىر، ايجاب ايدەمز. يعنى «ھېچ كىيم بنم ناموسى
اخلال ايتىمەسون» دعواسىنە صلاحىت ويروب، عرضىڭ شرفنە تىدى
حساب قىلنه بىلور حركتىرى دفع ايدىر؛ اما «ناموسىم واردە. بناً
عليه بنى احترام قىلگىز. بنم حق دە اوپىلە حرکت قىلگىز» دعواسىنە
صلاحىت ويرەمز.

انسانىڭ اعتبارىنى مترتب اوپور حق بعضاً سلبى، بعضاً ايجابى
اوپور. عمومى مناسبتىرىدە حق اعتبار سلىبىدر. خصوصى يعنى يا
طبيعى يا اجتماعى مناسبتىرىدە حق اعتبار ايجابىدر.

عمومى مناسبتىلار - انسانلىك انسانىت جەتىلە معاملەلارىدر. ايکى
انسان آراسىنە مناسبىت عمومى اولىسى، حق اعتبار سلىبىدر: «بنم
حقوقمه تجاوز ايتىمە» طلبىنە صلاحىت ويرور.

خصوصى مناسبتىلار: بالالق آتالق، فارندىشك بىوكالك مناسبتىرى
كىي، اجتماعى مناسبتىلار: زوجىت، مأمورىت، تابعىت، خادمىت كىي.
خصوصى مناسبتىرىدە حق اعتبار - ايجابىدر. بورادە حقوقى رعایه
احترام، تعظيم واجب اوپور. بالا آنايى آنايى، - ياش، بىوگى تابع -
متنوعى احترام قىلوب تعظيم ايدىر، ايکى زوج، يا ايکى فارندىش -
اوز آرادە معتبر حقوقلىرى رعایه ايدىلار.

انسانىڭ مدت حيانىنده دوام ايدىن ناموسى اعتبارى موتىلە باطل
اولماز. ناموس، اعتبار حقى بعد الموت باقىدەر. مىتىرك عرضلرلى -
جىلەك عرضلرلى كىيىدەر. مىتلودن بىرىنڭ عرضنە تىدى وافع اوپور
ايىسى، وارثىلودن بىرى حق عرضى دعوى ايدە بىلور.

أصول فقه کتابلرندہ علی الاجمال ذکر قیلنمش شو (۱۹۴۶) قاعده اساسیه بی شرح ایدار ایکن بر قدر تفصیلی اختیار ایندک. زیرا شو قاعده اسلامیتک رو حیدر . کتب اصول ده ذکر قیلنمش قاعده لرک اڭ مهہیدر . تفصیلانی بیوک جلد لرده، فقه، تفسیر، حدیث، اصول فقه، اخلاق کتابلرندہ بسط قیلنمش ایسەدھ، هیچ بر کتاب ده بر يرده طوپلانماش ایدی. محترم طلبہ لرک استفاده لر یچون بر فقهای کرامک کتابلرندہ مبیوث بیانلری بر يره جمع ایندک.

(۱۹۵) مصلحتار وجود جهتیله خالص اولاماز. معتبر - غلبه در.

بوراده مصلحت دن مرادمز عیات انسانیه قیامنە، انسانلرک عقللری و جردلری جهتیله علی الاطلاق کمالنە عائی او لور هر بر شى . شو معنی ایله مصلحتاره ایکى جهتىن نظر ممکندر . ۱) بری او مصلحتلرک حصوللری جهتیله ۲) دیگری خطاب شارعڭ تعلقی جهتیله . اولىگى جهتلە نظر ایدر ایسەك ، شو دنیاده طبیعت حیاتاڭ افتراضیله مصلحتلرک هیچ بری خالص اولاماز . هر بر مصلحت ، ياق قبل ياق بعد، نهايىتى يوق مشقتلرلە كلفتىلە احاطە قیلنمش او لور . انسانلڭ حیاتى یچون اڭ بونچى مصلحتلردن حساب قیلنور اڭ ضرور او لان طعام، شراب، لباس كېی شىلرە نائل او لمق ایچون هر بر انسان اوت فان يوتوب، حساب يوق بلالری تحمل ایتمە يورمۇ ؟ حکمتالهیه افتراضیله شو دنیا شویلە خلق قیلنمش: انسانلڭ هر بورا حتى متعدد تعبلرک امتزاجىندن، ایکى قبیلک اخلاقلارنى حاصل او لور . «ونبلوكم بالشر والخير فتنه». دنیاده مقابل جهتك اشتراکىدىن خالى بر جهت بولنماز . مصلحت او لمق ياق مفسدە او لمق يالىڭز غلبه جهتیله او لور . جهت مصلحت غالب ایسە، اطلاق عرف ده مصلحت او لور . جهت مفسدە غالب ایسە، هر فک اطلاقىنە مفسدە او لور . ایکنچى جهتلە يعنی خطاب شارعڭ تعلقی جهتیله نظر ایدىس ایسەك، مصلحت - خالص او لور . يعنی مفسدە لری معتبر او لاما.

شارع بر مصلحتی ایقاع ایدر ایسه، مصلحتی ایقاع ایدر ایکن متوب او لا بیلور مفسدہ معابر او لمایوب، شارع ایش امریلہ مطلوب او لان مصلحت بر مصاحت خالصہ کی اعتبار قیلنور. شارع بر مفسدہ دن نهی ایدر ایسه، او مفسدہ ضمیندہ بولنه بیلور مصلحت نهی تحتنه داخل او لماز.

مصلحتلرک مفسدہ لرک نظر شریعت ده خلوصی - شارع ایش حکمتنه اعتناسنه مبتنی در: مفسدہ بی، نه قدر حقیر ایسده، شارع ایش امری تحتنه داخل ایتمک؛ مصلحتی، طفیف ایسده، نهی تحتنه ادخال ایتمک - حکمتک افتراضیه او قدر موافق دگلدر.

مصلحت هم ده مفسدہ من حيث الوجود خالص او لماز؛ هر صورت ایکی جھٹک امتراجیل حاصل او لوپ، اعتبار - غالب جھٹنه او لوور دیدک. شارع ایش خطابی ده غلبہ جھٹنه منصرف او لوور. مفسد غالب او لوور ایسه، فطعاً نهی قیلنور، مصلحت غالب او لوور ایسه، امریک تعلقی ممکن او لا بیلور. بوگا قران کریمک بر قاص آیت کریمه سی دلالت ایدر.

«وَيَسْأَلُونَكُمْ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ. قُلْ فِيمَا أَنْتُمْ كَثِيرٌ وَمِنَافِعُ النَّاسِ وَأَنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا.» (سورة البقرة)

يعنى: خبرک، میسرلک مفسدہ لری چو قدر، انسانلر ایچون منفعتلری ده وارد. لکن هر حال ده مفسدہ لری منفعتلرینه نسبندل زیاده در، بوگا کوره هم خبر هم میسر فطعاً حرام قیلندمشدر.

«قُلْ مِنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالْطَّيَّبَاتِ مِنِ الرِّزْقِ. قُلْ هُنَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالصَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.» (الاعراف)

يعنى: اللهک بندہ لرینه ویرلمش زینتی، الله طرفندن بندہ لرہ انسان قیلندش رزقک طیباتی شو دنیاده اهل ایمازک انتفاعلری ایچوندر. شو زینت، شو طیبات - یوم قیامت ده خالصلدر: اللهک زینتیله رزقک طیباتیلہ انسانک انتفاعنه یوم قیامت ده بر مسئولیت

کبی مفسدہ مترب اولماز۔ زینتک طیباتک مفسدہ ترتبندن خالصلگنه کوره، الله او زینتی او طیباتی بندہ لرینه حلال ایتمشدر۔ فران کریم شو آیت کریمه سیل۔ زینت الہیہ بی طیبات حیاتی تحریم ایدر انسانلری رد ایتمشدر۔ یعنی حال ده نفعی محقق، استقبال ک ضرری مفسدہ سی یوق شیلر هیچ بر صورتله حرام اولماز۔ حرمت۔ ایکی شرطک بریلے اولور، ۱) یا منفعتک عدمی ۲) یا نتیجه ده بر ضرر ک ترتیبله۔ حلالک ایسہ ایکی شرطک جموعنہ توقف ایدر؛ ۱) نفعک تحقیقندہ ۲) نتیجہ ده ضرر ک عدم ترتیبنا۔ بر عملک حال ده نفعی محقق اولوب، عاقبت ده ضرری یوق ایسہ، اویلے عمل نظر شریعت ده هیچ بر صورتله حرام اولماز۔

فران کریم مشر وعیت ده ایکی شرطی رعایه ایتمک قانونیلے۔ امور اجتماعیہ ده قانون ترتیب ایدر فقیهمری ارشاد ایتمشدر۔

هیئت اجتماعیہ امورلری ایجون وضع قیلنور قانون ده شو ایکی شرط رعایه قیلنہ بیلور ایسہ، البته اویلے قانون هیئت اجتماعیہ مصلحتنہ خدمت ایده بیلور۔ یوقسہ، یوق.

مصلحتی منفعتی یوق شیلری اعتبار ایتمه ماک۔ غایت ده ساده، ابتدائی بر اصلدر. لکن منفعت حاضرہ سنه آلدانمایوب، نتیجہ ده ضرر ک عدم ترتیبنا یقین حاصل ایتمک۔ اشتہ غایت مهم اصل شو اصلدر. امتزاج صورتندہ مصلحتلہ مفسدہ لری وزن ایده بیلماک۔ دها بیوک اوچنجی بر اصلدر. مدنی قانونلر لہ سماوی شریعتلر آراسندہ شو اصللری اعتبار ایتمک خصوصنده غایت بیوک تفاوت وارد ر سماوی شریعتلر او اصللری رعایه ایتمک مسئل سندہ بلا قصور اعتنا ایدرلر ایکن، مدنی قانونلر او اصللری رعایه وظیفہ سندہ احیاناً مساهل ایدرلر. منافع و فتیه بی یا جزئیه بی اعتبار ایدو ب مفاسد استقبالیہ دن یا عمومیہ دن احتیاط ایتمه ماک مساهل سی مدنی قانونلر ده غالباً بولنور۔

بزم شریعت اسلامیه هم مصلحت هم احتیاط اساسلر ینه مبنیدر : منفعتنی یوق شیلر شریعت ده معنبر او لماز، استقبال ده اوزی کبی با دها زیاده مفسد هسی اولا بیلور مصلحت مشروع او لماز، امتزاج صورتنده جهت غالبه اعتبار قیلنوب، مغلوب جهت یا فدا یا خود تحمل قیلنور. لکن مغلوب او لان جهت مفسد هی تحمل اینمک - یالکثر او جهذا فناسی، یعنی مغلوبیت حسیله عدم در که سنه انتهاسی صورتنده جائز او لور. اگر مغلوب او لان مفسد ه قائم او لور ایسه، اویله مفسد هی شریعت اسلامیه تحمل اینمک، اما مغلوب مصلحت قائم هی فدا ایدر. شریعت احتیاطی شو قدر بیوکدر.

(۱۹۶) مصلحتردہ نصفه معنبردر .

نصفه نونک هم صادک فتحیل - عدالت معناستدہ در . شریعت اسلامیه هر بر حکم ده مصلحتی اعتبار ایدر . بوکا علاوه هر مصلحت ده نصفه بی ده یعنی عدالتی ده شرط ایدر . بر خصوص ده بر مصلحت خالصه اعتبار یاه حکم مشروع قیلنچق ایسه، مصلحتنک یالکثر او خصوص حقنده ضردن مفسد دن خلوصی کفايه اینمه بیور، بلکه دیگر خصوصلر حقنده مفسد دن خلوصی شرطدر . مثلاً انسانلرک بر صنفی حقنده مصلحت کلیه ملاحظه سیله بر قانون ترتیب قیلنچق ایسه، دیگر صنفلرک برینه ضرر بولنمامق قانونک مشروعیتی حقنده مهم بر شرطدر .

عوماً، مصلحتنک بر جهت حقنده خلوصی کفايه دگلدر . بلکه دیگر جهنمردن ده ضرری ایجاب اینمک قیدی ده معنبردر . عدالتی حافظه اینمک شریعت ایشان بیوک بر اصلیدر . « ان الله یامن بالعدل والاحسان » آیت کریمه سیله عومی صورت ده، یعنی هر بر حکمت ده هر بر عمل ده، علی الخصوص هر بر حکم ده مطلوبدر .

(١٩٧) عمومی مصلحت - خصوصی مصلحتلره تقدیم قیلنور.

ایکی مصلحت تعارض ایندکده، بری عمومک مصلحتی دیگری خصوصک مصلحتی اولور ایسه، مصلحت عمومیه بی اقامت اینمک ضرورته کوره، مصلحت عمومیه یولنده مصلحت خصوصیه فدا قیلنور، فقیهه رئیس «عمومک نفعی ایچون - ضرر خاص التزام قیلنور» سوزاریدا معنامی شود.

حقوق کتابلرنده مذکور «استملاک اصولی» بزم شو قاعده مژده فروع جزئیه سند ندر. یعنی: سوقاق بازار میدانلری، باعجهار، مسیرهار، صو یوللری، عمومی حوضه وجوده کتورمک ایچون؛ بناخود خسته خانه لر، عمومی مکتبه، تیمور یوللری انشا اینمک ایچون قیمت عادله مقابله برو آدمک یوینی صانون آلمق اصولنه «استملاک اصولی» اطلاق قیلنور. برئی صاحبی راضی اویسده اولماسد، مصلحت عمومیه بی اقامت اینمک ضرورتیل، قیمت عادله مقابله اینمک او بری آلمق مشروع اعتبار قیلنمشد.

استملاک قانونی بالکن عوممک منفعتی ایچون مشروع او لا بیلور. منفعت عمومیه قطعی صورتده استملاک قانوننه تووف ایده ایسه، استملاک مشروع او لور. اگرده قطعی صورتده تووف اثبات قیلنمه ماز ایسه، استملاک مشروع او لماز. اما حکومت املاک خصوصیه ارینی توسعی ایچون هیچ بر صورتله استملاک قانوندن استفاده ایده مز. بلکه مالکیت رضاسی قطعاً شرطدر.

شو قاعده فروعدن او لا بیلور شیلر (٢٦)نجی فاحده برو فدر ذکر قیلنمش ایدی.

(١٩٨) اصلیح حکمی مصلحت عمومیه ملاحظه سیل رفع قیلننه بیلور.

اصلده جائز شیلر مصلحت عمومیه اتفاقاً سیل رفع قیلنوب،

ممنوع شیلدن ممنوعیت زائل اولور. هر حالده عمومک مصلحتی هیئت اجتماعیه ده هر شیدن زیاده اعتبار قیلنور.

۱۹۹ انسانک طبیعتنه یاخود عقلک شوونه موافق مطلو بات شرعیه ده طلب موکد اولماز،

زیرا طبیعتک اقتضاسی عقلک اشتیاقی طلب موکد دن مغاییر. بوگا کوره، ضرورات حیات فران گر بمل سنت نبویه ده تفصیلاتیل بیان قیلنماش. اکل، شرب، حرکت، استراحت لباس کبی شیلدک هیچ بری فرض قیلنوق صورتیل نصوص شرعیه ده وارد اولماش. طبیعت اقتضاسیله ممنوع شیلد محرمات عددانده صانالماش. انسانک طبیعتی باعث اولادج مفسدہ لر شدنل منع قیلنوب، یا وعید یا عقوبت تعیین قیلنماش.

هر حالده انسانک مساهله سی غالب شیلدده امر موکد اولور. اعتداسی غالب مفسدہ لردہ نهی موکد اولور.

بر عمل حقنده شارع لساننده مطلق صورتده امر یا نهی وارد اولور ایسه، او عملک هر بر فردی حقنده شاره ک طلبی بر درجه ده اولماز. یاخود اولهق لازم دگلدر. بلکه احوالک اختلافیل مختلف اولور. مثلا: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان» آیت کریمه سنده عدل هم احسان حقنده مطلق صورتده امر وارد اولمشدر. عدلک هم ده احسانک هر بر فردی، شبھه یوق، مطلوبدر. لکن هر بر فردینه متعلق طلب هر صورتده جزمی دگلدر. بعضًا جزمی اولور، انسانک دمنه مالنه عائد حقوقیه عدالت کبی. بعضًا ندب طریقیله اولور، انسانک خصوصی حرکنترینه عدالتی کبی. احسانک فردری ده اویله در. فرضک رکلرینی ادا اینهک معناسنده اولان احسان - فرض اولور. فرضک ادبیلرینی ایفا اینهک معناسنک اولان احسان مندوب اولور. فران کریم ده وارد امرلر، نهیلر حقنده شو بیانی اعتبار اینهک - لازمدر. «امرک موجبی وجوبلر» سوزی - هر صورتده صحیه بح

اولا بیلور سوز دگلدر . عدل، احسان، وفا بالعهد، عفو، اهراض عن الجاهم، صبر، شکر، قریبلو رفیرلوه اعانه، معيشت ده افتصاد، مقابله بالاحسن، مستقیم یوللوه سلوك، عمل صالح، استقامت، امانتی حفظ، خوف، تذکر، نلاوت فران، صدق، شهادت کبی شیلر حقنده فران کریم ده وارد اوامری امعانله تقیش ایدر ایسه ک ، منهیات حقنده فران کریم ده وارد نهی صیغه لرینی کورر ایسه ک ، طلب صیغه لرنده فران کریم ک عرفی بزه معلوم اولور . عرف فران ده امر مطلق وجوب ایچون، نهی مطلق حرمت ایچون اولاماز .

شریعت اسلامیه ده فرض، واجب سنت، مندوب کبی احکام ک شفاوتی ده، فقهای کرامک رأیلری کبی، دلیلرلک قطعیت ده ظنیت ده تفاوتنلریله اولمایوب، بلکه طلیک تفاوتی حسیبله اولور . واجب ده ثابت طلب - مندوب ده وار طلبدن فوتنی در . ایکی آراده وار تفاوت دلیلرینک تفاوتیله دگلدر، زیرا مندوبلک دلبلی احیاناً بلاشبھه قطعی اولوب، واجبک دلیلی احیاناً هر جهندن ضعیف اولور . بناءً عليه، فرضک تعریفناک «بدلیل قطعی» قیدی، واجبک تعریفناک «بدلیل فيه شبھه» جمله سی او قدر مناسب دگلدر . زیرا فرضک فرضیته مدار - دلیلک قطعیتی دگل، بلکه طلیک تأکیدیدر . واجبک واجبک گنه مدار - دلیلک شبھه سی دگل بلکه واجبک طلبته وار پر قدر مسامحه در .

(۲۰۰) انسانلرلک صلاحنده خدمت ایدر هر برشی - هش روشندر

هیئت اجتماعیه صلاحنده منفعته خدمت ایدر هر بر شی - حیات انسانیه بی تسهیل قصدیله اختراع فیلنور ارتفاقلر، امور عمومیه بی اداره ایچون وضع فیلنور نظاملر، دولت امورلرینی ترتیب هم ده عدالتی اقامت ایچون ندوین فیلنور فانونلر، انسانلک ترقیات عقلیه سنه خدمت ایدر علوم معارف صنائع، انسانلک اخلاقنہ گوزللک ویرور اصول تربیه لر، وجودینه قوت هم صحبت ویرور ریاضتلر، انسانلرلک

معامله لرنده معروف عادلتر - شريعت اسلاميه نظرنده مشروعدر، بلکه مطلوبدر .

شو جامع قاعده مزك شاهدى قرآن کريمده حديد سوره سنه «لقد ارسلنا رسالنا بالبيانات وانزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط .» آيت کريمهه سيدر .

الله حضرتلىرىنىڭ يىناتله رسوللىرى ارسالدىن، تعليماتله كتابلىرى انزالدىن مقصدى - انسانلىڭ قىسطى افامت ايتەكارىدرا . ليقوم الناس بالقسط . - انسانلىڭ صلاحى خدمت ايدر هر بىشى - قىسط يعنى «عدل» تحتىن داھلدر . انسانلىڭ صلاحى، نه سورىلە وجود بولورسە بولسون، سماوى شريعتلىرى انزالدىن قىدىقىلىنىش قىسط اشته اودر . كتب سماویه عرفىلە تعبير ايدر ايسەك، كوكارلىڭ يېلىرىڭ بلکه هەمە عالم وجودلۇڭ فىيامنە يعنى على الانتظام بقاىسەنە سبب اولان قانون - قانون عدالتىر . عالم وجودلۇڭ صلاحىنىن عبارت اولان عدل نە قدر مطلوب ايسە، حيات انسانىيە صلاحىنىن عبارت اولان عدله او قدر مطلوب اولور .

شو قاعده بلا شىبه قران کريملە نصوص واسعەسى تحتىنە او لا وبالذات داھلدر . اصول شريعيەدە بىر ابتدائى يىنه كېي قبول قىلىنور ايسە، يېرى واردە . اسلامىتىڭ ابديتىنە عمومىتىنە ايمان ايدر ايسەك، شو قاعده بى قبول ايتەمەمك ممکن دگلدر . شريعت اسلامىيە انسانلىڭ صلاحلىرىنە سعادتلىرىنە مناق دگل ايسە، شو قاعده بىر ابتدائى يىنه كېي ثابت اولور .

بىن قطعاً بىلورز: سماوى شريعتلىدن ھېچ بىرى حقيقىنى تكىنپى ايتەمەيور، انسانلىڭ صلاحىنە سعادتىنە خدمت ايدر شىلەرى تحرىم ايتەمەيور اسلامىتىڭ ھلوپىتى ابديتى ايچۈن دە بولىلە اولقى لازمەر . شو كلييە، يعنى «انسانلىڭ صلاحىنە خدمت ايدر هر بىشى - مشروعدر» كلييەسى شارع اكابر عليه السلام حضرتلىرىنىڭ «من سىن سنة حىسنە فله اجرها وأجر من عمل بها. ومن سىن سنة سيئة

فله وزرها وزر من عمل بها» حدیث شریف‌تریلهه ثابتدر. شارع اکبر شو سوزیله سنت حسنہ وضع ایتمگی مشروع ایتمشد، بوگا کوره هیئت اجتماعیهه اساس عمل اولور سنت ایکی نوع اولور: ۱) بزی سنت نبویه در. قران کریمک دلالتیله، یاخود شارع حکیمک افوالیله اعمالیله ثابت اولور. ۲) دیگری سنت وضعیه در... حکمای وفقک معرفت‌لیله وضع قیلنور. شو سنت اولگی سنت کبی شرع شریفک بیوک بر رکنی در.

شارع سنت حسنہ وضع ایتمگی مشروع ایتمش، او سنتله عمل ایده‌نله اجرلر وعده فیلوب، وضع ایدن اهل علمی اهل همتی اخرا م تکریم طریقیله اجرلرینی نهایتی یوق قدر تضعیف ایتمش. بونکله انسانلری صلاح یسولارینه دعوت قیلوب، هیئت اجتماعیه مصلحتلرینه خدمت ایدر قانونلری رسوملری وضع ایتمک وظیفه‌سنے اهل علمی ترغیب ایتمش. شارع اکبر رسول کریم علیه السلام حضرتلرینک شو خطابی اسلام فقیه‌لری ایچون ده غایت مهم بر خطابدر.

شو فوق العایه بیوک اهمیتی وار مسئله حقدنه شو گونگی فقهای اسلام فکرارینی بر قدر یورس‌لار پارلار ایدی! . . .

(۲۰۱) دعوی ده حقیقتی اثبات ایده بیلور هر بو شی-
حجت هم بینه اولور.

حکمک مشروعینه یاخود و قوعنه دلالت ایدر شیلری فقهای کرام «دلیل» نامیله تسمیه ایدوب، برحقی دعوی ایدر ایکن محکمه حضورون حقیقتی اثبات وظیفه‌سنده قانون طرفیندن قبول فیله بیلور شیلری فقهای کرام حجه هم بینه نامیله تسمیه ایدر لر.

حکمک مشروعینه دلالت ایده بیلور «دلیل» لک نوعلرینی شو کتابلک ۴نجی ۵نجی صحیفه‌لرنده علی الاجمال بیان ایتمش ایدک. حکمک و قوعنه دلالت ایدر دلبلر ایسه. محصور دکلدر، زیرا هر حکمک او زینه کوره دلیلی بولنه بیلور. مثلا: زوالک فرضیت صلات

حقنده سبیتنه «اهم الصلوة لدلوک الشمسم» آیت کریمه‌سی دلیل مشر وغیتدر. اما ساعت، اسطرلاب، ربع دائره کبی آلات فلکیه دلیل وفوادر.

حکمه حضورنده حقیقت دعوایی اثبات وظیفه سنگ شریعت اسلامیه طرفنین قبول قیلنے بیلور حجه‌لر بینه‌لر، مشهور دورت مذهبیک سکتب فقهیه‌سنگه فقهای ڪرامک بیانلرینه کوره، یکدینز: ۱) افرار، ۲) شهادت، ۳) یمین، ۴) نکول، ۵) علم حاکم، ۶) فرعه، ۷) قیافه. افرار: دعوایی اثبات خصوصنده عالم‌ده الک قدیم بر بینه‌در. بر قربنے ظنیه یا قطعیه دلالتیله تکذیب قیلناماش افرار۔ انسانک اوزی حقنده بینه عادله کبی اعتبار قیلنور. عقلنده قصور، خلل یوق بر انسان، اکراه کبی سبیلر یوق ایکن، ذمہ‌سنده بر حقک ثبوتنه افرار ایدر ایسه، البته اویله افرار طبیعی صورتیه بینه اولور. افرار صورتنده تهمتی وجودی نادر اولوب، انسانک اوزی حقنده افرار بینه اولور. لکن حکمی دیگرلره نعدی اینمز، (۷۷نچی ماده‌یه باق).

شهادت: افرار ایله برا برو عالم انسانیت‌ده طوغه‌ش بینه عمومیدر. بینه‌دن مطلب: صدق دعوایی اثبات ایتمکدر، بوٹا کوره، شاهدک صدق حاکم نظرنده غالب اولور ایسه، اویله شهادت نظر شریعت‌ده بینه اولا بیلور. شهادت‌ده صدقک غلبیه‌سی معتبردر. صدق غالب ایکن شهادت مقبول اولور. خاتونلق، ارلک، کتابیلک، مؤمنلک، پاشرلک فارنلق کبی خصوصیت‌لر اصلاً معتبر اولماز.

صدقک غایبه‌سنده کتب فقهیه‌ده ایکی مظنه کوسترا لمشدیر. بری عدد، دیگری‌ده عدالتدر. عدالک الک دون در جهنسی-ایکیدر. عدالک شهادت‌ده شرط قیلنمش قدری-یالان سویل‌مک‌دن منع ایدر قدر ایمان، هم وجودان پاکلکیدر. بر انسان یالان سویل‌مک‌دن صاقهاز قدر دنی دگل ایسه، دشمنلق یاخود صانلمق‌لئ کبی تهمتاردن پاک ایسه، اویله شهادت هر بر انسان آغزندن مقبول اولور. حتی بر عادلک بر شهادت خصوصنده عدالتی هم ضبطی معلوم اولوب کنبدن خطادن

مامونلگى ثابت اولور ايسه، او شهادتى قبول ايتمك ايچون عدد شرط اولماز. زира ايکيلگى شرط ايتمك - صدقى غالب ايتمك ايچون ايدي. صدق معلوم ايكن شهادتى قبول ايتمەمك حقيقى هم حقوقى ابطال اولور. حقيقى انكار ايتمك، حقوقى اضاعه ايتمك ايسه، شرعاً حر امدر.

يمين:

يعنى برسوزلگى حقيقىنه الله رب العالمين حضرتلرى ينى شاهد ايتمىكدر. قصدأ بالان سوپىلەمگى عادت ايتمەمش انسان پاك وجدانىلە بىر سوزى سوپىلە يوبده، او سوزلگى صدقىنه الله حضرتلرى ينى شاهد ايدر ايسه، البته او يله سوزدە يالازدىن بىر اثر بولنماق لازم اولوب، او سوز هر خصوصى ده بىنه كېي اعتبار قىلىنمۇ لازم ايدى.

«قل اى شىء اكير شهادة؟ قل الله.»

حلفت فلم انرك لنفسك ريبة وليس وراء الله للمرء منصب. لكن انسانڭ طبىعتىنده بىر قدر انحراف و جودى اقتضايسىله، انسانڭ هىچ بىر دعواسى بلا بىنه قبول قىلىنما يور. يەمینى ده هر خصوصى ده بىنه كېي اعتبار قىلىنما يور، بل كە يالڭىز صدقى بوجە من الوجه تأييد قىلىنمش طرفڭ سوزى حىندە بىنه اولور. بوڭا بىر قاچ مثال ولدر.

- ١) دعوى ده منكر حىندە يەمین بىر بىنه كېي اعتبار قىلىنى.
- زيرا منكرلگى سوزى براعت اصلىيە ايله تأييد قىلىنمش.
- ٢) منكر يەمىنلىن نكول ايدر ايسه، يەمین بىنه اولمىق صفتىليه مدعى طرفنە انتقال ايدر. زيرا منكرلگى نكولىلە مدعى طرف قوت كىسب ايمىش اولور.

- ٣) مدعى دعواستىڭ حقيقىنه بىر شاهد اقامىت ايدر ايسه، دعواسى بىر قدر قوت كىسب ايتىك جهتىلە، مدعى يەمین صاحبى اولا يېلور. مسلىم، ابو داود، ترمذى، نسائى، ابن حبان، حاكم كېي اماملىر ابن

عباس ابوهريه حضرتلىرنىن روايت اىتمىشلىر: «ان النبي فقضى بيهمين وشاهد». — صحابىلرڭ تابعىلرۇڭ فقيهلىرۇڭ اكىرى شو حدىثلە عمل اىتدىلە.
 ۴) قىسامەدە مقتولڭ ولېلۈر ئەرفىندن ايللى آدمىڭ يىمىنى بىنه حكىمنىدە قىلىنى. زىرا مەتمەن قاتىللەر عداوت سابقەلرى، مقتولڭ دە او فانلىرى خەلسەنە ظھورى كېيىنەلر دلالتىلە مدعيىلە سوزلۈزۈن حقيقىت جەتى بىر قدر تأييد قىلىنەش اولور.

۵) بودىلەڭ دلالتىلە مدەنىيە طرفىندە خيانىت ئاھىر اولۇر ايسە، بىنه اوامق صفتىلە يىمىن مدعيىلە انتقال اىدەر. «فان هەر ھەنارە ائمما فەخراڭ يقۇمان مقامىمە من الدين استحق عليهم الاوليان فيقسمان بالله لشهادتنا أحق من شهادتهم».

فىكول:

منكىركە يىمىنلىن امتناعى— دعوى حقيقىنە بىر بىنە اولا بىلۇر. زىرا مەدىنى دعواسىنە صادق او لماسە ايدى، مەذكر انكارنىدە صادق اولوب، يىمىنلىن امتناع اىتمىز ايدى. چونكە صادق اىكىن يىمىن اىتماك دە بىر باس يوقىلەر. يىمىنلىن امتناع اىتماك منكىركە^ا انكاردە كىن بىنه دلات اىدەر. شو جەتلە منكىركە نىكولى— صدق دعوى حقنەدە بىر بىنە كېيى اعتبار قىلىنەش.

علم حاكم:

دعوى دە حق طرفى حاكم بىلۇر ايسە، حاكمڭ علمى حەكم حقنە بىنە كېيى اعتبار قىلىنە بىلۇرمى؟ شو مسئىلەدە فقهاي اسلام اخلاق اىتمىشلىر، بعضلىرى حاكمڭ علمى هەر خصوصى دە بىنە در دىيمىش. بعضلىرى حقوق عبادە، ھەممە قىلدەن ماعدا حدودە حاكمڭ علمى اصلا بىنە دىگلر دىيمىش.

علم حاكمى بىناتىن حساب اىتمەش فقيهلىرۇڭ استدلاللىرى:
 ۱) شهادت، يىمىن كېيى ظنى بىنەلرە اعتماداً حکم جائز ايسە، حاكمڭ قطۇنى علمىنە بناً حکم اىتماك البتە بالاولوييە جائز اولور.

٢) قرآن کریم «کونوا فوامین بالقسط» دیمش. حاکم حقیقتی بیلدى.
عدالتی افامت ایتمک فریضه سیله، علمینه موافق حکم ایتمک حاکم
او زرینه لازم اولور.

٣) راویلرگ شارع علیه السلام حضرت ارندن روایت ظنیه لریله
عموم انسانلار حقندە شریعت موبده ثابت اولور. ظنی دلیل ایله
شریعت عمومیه بیی اثبات جائز ایمش ایسه، حاکمک علمی کبى
قطعی بىر دلیل ایله جادئه جزئیه ده حکم ایتمک بلا شبھه جائز اولمك
لازم اولور.

٤) حاکمک علمیله حکم ایته‌مک توهت جهتیله ایسه، شهادت
یمین کبى بینه لرده ده حکم ایته‌مک لازم كلور. زیرا ظنی بینه لرگ
هر بوند تهمت متمکن در.

٥) ابوسفیان خاتونی هند اوزى هم بالاسى حقندە نفقه دعوى
ایتدکدھ شارع علیه السلام بینه طلب ایتمه بوب، علمینه بناً نفقه
ایله حکم ایتدى. حاکمک علمی بینه حکمندە اولماسە ایدى، البتة
شارع حضرتلىرى هنددن بینه طلب ایدر ایدى.

٦) حاکمک علمیله حکم ایتمک جائز دگل ایسه، او علمک خلافندە
فائیم بینه باطله بی اعتبار لازم اولور. مثلا: زیدلرگ قاتللىگى حاکمک
او زینه قطعاً معلوم ایکن، شو علم معتبر دگل ایسه، عمرلرگ قاتللىگىنى
دعوى ایدر بینه بی قبول ایتمک لازم اولوب، بى گناه بىر آدمى
قتل ایندرمک جنایتى مترتب اولور.

حاکمک علمی بینه دگل دیمش فقیهلرگ استدلاللری:

١) عن ام سلمة ان النبي قال «انكم تختصمون الى. فلعل بعضكم
ان يكون لعن بمحنته من بعض. فاقضى له على نحو ما اسمع»
منافق عليه. شو حدیث ده «فاقضى له على نحو ما اسمع» جمله سی
بینه ده سماعڭ اعتبر ایله، علمک معتبر دگللىگىنه اشاره در.

٢) شارع علیه السلام حضرتلىرى «شاهداك او يمينه. ليس لك الا
ذلك» دیمش. بینه بی ایکىيە حصر ایدوب، علم حاکمی بینه لک
صاندندن چیقاومش.

(٣) مشهور حديث لعائذ شارع عليه السلام «لو كنت راجحاً أحداً بغير بينة لرجمتها» ديمش. شارع حضرتلىرى علم قطعىلە عمل ايتىمىش.

(٤) والذين يرمون المحسنات المؤمنات ثم لم يأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة» - دورت شاهد يوق اىكىن راميلرڭى صدقلىرى معلوم اولور ايسىھى، آيت كريمه دلالتنە كورە، جلد واجب اولور. حاكمڭى علمى بىنه اولمۇق صفتىلە معتبر اولمامق لازم اوlobe كلور.

(٥) حاكملىڭى هىچ بىرى معصوم دىگلدر. منصب قضائىي انسانلىرى كوزنىڭ تهمىدىن صاقلامىق اىچون علم حاكمى بىنه عدادندىن صايىماق مناسىبدىر. سامىعلىڭى هر بىرىنه معلوم اولا بىلور دليل يوق اىكىن حاكم يالكىز اوزىنڭ علمىنە اعتماداً حڪم ايدر ايسىھى، منصب قضا احتمالاتىڭ بىر يله متهم اولا بىلور.

(٦) حاكمڭى علمى بىنه فيلنور ايسىھى، عدالتىدە امان قالماز. زيرا ظالم حاكم علم دعوى قىلوب، ظلم يوللىرىنى فتح ايدى بىلور. (٧) فاتىللىڭى حاكمڭى اوزىنە قطعاً معلوم بىرادىرىنى حاكم بلا بىنه قتل ايتىدر ايسىھى، بالاتفاق حاكم وارتىلدىن محروم اولور. حاكمڭى علمى بىنه اولسەه ايدى محروم اولماز ايدى زيرا بىنه قيامى صوڭىنى قتل ايتىدر ايسىھى، وارتىلدىن محروم اولماز.

قرעה:

محل نزاع ده فصل نزاع قصىلە شريعت اسلامىيە قرعەيى بىر حجه كېي اعتبر ايتىمىشىر.

قرعە مسئلەسى فران كريم ده اىكى دفعە وارد اولمىش: ١) بىرى: «ذلك من أنباء الغيب نوحيه إليك. وما كنت لديهم أذ يلقون افلاهم اىيھم يكفل مريم. وما كنت لديهم أذ يختصرون». ٢) دىكرى: «وان يونس لمن المرسلين. أذ ابى الى الفلك المشجون. فساهם فى كان من المدعضين». سنت نبوىيەدە قرعە متعدد صورتىرده وارد اولمىشىر:

- ١) عن أبي هريرة «إن النبي عرض على قوم اليمين فاسرعاوا، فامر أن يسمهم في اليمين أيهم يخلف» رواه البخاري.
- ٢) وعنده «أن رجليين اختصما في متابع ليس لواحد بينة. فقال النبي استهما على اليمين. ومن خرجت له القرعة يخلف ويأخذ ما أدعى» رواه أبو داود والنسائي.
- ٣) لو يعلم الناس ما في النداء والصف الاول لاستهموا عليه.
- ٤) عن الزبير ان صفيحة جاءت بثوبين لتكتفن فيهما حمزة فوجدنا الى جنبه فتيلا، فقلنا لحمزة ثوب، ولالأنصارى ثوب. فوجدنا احد الثوبين اوسع من الآخر، فاقررنا عليهما. ثم كفنا كل واحد في الثوب الذي خرج له.»

قرעה حقنده شو سنداره ماعدا سنداره وارد او لمشدري. سفر ايدر ايکن امهات المؤمنین حقنده شارعه قرعه سی، آلتی عبددن ايکن عبدی اعتاق حقنده قرعه سی کتب حدیث ده روایت قیلنمشدر. اصحاب کرام قرعه یه هر خصوص ده اعتماد ایدرلر ایدی. ولدی العان مسئله سنك، میراث ده سهاملری افزار خصوصنک قرعه اعتبار قیلنور ایدی، امام الاعمه ابو حییه حضرتاری «وان تستقصسوا بالازلام» آیت کریده سنه تمسک قیلوپ قرعه یی انکار ایتدی. لکن شارع حضرتار ینک هم ده بلا خلاف اصحاب کولامک عمللری کتب حدیث بلا شبهه ثابت او لمشدري. فران کریده بلا انکار روایتی ده معلوم در، قرعه ازلام قیلنندن ده دکلدر، زیرا حقوق متساوی او لوپ، ارباب حقوق راضی او لسلار قرعه معتبر او لا بیلور. اما برجهتک حقی متعین او لور ایسه، او وفت افتراق شرها جائز او لمان. قرعه حق متعینی، باخود مصلحت متعینه یی ابطال ایهون دگل، بلکه حقوق متساویه یی تطبیق ایچوندر. بناءً عليه قرعه ازلام قیلنندن دگلدر. میسر، قمار - حقوق متعینه ای ابطال جهتیله - باطلدر. اما قرعه - حقوق متساویه یی تمییز جهتیله - جائزدر. ارباب حقوق خاطر ایهای رعایه ایتمک مصلحتی ده قرعه ده وارد

قياوه:

امام مالک امام شافعی امام احمد حضرت‌لری ثبوت نسب مسئله‌سنده قاعفلوڭ سوزارىنى حجه کبى اعتبار ايدلار. زيرا فراش کبى دليل استصحابي ثبوت نسب حقدنه حجت شرعىه اولور ايسه، شبهه کبى دليل طبيعى البتى نسب ثبوتى حقدنه حجت شرعىه اولور. اسامه ايل، زيد حقدنه قائفلوڭ «هذه الاقدام بعضها من بعض» سوزارىنى شارع عليه السلام حضرت‌لری ايشيدوب، شادلاندى. اگرده نسب حقدنه شبهه ايله عمل جائز او لماسه ايدى، شارع قاعفلوڭ سوزارىنى افرار ايتىز ايدى. لغان ده حدیث عجلانى ده شارع عليه السلام حضرت‌لری «إن جاءت به على نعت كذا وكذا فراره قد كذب عليها. وإن انت به على نعت كذا وكذا فهو لشريك» سوزارىله ثبوت نسب حقدنك شبهى دليل کبى اعتبار ايتىمش.

امام ابوحنیفة حضرت‌لری ثبوت نسب حقدنه قیافى حجه کبى اعتبار ايتىمە يور. زيرا فراش قائم اىكىن قیافت بالاتفاق معتبر دىگل ايدى. فراش يوق اىكىن ده معتبر او لماق لازمدر. اوچ امامڭ يوقارىدە مىكىر سنتلرینه معارض اولا بىلۈر سنتلر حدیث كتابلارنى واردر. بىناً عليه او سنتلردن بىريل عمل ايتىك ممكىن دىگلدر.

دورت مذهب كتب فقهىه سنك دىلىللر يلە على التفصيل بيان قىلىميش بىنەلر - شو بىدى بىنەدن بىرینە عاڭىدر. يىدىدىن هيچ بىرى على القطع حقىقى افاده ايدەمپور. دىمك شريعت اسلامىيە مەكمەدە ئىنى بىنەلرلە اكتفا ايتىشدەر. لىكىن مەمكىن اولا بىلەجىك قطۇغى بىنەلرلى ئالغا ايتىك طرىقىلە دىگل، ئىنى بىنەلردى ده شو بىدى دن بىرینە حصر ايتىك طرىقىلە دىگل. بولنور ايسه، قطۇغى بىنەلر بلا شبهه معتبردر. ئىنى بىنەلرلە دىگولرى ده، او يىدىدىن بىرى كېنى، البتى معتبردر. شريعت اسلامىيە او يىدىدىن بىرینى اعتبار ايتىمش ايسه، شبهه يوق، البتى خصوصىتى جەتىلە اعتبار ايتىمە يوب، بلکە دعوى حقىقىنە دلاتى جەتىلە اعتبار ايتىشدەر. اوين ايسه قطۇغى حجه لرلە هر بىرى، هم ۵۵

ظنی حجه لرگده هر بروی بلا استثنای شریعت اسلامیه نظرنده حقیقت دعوایی اثبات و طیفه سنده بلا تفاوت معتبر اولور.

مدعیلرگه دعواهاری اوزرینه حکمه لرگه کوره جک اشری ایکی رکنله تمام اولور: ۱) بری دعوی ده کوستولمش حادثه بی تحقیق هم اثبات ایتمک، ۲) دیگری علی التمام تحقیق صوئنده بر مناسب حکمی الفاظ ایتمک. اثبات صدق اوزرینه اعتماد ایدوب، الزام عدالت اساسی اوزرینه معتبر اولور. بناءً علیه دھوی ده حقیقتی کوسته ور، حقیقی اظهار ایده بیلور هر بر شی - شریعت اسلامیه نظرنده شرعی حجت، مقبول بینه اولور. عدولک شهادتلری ده حجت شرعیه در، قرینه حالیه یا مقایله لرگه دلالتی ده حجت شرعیه در. شاهد شهادتیه معترف اعتراضیه حقیقتی کوسته بیلور. کذلک حکمه فقیشاتیلر ده کوزدن غائب دلیلری میدانه چیقاره بیلور. هر حال ده شاهدلر شهادتلر زن خیانت ایده بیلور ار، اما احوالک قراچنگ شهادتلر زنده خیانت غابت نادر اولور.

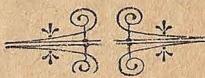
بوگا کوره بینه لرگه ظاهر اریله حکمه لر فناعت ایده مزلو. انسانلرگه حقوق اینی ضائع ایتمه ماک فریضه سناڭ افتراضیل، هر دعوی ده هر حادثه بی بلا مساهله تحقیق ایتمک، حقیقی اظهار ایده بیلور قرینه لری دلائیل احوالی دقتل تفییش ایتمک، حقیقت حالی کشف ایدر و سیله لری حیله لری عاقلانه استخدام ایتماگ حاکملرگه هر برینه بلا شبھه فرضدر.

«حقیقی اظهار ایده بیلور هر بر شی - حجت شرعیه در» دیدگ، شو کلیه - کتب فقهیه ده جعیتی اثبات قیلنهش هر بر بینه بی شامملدر. تزویردن تقلید ده پاک حجت خطیه لر ده، شو قاعع حکمنه کوره، حجت شرعیه در، حکمدهن آلنمش کافدلر، معلوم طبیبلار طرفندن ویرلش شهادتلر، تزویر احتمالاتی یوق ایکن، هر بروی حجت شرعیه در.

شو ڪون ده معروف اولان نوطار یوس لار حضور نده ايشا
قيلنمش عقدلار معامله لار حقنده نوطار یوس فامييل، قيد قيلنمش كاهدلار
هر خصوص ده هر دعوي ده حجت قطعيه در.

— ۴۶ —

شو ڪتابه زکٰت نهايه سنه، شريعت اسلاميه ده ميراث اصولي ريني،
شو ڪون ده عالم تجارت ده الگ بيوک اهميت کسب ايتهمش قرض هم
ربا مسئله لرنده شرع شريفك تعليمات ريني، فقهاء اسلامك رأيلر يني،
علماء اقتصادك تحقيق قدر يني الحال ايده جاک ايديك. لكن بر ايڪي
مانعه حيلوتيل، او عز همزى فعليته چيار موق ممکن اولمادي. شايد
بوند نصولك نشر قيلنه حق «حقوق اسلاميه» اجز الرزن تفصيلاتيل بسط قيلنور.
«والذين جاهدوا فينا لنهدئنهم سبلنا. وان الله لمع المحسنين».

ناظمة الزهر

علوم قرآن امامی مشهور ابو محمد القاسم بن فیرو الشاطبی
رضی الله عنہ حضرتارینا کی قرآن کریم سورہ لری آیت لری حقندہ
تالیف فیلنمیش الک معتمد غایت مبارک منظوم بر اثریدر.

شو مبارک اثر - بالکنز ۲۹۷ فدرگنه بیتلدن عبارت ایسہد^{۵۵}
قرآن کریمک ۱۱۴ سورہ سندہ وار همه آیت کریمہ لری ابتدالری
هم نهایت لریلہ علی التفصیل بیان ایتمش؛ هم ده آیت کریمہ لری
حساب ده علی التواتر نقل فیلنمیش آلتی منتظم عددی امام رینه
اسنادله روایت ایتمشد.

قرآن کریمک بلا تحریف بقاسنه خدمت ایتمک قصدیلہ تالیف
فیلنمیش شو محترم اثری او قوم بلامک - قرآن کریمی نلاوت قصدیلہ
او قور هر بر عالم مسلم ایچون لازم اولسہ کرک.

ناظمه الزهر هر بیتلری هر کس آکلار در جهده آسان عباره
عن بیهایل موسی جار الله قلمیل شرح فیلنمیشد. «ناظمه الزهر» شرحیل
برابر «شرق» کتابخانه سی طرفندن نشر فیلنوپ، بهاسی: ۶۰ تیندر.